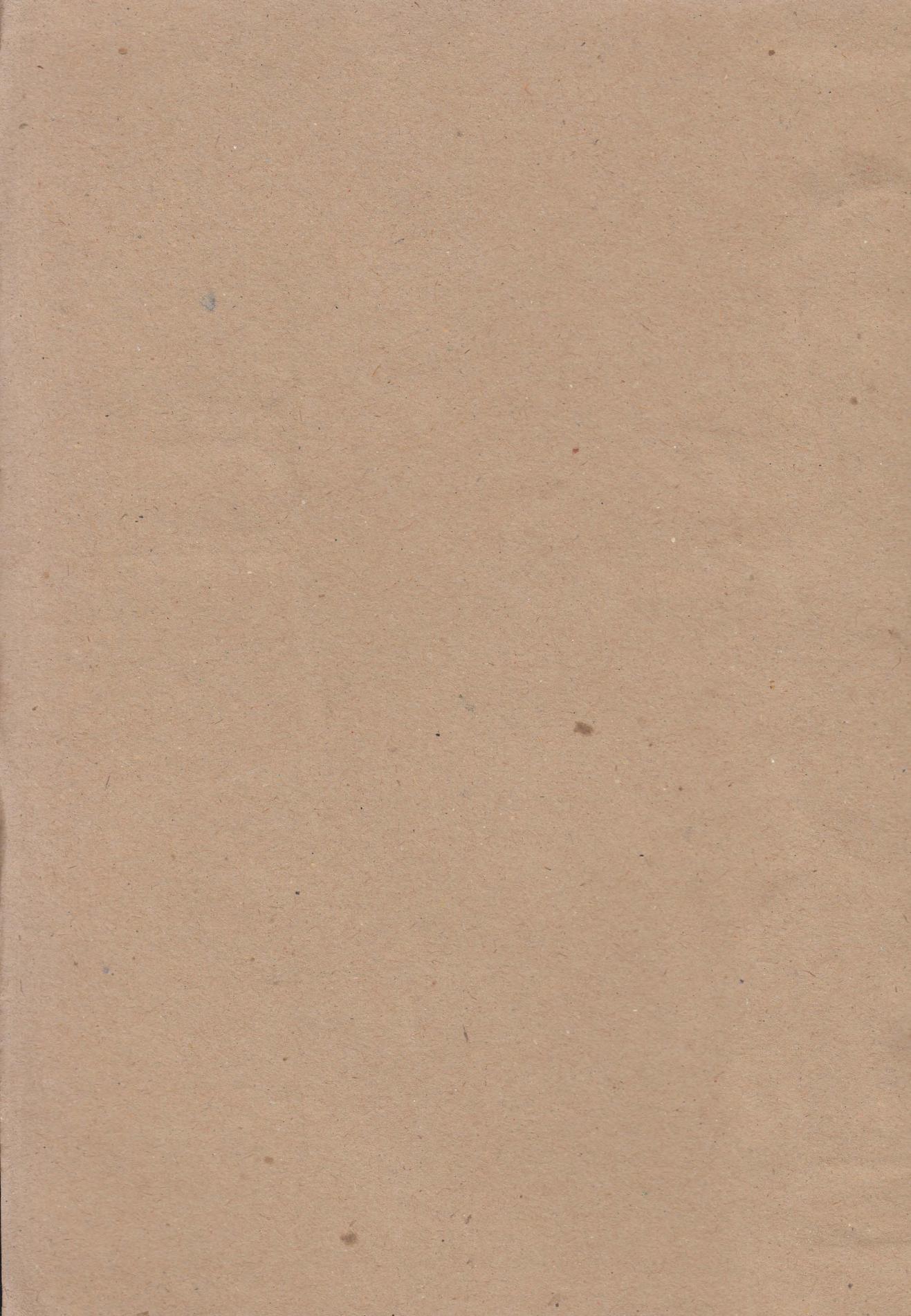

தினசாலை

வாணிமுற

1971

11

இய்ப்பு சுதந்திர ஆற்றல்

ஏனைய செய்தியும் இன்ஸரன் விடுதலை என்கி வேலைத் தான் ஒரு கவுசி புக்கொட்டிக்கு தீவிரம் கொடுக்கும் ஜம்பு கத்தின் அற்றலும் உணவில் சுலபமிழ்க்காலேர் கொடுக்கும் ஜம்பு ஜம்பு ஜம்பு குதங்கு அரும் பெரும் சிர்களைவும் தேவை விவிருதியிலே வேண்டும் முதல்நிலைகளும் உங்களுக்கே நிறும்பும் யான் அழுகிறார்.

ஏனை தான் நினை நேரி வேதுத் தொழில் - விழியில் வென்றுலும் தோற்றுலும் வெற்றி உங்களுக்கே!

தேசிய வெரத்துர் சபை

★ நமிழுலகில் முதன் முதல் வெளிவந்ததும்
 ★ சித்திரக் கலன்பராய் முதன் முதல்
 வெளிவந்ததுமான

சீம்யகண்டான்

திருக்குறட் கலன்டர்

அறிஞர் அன்பும் ஆதாவும்
 ஆசியும் பெற்று

உங்கள் இபங்களின் மங்கள சூரியனுகை

என்றும் விளங்குவது

முத்திரையின் அளவிலே சித்திர சகிதமாய் அப்பர், சுந்தரர், நாவலர் போன்ற சமய ஞானிகள், மகாத்மா காந்தி, ஐவஹர்லால் நேரு, கெனடி போன்ற உத்தமப் பெரியார்கள், உலகு புகழ் மேதையர்கள், தத்துவ ஞானிகள், தமிழ்ப் பேரரிஞர்கள் இத்தகையோர் படங்கள் எல்லாம் இலக்கத்தினுள் பொறித்து

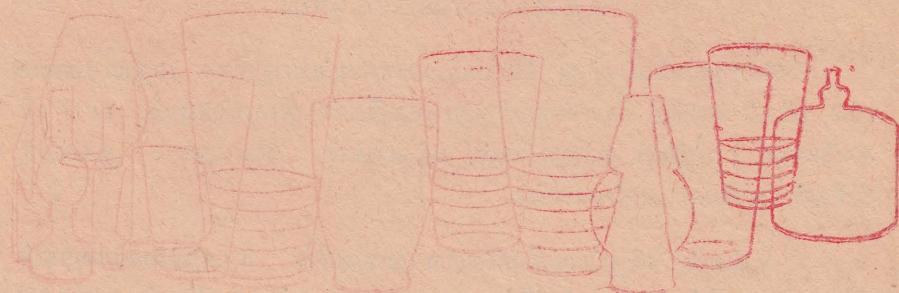
சித்திரக் கலன்பராய் முதன் முதல் வெளிவந்தது

சீம்யகண்டான்
 பிளாஸ்ரிக் டயறிகள், பேர்ஸ் டயறிகள்
 சிறிய பொக்கற் டயறி முதல் பெரிய டெஸ்க் டயறி
 வரை, பல அளவுகளில் வெளிவருவன.
 கண்ணைக் கவரும் அழகும் கருத்தைக்
 கவரும் பொலிவும் உடையன.

பதிவு செய்யப்பட்ட வியாபார சின்னம்

—(0)—

இலங்கையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் கண்ணைடுப்
பொருட்கள் நம்நாட்டு மக்களின் தேவையைப்
ழுர்த்தி செய்கின்றன.

—★—

தயாரிப்பாளர்கள்:

இலங்கை
கண்ணைடுத் தொழிற்சாலை
உப்புவெளி, திருக்கோணமலை.
தொலைபேசி: 435-

காட்சி அறை:

134, ஆதிருப்பள்ளித்
நெரு,
கொழும்பு - 13.

தொலைபேசி: 22020-

மெர்க்கன்டைல் ஹவுவிங் லிமிடெட்

மற்றொரு உன்னத வெகுமதி!

3 படுக்கை அறைகளைக் கொண்ட வீட்டின் விலை
ரூபா 18,700/- மாத்திரமே

உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்றபடி வீட்டைக் கட்டி
உரிமை கொண்டாடலாம்.

கொழும்பிலிருந்து 10 மைல்களுக்கப்பாலுள்ள மஹாரகமையில், மிகச் சிறந்த போக்குவரத்து வசதிகள் நிறைந்ததும், பாடசாலைகள், பயிற்சிக் கல்லூரிகள், சந்தைகள், கடைகள், ஆஸ்பத்திரிகள் ஆகியன அன்றையில்.

உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ற முறையில் 3 படுக்கையறைகள் கொண்ட, மின்சார, தண்ணீர், வடிகால் அமைப்பு வசதிகள், விசாலமான தோட்டம் கொண்ட வீட்டின் விலை ரூபா 18,700/- மட்டுமே.

இரு சதுர அடிக்கு ரூபா 22/- வீதம் அதிகமான அறைகளும், பெரிய வீடுகளும் அமைத்துத் தரப்படும்.

அம்பகல்லாபுரத்திலும் மெர்க்கன்டைல் ஹவுவிங் திட்டத்தின் மூலம் மனைக்கட்டுகள் உண்டு. உறுதிவாய்ந்த வீதிகள், ஒளியூட்டும் பாதைகள், வடிகால் அமைப்புகள் கொண்டவை ரூபா 7,000/- தொடக்கமுண்டு.

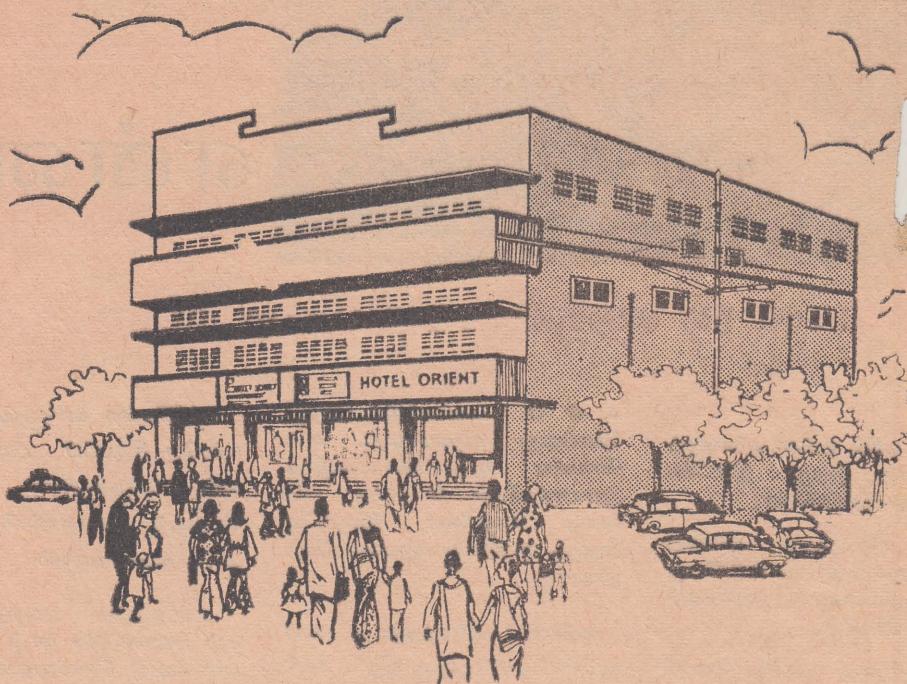
மெர்க்கன்டைல்
ஹவுவிங் லிமிடெட்,

6, அல்பிரட் பிளேஸ், கொழும்பு 3.

தொலைபேசி: 28261.

மீன் பாடும் தேவைபாம் மட்டுமா நகரின் எழில் மிகு
இயற்கைக் காட்சிகளை ரசிக்கவாறும் உல்லாசம்
பிரயாணிகள் தங்குவதற்கு...

ஹோட்டல் ஓரியண்ட்

சுலப வசதிகளும் அடங்கிய படுக்கை அறைகள், ருசிகரமான மேல்நாட்டு, கீழ்நாட்டு உணவு வகைகள் எந்த நேரத்திலும் சுடச்சுட பரிமாறப்படும்...

இலங்கை உல்லாச பிரயாணிகள் சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட

ஹோட்டல் ஓரியண்ட்

Visit HOTEL ORIENT

Tourist Approved Hotel in
BATTICALOA.

வெற்றி

என்பது

என்ன?

காவான் மீட் சுத்திய சாயியாய் வளர்க்கும்

2. லகில் உள்ள அனைவரும் வெற்றியையே தமது இல்லசிய மாகக் கொள்ளுகிறார்கள்.

வெற்றி பெறுவது அவசியம் தான். ஆனால் எதில் வெற்றி பெறுவது என்பதை நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கிடைத்தற்கிய பெரிய வெற்றி “கிள்வருப தர்ச்சு” என்று சொல்லப்படும் கயதர்ச்சனமாகும். ஒருவர் தமிழ்மைய உண்மைத் தோற்றுத்தை, உண்மைச் சக்தியை உணர்வதே வெற்றியாகும்.

எனைய வெற்றிகள் எவ்வாம் யணிந்தவை; நினையற்றவை. அந்த வெற்றிகள் தற்பெருமையும், ஆட்ம பரமும், அகங்கரமும், ஆனவ மூட் கொண்டவை. இந்தத் தினம் கள் எதுவும் பயக்காத தூய வெற்றி ஆக்மானுபவந்தான். அதுவே பெரிய வெற்றி.

வெளியுலக வெற்றியைப் பெற இப்பு யைவில்லை. அகத்துள்ளே வெற்றியைப் பெறவேண்டும்: ஆசை, அங்கலாய்யும், துக்கம், சோழபல். மன இருள், அறி யாமை ஆகியவற்றை வெற்றி கொள்ள வேண்டும்.

புதுத்தேயுள்ள பகைவர்களை விவரி கொள்வதைவிட அகத்தே

உள்ள பகைவர்களை வெற்றி கொள்வது கடினமானது. உள்ளேயுள்ள பகைவர்களை அழிக்க முடியாதவர்கள் வெளியே எவ்வளவு வெற்றியை நிலைநாட்டி அல்லம் சாந்தியை அவர்கள் பெற முடியாது.

எங்கள் பலவினாந்துகளான பகை வர்களை அழிப்பதற்கு ஒரு சக்தி வாய்ந்த ஆயுதம் புத்தி என்பது. இதையே நாம் நுண்ணிலி என்றும் கூறுகிறோம்.

புத்தி என்பது ஒரு கண்ணுடிபோன்றது. அதில் எங்கள் முகத்தை நாங்கள் அடிக்கடி பார்க்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் எங்கள் முகத்தில் உள்ள அழுக்கு, அலங்கோலம், அழுகு, வாட்டம் எல்லாம் நன்கு தெரியும்.

புத்தி என்ற கண்ணுடியில் எங்களை நாங்களே பார்த்துக் கொள்ளாமல், அந்தக் கண்ணுடியை மற்றவர் முகத்தின் மூன்றால் பிடிக்கிறோம். பிரீர் முகத்தை அந்தக் கண்ணுடியில் பார்க்கிறோம். எங்கள் அழுகைப் பாராமல், பிரீர் அழுகைப் பார்த்துக் குறை சொல்லுகிறோம்.

புத்தியென்ற கண்ணுடியை எவ்வக்கமே திருப்பிப் பிழுத்தோமானால், எங்களுக்குள்ளே புதைந்து கிடக்கும் பகைவர்களை நாம் அங்கு காண முடியும்.

அகத்துள்ளே மறைந்து கிடக்கும் பகைவர்களை நாம் அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்குப் புத்தி என்ற கண்ணுடி நமக்குப் பயன்பட வேண்டும். அதில் வைக் கொண்டு நமது உட்பகைவர்களைக் கண்டு பிழித்ததும் பக்கி, வைராக்கியும், சாதனை, பஜனை என்கின்ற ரஜ கலை தூரக பதாதிப் படைகளை நாம் பிரயோகித்து அந்தப் பகைவர்களைத் துவர்மசம் செய்ய வேண்டும்.

அப்படித் துவர்மசம் செய்தபின் உயர்த்தப்படும் துவஜும்தான் உண்மையான வெற்றிக் கொடி யாகும். அதைகைய வெற்றிக் கொடியை ஏற்றி வைக்க ஒவ்வொருவரும் அயராது, பாடுபட வேண்டும்.

இந்த வெற்றிக் கொடி உயர்த்தப்பட்டால் சாந்தி, சமாதானம் அமைதி, அன்ம ஈடேற்றம் எல்லாம் வந்தடையும். அதுவே பிரசாந்தியாகும்.

உள்ளே...

மணம் வீசும் மலர்,	— 9
செந்தூர்க் குமரா	— 10
— புலவர் துறை	— 11
கிறையுள் ஒருவன் !	— 11
— பாலபாரதி	— 13
பத்திரிகை உசகட்டி எப்படிப்பட்டது?	— 13
— கே. ஆர்.	
வரணப்பட விளக்கம்	— 14
மொகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் முதல் பட்டமளிப்பு	— 18
— எம். ஏ. கிலார்	
சிங்கள நாமாவளிய	— 23
— அருள் செல்வநாயகம்	
இலக்கியத்தில் சில இலட்சியங்கள்	— 27
— வித்துவான் க. ந. வேலன்	
சினிமா	— 34
இலங்கைத் தமிழ் சினிமாத்துறை வரலாறு	— 39
— ஜெயசீலன்	
கிறுவர் பகுதி (மந்திர மாளிகை)	— 43
— மாஸ்டர் சிவலிங்கம்	
பத்திரிகை நிருபர் தொழில் பற்றி நிருபர்	— 47
— கே. அரசரத்தினம்	
கந்தபுராணம் கற்பிக்கும் பாடம்	— 50
— பண்டிதமணி	
சி. கணபதியிப்பிளை	
ஆண் மகள்	— 51
— வ. அ. இராசரத்தினம்	
பகவை ஆட்கோண்ட இறைவர்	— 59
— வி. என். பி.	
மக்களை அச்சுறுத்திய அவரை	— 63
— எஸ். ஏ. என்.	
அப்பன் அருள்	— 67
— சிற்பி	
நாட்டார் பாடல்கள் (சத்தியம் செய்யும் வழக்கம்)	— 75
— மக்கள் கவிமணி	
மு. இராமலிங்கம்	
ஜீவப் பிரயாணம்	— 79
— மாத்தோ அருணேசர்	
செயங்கொண்டாள் கண்ட பேயுலகும் மக்கள் உலகும்	— 81
— பேராசிரியர் கலாந்தி	
ச. வித்தியானந்தன்	

உள்ளே

மிஸ் சரோஜா	— 83
விண்வெளி ஆராய்ச்சி லீனு?	— 91
தோழர்களினிய தோழன்	— 95
— புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை	
கல்லறை வாசகங்கள்	— 97
தொட்ட குறையும் விட்ட குறையும்	— 98
— உதயனன்	
கட்டுரையைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை	— 103
— கி. வகுமணன்	
நாடகக் கலை	— 109
— கலாஜோதி சாடு	
பச்சைப் பட்டாணி	— 113
கி. பி. 1985	— 115
— சி. அருள் இராமலிங்கம்	
தளரா வளர் தெங்கு	— 119
— அ. செ. மு.	
கொம்பு விளையரட்டு	— 126
— ம. சற்கணம்	
நாகசாமி	— 130
— எஸ். ஆர். நானசந்தரம்	
கண்ணிரும் கதை சொல்லும்	— 133
— தங்கன்	
நாலகத்தில் ஒரு நாடகம்	— 139
— எஸ். எம். கமாலியத்தின்	
தென்மோடி வடமோடி நாடகங்கள்	— 143
— வித்துவான் பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா	
இல்லாமிய இலக்கியத்தில் புது நோக்கு	— 147
— ஹாபிஸ் எம். கே. செய்யிது அஹமது	
நாய்	— 150
பூனை	— 151
திருத்த வேண்டிய பராமரிப்புக் கட்டடம்	— 153
— செ. சிறீக்கந்தராசா	
பைதகரஸ் இந்தியாவில்தான் கணித சாஸ்திரம் கற்றூரா?	— 158
— எஸ். ஏ. ஆர். விங்கன்	

சிரிக்க வைக்கும் துணுக்குகள், சிந்தனையைத் தூண்டும் துணுக்குகள் அறிவைக்கு விருந்தளிக்கும் துணுக்குகள் — இப்படியான பலதுணுக்குகள் இம்மலரில் ஆங்காங்கே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்த துணுக்குகளில் பலவற்றை எழுதியனுப்பியவர் ஜான் எஸ். ஏ. நவால் ஆவார்.

மணம் வீசும் மலர்

தினபதி ஆரூண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்து எழுந்து ஆண்டில் பிரவேசித்துள்ள இவ்வேளையில், கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தளிக்கும் இவ்வண்ண மலர் உங்கள் கைகளிலே தவழ்ச்சிறுது.

“துணிவட்டானும் தீட்சண்யத்துடனும், இயங்கி அளப்பரிய பணியாற்றி மிகக் குறுகிய காலத்தில் பெருந்தொகையான வாசகர்களைப் பெற்று, தினபதி போல் பத்திரிகை உலகில் நிலைபெற்று விட்ட தினசரி இலங்கையில் வேறொதுவும் கிடையாது. தினபதி மக்கள் தினசரி” என்றெல்லாம் வாசகப் பெரு மக்களாகிய உங்களால் பாராட்டப்படும் தினபதி 1966 ஆகஸ்ட் 29ஆம் திகதி உதயமானது.

தினபதி ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகள் பூர்த்தியானதும் கடந்த வருடத்தில் அழகான மலர் ஓன்றைப் பெரிய அளவில் வெளியிட நினைத்தோம். அது நடக்கவில்லை.

உலகில் நாம் நினைப்பதெல்லாம் நடந்து விட்டால் கடவுளையே நாம் மறந்து விடக் கூடும். இப்படி, அறிவும் அனுபவமும் மிகக் கெரியோர் கூறுவது முற்றும் உண்மை என்பது இந்த மலரைப் பொறுத்தவரையில் நிருப்பன மாகிவிட்டது.

தினபதியின் முதலாவது இதழில் எழுதிய ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் திருச்செந்தார் முருகன் தினபதிக்குக் கூடின மட்டுமேல்ல, காவலுங்கூட என்றவாறு குறிப்பிட்டிருந்தோம் அல்லவா? காவல் தெய்வமான ஆற்றமுகப் பெருமான், தினபதி ஆறு ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்த பின்னரே மலர் வெளிவரத் திருவருள் பாலித்திருக்கிறார். தெய்வ சங்கல்பத்தின் முன்னுல் மனித சக்தி எம்மாத்திரம்?

ஓராண்டு கழித்து இப்போது உங்கள் கைகளில் ஒப்படைத்துள்ள இந்த மலரை இன்னும் அதிக பக்கங்களுடன் இதைவிடப் பெரிய தாக வெளியிட விரும்பினால்.

மலர் முழுவதையும் வளவளப்பான ஆர்ட் காகிதத்தில் தயாரிக்க வேண்டும். வண்ண ஒவியங்கள் பலவற்றை மலரில் சேர்க்க வேண்டும் என்றெல்லாம் என்னினாலும். அவையும் நடக்க வில்லை.

காரணம்.....?

நாட்டின் அந்தியச் சௌலாவணி தட்டுப் பாட்டை முன்னிட்டு அரசாங்கம் விதித்துள்ள இந்தகுமதிக் கட்டுப்பாட்டின் விளைவாக ஆர்ட் காகிதமும் மற்றும் பத்திரிகை உபகரணங்களும் வேண்டியளவு கிடைப்பது அரிதாகி

விட்டது. மலர் தயாரிப்புச் செலவுகளும் மிக உயர்ந்து விட்டன.

இந்தக் கவுடங்களையெல்லாம் எதிர்கொண்டு சமாளித்து மலரை இன்னும் அதிக பக்கங்களில் மேலதிகமான வண்ண ஒவியங்களுடன் ஆர்ட் காகிதத்தில் வெளியிடுவதானால் மலரின் விலை மிக அதிகமாகி விடும்.

இந்த நாட்களில் எட்டுப் பத்து ரூபாவிலை கொடுத்து மலரை வாங்க யாரால் முடியும் எல்லோரும் வாங்கக் கூடிய விலையில் நால்கள் கிடைக்க வேண்டும் என்ற சாரணத்தால், காலத்தால் அழியாத உயர்ந்த விலக்கிய சிருஷ்டிகள் பலவும் மலிவுப் பதி புகளாக வெளியிடப்படுகின்றன.

மக்கள் தினசரியான தினபதியின் ஆரூண்டு மலரைத் தினபதியின் அபிமான வாசகர்கள் அனைவரும் வாங்கக் கூடியதாக மலரின் விலை ரூபா 2/- ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தனை பக்கங்களில் இவ்வளவு விதோவண்ண ஒவியங்களுடன் சுத்தமாக அக்கூப்பு பதித்துக் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தளிக்கும் வகையில் மலரை வெளியிடுவதற்கு அதிக செலவு ஏற்பட்டு விட்ட போதிலும் மலரின் விலையை இதைவிடக் கூட்டுவதற்கு நாம் விரும்பவில்லை.

விலையைக் குறைத்த போதிலும் இப்போது உங்கள் கைகளில் உள்ள மலரில் உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் எந்தக் குறையையும் வைக்கவில்லை என்றே நம்புகிறோம்.

இலங்கையின் பிரபல தமிழ் எழுத்தாளர் கள் பலரின் படைப்புகள் மலரை அவச்கிரிக்கின்றன. ஆத்மீகம், விஞ்ஞானம், கணதிவியல், சட்டம், சினிமா, சிறுவர் பகுதி - இவை அனைத்தும் மலருக்கு எழிலுடைகின்றன. வளரும் ஓவியர்களான தவம், வி. கே. கண்ணன் ஆகியோரின் வண்ணச் சித்திரங்கள் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்கின்றன. தினபதி ஒவியரும் கார்ட்டுன் சித்திரக்காரருமான ஹானுவிள் கைவன்னம் மலர் முகப்பில் அமைந்து மலருக்கு மணமூட்டுகிறது.

தினபதி ஆறே ஆண்டுகளில் எவரும் எதிர்பார்க்காத அளவு அதிக வளர்ச்சி பெற்றுப் புன்முறைவழுதன் எழிற்கோலம் காட்டி நிற்பதைக் கண்டு தமிழ்த்தாய் வியப்பும், புனகாங்கிதமும் அடைகிறார். அந்த அற்புதக் காட்சியையே தினபதி ஒவியர் ஹானு மலர் முகப்பில் சித்திரித்திருக்கிறார்.

மலர் மணம் பரப்புகிறது, நுகர வேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு.

செந்தூர்க் குமரா!

மயில்மீ தேறி மலைமீ தாடி
 மாவுல கெங்கும் நின்று - வீரப்
 புயல்தோள் காட்டி சுடர் வேல் வீசி
 புன்மையைக் கண்டதும் கொன்று - என்றஞ்
 துயர்களைந் தன்பை தூய அருளை
 தந்திடும் செந்தூர்க் குமரா! - இந்த
 உலகியலாசை கொண்டிடும் நினைவை,

உடைத்தே ஏறிந்திடாயோ? - அதற்குன்
 ஓளிவேல் அனுப்பிடாயோ?

சற்றித் தீரியும் மனமாம் பேயை
 சுடாவேல் கொண்டு தாக்கி - என்றும்
 பற்றித் துன்பக் கடலில் நீந்தும்
 பிறவி இதுளைப் போக்கி - ஞாலம்
 முற்றும் அறிந்தே உய்யும்படியாம்
 மூடன் என்னையும் ஆக்கி - நெஞ்சில்
 பற்றித் தீயாய் எரியாம் ஆசையை,

அனையச் செய்திடாயோ - அதற்குன்
 அருளைப் பெய்திடாயோ?

அருவினை என்பதும் உண்டோ என்றுநான்
 ஆர்த்திடும் தின்மையைக் கற்க, - என்றஞ்
 ஒருவினை ஒருமுறை உலகிடை யாண்டும்
 ஓளிமய மாகி நிற்க - உன்றன்
 உருவினை எண்ணிப் பாடிப் போற்றும்
 உன்னடி யாரெனை ஏற்க - ஓளிரும்
 திருவடி வேலுடன் அணிமயில் மீதினில்,

என்றுநீ வந்திடுவாயோ? - உன்றன்
 இனையடி தந்திடுவாயோ?

— புலவர்துரை

சிறையுள் ஒருவன்!

குறைவிலா நிறைவே!! ஞானக்
கோமள நிலவே! தூய
மறையெலாம் வழுத்திப் போற்றும்
மாமணி விளக்கே! நெஞ்சில்
கறையிலாப் புனித ரூள்ளே
கருசையின் வடிவாய்த் தோன்றும்
இறைவனே! இணையில்லாப் பே
ரின்பமே! அன்பே! போற்றி!

★

ஓருவனே! அறத்தின் வார்ப்பே!
உயிர்க்குயிர்த் துடிப்பே! நுண்மைக்
கருவக்குள் உயிராய்க் காணும்
காருண்ய வைப்பே! உன்னைச்
சரிவரப் புரியா மக்கள்
தான், மதச் சண்டையிட்டே
அறியாமைச் சேற்றில் மூழ்கி
அல்லற்கா ளாகின் ரூரே!

★

விண்ணும் நீ; மண்ணும் நீ; இவ்
விரிகடற் பரப்பும் நீ; என்
கண்ணிலே தோன்றும் இன்பக்
காட்சிகள் அனைத்தும் நீ; நற்
பண்ணும் நீ; இசையும் நீ; என்
பாட்டும் நீ; பொருஞும் நீயே!
அன்னலே! இவ்வை யத்தை
ஆட்டுவிப் பவஞும் நீயே!

★

ஆதியும் முடிவு மில்லா
ஆற்றலே! உன்னைப் பாடும்
போதிலென் நெஞ்சில் இன்பம்
பூப்பதை உனர்வேன்; வையம்
ஆதியும் அறிய வொனை
ஒருவன் நீ; ஆனாலும், என்
சீதமென் கவிதைக் குள்ளே
சிறையில்வைத் துள்ளேன் உன்னை!!

— பாலபாரதி

மிதமிஞ்சிய பணத்தை
நில வியாபாரத்தில்
முதலீடு செய்யுங்கள்

பத்திரமானது
ஒத்தரவாதமானது
பலனளிக்கக்கூடியது

மேலதிகம் சம்பாதிக்கக்
கூடியது

50%. லாபம்

இலங்கையின் எப்பாகத்திலும், நிலம் வாங்கவோ, அல்லது விற்பனை செய்யவோ சிறந்த ஆலோசனைப்பெறுவதற்கு நில வியாபாரத்தில் முன்னணி வகிக்கும் ஸ்தாபனத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

புரோப்பெர்ட்டி சேலஸ் லி மிட் டெட்,

★ ஏலதாரர்கள்
★ தரகர்கள்

★ காணி ஏஜென்டுகள்
★ கட்டடக் கலைஞர்கள்

★ ஆலோசகர்கள்
★ முதலீட்டுக்காரர்கள்

279, யூனியன் பிளேஸ்,
கொழும்பு-2.

பத்திரிகை உலகம்— எப்படிப்பட்டது?

நாங்கள் பணி புரியும் இந்தப் பத்திரிகை உலகம் இருக்கிறதே, இது வெறும் ஜடம் - உயிரற்றது என்று பலருக்கு என்னம்.

"பெலிப்பிரின்டரில் அந்த இயந்திரம் அடித்துத் தள்ளுகிறதை எல்லாம் இன்னொரு இயந்திரமான நீங்கள் கூட்டியோ, குறைத்தோ போட்டுப் பக்கத்தை நிரப்பி வெளி மில் தள்ளுகிறீர்கள்; அவ்வளவு தானே!" என்று ஒருவர் என்னைக் கேட்டார்.

உண்மை அத்தாலும்? எங்கள் காரியாலயங்களில் பெலிப்பிரின் பார் இயந்திரம் இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் எங்களையும் இயந்திரமாக்கி விட வாமா?

"ஆகுஜிகு, உக்டக்" என்று எங்கள் பெலிப்பிரின்டரின் ஒசைஸை நாங்கள் எவ்வளவு ரசனையோடு அனுபவிக்கிறோம் என்பது ஒன்றே நாங்கள் அந்த இயந்திரத்தைப் போன்றவர்கள் அல்ல என்பதற்கு நிருப்பனமாகும்.

பெலிப்பிரின்டர், துணையாகியர்கள், நிருபர்கள், பிரம்மான்டமாரன் லைனே மெஹின்கள், அக்சடிக் கும் இயந்திரம், இலையெல்லா வற்றையும் இயக்கி உருவாக்குகிற மூலா எல்லாம் சேர்ந்ததுதான் பத்திரிகை.

ஒரு மக்கத்தான் சிருஷ்டி காரியமே நடக்கிறது தினம், தினம் பத்திரிகைக் காரியாலயங்களில்.

காலையில் மந்தமாகத்தான் எல்லாம் ஆரம்பமாகின்றன என்றாலும் பிற பகல் வந்து பாருக்கள்; ஒரு அலாதி வேகமாக சிருஷ்டி பரபரப்பும் உண்டாகி விட்டது தெரியும். மாலை நாலும் மனி நெருங்க, நெருங்க அந்த பரப்பு உச்சத்துக்கே போய் விடும். நாலரைக்கு பத்திரிகை மெஹினில் ஓடி, மற்றப் பக்கம் அழகாக மடித்து வந்து விழும் போது பெரிய பிரசவம் ஒன்றே நடந்து முடிந்தது போன்ற உணர்க்கியோதான் நிலவும்.

இயந்திரத்துக்கு இந்த உணர்க்கி இருக்க முடியுமா?

தினம்தினம் அவதாரம் எடுத்து வரும் உயிருள்ள ஒரு ஜடப் பிறவிதான் பத்திரிகை. அது வீம் உயிர் வாழப் போராடு கிறது. மேலே ஏறி வர பெரும் பிரயத்தனங்களைச் செய்கிறது; வாசகர்களின் தோன் மீது கைபோட்டுக் கொண்டு குலவிகிறது. அவனைப் பரிட்சை செய்தும் பார்க்கிறது.

"இலைபெல்லா கவண்டி பிப்பளி கன்" என்று அமெரிக்காவில் ஒரு நகரப் பத்திரிகை. அதில் இப்படியொரு அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தார்கள்.

- கே. ஆர். -

"இந்தப் பத்திரிகையில் ஏதாவது பிழைகள் இருக்கக் கண்டால் அவை ஒரு காரியத்துக்காகவே அங்கே போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று மதியுங்கள். ஒவ்வொரு வருக்கும் திருப்தியாக இருக்கும்படி பல வீஷயங்களையும் பிரகாரப்படுத்தான் எங்கள் நோக்கம். குற்றம் காண்பதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்களின் திருப்திக்காகவே அந்தப் பிழைகளைப் போட்டிருக்கிறோம்!"

வெறும் ஜடத்துக்கு இப்படிப் போட தோன்றுமா, சொல்லுங்கள்? கெட்டிக்கார வக்கிழுங்குக் கூட இப்படி ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது!

"வான்குவார் ஸன்" என்கிற பத்திரிகைக்குத் தில்ரென்று ஒருநாள் ஒரு பெரிய சந்தேகமே வந்து விட்டது. அப்போது உலகம் முழுவதும் கொரியாவின் பெயர் அடிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. கொயாவில் சண்டை பிரமாதமாக நடந்து வந்தது. அது பற்றிய சேதிகளேயே எல்லாரும் வெகு கவலையோடு படித்து வந்தார்கள்.

அவர்களுடைய "கவலீ" நிலைம் தானு என்று சந்தேகம் கொண்டு விட்டது "வான்குவார் ஸன்". அது என்ன செய்தது தெரியுமா? ஒரு நாள் வந்த ஒரு யுத்தக் செய்தியே தொடர்ந்து முன்று தினங்கள், திரும்பத் திரும்பப் பிரசரித்தது.

பிரசரித்து விட்டு எந்திருந்தாவது, ஏதாவது "முச்சு" கிடம்புகிறதா என்று பார்த்தது. ஊஹாம், அந்தப் பத்திரிகைக்கு ஐந்து வட்சம் வாசகர்கள் இருந்தும் ஒருவராவது விழித்துக் கொண்டு இந்த தவறை எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமே! கிடையாது.

பாரிசிலிருந்து வெளியாகும் ஹோரால்டு ட்ரிப்பியூனின் ஸ்தாபர் அதன் ஆரம்ப காலத்தில் ஒரு விஷயத்தை அதன் "காதில்" பிரசரித்தார்.

"பாரன்ஹீட்டை ஸெண்டி கிரேடாக ஆக்க என்ன வாய்ப்பாடு?" என்ற கேள்விக்கு அது விடை.

"நான் சொல்கிறவரை அதை மாற்றுமல்ல, அதே இடத்தில், தினமும் பிரகரிக்க வேண்டும்" என்று அவர் உத்தரவிட்டார்.

அப்படியே பிரசரித்தார்கள். ஆசிரியர் அதை அப்பறம் அடியோடு மந்து, விட்டார். அதை "நிறுத்த வாமா?" என்று அவரிடம் கேட்க வாம் எல்லாருக்கும் பயம். கண்டை வரை கேட்கவே யாரும் முன் வர வில்லை.

ராத்தாழ் இருபத்தைந்து வருஷ காலம் அது அந்த இடத்திலேயே பிரசரமாகி வந்தது. அவர் காலமான பீறகுதான் யாரோ கவலீத்து அதை நிறுத்தினார்கள்.

கிடையில் ஒரு வாசகராவது அதை நினைவுட்டிப் பத்திரிகைக்குக் கூடிடம் எழுத வேண்டுமே - கிடையாக.

இப்படியிருக்கிறது ஐயா, எங்கள் பத்திரிகை உலக விஷயம்!

சிங்கியின் அழகு

திருக்குற்றுவநாதர் குடி கொண்டிருப்பதால் மட்டுமல்லா மல் அழகுப் பதுமைகளாக விளங்கும் குற மகன்ராஜும் திருக்குற்றுவமலைக்குப் பெருமை சேர்ந்தருக்கிறது.

திருக்குற்றுவத்துச் சிங்கியின் அழகை வர்ணிக்கப் பறப்பட்ட புவூர் திரிகூட்ராசப் பகவிரா யர் தடுமாறி விட்டார்.

வாள் போன்ற கூரிய விழிகள், பிறை நெற்றியிலே கஸ் தாரிப் பொட்டு, காதுகளிலே குழல்கள் — இவை மட்டுமா சிங்கியை அழகு படுத்துகின்றன? இல்லை, அவனுடைய மேனியே பொள்ளமுகு மேனியாக் கீழ்க்கிறதே என்கிறூர் கவி

16ஆம் பக்கத்துக்கு எதிரே
கண்கவர் பல வர்ணப்
படம்.

அடைக்கலம்

அறிவுக்கும் தூய்மைக்கும் தெய்வமான எமது அன்னை சரஸ்வதி, ஆயகளைகள் அறுபத்து நான்கினையும் ஏய உள்ளவிப்ப வள்.

அவள் வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள், வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள், கள்ள மற்ற கவிவாணர் நாவில் இருப்பாள் என்றெல்லாம் சொல்லப் படுவது வழக்கம்.

கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பின்னொ கலாதேவியைப் பிறி தோரிடத்திலும் காண்கிறூர். அதாவது வாழ்வு மலரவும் நாடு செழிக்கவும் விருப்பதன் ஏர பிடித்து உழும் உழவர்தம் கரங்களிலே கலைமகள் களிந்தம் புரி வாள் என்கிறூர் கவிமணி.

நாடிப் புவங்கள் உழுவார் கரமும் நயவுரை கள் தேடிக் கொழிக்கும் கவிவாணர் நாவும்

செழுங்கருணை ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும் உவந்து நுடம் கூடிடக் களிக்கும் மயிலே, உள் பாதம் அடைக்கலமே,

நோக்கு

கோதாவரி ஆற்றங்கரையிலே ஒரு மூங்கில் குடிலினுர் கேள்வி இராமனும் சிதையும் தனிமையில் இருக்கிறார்கள்.

சிதையின் மடியிலே இராமன் தலைவைத்துப் படுத்திருக்கிறார். அப்போது சிதை சாமரை விசி இராமனுக்குச் சோர்வகற்றி இதழுட்டுகிறார்.

இராமன் கஷ் திறந்து மேலே நோக்கினான் தன்னீரில் தன்னை ஆதாரமாகக் கொண்டு நீற்கும் தாமரை மலரில் சக்கர வாளப் பறவைகள் இரண்டு அருக்குரே இருந்து உறவாடுமாப் போல் இராமனுக்குத் தெரிந்தது. உற்று நோக்கினான். தாம் பார்த்தவை சக்கர வாளப் பறவைகள் அல்ல, சிதையின் கொங்கைகள் என்ற உண்மை அப்போதுதான் இராமனுக்குப் புலப்பட்டது.

இராமன் சிதையின் கொங்கைகளை நோக்கக் கீதை இராமனின் தோள்களை நோக்கினான். அவை நீலமணி மலைகள் போல அவளுக்குத் தோன்றின என்கிறார் கம்பர். காவிய நயத்துடன் அவர் அதைக் கூறிய விதம் அலாதி யானது.

நாளாந் கொள் நவினப் பள்ளி நயங்கள் அமைய நேரி — வாளங்கள் உறவக் கண்டு மங்கைதன் கொங்கை

நோக்கும் நீம் கொள் சிலையோன் மற்றை நேரிமூ, நெடிய நம்பி தோளின் கண் நயனம் வைத்தாள், சடப் மணித் தடங்கள் கண்டாள்

32ஆம் பக்கத்துக்கு எதிரே
கண்கவர் பல வர்ணப்படம்.

ராயர், இவ்வளவையும் கூறி விட்டு, “கட்டமுகி தன்னுமெகள் கண்ணளவு கொள்ளாதே” என்று தன்னுடைய இயலாபை யையும் கவிராயர் குற்றுலக குத் வந்தியில், அறிவுக்கிறூர்.

கொட்டமுகு கூத்துடையார் குற்றுல நாதர் வெற்றில் நெட்டமுகு வாள் விழியும் நெற்றியின்மேற் கஸ்தாரி போட்டமுகும் காதமுகும் பொள்ளமுக மாயப்

போலிந்த தட்டமுகி தன்னமுகென் கண்ணளவு கொள்ளாதே,

48ஆம் பக்கத்துக்கு எதிரே
கண்கவர் பல வர்ணப்படம்.

முனியின் சாபம்

சகுந்தலைக்கும் துஷ்யந்தலைக் கும் காதல் முற்றி விட்டது, இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் உயரானார்கள்.

துஷ்யந்தன் சகுந்தலையை விட்டுப் பிரிய நேர்ந்தது.

சகுந்தலை துஷ்யந்தன் நினைவால் தனிலை மறந்து, தழுவியும் மறந்து, இந்தெரியாதவோர், இன்பலோகத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்தாள். அதனால் அவள் துருவாச முனி புங்கவர்கள் வந்ததைக் காணவில்லை.

“ஏது, காதல் தலைக்கேறிய தம் இவளுக்கு என்மீது இல்லாவு அலட்சியமா!” என்று முனிவர் கோபங் கொண்டார். சகுந்தலையைச் சபித்தார். “எவ்வுடைய நினைவால் இவள் என்வரவைக் காணுது நின் ஆளோ, அவனே இவள் மீது ஜயநிவ கொண்டு இவளை அவமதிப்பானுக” என்று முனிவர் சகுந்தலையைச் சபித்துச் சென்றார்.

சகுந்த தலை வென்பாவில் இதை அருமையாக கூறியிருக்கூர் திரு. சு. நடேசுபிள்ளை.

முனிரி வடைந்தார்
முனிவர் துருவாசர்
கன்றி வருஞ்சின்ததார்
காய்ந்துநரததார்

— இன்றிந்து

வந்த எனைக் காணுள்
வந்தித் துபசரியாள்
விந்தையும் மங்கை
விதி

எவ்வே நினைந்ததிவள்
என் வரவைக் காணுள்
அவனே மறந்திவளை
ஜயந் — றவமதிப்பான்
என்று சபித்தவர் ஏகினார்..

80ஆம் பக்கத்துக்கு எதிரே, கணக்கார் பல வர்ணப்படம்!

மாயக் கண்ணன்

எல்லாம் தானேயான மாயக் கண்ணன் ஆயர் குலத்திலே யசோதையின் மகனாக வந்து அவதரித்ததால் யசோதையும், ஆயர்குல மகளிரும் அழியாப சுழம் பெற்றனர்.

கண்ணன் குறும்புக்காரன். அவனுடைய குறும்புகள் சில சமயங்களில் கட்டுமிறிப் போய்க் கோதையரைக் கோபி பட்டி கொள்ள வைப்பதும் உண்டு. அந்த வேளைகளில் கண்ணன் அவர்களோடு கூடிக் குவுவான்.

கண்ணனின் கோல எழிலும், குறும்புப் பார்வையும் பெண் களின் கோபத்தை உடனே தணித்துவிடும். அவர்கள் தம்

128ஆம் பக்கத்துக்கு எதிரே கணக்கார் பல வர்ணப் படம்.

பெண்ணீன் சக்தி

“அண்டமா முனிவர் கூடி அடந்தினார் பெண்ணீன் உள்ளே” என்று சும்மாவன் சொல்லி வைத்தார்கள். முனிவர் கூடத் தன் வயிற்றுள்ளத்துப் பத்து மாதம் சமந்து, பின்னர் பெற்றெடுப்பவள் பெண் அல்லவா?

பெண்ணீன் சக்தி அளப்பதீயது, அவளின் கோல எழில் கண்டு மயங்காதார் யார்?

முற்றும் துறந்த முனிவரை என்ன, வெற்றி வேந்தன் என்ன, வீராதி வீரன் என்ன, எல்லோரும் கட்டழகு மங்கையின் எழிற் கோலத்தை நேருக்கு நேர் கண்டதும் தம்மை மறந்து கிறங்கி விடுகிறார்கள்; மனம் குழப்பிப் போகிறார்கள். பாடலைப் படியுங்கள்:

முற்றும் துறந்தவ ராயினாந் தென்ன, முழுதுலகுமி வெற்றிகொண்டே பெரு வின்சு புகழ் பெற்றிருந் தேனுமென்ன, கட்டடீமில் மங்கையர்

கோலத்தை நேர்படக் காண்பரெனின் கொற்றமும் வீழத் தமையினுந் துள்ளாம் குழம்புவாரோ!

112ஆம் பக்கத்துக்கு எதிரே கணக்கார் பல வர்ணப் படம்.

நிலைமிழந்து கண்ணனை கேட்க கண்ணூல் கண்டு ராணிப்பார்கள் இதோ பாடல்:

தெய்வக் குறும்புத் திருவினை யாடலே செய்திவொன்! கொய்மலர் தூடிய கோழியரோடே

குலவிடு வான்! நெய்மணப் பூங்குழல் நீரிளையார்,

தம் நிலைமிழந்தே, மைவிழிக் கண்ணனின் மையலில்

நெஞ்சுசம் மயங்குவரே!

பாடல் பெற்ற பறவை இனம்

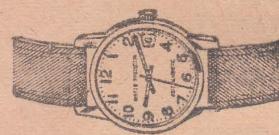
திருத்தலங்கள் மட்டுமென்ன, பறவைகள் கூடப் பாடல் பெற்றுள்ளன. “ஓடு மீன் ஓட உறுமீன் வருமளை எம் வாடி இருக்குமாம் கொக்கு” என்றும், “நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய், பவளக் கூர்வாய்ச் செங்

கால் நாராய்” என்றுமெல்லாம் பாடல் பெற்ற கொக்குகளின் கூட்டத்தையே இங்கே காண்கிறீர்கள். இந்தக் கொக்குகள் தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் கம்பீரம் பார்க்கப் பார்க்கப் பரவசமூட்டுவதாகும்.

துறமான உடைகளை
நிதானமான விலையில்
பெற்றுக் கொள்ள
யாழ்ப்பானை ஜூக்கிய
வியாபாரச்
சங்கத்திற்கு
விலையம் செய்ய
மறவாதீர்கள்.

- ★ பல ரக சேலைகள்
- ★ ரவுக்கைத் தினுசுகள்
- ★ பருத்தி, பட்டுகளும்
- ★ உயர்தர புடவைகளும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

420, ஆஸ்பத்திரி விதி,
யாழ்ப்பானம்.

கைக்கடிகாரங்கள்
பழுது பார்க்க வேண்டுமா?

பவண்டன் பேனுக்கள் திருத்த வேண்டுமா?
கைதேர்ந்த நிபுணர்களைக் கொண்டு குறைந்த
செலவில் பழுது பார்த்துத் தருகிறோம்.

உங்கள் அழகுப் படங்களை அலங்காரமான
முறையில் பிரேரம் போட வேண்டுமா?

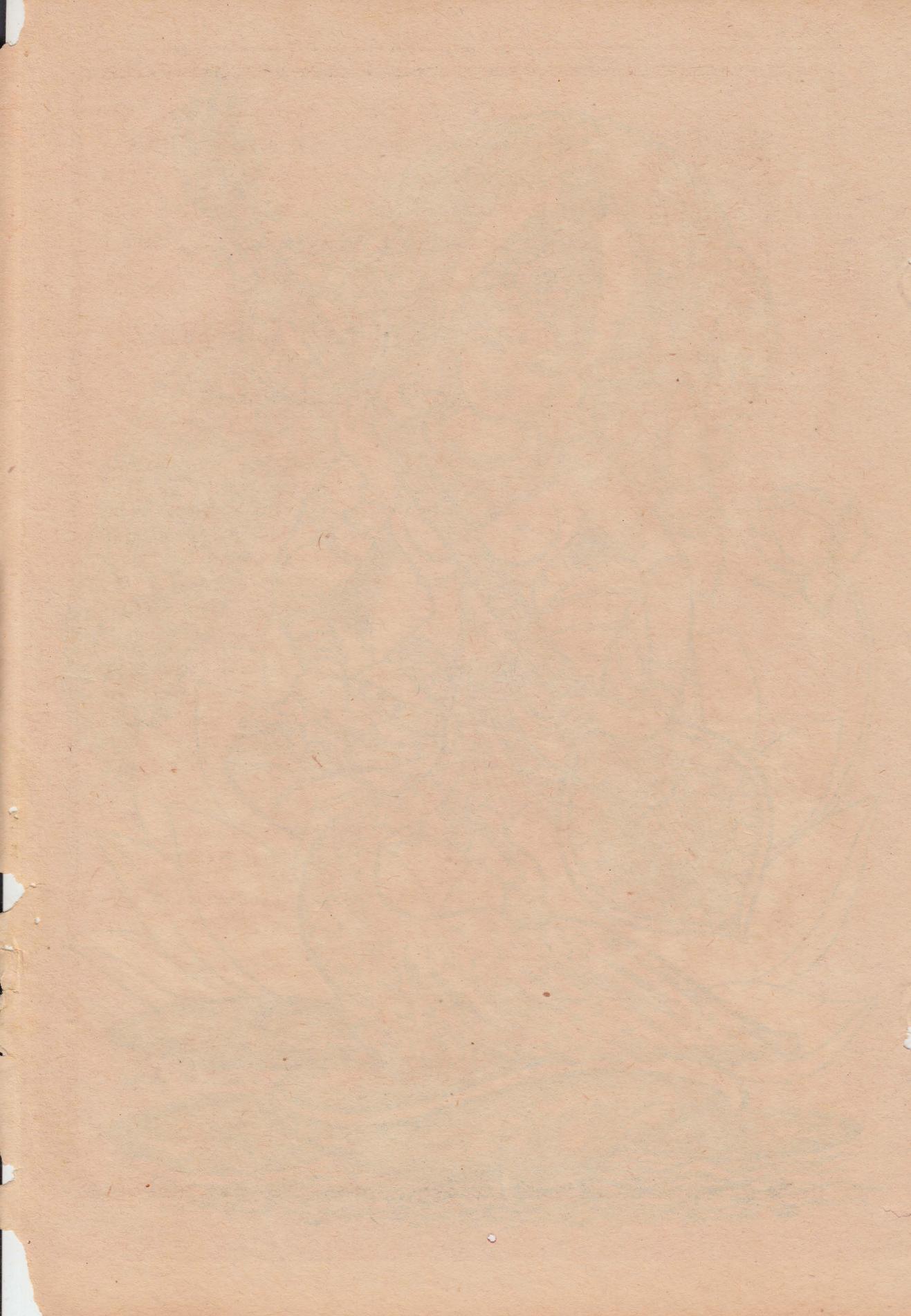
இன்றே விலையம் செய்யுங்கள்.

பென்வீ ஹவுஸ்
FANCY HOUSE

போலீஸ் கிரேட், கல்முனை.

V.K. K. artist.

தமிழக சித்த மருத்துவக் கண்காட்சி மதுரையில் 17, 18-4-71ல் நடைபெற்ற பொழுது நாங்கள் இவ்விட மிருந்து அனுப்பிய மருந்துகளைப் பரிசோதித்து சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்பெற்ற மருந்துகள் என பாராட்டி “மருத்துவ மன்னன்” என்னும் அணிமுறைப் பட்டம் கிடைக்கப் பெற்றது.

மதன சஞ்சீவி லேகியம்

சித்த மருத்துவ பண்டிப்

கா, வெசப்பிரமணியமி

M.I.H., S.M.P.

(ஆண்களுக்கு மட்டும்)

வாவிப், வயோதிப அன்பர்களே! உங்கள் உடல் நலனைச் சிறிது சிந்தித்து சிறு வயதிலும் வாவிப் வயதிலும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் தவறேன் நட்பாலும் செய்கிற தவறுதல்களே இப்போது உங்களின் தசை, நாடி, நரம்பு முதலிய சுப்த தாதுகள் கெட்டு நஷ்டமடைந்து ரத்தக் குறைவு, சோர்வு, கண் எரிவு, தளர்ச்சி, கெட்ட கனவுகள், அடிக்கடி சிறுநீர் உற்புபுகள் தளர்ச்சி, எடை குறைவு, முதுகு, கை, கால் மூட்டுகளில் வளி, பலஹீனம், பீதி, பயம், வெறுப்பு உண்டாகி தாய் தந்தையரிடமும் சொல்ல முடியாமல் மன வேதனையும் கஷ்டமும் அடைந்து நிம்மதி இல்லாமல் வாழ்கின்றீர்கள். மேற்படி காரணங்களால் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களும், பலரிடம் வருடக் கணக்கிலும் சிகிச்சை பெற்றும் ஒரு பலனும் இல்லாமல் ஏமாந்தவர்களும் இனி கவலைப்பட வேண்டாம்.

வியாதியல்தர்கள் எமது மதன சஞ்சீவி லேகியத்தை ஒரு புட்டி உபயோகிக்கும் பொழுதே பல ணைக் காணலாம். எடை அதிகப்பட்டு இருத்த விருத்தியுடன் நாடி நரம்புகள் பலமடைந்து புதிய சக்தி, புத்துணர்ச்சி பெற்று வாழலாம். எடை கூடியவர்களும் நீரிழிவு, ப்ளட் பிரசர் → Blood Pressure, பித்தக் கொதிப்பு உள்ளவர்களும் சாப்பிடலாம். ருசியானது, நம்பிக்கையானது, பத்தியமில்லை. ஒரே புட்டியில் குணம் காணலாம். இழந்த சக்தியை மீட்டு வீரியத்தையும், திரேக வளர்ச்சியையும் தரும். குடும்ப வாழ்க்கைக்கும் சிறந்த லேகியம்.

மதன சஞ்சீவி லேகியம் சக்தி வாய்ந்த மூலிகைகளால் தயாரிக்கப்பட்டது.

ஒரு ரூத்தல் ரூபா 23.00 அரை ரூத்தல் ரூபா 12.00 வி. பி. பி. ஆட்ர்கள் கவனிக்கப்படும்.

மதன லேபனம்

ஜீவ நரம்புகளின் பலவீனத்தைப் போக்க சிறந்த ஓளஷதம். வெளிப்பூச்சு மருந்து விலை ரூபா 5-50.

எந்த வியாதியாக இருந்தாலும் சரி என்னைக் கலந்து ஆலோசியுங்கள்.

உத்தரவாத சிகிச்சை அளிக்கப்படும்.

முருகானந்தா வைத்தியசாலை

104, செட்டியார் நெரு, கொழும்பு-11.

சிருக்கலை

சாம்ராஜ்யத்தின்

நிதங்கட்டுமன்றம்

எம். ஏ. கிளோர்

மொமா கலாய் சாம்ராஜ்யத்தின் கலைநகரம் டில்லி, கோலாகலத் தோடு காட்சியிலித்தது. முடிகுட்டிக் கொள்ளப் போகும் மொகலாய் முதல் மன்னன் ஒளரங்கசிப் பாதுஷாவின் ஊர் வலம்; எங்கு பார்த்தாலும் ஜனசமுத்திரம். மொகலாயர் ஆட்சியில் என்றுமே காணப்படாத கண்கொள்ளாக காட்சி.

அழகிய கம்பீரத் தோற்றமுடைய பிரமாண்டமான பட்டத்து யானையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் துங்கத்துவான மொகல் சித்திரவேலைப்பாடுகளையுடைய அம்பாரி யில் நன்முத்தகள் தொங்கும் பட்டுக் குடை பிடிக்க. ஒளரங்கசிப் பாதுஷா, ஷாஜஹான் சக்கரவர்த்தியின் மகத்தான அரண்மனைய நோக்கி பவனி வந்து கொண்டிருக்கிறார்.

வெள்ளைப் பட்டுடைத்து கழுத்திலே வெரமாலையும், தலையிலே தங்க ஜிரீகை வேலைப்பாடுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நவரத்தினங்கள் பதித்தத தலைப்பாலையும் அனிந்திருந்தார் பாதுஷா. அவருடைய அரசு கிரீடம் என்றமூக்கப்படும் அந்தத் தங்கத் தலைப்பாலையிலே நடோய்கமாக வளங்கியது “கோகினா வைரம்.” அது அன்றும் இன்றும் உலகத்திலேயே பெரிய வெரமாகப் போற்றப் பட்டு வருகிறது.

(இன்று அந்த மாபெரும் வெரம் பிரிட்டிஷ் அரசியின் மகுடத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறது).

பட்டத்து யானைக்கு முன் சிப் பார்க்கும் உயர்ந்த உத்தியோகத்

தார்களும் அழகிய பழைய காலத் துத் துப்பாக்கிகளையும், வாள்களையும், ஈட்டிகளையும் ஏந்திக் கொண்டு பட்டத்து யானைக்குப் பாதுகாவலாக வீரு நடைபோட்டுப் போக்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பட்டத்து இளவரசர்களும், ராஜ சூமிபத்தவர்களும்.

மாண்புமிக்க மந்திரிமார்களும், முக்கிய அதிகாரிகளும், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகிய யானைகளிலும், குதிரைகளிலும், ஒட்டகங்களிலும் புடைத்தும் அந்தப் பிரமாண்டமான ஊர்வலம் லாகூர் கேட்டின் வழியாக, விழாக் கோலம் பூண்டு, காணப்படும் டில்லி மாநகர நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது.

அலை அலையாக மக்கள் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஜன

சமுத்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில் காவல் ஜவான்கள் தீவிர முயற்சி எடுத்து, போக்குவரத்துகள் சீர்குலையாமல் ஒழுங்குபடுத்தும் வேலையில் கண்ணும் கருத்துமாக சுறுசுறுப்போடு கொண்டிருக்கும் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். லாகூர் கேட்டைக் கடந்ததும் அந்த ஜன சமுத்திரத்தை நோக்கி இளவரசர்களும், அரசுகுடும்பத்தார்களும் ஷாஜஹான் மன்னர் காலத்தில் அச்சுப்பிக்கப்பட்ட தங்கு நாணயங்களை அன்னி அன்னி வீசிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

உலகத்துக்கெல்லாம் அரசன் என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிக் கொள்ளப் போகும் மொகல் மன்னன் ஒளரங்கசிப், ஆரவாரம் செய்யும் பிரஜைகளின் அன்பை புனமுறுவலுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

“ஆலம்பனு ஒளரங்கசிப் ஜிந்தாபாரத்” என்ற கொஷம் வாணிப பிளக்கிறது. வீதிகளிலும், உயர்ந்த மாடிகளிலுமின் பால்குனியின் வழியாக மாமன்னன் ஊர்வலத்தைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள் டில்லி மாநகரத்தின் செல்வச் சமாட்டிகள். ஊர்வலம் டில்லி செங்கோட்டையிலுள்ள அரண்மனையை அடைந்து விட்டது. யானையை விட்டு இறங்கிய மன்னன், மந்திரி, பிரதானிகள் புடைத்தும் “திவானி ஆம்” என்ற அரண்மனையின் மண்டபத்தை நோக்கி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாற்பது தாண்களைக் கொண்ட அந்த அழகிய மண்டபத்தில் தங்

கத்தாலான் அழகிய விளக்குகள் தொக்கிக் கொண்டிருந்தன, விலை உயர்ந்த பாரலீக இராத்தினக் கம்பளங்களால், அழகிய சாலைக் கல்படிப்பட்டது. தாழ்யானது அவங்குக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த அரண்மனையின் அழகிய அமைப்பும் கலைநம்பிக்க ஒப்பனையும், அவற்றில் உள்ள சுவர் மீது பொன்னமுத்துகளால் பொரிக்கப்பட்ட செய்தி விளக்கம் தருகிறது.

“மன்னுவிலை கவர்க்கும்
ஒன்று இருக்குமானால்;
இத்தான் அது! —

இதுதான் அது!!
இதைத் தவிர வேசேறுன்று
மில்லை”

இந்த அழகிய மன்றபத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் உலகுப் புகழ் பெற்ற மயிலாசனத்தில் அமர்ந்து இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் பட்டம் சூட்டிக் கொள்ளப்போகிறார் பாதுஷா ஒளரங்க சீப்.

சோதிட நிபுணர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட சுபதினமான 1659ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 15ஆம் தித்தி தூரிய உதயத்திற்குப் பின் முன்று மணி பதினெந்து நிமிடங்களில் உலகுப் பிரசித்திபெற்ற மயிலாசனத்தில் அமர்ந்து —

“அப்துஸ் முஸாபர் முகையத் தின் முகமது ஒளரங்கசீப் பக்கார் ஆலங்கிர் பாதுஷா காஸி” என்ற பட்டத்தை சீரிய ஆரவாரத்திற்கு மத்தியில் அவர் சூட்டிக் கொண்டார்.

ஐம்பது கோடி ரூபா மதிப்பு உள்ள உலகுப் பிரசித்தி பெற்ற மயிலாசனம் ஓாஜலஹான் மன்னர் காலத்தில் செய்யப்பட்டது. குமார் ஏழு வருடங்கள் விடா முயற்சிக்குப் பின் உலகுப் புகழ் பெற்ற இந்த மயிலாசனத்தை பெயர் பெற்ற பொற்கொலல்ர்களும், இன்னும் கைதேர்ந்து நிபுணர்களும் சேர்ந்து பிழாதல் (அரசாங்க தங்கச் சாலையின் கலைமை அதிகாரி) பொறுப்பில் அழகாக அமைக்குக் கொடுக் கப்பட்டது மயிலாசனம்.

அந்த சிம்மாசனத்தின் மேலே உள்ள குடை, விலை உயர்ந்த ரத்தினக் கற் கள் பசுக்கப்பட்டசு. பன்னிரண்டு தங்க விலை வளைகள் அந்த அழகிய சூலையுத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தன.

ஓராங்கசீப் 1659 முதல் 1707 வரை மொகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் சக்தரவர்த்தியாக ஆண்டு வந்தார் மொதுவ சுதித்திரத்திலேயே எந்த மன்றங்கும் இதுவரை கொண்டாடியாத வகையில். இந்த மாபெருப விழா, பெருவிழாவாத வரலார முச் சிறப்புப் பெற வேண்டும். என்று விரும்பி அவர்கள் பண்டத்தை வார் இறைத்து பெரிய விழாந்துகளையும் கீபாலங்காரங்களையும் ஏற்பாடு செய்து உலகத்துக்கு அவர்களுடைய பட்டாபிஷேகத்தைப் பெருமைப்படக் காட்டிக் கொண்டார் ஒளரங்கசீப்.

இந்தியாவை பல மூலிகீம் மன்றங்கள் ஆண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் செல்வம் கொழிக்கும் பொன் நாடான இந்தியாவிலுள்ள செல்வங்களைச் சேகரிப்பிலும், புராதனச் சின்னங்களைக் கொள்ளி கொண்டு போவதிலும்தான் குறிக்கோளாக இருந்து வந்தார்கள்.

ஆனால் மொகலாய மன்றாக் கோப் பொறுத்தவரை அவர்கள் இந்தியாவைத் தம் தாய்நாடாகக் கொண்டார்கள். அவர்களுடைய ஆட்சி வரலாற்றுச் சிறப்பு யைதாக இருந்தது. பல நூற்றுக்கண் பாரதத்தை ஆண்ட மொகலாயர்கள் பாரதத்திலே பிறந்து பாரத நாட்டிலே மதிந்தார்கள். உலகம் போற்றும் அவர்களுடைய அழகிய சமாதிசை அதற்குச் சான்று பகுரிகள்.

மன்னர் அக்பரின் ஆட்சிக் காலம் பாரதத்தின் பொன் கொழிக்கும் பொராந் கா மாக இருந்து வந்தது. அவர்தம் பாட்டன் காலத்தில் முஸ்லி முனிஸ்பாரதவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த “லில்யா” வளி ரத்துச் செய்யப்பட்டது. எல்லா மதத்தைகளும் ஒற்றுமையேயாடுவாற்றிது வந்த எனிமயான காலம் அது. அதியால்லும் கரோப்பாலிலுமின்ன நாடுகளை விட்ட சனங்க்கார நாடு என்று பகுப்பாற்றிக்கூட வொகுலாய சாம்ராங்கர் எனக் கூறி சிறாசை சொட்டாட, “அக்பர்” என்ற நாவில்.

ஓராங்கசீப் பாதுஷா பட்டத் துக்க வந்தின் பல பிற்போக்கு சக்திகளால் தூண்டப்பட்டு தீவிர

நிலாம் பற்றி...

ஹதராபாத் நிலாம் முக்கு மிகவும் பிழித்த உணவு வெள்ளைச் சண் பெலிக் காலி.

உரையாடிக் கொன்ற டிருக்கும்போது யாரா வது உரக்கப் பேரினுலோ சிரித்தாலோ இவருக்குக் கடுமையாகக் கோபம் வந்து விடும்.

இவர் எழுதிய ஒரு புத்தகத்தின் பல இல்டசம் போகிள் விற்பனையாகி இருக்கின்றன. காமக் கலைப்பர்னிய புத்தகம் அது!

இவர் ஒரு முறை உபயோகித்த உடையை மீண்டும் தொடு தொடுவதில்லை.

இவருடைய முன் பற்கள் இரண்டு யானைத் தந்தகத்தினை ஆளவை

இவரிடம் இருந்த வைரக் கற்கள் விலை மதிக்க முடியாதவை.

நடிகள் தலைப்புமார் ஒருவெள்ளுக்கு பிழித்த நடக்க படமும் தகவலும்:

மியேள்

கள்ளி மூஸ்லிமாக அவர் வாழ நினைத்தார். மூஸ்லிம் சமூகத்தின் ஒரு சாராராகிய “வியா”க்களையும் மற்ற மதத்தவர்களையும் துச்சமாக மதித்து வந்தார். அவருடைய தீவிர மதப்பற்றி அரசியல் வாழ்க்கையில் பெருந்தோல்வியை ஏற்படுத்தியது.

ஓளரங்கசீப் தூஷ்சி செய்தே கூட சிக்கு வந்தார். தன் கோதரர் கணைத் தந்திரமாகத் தொலைத்துக் கட்டி விட்டு, தந்தையைச் சிறையிலே தள்ளி விட்டு அரசு கட்டில் ஏற்றார் சிறையிலே வாடிய தன் தந்தை ஷாஜஹானுக்கு எந்த மரியாதையும் கொடுக்காமல் அவரை ஒரு அரசனாகவும் மதிக்காமல் ஒரு சாதாரண தைத்தியைவிட மோசமாக நடத்தினார்.

ஷாஜஹான் இறந்த பின்பும் தன் கடைசி மரியாதையை செலுத்திக் கண்ணியிட்டுத்தத் தவறி. விட்டார். ஒரு அரசருக்குரிய மரியாதையோடு ஷாஜஹானின் பிரேதத்தை அடக்கம் செய்வதற்குக் கூட அனுமதி கொடுக்க மறுத்து

விட்டார் ஓளரங்கசீப். அவரின் தந்தையைய பிரேதப் பெட்டியை அலிகுஞம், கீழ்த்தரப் பணியாட்களும் சமந்து சென்ற காட்சி பரிதாபத்துக்குரியது என்று “மொகலாய பேரரசு 11” என்ற நால் கூறுகிறது.

தன் சுகோதரர்களுடன் யுத்தங்கள் நடத்தியதாலும் தன் சார்பில் இருப்பதற்கு முக்கிய அதிகாரிகளுக்குப் பெரிய வருங்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டதாலும் கஜான் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை இழந்தது இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடியைச் சமாளித்த வேண்டிய பெரும்பொறுப்பு மன்ற ஓளரங்கசீபுக்கு ஏற்பட்டது.

இந்துக்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த பல வரிகளை ரத்துச் செய்தார். அவற்றில் முக்கியமானவை:

(1) கங்கை நதியில் இந்துக்களின் பிளங்களின் எலும்புகளைப் போடுவதற்குள்ள வரி. (2) ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தால் விதிக்கட்படும் வரி-

அங்குப் பொறுப்பு மன்ற ஓளரங்கசீப் செய்யப்பட்ட “ஜிஸ்யா”

வரியைத் திரும்பவும் கொண்டு வந்தார் ஓளரங்கசீப். பொருளாதார நெருக்கடியை அவரால் சமாளிக்க முடியவில்லை. அவர்தம் காலத்தில் கட்டடங்கள் கட்டுவதை நிறுத்தி வரை. ஒற்றுமை, ஜக்கியம், அமைதி இவற்றை அவரால் நிலை நிறுத்த முடியவில்லை. பல போராட்டங்கள் நடந்தன. அழிவுப் பாதையை நோக்கி அவரின் ஆட்சி சென்று கொண்டிருந்தது.

ஓளரங்கசீப் பாதுஷாஹின் தனி வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சொல்லும் பொழுது, “இயல்லவாமல் உழைத்த ஓர் உத்தம மன்னன், எப்போதும் எனிய வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடித்து வந்தவர், உடையிலும், உணவிலும் ஒரு கட்டுப்பாட்டை வகுத்துக் கொண்டவர், மது, மந்தை, கேள்கிள, இசை இவற்றைக் கட்டோடு வெறுத்து வந்தவர், ஒரு சிறந்த கண்ணி மூஸ்லிமாக நடந்துகொண்டவர்” என்றே கூறலாம். அவருடைய சொந்த வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரை எந்த ஆசிரியர் களாலும் அவரில் குற்றம் காண முடியவில்லை.

குறைந்த விலைக்கு ஒரு ரேடியோ

பயிற்சியாளர்களே! ஜப்பானின் சிறந்த ரேடியோ நிபுணரினால் எழுதப்பட்ட ரேடியோ தயாரிப்பை இலகுவாகக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய — ஒரு சிறு குழந்தைகூடக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய — ரேடியோ கை ஏடு. ரேடியோ, டிரான்ஸிஸ்டராக மாற்றுமலே ஒரு துண்டு உருக்கினால் கொய்லைச் சுற்றி 6 டோர்ச் பாட்டரிகளினால் H. T. 90 L. T. 1-5 தயாரித்து இயங்கச் செய்வது. பழைய பாட்டரி நிரப்புதல், ஒரு வருட பாவனைக்குப் பாட்டரி தயாரித்தல், டிரான்ஸிஸ்டர் செய்வது, இயர்போன்ஸுமதல் பெரிய ஒலிபெருக்கி ரேடியோ வரை செய்யும் முறைகளைக் கற்பிக்கும்புத்தகம் ரூ. 2/75. த. செலவு -/75 தம்.

EVEREST AGENCIES,
481/1, Narahenpita Rd, COLOMBO 5.

ஆங்கிலம் கற்க வேண்டுமா?

உலக நாடுகளிடையே ஒற்றுமையை வளர்க்கும் ஜக்கிய நாடுகள் சபையிலே உரையாட — உறவாட உதவவது ஆங்கில மொழியே!

நேற்று வரை உங்களுக்கு அரிச்கவடியே தெரியாதுந்தாலும் நாளை முதல் நீங்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசலாம், இன்றே வாங்குவக்கள் “எம்ஜிஜீயெஸ்” எழுதிய ENGLIISH SPEECH TRAINING என்னும் தமிழ் மூலம் ஆங்கில பேச்சுப் பயிற்சி புத்தகத்தை. விலை ரூபா 3/90 மாதத்திற்கும். தபார் செலவு சுதம் -/75. V. P. P. யில் பெற இன்றே எழுதுங்கள்.

பொக்கட் டிக்சினரி இலவசமாக வழங்கும்.

ANESCO AGENCIES

191'1, High Level Road,

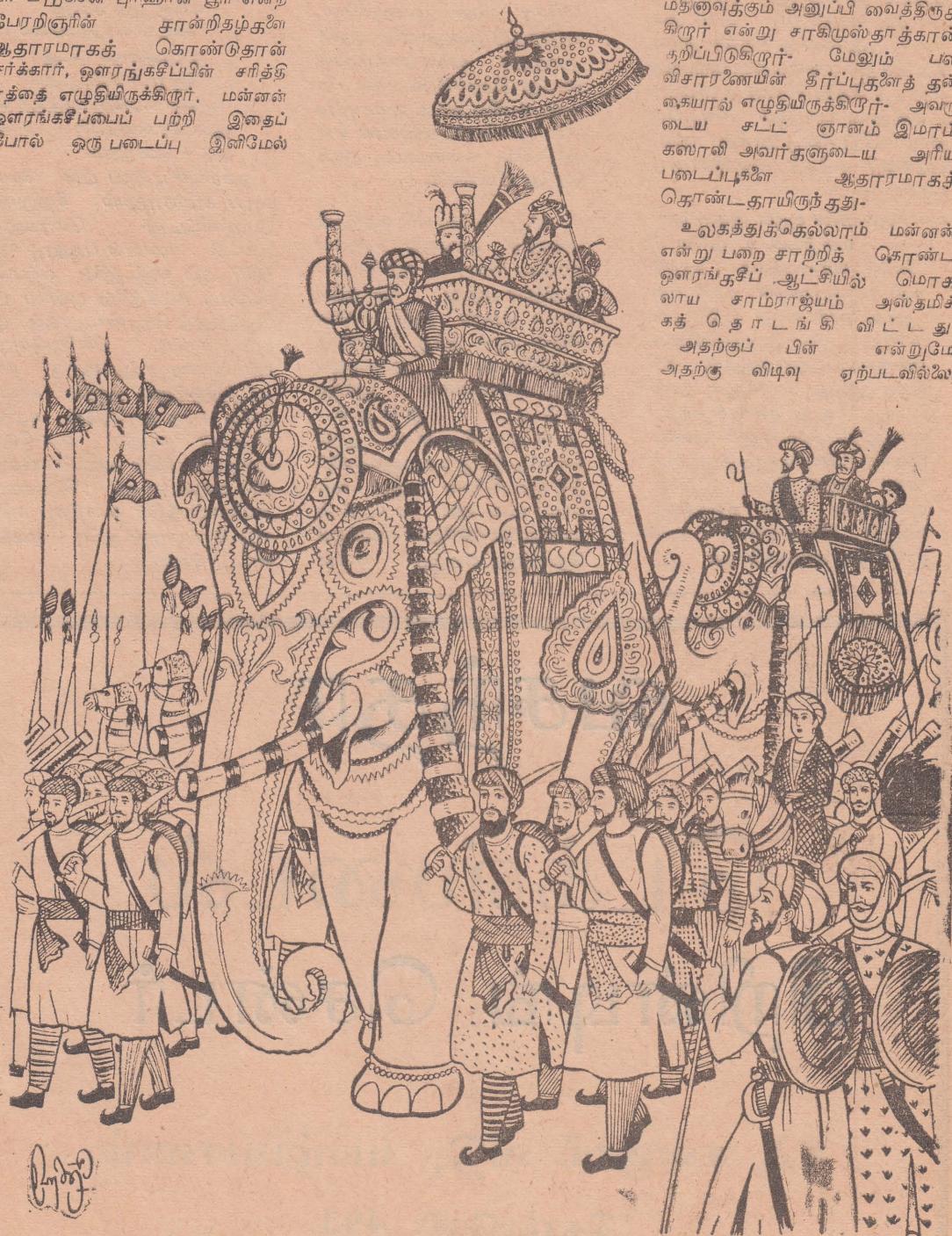
KIRILLAPONE, COLOMBO-6.

ஒளரங்கசிப்பிள் சரித்திரத்தை வெகு நேர்த்தியாக எழுதியவள் ஸர். ஜே. என். சர்க்கார், ஒளரங்கசிப்பிள் குணச் சிறப்புகளை மிக அடிகாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நூல்களைத் தில் குசா என்ற நூலின் அசிரியர் பீம்சென் புர்ஹான் பூரி என்ற பேரறிஞரின் சான்றிதழ்களை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் சர்க்கார், ஒளரங்கசிப்பிள் சரித்திரத்தை எழுதியிருக்கிறார். மன்னன் ஒளரங்கசிப்பைப் பற்றி இதைப் போல் ஒரு படைப்பு இனிமேல்

வெளிவருமென்று நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது. ஒளரங்கசிப் மன்னர் அரபிப் பாலையில் அதிக தேர்க்கி பெறவர். திருக்குருஆனுக்கு அவர்

கொடுத்திருக்கும் விளக்கும் மெச் சத்தக்து-அவருடைய கையெழுத்து ரொம்ப அழகானது-அவர் திருக்குருஆனின் தன் கையெழுத்துப் பிரதியை அழிகிய பென்ட செய்து மக்காவுக்கும், மதினுவக்கும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார் என்று சாகிமுல்தாத்தான் தறிப்பிடுகிறார். மேலும் பல விசாரணையின் தீர்ப்புகளைத் தன் கையால் எழுதியிருக்கிறார். அவருடைய சட்ட ஞானம் இமாம் கள்ளாலி அவர்களுடைய அரிய படைப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டதாயிருந்தது.

உலகத்துக்கெல்லாம் மன்னன் என்று பறை சாற்றிக் கொண்ட ஒளரங்கசிப் ஆட்சியில் மொக்காய் சாம்ராஜ்யம் அஸ்தமிக்கத் தொடர்ந்து விட்டது. அதற்குப் பின் என்றுமே அதற்கு விடிவு ஏற்படவில்லை.

ஒளரங்கசிப் பாதுஷா, பட்டாபிஷேகத்துக்காகப் பவனி செல்லும் கோலாகலக் காட்சி.

அரசியல் வாளில் கடைசி நட்சதி திரமான ஒளரங்கசிப்பிள் ஆட்சி மன்னஸ் வேகத்தின் மறைந்துவிட தூது-

ஒளரங்கசிப் தன்னுடைய கடைசி நாட்களில் கென்றதை நன்றது வருந்தினார். அவர் தன் மகன் ஆஸுமிக்கு எழுதிய கடை சித் கடிதம் மனதை உருக்கும் ஒரு கோக்கு சித்திரம்- ஸர் சர்க்ஷார் உள்ளத்தை உருக்கும் வகையில் ஒளரங்கசிப் என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார்- அந்தக் கடிதத்தின் ஒரு மகுதி:-

அன்புள்ள மதன் அஸாம்,
உளத்தும், உன் னை ச்
சேர்ந்தவர்களுக்கும் சாந்தி
யும் சமாதானமும் உண்டாவ
காக நான் வயது முதிர்ந்தவ
ஞகிக் கொண்டிருக்கிறேன்-
என்னுடைய அவயவந்கள் சக்
தியை இழந்து வருகின்றன. நான்
கிருக்கும் போது என்னைச் சுற்றி
என் குடும்பத்தவர்களும் அவரை
ஞடைய நன்பர்களும் இருந்தார
கள். அனால், இப்போது நான்
தனியாகவே இந்த உலகத்தை
விட்டுப் போவதற்குத் தயா
ராகிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் யாரென்பது எனத்கே
தெரியவில்லை நான் இந்த
உலகத்தில் என்ன செய்து
கொண்டிருந்தேன் என்பதை
யும் எனக்குச் சொல்லத் தெரியவில்லை. நான் என் நாட்கூக்கோ என் மக்களுக்கோ, சாதித்துத் தூன்றுபவில்லை அவர்களுக்குக் கஷ்டத்தைத்தூன் விட்டுச் செல்கிறேன். என் பிரைஜைனாகியை ஏழை விவகாரிகளின் முன்னேற்றத்திற்காக என் ஆட்சியில் ஒன்றையும் நான் செய்து விடவில்லை.

அன்பு மகனே; என் உதடுகள் அவற்றின் அசையும் சக்கியை இழுந்து கொண்டு வருகின்றன. இன்னும் சற்று நேரத்தில் அவை முற்றுக ஓய்வு பெற்று விடும் நான் இந்த உலகிற்கு வரும்போது ஒன்றையும் கொண்டுவரவில்லை. தனியாக வே வே வந்தே என் அதையீட்டுப் பால் தளி யாகவே இந்த உலகத்தை விட்டுச் செல்கிறேன்- ஆனால் என் பாப முடைகளை மட்டும் சுமந்து செல்கிறேன்- எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு என்ன

தண்டை ஒதுக்கப்பட்டிருக்
கும் என்பது-” இந்த நிலையில்
லாகு வாழ்க்கை இன்னும் சில நம்பிக்கைகளில் மறைந்துவிடும்.
இரும்ப அது வரவே வராது-

“புயல் எந்தப் பக்கும்
வீசினாலும் சரியே
கடைசி யாத்திரையை என்
வாழ்க்கைப் பட்டு
தொடந்திலிட்டது-”
உங்கள் எல்லோருக்கும் என்
கடைசி; வணத்தும் - வணத்துக்
கம் - வணத்துக்
கம்-

ஒளரங்கசிபுக்குப் பின் மொது
ஸ்ரய சாம்ராஜ்யம் சிதறுன்று
போய்விட்டது- மொக்காய
கடைசி மன்ன் பத்தார் ஷா, 1857 ஆம் வருடத்தில் ஏற்பட்ட
சிப்பாய் கலகத்தில் முக்கிய பங்கு
கெடுத்துக் கொண்டதாகக் குற்றும் சாட்டி பிரிடிஷ்ஷாரர்
கள் அவரை ரங்காலுக்கு நாடு
கடத்தினார்கள்- ஒருகில் வருடங்களில் அந்த நாட்டிலே உயிரை
விட்டார் பகதார் ஷா-மொக்காய
வமசத்தின் கடைசி மன்னன்-
பிரிடிஷ்ஷாரர்கள் மொக்காய்
சாம்ராஜ்யத்தின் சமாதியை ராஜ்கூ
னில் சிறுப்பாகக் கட்டி முடித்து
விட்டார்கள்-

வகந்தா

பிறின்டின் சென்டர்

42, கல்லூரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 495.

சங்கள மொழி தோன்றி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக, மொழியை வரையறுக்க ஓர் அகராதி தோன்றவில்லை. இந்த அகராதியினை ஓர் தமிழ்னே ஆக்கினுளென்றால் மன்னன் பராக்கிரம பாகுவின் சாதனை மக்தானது. அகராதியின் பிறப்பைச் சொல்லும் சிறுக்கை இது.

சங்கள நாளையே

அநுள் செல்வநாயகம்

மாலூக் கதிரவன் எழிற்கோல மாகப் பவனி வந்து கொண்டிருந்தான். அதற்கேற்ப அந்திவானம் இரத்தச் சிப்பேரிக் கிடந்தது.

மனதை மயக்கும் மாலைக் காலம். மனிறைவைத் கொடுக்கும் மாலைக் கதிரவன். உள்ளத்துச் சோர்வைத் துடைக்கும் தென் றல். அதிற்குன் எத்தனை இனபம். இருந்தாலும்...

கதிரவன் பகல் வேளையில் நிமிர்ந்து பார்க்க முடியாதவாறு தீப்பிளம்பாகத் தோன்றுகிறன். காலையில் குருமையாகத் தோன்றுகிறன். மதியத்தில் உக்கிரங்கொன்கிறன். மாலையில் தேனுமத மாகிறன். கண்த்துக்குக்கணம் மாறும் கதிரவனின் இயற்கையே அது.

கதிரவன் மாறுவதுபோல் உலகும் மாறி மாறிச் சமூன்று கொண்டேயிருக்கிறது. அதற்கேற்ப மனித இனமும் வண்ணவண்ணக் கோலத்திலே மாறிச் சமூன்று கொண்டேயிருக்கிறது.

கதிரவன் நிலையானவைகை இருந்தாலும் இயற்கையின் ஆணையிலுக் கணங்கக் காலைக் கதிரவனுகிறன்.

மதியச் கதிரவனுகிறன். மாலைக் கதிரவனுகிறன்.

கதிரவனுடன் ஒட்டி உறவடிக் கலந்து கொண்ட மனித இனமும் அதற்கேற்பவே வாழ்த்தை நிய தியை வகுத்துக் கொண்டு விட்டது.

எத்தனையோ தலைமுறைகளைக் கதிரவன் கண்டுப்பட்டான். உலகத் தில் இன்னும் எத்தனையோ தலைமுறைகளைக் காணப் போகிறன். கதிரவன் நிலைத்துக் கொண்டேயிருப்பான். மனித இனமும் வாழ்ந்தும், மறைந்தும் கொண்டேயிருக்கும். உலக நியதியை மாலைக் கதிரவனுடன் எல்லைக்கல்லாகக் கோட்டை மனவன் பராக்கிரம பாகு என்னபிடலானன்.

ஆரும் பராக்கிரமபாகு என விருது கொண்ட மனவன் பராக்கிரமபாகு அரண்மனை உப்பிரிகையின் கைப்பிடிச் சுவரைப் பற்றிய வாறு மாலைக் கதிரவனுடன் ஒன்றுபட்டு நின்றன.

பராக்கிரமபாகு மாலைக் கதிரவனுடன் ஒன்றுபட்டு நின்றலும், தலைகரமான கோட்டைக்காடு கலகலப்பாகவே இருந்தது.

மாலைப்பொழுதில் கோட்டைக் காடு நகரச் சாலைகளிலே மக்கள் விரைந்து கொண்டிருந்தார்கள். பகலெல்லாம் ஓயாது உழைத்த வர்கள், ஓய்வெப்பு இல்லங்களுக்கு விரைந்தார்கள். உழைத்துக் களைத்தவர்கள் மட்டும் விரைவில்லை. கோட்டைக்காடு வீதிகளிலே சென்ற அனைவருமே விரைந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

மக்களது விரைவிலை வீதி களிலே ஏற்பட்ட கலகலப்பு பராக்கிரமபாகுவைக் கவர வில்லை. கருத்தெல்லாம் மாலைக் கதிரவனில் படிந்து நின்றது.

கதிரவன் தானென்ன நிலையான வன? ஓர் இடத்தில் கூடுதலாக அவைன்த் தாமதிக்க வைக்க உலகும் விடுவில்லையே! மெதுவாக நகர்ந்த மாலைக் கதிரவன் மேற்கே பள்ளி கொள்ள முனைந்தான். அந்த வண்ண எழிற்கோலத்திலே பராக்கிரமபாகு தமோறினன்.

இயற்கையைக் காவியமாகக் கண்ட பராக்கிரமபாகுவினுக்கு மாலைக் கதிரவன் நிலையானவன்.

எலியும் பூணயும்!

பூனை ஓர் எலிக்குப் பால் கொடுத்து வளர்த் திருக்கிறது என்றால் உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது அல்லவா! ஆனால், இந்த அதிசயச் சம்பவம் 1817ஆம் ஆண்டு வண்டனில் நடந்திருக்கிறது. பிரான்ஸில் பிட்ட என்பவர் உயிருக்கு உயிராக வளர்த்த பூனை, ஓர் எலிக்கு ஆர்வத்தோடு பால் கொடுத்து வளர்த்த தாம்!

மனித இனம் நிலையற்றது. நிலையற்ற மனித இனம் சாதிக்க முடியாத சாதனையைச் சாதித்து இன்துக்குப் பெருமையைத் தேடி வைக்குவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது.

எண்ணத்தின் சாயவிலே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழையமொன் சிங்கள மொழியின் இதுவரை வரையறுக்கவில்லையே என்ற கருத்துப் படிந்தது. கருத்தைச் செல்லக்குவது பற்றிய நினைவோட்டத்திலே கோட்டை நாட்டு அறிஞர்களையெல்லாம் மனக்கண் முன் நிறுத்தி எடைபோட்டுக் கொண்டிருந்தபோது “மன்னு” என்ற குரல் ஒலித்தது. மன்னவன் ஏற்றிட்டு நோக்கினான். காவி ஆடை புண்டுத் தூஸ்தான் கவிஞரான ராகுலர் நின்று கொண்டிருந்தார்.

“கவிஞரா வாருங்கள்” என்று வரவேற்றன் மன்னவன்.

இருக்கையொன்றில் அமர்ந்து கொண்ட ராகுலர், “தங்களது சிற்தனையைக் குழப்பி விட்டே...?”

“நல்ல தருணத்திற்குள் சிந்தனையைக் குழப்பினீர்கள். சிங்கள மொழியினைப் பற்றித்தான்...”

“ஈழத்து வரலாறு உள்ளவும் தங்களது அமர்த்துவமான இலக்கியைப் பணித்து என்றுமே அறியாத வைகள் மன்று, சிங்கள மொழி எண்ணற்ற இலக்கிய நூல்களைப் பெற்றது தங்கள் ஒருவராற்றுன். சிங்கள இலக்கியத் தந்தை பராக்

சிரமபாகு மன்றர் என்று வரலாற்று ஏடு போற்றிப் புகழும்.”

“கவிஞரே! சிங்கள இலக்கியம் மறுமலர்ச்சி பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொன்றிய சிங்கள மொழியை வாம்படுத்த ஓர் நிகண்டு இதுவரை எழவில் வையே?”

கவிஞர் ராகுலர் பேசவில்லை.

“எனது காலத்திலாவது சிங்கள மொழி ஓர் நிகண்டினைப் பெற வேண்டாமா?”

“நிச்சயமாகுப் பெற வேண்டும். தங்களால் நிகண்டு பிறக்காவிட்டால் வருங்காலத்திலும் சிங்கள மொழி நிகண்டினைப் பெருது.”

“கவிஞரே! தங்களால், எனது காலத்தில் நிகண்டு பிறக்க வேண்டும்.”

“மன்னு! நானே கவிஞர். காவியங்களெனில் எத்தனையும் இயற்றி விடுவேன். ஆனால் நிகண்டு எழுதுவது முடியாத செயல். தமிழிலே எண்ணற்ற நிகண்டுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே தமிழிலும் சிங்களத்திலும் பாண்டித்திய முன்ன ஒருவராற்றுன் நிகண்டு ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

“தாங்கள் இரு மொழிகளி லுர் புலவர் தானே?”

“புலவனேதான் மன்னு.”

“ஆல்தான் புலவன் கவிஞரே! தங்களது முயற்சியினால் நிகண்டு உருவாகித்தான் ஆக வேண்டும்.”

“மன்னு!”

“கவிஞரே! கோட்டை மன்னன் வன் பராக்கிரமபாகுவின் ஆளை இது! தாங்கள் தனியாகவோ அல்லது வேறு எவரின் உதவி கொண்டோ நிகண்டினை ஆக்கவேண்டும். அரச ஆணை இது” என்று கூறிய மன்னவன் பராக்கிரமபாகு அவ்விடத்தைவிட்டு வெளியேற்றனன்.

தனிமையிலே விடப்பட்ட காலி குடையில் வந்த பராக்கிரமபாகு சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக உழைத்தான். ராகுலரை ஆஸ்தான கவிஞராகி, நாட்டிலுள்ள புலவர்களைச் சேர்த்து நவநவமான காவியங்களைப் படைப்பித்தான்.

சிங்கள இலக்கியத்தின் மறுமலர்ச்சித் தந்தையைப் புகழப்பட்ட பராக்கிரமபாகு, இறுதியாக சிங்கள மொழிக்கு அகராதி வகுத்து முதற் பெருமையைப் பெற்றுவரான். அதற்காக ஆஸ்தான கவிஞரான ராகுலருக்கு அன்புமயமான கட்டளை பிறப்பித்தான்.

பட்டு வந்தது. இதைக் கண்ணுற்ற பராக்கிரமபாகு எழும் முழுவதையும் ஒரு குடையில் கீழ்க்கொண்டு வர வேண்டுமென்று முனைந்தான். ஆகவே முதலில் வலிமை கொண்ட ஓர் படையினை உருவாக்கினான்.

பராக்கிரமபாகுவின் போர்ப் படையில் மறத் தமிழர்களே முக்கியமானவர்களாக இருந்தார்கள். முன்வைத்தத் காலைப் பின் வைத்தனியாத தமிழ் வீரர்களும் கலந்து கொண்ட படையிடன் புறப்பட்ட பராக்கிரமபாகு தென்னிலங்கையைக் கைப்பற்றினான். எங்கி இருந்த யாழ்ப்பாரண ராக்கியத்தையும் கைப்பற்றி எழும் முழுவதையும் பராக்கிரமபாகு தனது ஆணையின் கீழ்க்கொண்டு வந்தான்.

பராக்கிரமபாகுவின் போர்ப் படையிலே பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்த துணையார் வீரம் மிக்கவரை விளங்கினான். பல போர்க்களங்களிலே மன்னவனது உயிரையே காத்து வெற்றி வாகை தடிக் கொடுத்தான்.

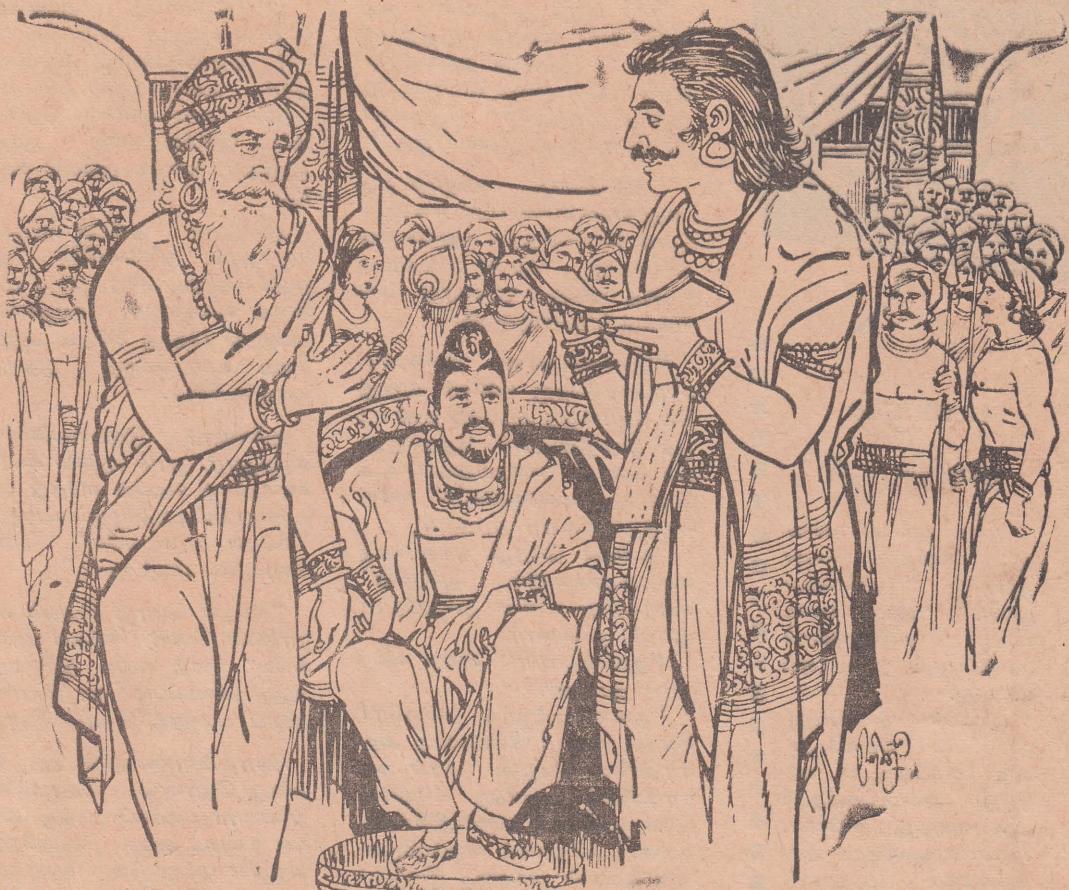
எழும் அனைத்தினுக்கும் மன்னவன் பராக்கிரமபாகு வெற்றி விழாவிலே துணையாரைக் கொரவித்து படைத்தளபதியாக்கினான். அது மட்டுமல்ல! துணது மகளான லோகநாததேவிவியயே துணையாருக்குப் பரிசாக வழங்கினான்.

வோகநாததேவி என்ற பெயரில் தமிழ் மனக்கவில்லையெனக் கண்ட துணையார் உலகுடையேதேவியைப் பெயரைச் சூட்டிப் பெருமைப்படுத்தினான்.

எழுத்தை ஒரு குடையில் கீழ்க்கொண்டு வந்த பராக்கிரமபாகு சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக உழைத்தான். ராகுலரை ஆஸ்தான கவிஞராகி, நாட்டிலுள்ள புலவர்களைச் சேர்த்து நவநவமான காவியங்களைப் படைப்பித்தான்.

சிங்கள இலக்கியத்தின் மறுமலர்ச்சித் தந்தையைப் புகழப்பட்ட பராக்கிரமபாகு, இறுதியாக சிங்கள மொழிக்கு அகராதி வகுத்து முதற் பெருமையைப் பெற்றுவரான். அதற்காக ஆஸ்தான கவிஞரான ராகுலருக்கு அன்புமயமான கட்டளை பிறப்பித்தான்.

★

பராக்கிரமபாகு மன்னர், ஆஸ்தானக் கவிஞர் ராகுலர் ஆகியோர் முன் னிலையில் தமிழரான துணையார், சிங்கள மொழியின் முதல் அகராதி யான “சிங்கன நாமாவலிய”வை அரங்கேற்றுகிறார்.

“குருதேவர வாருங்கள்” என்று அகம் மலர் வரவேற்றார் இளவரசி உலகுடையதேவி-

“தளபதியாரைக் காணுமே” என்றவாறு இருக்கையில் அமர்ந்தார் ஆஸ்தான கவிஞரான ராகுலர்.

“வெளியில் சென்றிருக்கிறார். வந்துவிடுவார். தங்களைக் காண பது அபுர்வமாகிவிட்டதே குருதேவா!”

“பொழுது எங்கே கிடைக்கிறது இளவரசி? முக்கியமான பிரச்சினையொன்று தங்களால் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.”

“பிரச்சினை என்னால் தீர்க்கப்படுவதா குருதேவா?”

“ஆமாம். தங்களால் நிச்சயமாக முடியும்.”

“குருதேவா! நான் தங்களது மாணவி, என்னால் முடியமெனில்

குருதேவருக்காக உடனடியாகவே சாதித்துக் கொடுப்பேன்.”

“சிங்கள மொழி இதுவரை ஓர் அகராதியைப் பெறவில்லை. சிங்கள மொழி அகராதியைப் பெற்றுக் கொடுமொன்று மன்னர் என்கு ஆணை பிறப்பித்துள்ளார். நானே கவிஞர். அகராதியை எப்படி என்னால் உருவாக்க முடியும்? அகராதியை உருவாக்கக்கூடிய தகுதி உள்ளவர் இந்த நாட்டில் தங்கள் கணவர் ஒருவரேயாவர். அன்புமய இல்லாளான தாங்கள் கூறினால் துணையார் தயாரித்து விடுவார்” என்றார் ராகுலர்.

“குருதேவா! என் கணவருக்கு உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு நான் தகுதியற்றவன்.”

“குருத்சணையாக இதைச் செய்ய வேண்டும். இளவரசி.”

“குருதேவா! குருத்சணை என்னைப் பொறுத்தது. என் உயிரை வேண்டுமானாலும் தாரு வேன். ஆனால் என் தணவரைக் கட்டாயி படுத்த என்னால் ஒருபோதும் முடியாது.”

“இளவரசி! இது கட்டாயியல்ல! உத்தரவுமல்ல! நமது மொழிக்காக விடுக்கும் ஓர் அன்புக் கோரிக்கை. தமிழ் ஸீர மறவரான துணையார் சிங்கள மொழி க்கு அகராதி ஆக்கிக் கொடுப்ப தென்றால் தங்களுக்குத் தேடியும் கிடைக்காத பெருமையல்லவா, அது?”

“எனது தணவர் அகராதி தயாரிப்பது எனக்குப் பெருமை தான். ஆனால் அவர் விரும்ப வேண்டுமே! வாள் பிடிக்கும் கரம் வளைந்த எழுத்தானிப் பிடிக்குமா?”

மலரும் மாந்தரும்

மலரையும் மங்கையை
யும் பிணத்துப் பேசவ
தும், மங்கையை
பூவை, மலர்க் கொடியாள் என்றெல்லாம்
அழைப்பதும், மரபாகி
விட்டது.

மலர்கள் வெவ்வேறு
நிறங்களில் வெவ்வேறு
வித வாசனையுடன் பல்
வேறு அமைப்புகளிலும்
அனுகளிலும் உள்ளன.
எல்லாவகைகளிலும் அவ
ற்றிடையே வேறுபாடு
இருந்தாலும் "மெங்மை"
எல்லா மலர்களுக்கும்
பொதுவாக உள்ளது.

மனிதர், எல்லா விதங்
களிலும் ஒருவருக்கொரு
வர் வேறுபட்டிருந்தா
லும் அவர்கள் எல்லோ
ரும் மென்மையடையவர்
களாக அதாவது
இதயத்தால் இளியிரவர்க
ளாக இருக்க வேண்டும்
என்பதையே மலர்கள்
எமக்கு எடுத்துக் காட்டு
கின்றன.

ஆண்டவனுக்கு நாம்
புஷ்பாஞ்சலி செய்வதும்,
எமது அன்புக்கும் மதிப்புக்
கும் பாத்திரமானவர்
களுக்கு மலர்க் கொத்து
வழங்குவதோடு மலர்
மாலை குட்டுவதும், உலக
வாழ்வை நீத்தவர்களுக்கு
மலர் வளையம் சாத்துவ
தும் எமது உள்ளத்து
நெகிழ்வைப் புலப்படுத்
தும்

"வீர மறத் தமிழனின் கை
வராளன்! வளைந்த எழுத்தானின்
யையும் பிடிக்கும். துணையாரின்
இருமொழிப் புலமை சுடர்விட்டுத்
துலங்கு தாலுகவே தேடிவரும்
ஒர் பொன்னுள தருணம் இது."

"குருதேவா! அகராதி உரு
யாது வேண்டுமென்பதில் எனக்கும்
ஏரண விருப்பந்தான். ஆனால் என்
துணவருக்கு வேண்டுமோ கோர் ஸ்
விடுக்கூ என்னுல் முடியாது. மன
வித்துக் கொள்ளுங்கள்."

"இவ்வளவுதானு இளவரசி! பராக்கிரமபாகு மன்னர் காலத்
தீல் தோன்றாத அகராதி இனி எந்
தக் காலத்திலுமே தோன்றுது.
நம் மொழியில் வரையறுக்கப்படக்
கொடுத்து வைக்கவல்லை" என்று
வருத்தப்பட்டார் ராகுலர்.

"உங்கள் மொழி நிச்சயமாக
வரையறுக்கப்படும் கவிஞரே!" என்றவாறு உள்ளே நுழைந்தார்
தளபதி துணையார்.

"தளபதியாரா!" என்று வியந்
தார் ராகுலர்.

"தளபதியார்தான் கவிஞரே! சிங்கள மொழி நிச்சயமாக அக
ராதியினைப் பெறும். நான் அக
ராதியினைத் தயாரிக்க வேண்டு
மென்று நிங்கள் விரும்புகிறீர்கள். உலகுடையேதெவியும் விரும்புகிறோன்.
தன் கணவன் தமிழனாக இருந்தும்
சிங்கள மொழியை வரையறை
செய்து பெருமையடைய வேண்டு
மென்று உலகுடையேதேவி விரும்பு
கிறோன். மன்னர் பராக்கிரமபாகு
வும் விரும்புகிறோர். ஆகவே நான்
இன்னும் ஆரு சிங்கள் பொழுதில்
அகராதியினை ஆக்கித் தருகிறேன்.
இன்று முழு நிலா. இதையுடுத்து
வரும் ஆருவது முழு நிலாவன்று
அகராதி நிச்சயமாக அரக்கேற்ற
நப்படும்" என்ற துணையார்.

"அகராதி பிறந்தேவிட்டது"
என்று குதாகஸ்வருர் கவிஞர்
ராகுலர்.

★

கோட்டைக்காடு நகரத்து
அரண்மனையின் முன்னால் அமைந்து
வெளியில் மக்கள் திரளாக்குச் சடி
யிருந்தார்கள். சிங்கள மொழி
பெறும் முதலாவது அகராதி
நூல் அரங்கேற்று விழாவென்றால்
மக்கள் கூடாமலா இருப்பார்
கள்? இரண்டாயிரம் ஆண்டுளா
கச் சிங்கள மொழி பெருத் அக
ராதியைக் காண மக்கள் நாட்டின்
நாடுத்திகிலுமிருந்து வந்து கூடி
யிருந்தார்கள்.

திறந்தவெளியில் அமைக்கப்
பட்ட அலங்கார மேடையில் மன
னர் பராக்கிரமபாகு வந்தயர்ந்
தார். கவிஞர்களும் அமைச்சர்
களும் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்
பட்ட இருக்கைகளில் அமர்ந்
தார்கள். எங்கும் அமைதி நிலவியது.

ஆஸ்தான கவிஞர் ராகுலர்
எழுந்தார். துணையாரின் அறி
முகம் செய்து, அவர் புரிந்த சாத
னைய வளக்கினார். சாதனையின்
பயங்கப் பிறந்த சிங்கள அகரா
தியை உங்களுக்குத் தருவார்
எனக் கூறினார்.

துணையார் இருக்கையின்று
எழுந்தார். தாம் ஆக்கிய ஏட்டுச்
சுவடிகளைக் கையில் எடுத்து முத
லாவது ஏட்டில் எழுதப்பட்டிருந்த
“சிங்கள நாமாவலிய” என்ற
சொல்லைப் படித்தார்.

“சிங்கள மொழி பெறும் அக
ராதியின் பெயர் “சிங்கள நாமா
வலிய” எனக் கூறிய துணையார்
அகர வரிசைப்படி சொற்கோவை
களைப் படிக்கத் தொடங்கினார்.

சொற்கோவைகளின் கருத்துக்
களைக் கொண்ட சொற்களைத்
துணையார் படிக்கப் படிக்க மன்ன
வள் உட்பட அங்கு கூடியிருந்த
அத்தனை மக்களுமே வியந்தார்
கள். இத்தனை சொற்கள் சிங்கள
மொழியில் இருக்கின்றனவா
என்று கவிஞர்களே வியந்தார்
கள்.

மக்களது பெருவியபினாடே
துணையார் “சிங்கள நாமாவலிய”
நூலினை அரங்கேற்றி முடித்தார்.

“இரண்டாயிரம் ஆண்டுளா
கச் சிங்கள மொழி காலை
மாபெறும் பெருமையை இன்று
பெற்றுவிட்டது. தளபதியார்
துணையார் தமிழ் மறவங்க இருந்து
தும் சிங்கள மொழிக்கு முதன்
முதலாகச் “சிங்கள நாமாவலிய”
நூலினை ஆக்கி நம்மைப் பெருமை
கொள்ளக் கூடியில் செய்தார். இலக்கிய
பூதி பராக்கிரமபாகுவின் சிங்
கள் இலக்கிய மறுமலர்ச்சியும்,
துணையாரின் “சிங்கள நாமா
வலிய” நூலினால் அமர்த்துவமடை
ந்து விட்டது” என்று கூறினார்
ராகுலர்.

“சிங்கள நாமாவலிய வாழ்க!”
சிங்கள நாமாவலிய தந்த துணை
யார் வாழ்க” என்ற வாழ்த்
தொலி வானைப் பிளந்தது!

இலக்கியங்கள் எல்லாம் இலட்சியங்களை உணர்த்த எழுந்தனவே. இலட்சியங்கள், இலக்கியங்களில் "பாவிற்படு நெய்போல்" மறைந்து கலவக்கும். அவற்றைச் சுலபம் போர் கலைஞர்கள் எனப்படுவர்; உணர்த்துவோர் புலவர்கள் எனப் படுவர். "கண்ணிலும் செவியிலும் நுண்ணிதின் உணரும் உணர் வடைய மாந்தா" என இவரைத் தொல்காப்பியம் கூறும்.

"பதி இழந்தனம்;
பாலனை இழந்தனம்;
படைத்த
நிதி இழந்தனம்"

எனத் தன் இழப்புக்களை எல்லாம் ஒவ்வொன்றுக் கூடுகின்றுன். எல்லாம் இழந்தேன்; அதற் காக்க கவலைப்படவில்லை. பதி இழந்தனம் கவலை தரவல்லையா? இல்லை; பாலனை இழந்தும் கவலை இல்லையா? இல்லை. படைத்த நிதி

இலக்கியப்பட்டில் சில

இலட்சியங்கள்

தினாந்தி மணி நினைவூர் க. ந. வேஸ்ரா

இலட்சியங்கள் தனித்துக் கிடக்கும்போது வெறும் களிப்பொருள்களாகக் கிடக்கின்றன. அவை புலவனின் கருத்தொரியால் இலக்கியங்களாக மாறுகின்றன. களிப்பொருள்கள் கலைப் பொருள்களாக மாறுவதைச் சிற்பக்கூடங்களில் - ஒவியச்சாலைகளில் காண்கின்றோம். அதுபோல இலட்சியக் களிப் பொருள்கள் புலவனின் உள்ளமாகிய கலைக்கூடத்தில் இலக்கியங்களாக உருமாறுகின்றன.

பொய்யாக் காட்சி

பொய் சொல்லக்கூடாது என்பது ஓர் இலட்சியம். அரிச்சங்குதிரப்பானம் இந்த இலட்சியத்தை உள்ளடக்கிய ஓர் இலக்கியம்.

"இனி நமக்கு உள்தென நினைக்கும் கதி இழக்கினும் கட்டுரை இழக்கிலேன்"

என ஒரு குரல் அந்தப் புராணத்தில் ஒலிக்கிறது. அது ஒலிக்கும் இடம் சூடுகாடு. அதைச் சொல்லுபவன் முன்னால் அரசன்; இன்னால் ஆண்டி.

இழந்தாயே? அதனாலும் கவலை இல்லை. என் இல்லை? கட்டுரை இழக்கவில்லையே என்ற உள்ளப்புரிப்பு உள்ள இடத்தில் கவலை எது?

அவன் இலட்சியம் நிறைவேறுகிறது. அங்கு ஒரு மாமனிதனைக்காண்கின்றோம். அப்பால் என்ன ஆயிற்று என்று நமக்குக் கவலையில்லை. படிக்கும் கலைஞர்க்கும் முடிவு தெரிந்து விட்டது. அவனும் மன நிறைவெறுகிறார்.

வள்ளுவக் காட்சி

திருவள்ளுவருடைய இலட்சியங்களுள் ஒன்றும் மக்கள் எல்லோரும் கல்வியிருட்டையோராக விளங்க வேண்டுமென்பது. அவர், கல்வியிருட்டையாலே கண் உடையவர் என்பார். மற்றவர்களுடைய முகத்திலே இருப்பது என்ன என்னும் கேள்வியைத் தாமாகவே எழுப்பிப்பதிலும் அளிக்கிறார். கல்வி அறிவில்லாதவர்களுடைய முகத்திலே இருப்பவை கண்கள் அல்ல, புண்கள் என்கிறார். இது வள்ளுவருக்கே உரிய தனிப் பாணி.

பொருள்களை முதற் பொருளாக அவர் மொழிவது கல்விப் பொருளையே. இப்பொருளே இறை

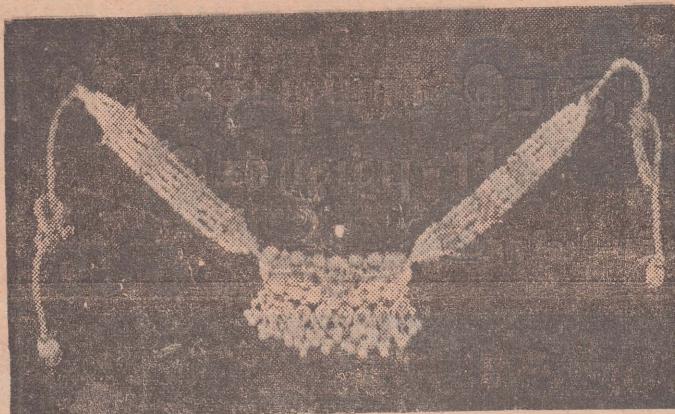
வழம் அரசனுக்கு மாட்சி தருவது என்கிறார் அவர். மன்னன் கல்வியிருட்டையவனுள்ள மக்களும் அல்துடையராய் இருப்பார் என்பது வள்ளுவர் கருத்து. இதற்கு கல்விப் பொருளை நான்கு அதிகாரங்களில் நாற்பது குறட்பாக்களில் விளக்கிக் கூறுகிறார். இது ஒன்றே கல்விப் பொருளின் தலைமையை உணர்த்தப் போதுவதாகும்.

கல்வி எனக் கல்விப் பெருமையை யுணர்த்தி, கல்லாமை எனக் கல்லாமையின் இழிவு விளக்கி, கேள்வி எனக் கற்கும் வாய்ப்பிலார்க்கும் வழிகாட்டி, அறிவுடைமை என இயற்கை நுண்மாண் நுழைபுலம் இவ்வழி வருந்திக் கற்கின்ற நொற்கல்லியும் பயனின்றிக் கழியும் என்று முடித்துக் காட்டுகிறார்.

"தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்தூறும் அறிவு."

என்பது ஒரு குறள். இங்கு "கற்றனைத்து அறிவு ஊறும் என ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். அஃதாவது ஒருவர் படித்த அளவு அவருக்கு

தினபதி-சந்தாமணி ஆரூண்டு மலருக்கு
எமது உள்ளம் கனிந்த நல்வாழ்த்துக்களை
தெரிவித்துக் கொள்கின்றேம்.

தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த
அழகிய தங்க நகைகளுக்கு
இன்றே விறையம்
செய்யுங்கள்

ஹோய் ஸ்டோர்ஸ்

(நகை மாளிகை)

82, செப்டியார் தெரு,
கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 36053.

அறிவு ஊறும் என்பதாகும். இக் கருத்தினை விளக்க வள்ளுவர் ஓர் உவமை கூறுகின்றார். அது “மனந் கேணி தொட்டினைத்து ஊறும்” என்பது.

மனந் பாங்கான நிலத்தில் தோண்டிய அளவில் நீர் ஊறு வகை நாம் அறிவோம். ஐந்தடி ஆழத்திலும் நீர் ஊறுவதுண்டு. ஜம்பதடி ஆழத்திலும் நீர் ஊறுவதுண்டு. தோண்டிய அளவுக்கே நீர் ஊறும். அதுபோலக் கற்ற அளவே அறிவு ஊறும். இது மேற் படியான விளக்கம்.

இந்தக் குற்பாவினால் சொல்ல வந்த இலட்சியம் யாது? அதனை அவர் எவ்விதம் இலக்கியமாக்குகிறார் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். கற்ற அளவுக்கே அறிவு ஊறும். ஆதலால் எவ்வளவு அதிகமாகக் கற்கிறோமோ அவ்வளவு அதிகமாக அறிவு ஊறும் என்ற உண்மையின் அடிப்படையில் கல்வியை வாழ்வின் இலட்சியமாக்குகிறார் வள்ளுவர்.

இதனை விளக்கவே “தொட்டினைத் தாறும் மனந்கேணி” என்றும் உவமையைக் கையாள்கிறார். அவ்வுவமையில் ஒரு கல்விக் கொள்கை ஆழ்ந்து கிடக்கின்றது. அது புத்தகங்களிலிருந்து அறிவு ஊறி வருவதில்லை என்பதாகும்.

இவ்வுவமையை அறிய நாப் பவள்ளுவனின் உவமையை எடுத்து ஆராய வேண்டும். நீர் எங்கிருந்து ஊறுகின்றது? தோண்டிய அளவில் ஊறுவதானாலும் ஊறும் இடம் ஏது? ஊற்றிலிருந்து ஐந்தடி தோண்டினால் ஐந்தடி உயர் நீர் கிடைக்கும். அந்நீர் எங்கிருந்து ஊறுகின்றது? தோண்டும் கருவி களாகிய மன்வெட்டி அலவாங்கு முதலிய கருவிகளிலிருந்தா நீர் ஊறுகின்றது? நிலத்தில் இருந்து தான் நீர் ஊறுகின்றது. அது போலவே அறிவும் நூல்களிலிருந்து ஊறுவதில்லை. கற்போன்ற மிருந்தே ஊற வேண்டும்.

பெரிய பெரிய நூல்களைக் கற்றனால் ஒருவனுக்கு அறிவு வரும் என்று கருதுகிறோம். தாம் கற்ற ரேரு என்று காட்ட எந்த நேரமும் கையில் உருவிற் பெரிய நூல் தாங்கிச் செல்வர் பலர். “புஸ்தகம் ஹஸ்தபூஸ்னாம்” என்றும் வடமாழி கொண்டு புகழ்வர். இவை

யெல்லாம் அறிவானது, நூல்களி விருந்து வருகின்றதென்ற மயக்க வணர்வாற் பெற்ற விளைவுகளே. நிலத்திலிருந்து நீர் ஊறுமாறு போல், மக்கள் மனதிலிருந்து அறிவு ஊறுகிறது. அங்குள்மாயின் நூல்களைப் பலகாலும் பன்னிப் பன்னிப் படிப்பதால் பயனென்னை என்னும் வினாப் பிறக்கின்றது.

மன்வெட்டி என்ன செய்கின்றது? அது வெட்டுகின்றது. அவாங்கு கிண்டுகிறது; பிக்கான் தோண்டுகிறது. கொந்தாலி குடைகிறது; ஆம். நூல்களிற் சில நம்மைக் கிண்டுகின்றன; சில கிளருகின்றன; சில தோண்டுகின்றன. இன்னும் சில குடை குடை என்று குடைகின்றன. அவ்வளவை யுமே நூல்கள் செய்கின்றன.

நூல்கள் ஊற்று உள்ள இடம் வரை தோண்டிச் செல்கின்றன. ஊற்றுக் கண்களைத் திறக்கச் செய்கின்றன. அப்பாலும் தோண்டிச் சென்று, அறிவு நீர் தேங்கச் செய்கின்றன.

இந்த ஒரு குற்பாவால், திருவள்ளுவர் தம் இலட்சியத்தை அழியா இலக்கியமாக்கி விட்டார். அந்த இலட்சியமும் அதனை வள்ளுவர் வெளியிட்டுள்ள இலக்கிய வெளியீடும் நம்மைக் கிண்டிக்களாறித் தோண்டுகின்றன.

“கதியிழக்கினும் கட்டுரை இழக்கிலேன்” என்ற புலவன் கூற்றில் ஒர் ஒப்பற்ற இலட்சிய வெறியைக் காண்கிறோம். அது நம்மையும் இலட்சிய வெறி கொள்ளச் செய்கின்றது. “பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்” நாமும், “இனிமேல் பொய் சொல்லக் கூடாதுதான்” என்று நமக்குள்ளாக முன்முனுக்கின்றோம். இங்கு வள்ளுவர் வாக்கில் இலட்சியம் “கற்றினைத்தாறும் அறிவு” என்று அமைதியாகக் கற்கத் தாண்டுகின்றது.

சிலம்புச் செய்தி

தில்ப்பதிகாரம் ஒப்பற்ற இலட்சிய காவியம். இலக்கியத்தால்கீழ் இலட்சியத்தாலும் அது நெஞ்சை அள்ளுவதே. ஆசிரியர் இளங்கோ நூலின் இலட்சியங்கள் மூன்று என்று பதிகத்திலேயே கூறுகிறார். அவர், நாட்ட விரும்பிய இலட்சியங்கள் மூன்றும் —

பந்தயமாம் பந்தயம்!

மாஸ்கோவைச் சேர்ந்த வோமா கிள் என்பவர் எதிர்பாராத விதமாக ஒரு பந்தயத்தில் தோற்றுப் போய் விட்டார்!

அதன் பயனை தம் முடைய காலனி யை கடித்து தின்ன வேண்டிய புரிதாப நிலை அவருக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. பாவும், என்ன செய்வார்! மூச்ச விடாமல் தின்று முடித்து விட்டாராம்!

தொகுப்பு:
அ. ராம் வாணிபுரி,
ஜோங்லன்டர்
தோட்டார்.

“அரசியல் பிழைத் தோர்க்கு அறங்காற்றுக்கும்.”

“உரைசால் பத்தி கீக்கு உயர்ந்தோர் ஏற்றல்”

“ஊழ்வினை உருத்து வர்து ஊட்டும்.” என்பனவாகும்.

நூலின் இலட்சியங்கள் இவையென உணர்த்திவிட்ட காரணத்தால், இவை தவிரச் சிலம்பினுள் இலட்சியங்களே இல்லை என முடிவு கட்டி விடக் கூடாது. “மேற்கூறிய பேரிலட்சியங்கள் மூன்றையும் நாட்டவே நான் பாடுகிறேன்” என்பது உண்மையே. இருப்பினும் போகிற போக்கிலே புலவன் அள்ளிச் சிதறிவிட்ட முத்துகள் பல. அவையெல்லாம் விலை மதிப்பிட முடியா இலட்சிய முத்துகளே. இவ்விதியினைச் சிலம்பினுள்ளன்றி எல்லாப் பேரிலக்கியங்களிலும் கண்டு மகிழ்லாம்.

ஏரா நிகழ்ச்சி

கோவைன், விதி பிடர்பிடித்துந்தமலையிடன் மதுரைக்குச் செல்கிறார்கள். கவந்தியடிகளும் துணை வருகிறார்கள். வழிநடை வருத்தம் தணியச் சோலை ஒன்றினை தங்கி இளைப்பாராகின்றனர் ஒருவர் அருகில் ஒருவராய் நெருங்கியிருந்த

சின்னன் சிறு

குருவி போலே - நீ

திரிந்து பறந்து

வா பாப்பா

வன்னப் பறவைகளைக்

கண்டு - நீ

மானதில் மகிழ்ச்சி

கொள்ளு பாப்பா

★

காக்கை, குருவி

யெங்கள் ஜாதி - நீள்

கடலு மலையு

மெங்கள் கூட்டம்

நோக்குந் திசையெல்லாம்

நாமன்றி வேறில்லை

நோக்க நோக்கக்

களி யாட்டம்.

— பாரதியார்.

கோவலனையும் கண்ணிகையையும்
கண்டதும், ஒரு வம்பப் பரத்தை
யும் வறுமொழியாளனும் —

“காமனும் தேவியும்

போலும் ஈங்கு இவர்
யார் எனக் கேட்டு
அறிகுவம் என்றே”

ஒருபால் ஸ்ற்றிருந்த கவந்தியடி
களை அணுகி “இவர் யாவர்” எனக்
கேட்டனர்.

அதற்கு அவர்,

..... “என்
மக்கள் காணீர்
மாணிட யாக்கையர்
பக்கம் நீங்குமின்
பரிபுலம் பினர்”

என விடை அளித்தனர்.

இவர் என் மக்கள். வருத்தமுற்
நிருக்கின்றனர். அவர்கள் ஒய்வாக
இருக்கட்டும் என்று கவந்தியடிகள்
அன்புடன் கூற, “உடன் வயிற்
ஞேர்கள் ஒருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவதுமன்டோ கற்றிற்கீர்”
என்று வம்பப் பரத்தர் வினவியார்,

“இவர் என் மக்கள்” என் ற
கவந்தியடிகளின் கூற்றின் மினிரும்
பெருந்தன்மையை உணரும் பெருந்
தன்மை அந்த வம்பப் பரத்தைக்
கும் வறுமொழியாளனுக்கும்
உண்டோ? அடிகளின் கூற்றைப்
பிறழ்வு செய்து, நூம்மக்களாயின்
“உடன் வயிற்றேர்கள் ஒருங்குடன்
வாழ்க்கை கடவதுமன்டோ?”

என்று வினவியதோடு “கற்றிற்கீர்” எனவும் கூறிப் பரிசுத்தனர்.
இது வம்பப் பரத்தர் இயல்பு; வறு
மொழியாளர் மற்ப. சிலப்பதி
காரத் தமிழ்நாட்டில் மாத்திர
மன்று; இன்றைய தமிழ் நாட்டி
லும் வம்பப் பரத்தரையும் வறு
மொழியாளரையும் பரக்கக் காண
லாம்.

பரத்தர், தாம் பெரிய புத்திசாலி
கள் என நினைத்து, கவந்தியடி
களையே கலங்க வைத்த புத்திசாலி
கள் என நினைத்துக் களிப்புற்றிருப்
பர். வெடிபடச் சிரித்து மகிழ்ந்
திருப்பர். அவர்க்கு இஃது இயல்பு.
இவ்வரை சொன்னேர் நிலை இது
வாக, இவ்வரையைச் செவிமடுத்த
கண்ணிகையைக் காண்போம்.

“தீமொழி கேட்டுச்
செவியகம் புதைத்துக்
காதலன் முன்னர்க்
கண்ணகி நடுங்க”

இதுபோன்ற உரை கேட்டுப் பயிலாத கண்ணகி இவ்வரை கேட்ட மாத்திரத்தே செவி புதைத்தாள். கோாதன கேட்டோம் என்று வருந்தினால்; நடுங்கினால். அருவருப் பாலும் அச்சத்தாலும் பிறந்த நடுங்கம் அது. இது மேன்மக்கள் இயல்பு. “கீழ் மக்கள் சொல்லியின்புறுவதை மேன்மக்கள் கேட்க வும் நடுங்குவர்” என்ற உண்மை இந்தியழக்சியாற் புலப்படுகின்றதல் வலா?

கம்ப இலட்சியம்

கம்பன் காவியம் இலட்சியமாளிகை. அந்த இலட்சியம் இந்திய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில் பெரும் பங்கு கொண்டுள்ளது. அந்த இலட்சியம் கிழமுத்தேசங்களில் பெரும் செல்வாக்கோடு போற்றப்படுவது. இராமனும், சேதாயும் தெய்வங்களாயின்மை வியப்பல்ல. அந்மனும் கடவுளான்: சடாயவுக்கும் கடவுள் கண்டனர் மக்கள்.

இக்காவியத்தில் ஒரு காட்சி. இலங்கையில் போர் முடித்துத்

திரும்புகிறுன் இராமன். அவ்வேளையில் தசரதன் காட்சி தருகிறுன். தந்தையும் மகனும் ஒருவன்யொருவர் கண்டு கண்டு கூறிப்புறுகின்றனர். தன விடம் ஒரு வரம் வேண்டுமாறு கேட்கிறுன் தசரதன். குறையற்ற இராமன், பெறுவதற்கொன்றுமில் வாதவன் கேட்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்கிறுன்.

“ஆயினும் உனக்கமைந்த ஒன்று உரை” எனத் தசரதன் கூறுகிறுன். அழகனுகிய இராமன், “தீயள் என்று நீ துறந்த என் தெய்வமும் மகனும் தாயும் தமிழியும் ஆம் வரம் தருக” எனத் தாழ்ந்தான்.

முன்பு “இவள் தீயள்; இவள் எனக்கு மனைவியும் அல்லன்; அவள் வயிற்றுப் பிறந்த பரதன் எனக்கு மகனும் அல்லன்” என்று உன்னால் உரவு துறக்கப்பட்டவராகிய இருவரும் எனக்குத் தாயாகவும் தமிழியாகவும் ஆக வரம் தருக என்று ஒரு வரம் கேட்டான் இராமன்.

எவ்வள் தன்னைக் காட்டுக்கூறுப்பி னோரா, அவளோ, “என் தெய்வம்” என்கிறுன் வெற்றியோடு வந்திருக்கும் இராமன். அவளைத் தனக்குத் தாயாம் வரம் தருக என்னக்குத் தாழ்ந்தான். தாம் அரசு துறக்க எவ்வள் கருவியாக அமைந்தானே அவளையும் இராமன் வெறுத்திலன்; அவளைத் தனக்குத் தமிழியாம் வரம் தருக எனத் தாழ்ந்தான்.

தனக்கு, எண்ணி எண்ணி இன்னு செய்தார்க்கும், எண்ணியெண்ணி இனியை செய்யும் பண்பினையே இங்கே காண்கின்றோம்.

“இன்ன செய்தார்க்கும்
இனியவே செய்யாக்
கால்
என்ன பயத்ததோ
சால்பு.”

என்றும் குறளின் இலட்சியத்தைக் கம்ப இலக்கியத்திற் கண்டு மகிழ்கிறோம். குறப்பாவின் பொருள், விரிவெபற்று மலர்கிறது.

இராமனின் சால்பின் முன்னரும் பண்முறை கண்ட நாம், “தந்தையே, இவள் என் பணை அல்லன் எனத் தாங் கள் துறந்த தைக்கேயினை மனைவியாக ஏற்றுக் கொள்க” எனக் கே எ ட து, பச்சைப்படியாகச் சொல்லாது, இக்கால யதார்த்த இலக்கியப் பாணியில் பேசாது: “அப்பா! இவள் என் தெய்வம்; அவளை என் தாயாக்கு; இவளை என் தமிழியாக்கு” என வேண்டும்போது

இராமனின் சான்றுண்மை கண்டு மெய்சிலிர்க்கிறோம்.

“வாய் திறந்து எழுந்து ஆர்த்தன உயிர் எல்லாம்” எனக் கம்பர் இச்சான்றுண்மைக்குச் சாட்சி பகர் கிண்றார். இத்தகைய இலட்சியங்கள் நம் நெஞ்சங்களில் ஒவி கிளப்பிக் கொண்டிருக்கின்றவரை நாம் நிலையினின்று இழிய மாட்டோம்; நம் முடைய பண்பாடும் அழியாது.

உலகம் தழுவிய
ஒட்பம்

இறுதியாகப் பாரதியிடம் வருவாம். ஒட்பம் என ஓர் உள் இயல்பு உண்டு என வள்ளுவர் கூறுகின்றார். கல்வி தரும் மனப் பக்குவத்தின் உயர் நிலைகளுள் தலையான ஒன்று அது. அதனை “உலகம் தழுவியது ஒட்பம்” என வள்ளுவர் விளக்குகின்றார். இவ்வித விளக்கம் வள்ளுவர் பாணி.

சினம் என்றால் என்ன என்ற வினா விற்கு, அவர் “சினம் என்றும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி” என்பார். அதுபோலவே ஒட்பம் என்பது “உலகம் தழுவியது” என்கிறார். எவன் ஒருவன் உலகம் தழுவி வாழ்

கிள்ளுஞே அவனே ஒட்பம் உடையான்.

உலகம் பலநிலைப்பட்டது. தட்ப வெப்பத்தாலன்றி, மனவியல் பாலன்றி, மதம், மொழி இன்னே ரண் பல்வேறு நிலையாற் பல் நிலைப்பட்டது. இந்நிலை வேறுபாடு களை மாறுபாடுகளாகக் கொண்டு மலையாது எவன் ஒருவன் உலகம் தழுவி வாழ்கின்று ஜே அவன் ஒட்பமுடையான். ஒட்பமன்றிலை உலகில் வளருவதே உலக ஒருமைப்பாட்டுக்கு வழி.

மொழி, இனம், மதம் என்பன உலக அமைதிக்கு இடையூறும் அமைவதைக் காண்கின்றோம். உண்மையில் அவையல்ல இடையூறு செய்வன். மனிதனிடம் ஒட்பம் என்னும் மனதிலை வளராமையே உண்மைக் காரணம் ஆகும். வள்ளுவர் இவ்வொட்பத்தை இரண்டாயிர மாண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழகத் திற் பரப்பியுள்ளார். அவர் காலத் திலும் அவருக்கு முன்பும் இருந்த போற்றினர் பலர் இதனைப் போற்றி வந்துள்ளனர். சங்க இலக்கியக்களில் இவ்விலட்சியம் பெரிதும் பேசப்படுகின்றது.

“இந்திரர் அமிழ்தம் இயைவதாயினும் இனிதெனத் தமியர் உண்டலும் இலமே” என்பது ஒட்பமுடையார் கூற்று, “பழியெனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளார்” “தமக்கெனமுயலா நோன்றுப் பிறர்க் கென முயலுநார்”

இவையெல்லாம் ஒட்பமுடையார் இயல்புகள்.

“யாதுமுரே யாவரும் கேளிர்” என்று உலகம் தழுவிய ஒட்பம் பேசுக் கணியன் பூங்குள்றங்களை நாம் அறிவோம். அவன் அங்குளம் உலகுடேப்க கூறும் காரணம் என்ன? நான் தமிழன், நான் இலங்கையன், நான் இந்து என்னும் முன்வேலியட் சுற்றித் திரியும் நாம் “யாதுமுரே யாவரும் கேளிர்” எனக் கூட்டங்களிற் கூவ முடிகின்றதேயன்றி. உண்மையாய் உனரும் ஒட்பம் பெறவில்லை!

மக்கள் திருப்தியே எமது இலட்சியம்

திரு கோணமலை பல நோக்கக்

கூட்டுறவுச் சங்கம்

(வரையறுக்கப்பட்டது)

120, உள்துறைமுக வீதி, திருகோணமலை

தொலைபேசி 353

காரணம் யாது? “திதும் நன்றும் பிறர்தரவாரா” என்று பூங்குள் ரன் கூறும் உண்மையை நாம் உணரவில்லை. அதனை உணர்ந்த வன் கணியன் பூங்குள்றன. அவன் உலகம் தழீஇய ஒட்டப்பட பேச விருன். நம்மாற் பேச முடியவில்லை.

நான் தமிழன், என் மொழியைச் சிங்களவன் அழிக்கிறோன் என்று மயங்கி அவனுடன் பகைக்கின் றேன். நான் இந்து; என் யத்தைக் கிறிஸ்தவன் ஒழிக்கின்றேன் என்று மயங்கி அவனுடன் போரிடு கின்றேன். “திதும் நன்றும் பிறர்தரவாரா” என்னும் உண்மையை உணராமையாலேயே இத்தனை போராட்டங்களும். இவ்வன் மையை உணராததால் உலகம் தழுவ எம்மால் முடியவில்லை. இந்நாட்டு அறிஞரிற் பலரும் உனராத உண்மை இது. சான்றேர் ஒருசிலர் உணர்ந்து பயன் என்ன? இன்றைய உலகம் உயர்ந்தோர் மாட்டதோ? அது பெரும்பான்மை யோர் கையது!

இந்நாற்றுண்டில் இந்நிலையை நன்கு உணர்ந்தவர்களுள் பாரதி யாரும் ஒருவர். அவருடைய தமிழ்

மொழிப்பற்றை, தமிழன் என்னும் இனப்பற்றை உலகம் அறியும். மொழி வளர, இனம் வளர வழி பல சொன்னவர் அவர். அவர் சொன்ன வழிகளுள் ஒன்று,

“சிந்து நதிமிசை நிலவினிலே சேரநன்நாட்டினாம் பெண்களுடனே சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைத்துத் தோணிகள் ஒட்டி விளையாடி வருவோம்” என்பது.

தமிழர்களே வராநங்கள்! பாட்டிசைத்துத் தோணிகள் ஒட்டி விளையாடி வருவோம் என்று அனைவரையும் அழைக்கிறோம்.

“காவேரி தெண்டெண்டை பாலாறு - தமிழ் கண்டதோர் வைவை பொருநந நதி”

என்று தமிழ்நாட்டு ஆருகளை ஆசையோடு வரிசைப்படுத்திய அதே வாயால், அத்தனை தமிழாறு

களையும் விடடு விடடுச் சிந்து நதியை எடுத்துக் கொண்டது ஒட்டப்பம்.

“தமிழ் மகளைவிட மற்றெருத்தி அழியாய் இருப்பதைக் காண என்மனம் பொறுக்காது” என்று சொன்னவர், சேர நாட்டினம் பெண்களைச் சேர்த்துக் கொண்டதும் ஒட்டப்பம்.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதால்தெங்குங் காலேயும்” எனத் தமிழின் ஏற்றம் பாடிய அதே வாயால் “சுந்தரத் தெலுங்கினில்” பாட்டிசைக்க விரும்பியதும் ஒட்டப்பம். இது பாரதியார் கண்ட ஒட்டப்பம்; அவர்கண்ட இந்திய ஒருமைப்பாடு.

இன்று உலகத்துக்குத் தேவையானது இவ்வொட்டப்பமே. அதுவே யாதும் ஊராந்தன்மை. அதுவே யாவரும் கேள்விராந்தன்மை. இந்நிலை பெற தாம் உணர வேண்டியது “திதும் நன்றும் பிறர்தரவாரா” என்னும் உண்மையே, இவ்வன்மையின் பிறகே ஒட்டப்பம் பிறக்கும்; அதுவே உலகம் தழீஇய ஒட்டப்பம். அதுவே தமிழிலக்கியம் தரும் தலையாய் இலட்சியம்.

ஹோட்டல் சுபாஸ்

ஏயர் கன்டிஷன் - அறைகள்,

சொகுசுத் தளபாடங்கள்,

நல்ல சுற்றுடல், நவீனமான பார்,

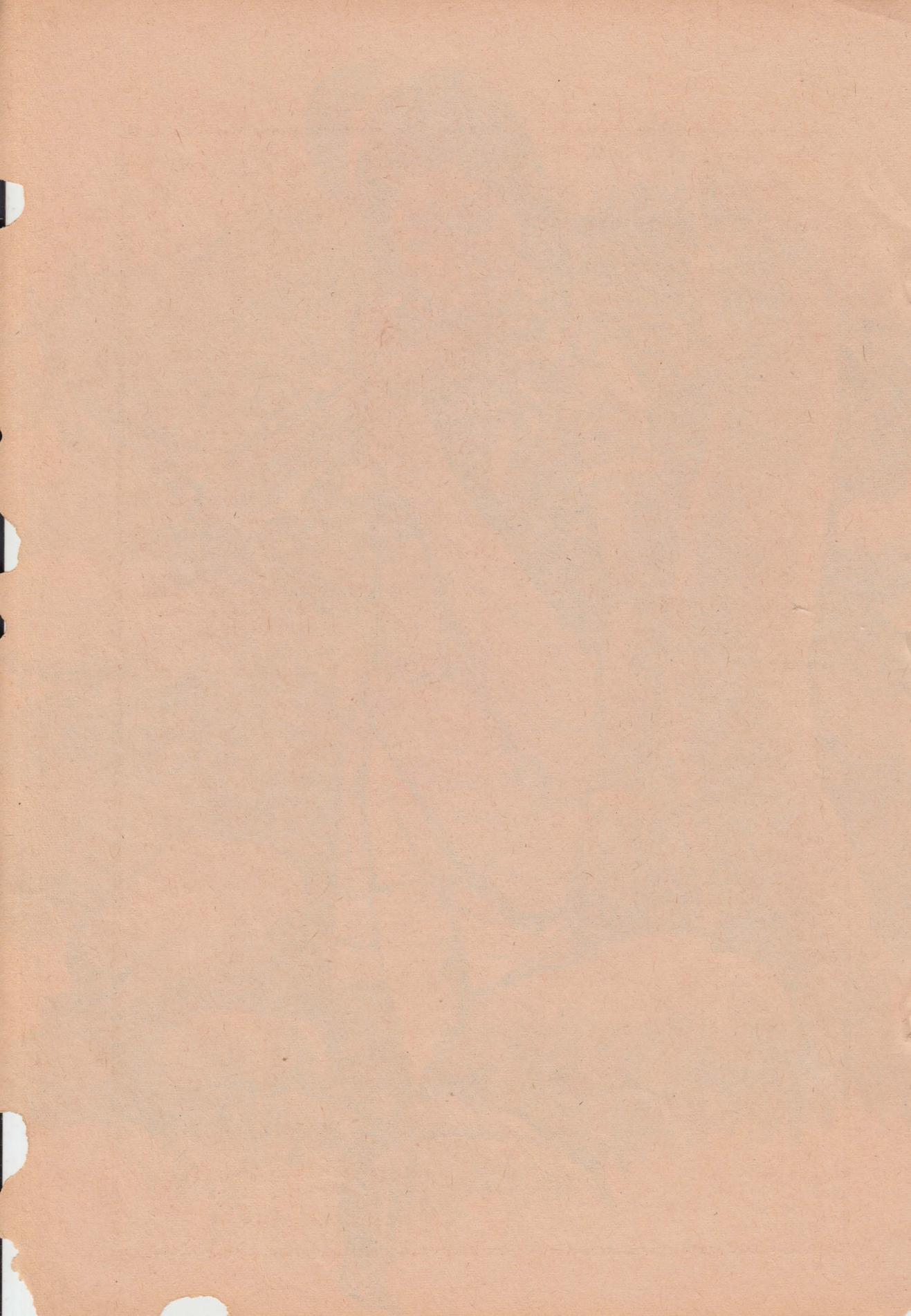
கீழ் நாட்டு, மேல் நாட்டு

உணவுகளுக்கு

சுபாஸ் ட்ரீஸ்ட் ஹோட்டல்ஸ் லிமிட்.,

15, விக்போரியா வீதி, யாழ்ப்பானம்.

எல்லா வீடுகளுக்கும் அவசியமானது!
எம்தத்திற்கும் விரோதமானதல்ல!

ம ஹ ர வி ஷ ணு வாசனைத் துயம்.

வீடுகள் தோறும் சாம்பிராணி போல் இதைப் பாவிப்பதால் கண்ணாறு, வாழுறு, ஸதான தொஷம், பேய் களின் தோஷம் ஆகிய நிங்கும். குடும்பத்தில் இருள் நீங்கி ஒளி பிறக்கும். குழந்தைகள் கனவில் அழுவது, பயப்படுவது நிங்கும். போகிற, வருகிற, செய்கிற சகல காரியங்களிலும் ஜெயமுண்டு. குறிப்பிட்ட தொகை மாத்திரமே மந்திரித்து தயார் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

பாக்கெட் ஒன்றின் விலை ரூ. 2-50

வி. பி. பி. மார்க்காப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
தபால் செலவு 85 சதம்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

கண் குளிர்ச்சியாகவும், பிரகாசமாகவும் இருக்க — கண் பொங்குதலும், பார்வை மங்குதலும் நிற்க — கண் வலி, கணக்டி, கண் வீக்கம், கண் இருட்டைப்ப, கண் எரிச்சல், கண்ணில் நீர் வடிதல் ஆகியன நீங்க நிர்கரந்தது.

தலை மயிர் உதிர்வதும், நன்றாப்பதும், பொடுகு உண்டாவதும் நிற்க — கூந்தல் அடர்த்தி யாகவும், நீளமாகவும் வளர — தலையிடி, தலைப்பாரம், தலைக்கற்று, ஞாபக சக்தியின்மை ஆகி யன நீங்க இணையற்றது.

காது வலி, காது மந்தம், காது இரைச்சல், காதில் சீழ் வடிதல் ஆகியன அகல அருமையானது.

ஸுக்கு அடைத்தல், முக்கில் சளி வடிதல், ஜவதோவும், அடிக்கடி தும்மல், பீசிசும் ஆகியன குணமடைய அந்துமானது அருத எண்ணைய! ஆகவே இன்று முதல் தலைக்குத் தேய்தது வாருங்கள்.

அருத எண்ணைய்!

அரசாங்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது.

ஆய்வேத முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்டது.

[அருதபாதாம் பச்சையும், 44 மூலிகைகளும்

கலந்தது].

சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை பாலிக்கலாம்.	
ஒரு போத்தல்	ரூ. 12.00
அரை போத்தல்	ரூ. 6.00
கால் போத்தல்	ரூ. 3.50
2 அங்கள்	ரூ. 1.50
தபாற் செலவு	ரூ. 1.00

உங்கள் வாழ்வில்
மலர்ச்சியில்லையா?
இநோ நிவர்த்தியடைய
மார்க்கம்!

தொழில் பெற, வியாபாரம், வேளாண்மை உயர் வடைய, பரிட்சை போட்டி களில் வெற்றி பெற, பிதி யடையாமலிருக்க, கண் நூறு, கிரக தோழப்கள் நீங்கி விட, எந்த ஒரு கொடி யலைஞியும் அடக்கி விட, வேண்டாதவர்களை விலக்கி, விலகியவர்கள் ஒற்றுமையுடனிருக்க, வேண் டியவர்களைக் கூட்டிக் கொள்ள, திருமணம் நடைபெற, கணவன் - மனைவி பின்க்குகள் நீங்க, குடி போதை. குதாட்டம், வேறு ஆண் பெண்களுடன் உறவின்றி உயிர்போல் இருக்க, கேவலப்படுத்து வோர் அவமானப்படுத்துவோருக்கு பழியடிக்கச் செய்து தண்டனை பெறச் செய்தல். ஆண் - பெண் ரகசிய ரோகங்கள், மெவிவடைல் ஆகிய எல்லா காரணங்களுக்கும் நிவர்த்தி செய்து கொடுக்கப்படும். ரகசியங்கள் வெளியிடப்பட மாட்டாது.

சந்திப்பு - ஞாயிறு, திங்கள் இரு நாட்களிலும் — கம்பளை அருத எண்ணைய் காரியால் யத்தில்.

செவ்வாய் முதல் சனி வரை கொழும்பு காரியாலயத்தில்.

அரசாங்க அனுமதி பெற்ற,
மகா மாந்திரீக வசிய நிபுணர்,

நாள்கு மகா தேவாலய
பிரதம தர்மகர்த்தா,

பி. எம்.

திசாநாயக்க,

55, மிகுந்து மாவத்தை,
கொழும்பு-12.

தொலைபேசி - கொழும்பு - 33955.

" கம்பளை - 454.

தலைமைக் காரியாலயம்:

அருத எண்ணைய்
ரசாயன நிலையம்,
கம்பளை 454.

“பாரத்” எம்.ஆர்.ஆரும் பத்திரிகையும்

“பாரத்” பட்டம் பெற்றுள்ள மக்கள் திலகம் எம். ஜி. ராமச்சந் திரன், தன்னைப் பற்றிப் பத்திரிகை களில் வெளிவரும் செய்திகளில் மிகவும் கவனமாக இருப்பார்.

யாராவது ஒரு பத்திரிகையாளர் அவரை அணுகிப் பேட்டி கண்டால், அந்தப் பேட்டியைப் பிரச்சிப்பதற்கு முன்னர் காண்பித்து அனுமதி பெற வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்ளுவார்.

“இந்தச் செயல், பத்திரிகை மாளர்களின் உரிமையைப் பாதிப்பதாக இருக்காதா?” என்று எவராவது கேட்டால், “நீங்கள் எழுதுவது, நான் கூறிய கருத்திற்கு மாறுபட்டதாக இருக்கக் கூடாது. அதனால் சர்க்கரைகள் ஏழக் கூடாது. என்ற நோக்கத்திற்காகவே அதைக் காண்பித்து விட்டுப் பிரகரிக்கச் சொல்லுகிறேன். அது உங்களையும் என்னையும் பிரச்சினைக்குள் உள்ளாக்குவதைத் தடுக்கலாம் அல்லவா?” என்று மறு கேள்வி போடுவாராம்.

எம். ஜி. ஆர். மக்கள் மனதில் நிலைத்து இருப்பதற்கு, இப்படியான என்று அம்மாவிடம் சொல்லுகிலே விசேஷ ஏற்பாடுகளே கார வாராம். அதைக் கேட்டு நான் ணம் என்று அவரைச் சார்ந்தவர் கொப்படுவேனும். அவளவுக்கான கூறுகிறோம்.

நீண்டப்பகுதி ஏற்றுவதும் நூற்றுவல் — ஜெயலலை

கல்லூரியில் பாடங்களைக் கவனமாகப் படித்துப் பட்டதாரியாக வேண்டும். அதன் பின்னர், மனம் நிறைந்த கணவரைப் பெற்றுக் குடும்ப வாழ்வில் ஈடுபட வேண்டும்.

எனது கல்லூரி வாழ்வின் பிறப்பட்ட பகுதிகளில் நான் இப்படித்தான் கணவு வந்தேன். ஆனால் அந்த எண்ணாம் நிறைவேறியதா? இல்லையே!

அதை எண்ணும்போதெல்லாம் “நீண்பதெல்லாம் நூற்றுவலீடால் தெய்வம் ஏதுமில்லை” என்ற

“பத்மாஸி” விவாஜியின் பண்பாடு

“பத்மாஸி” பட்டம் பெற்று இருக்கும் “நடிகர் திலகம்” சிவாஜி கணேசன், நாடக உலகில் தலைகளை ஒரு பண்பாட்டு வளர்த்துக் கொண்டு உள்ளார்.

அவருடைய நாடகங்கள் 7 மணிக்கு மேட்டுயேறுகின்றன என்றாலும், அந்த இடத்திற்கு கரியாக 4.30 மணிக்கெல்லாம் சென்று விடுவார்.

திருப்பட நடிகரான கல்யாண குமார் மாமா, நான் சின்னை பின்னையாக இருந்தபோது அடிக்கடி வீட்டுக்கு வருவாராம். அப்போதெல்லாம் அவர், “பாப்பா ரொம்ப அழகாக இருக்கிறீர். நீச் வந்துவிடுவதால், அவருக்கு முன் என்னை நடிகர்களுக்கும் அதே சமூகையை அளிக்க வேண்டாமா?”

இப்படியாக விவாஜி கணேசன் நாடக அரங்கிற்கு நேரத்தோடு சொல்லுகிறீர்கள். இப்படியான ஒரு பழக்கத்தை வழி கட்ட கூடும் கொண்டு வந்துவிட்டார் நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன்.

சினிமா உலகப் பிரவேசம் பலருக்கு கிணுகிணுப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இளம் பெண்கள் சினிமா வாளில் மின்னும் தாரசை களாவதற்கு ஆசைப்படுகிறார்கள். சினிமாக் குழி நிரந்தரமற்றது என்ற உண்மையை முன்கூட்டியே உணர்பவர்கள் மிகச் சிலர். அவர்களில் ஒருவர் ஜெயகௌசல்யா. நடிப் போடு படிப்பையும் தொடர்கிறார்.

கொண்டு திரைப்படங்களில் நடிப் பது என்பதுதான்!

தன்னுடைய முடிவின்படி கல்லூரி கிரும் செல்கிறார். படப்பிடிப்புக் கிழம் கலந்து கொள்கிறார். அதனால் அவர் படும் கஷ்டங்களுக்கு அளவேயில்லை.

நடிகை ஜெயகௌசல்யா கல்லூரி இசைக் குழுவிலும் இடம் பெற்றிருப்பதால் இந்தக்கல்லூரித்தை இரட்டிப்பாக அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

நடிப்பும் பழப்பும்

கல்லூரிக்குப் போகும் நேரத்தில் கால்வீட்டு கிடைத்துப் படப்பிடிப்புக்குப் போனால் ஆசிரியையிடம் திட்டு. இரவு வேளையில் படப்பிடிப்புக்குப் போய்விட்டு வந்தால் அடுத்த நாள் கல்லூரிக்குக் கட்டில் நாட்களில் கல்லூரி இசைக்குழுநிகழ்ச்சிக்குச் செல்வதற்காகப் படப்பிடிப்புக்குச் செல்லாதிருந்தால் அவர்களிடம் ஏச்சும், பேசுக்கம்.

இப்படியான எத்தனையோ கஷ்டங்களைச் சமாளித்து நடிப்பையும், படிப்பையும் கவனித்து வரும் நடிகை ஜெயகௌசல்யா, பட்டப்பரிட்சைக்குத் தோற்றும் நாள் நெருங்கி விட்டதாம். அதற்குப் பின்னர் கஷ்டம் தீரும், கவலை நீங்கும், நடிப்பில் மட்டும் கவரம் செலுத்துவேன் என்று கூறினார் இந்த இளம் நடிகை.

நடிப்பா, இல்லை படிப்பா?
இதில் எது வேண்டும்?

கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே திரைப்பட உலகில் அறிமுகப்படுத்தப்படும் இளம் பெண்களிடம் கேட்கப்படும் கேள்விகளில் இது முதன்மையானதாகும்.

“இரவும் பகலும்”, “தந்தை” ஆகிய படங்களில் நடிகர் ஜெயசங்கர் நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் ஆகியோருக்குத் தங்கையாக நடித்தவரும், தற்பொழுது பஸ்முன் ன் னி நடிகர்களுடன் நடித்தது வருபவருமான இளம் நடிகை ஜெயகௌசல்யாவிடமும் இந்தக் கேள்வி அலைபோல் எழுந்ததாம்.

அதற்கு அவர் கண்டுபிடித்தபதில், படிப்பைத் தொடர்ந்து

நான் ஒரு சுயநல்வாதி — மேஜர்

தமிழ்த் திரைப்பட உலகில் உள்ள எந்த ஒரு நடிகரையோ, அல்லது நடிகையையோ நந்திக்கும் போது, “நீங்கள் என்ன இல்லையத்தோடு வாழ்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டால் உடனே அவர்கள், “ரசிகர்களுக்காக வாழ்கிறோம். அவர்களை மகிழ்விப்பதற்காக நாங்கள் எந்தவித தியாகத்தையும் செய்யக் காத்திருக்கிறோம்” என்று தான் சொல்லுவார்கள்.

ஆலும், இவர்களில் எல்லாம் மாறுபட்டவராக வாழ்கிறார் ஒரு நடிகர். அவர்தான் மேஜர் கந்தராராஜன். தனக்கு சுயநலமே அதிகம் இருப்பதாகத் துணிந்து கூறும் மேஜர், அது பற்றிப் பின் வருமாறு விளக்கிறார்.

“சுயநலமில்லாத மனிதரை இன்று எங்கே காண முடிகிறது? ஏதாவதோரு விதத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் கய நவக்காரனுக்கேவே இருக்கிறுன். இந்த விதத்தில், நானும் சுயநலக்காரருக இருப்பதில் தவறேது?

“டெலிபோன் இன்ஸ்பெக்டராகத் தான் வேலை பார்த்து வந்தபோது,

இரவும்வரும் பகலும்வரும் — ஜெய்சங்கர்

கலைஞரின் வாழ்க்கையில் இரவும் வரும், பகலும் வரும். இது இயற்கையின் நியதி. இந்த நியதியை எவராலும் மாற்றி எழுத முடியாது.

ஒரு காலத்தில் பத்துப் படங்களில் நடிக்கும் நடிகரின் “மார்க்கெட்” ஒரு படத்திற்கு இறங்கும். அதே வேளையில், ஒரு படத்தோடு நிற்கும் ஒரு நடிகரின் “மார்க்கெட்” பத்துப் படத்திற்கு உயரும்.

இப்படியான சூழ்நிலைகளில், தனிகை கட்டுப் படுத்தும் மலை பலத்துடன் வாழ கலைஞர் தனிகைத் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மட்டுமே, அவனால் நிலைத்து நிற்க முடியும்.

அதாவது சினிமாவில் நடிப்பதற்கு முன்பு, அப்போதைய என் சூக ஊழியர் ஒருவர் என்னிடம் இப்படிக் கேட்டார்.

“இமெரன்று உங்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைத்தால் என்ன செய்வீர்கள்?”

“நான் யோசித்தேன். என் பதிலைக் கேட்டதும் நன்பர் முகம் கருங்கிப் போய்விட்டது. அப்படி என்ன பதிலை நான் சொல்லிவிட்டேன்?

“ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைத்தால்தானே? கிடைத்தால் முதலில் என் குடும்பத்தைக் கவனிப்பேன். என்டேட்ட, கார், பங்களாட்டின்னும் கூகல வசதிகளையும் எனக்காக, என் குடும்பத்திற்காக செய்து கொள்வேன். பிறகு, என் உறவினர்

வாழ்வில் இரவும் பகலும் போல வரும் ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சமாளித்து நிலைக்கையாமல் நிதானமாக இருக்கக் கலைஞர்கள் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய வெற்றிக்கு இதுவே காரணமாக இருக்க வேண்டுமென நான் நம்புகிறேன்.

எனது முதலாவது படத்திலேயே எனக்கு இந்த அனுபவம் ஏற்பட்டு விட்டது. நான் முதன் முதலில் நடித்த படத்தின் பெயர் “இரவும் பகலும்” அத்தோடு அந்தப் படத்தில் வரும் பாடலும் இந்தச் சொற்களோடு தான் ஆரம்பமாகின்றது.

அந்தப் படத்தில் இரவும் பகலும் வரும் இயற்கை ஒன்று தான் துயரம் வரும் இனிமை வரும் உலகம் ஒன்று தான் என்ற பாடலைப் பாடி நடித்த போது அந்தக் கருத்தை எனது மனதில் நன்குபதிய வைத்துக் கொண்டேன்.

ஆங்கிலத்தில், “த பெஸ்ட் இம்ப் ரெஷன் இல் த பெஸ்ட் இம்ப்ரெஷன்” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. “ஆரம்பக் கருத்தே, அருமையான கருத்து” என்று இதைத் தமிழில் சொல்லலாம்.

அந்த “இரவும் பகலும்” தான் என்னை இந்தப் படவுகில் நிலைபெறக் கூடியதிருப்பதாக நான் நம்புகிறேன்.

களின் நலனுக்காக (மீதியிருந்தால் தால! ...) செலவிடுவேன். அதற்கும் பிறகுதான் ஊருக்காகவும் ஊர் மக்களின் சௌகரியங்களுக்காகவுட் ஏதோ என்னுள் முடிந்ததைச் செய்வேன்! .....* என்றேன்.

“இதிலென்ன தப்பு?

“பலர் வெளிப்படையாகச் சொல்லகில்லை! நான் சொல்லி விட்டேன். அவ்வளவுதானே...?”

சிங்களப் படவுலகம் தந்த சிரிப்பு நடிகை

தமிழக திரைப்பட உலகுக்கு ஒரு சிரிப்பு நடிகையை அறிமுகப்படுத்த யெப்பு பெருமை சிங்களப் படவுலகம் உண்டு. அந்த நடிகைதான் மனோரமா.

தமிழ்த் திரையுலகின் முன்னணி நடைக்கூவை நடிகையாகத் திகழும் மனோரமா முதன் முதலில் ஒரு சிங்களத் திரைப்படத்தில் தான் தலையைக் காட்டினார்.

அந்தத் திரைப்படத்தின் பெயரா நடிகை மனோரமா மறந்துவிட்டாலும், “என்னைத் திரையுலகிற்கு அறிமுகம் செய்துவைத்த பெருமை சிங்களப் படவுலகிற்கே உண்டு” என்று இன்னமும் பாராட்டுத் தெரிவிக்கிறார்.

இவர் நடித்த சிங்களப் படத்தில், சில வசனங்களும் பேச வேண்டி இருந்தது. அதைத் தமிழில் ஏழுதிக் கொடுத்ததான், இவரால் இலகுவாகச் சிங்களம் பேசி நடிக்க முடிந்ததாம்.

சிங்களப் படத்தில் தலைகாட்டிய தோடு திரைப்பட உலகிற்குள் நுழைந்த இந்த நடிகைக்கு ஒய்வு

பெறும் என்னமே கிடையாது.

“திரைப்படம் ஒன்றில் நடித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது, “செட்” டிலேயே என் உயிர் பிரிந்தால் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைவேன்” என்று உணர்ச்சிவசஸ்பாதக் கூறுகிறார் நடிகை மனோரமா.

தரையில் படுத்துறங்குவது தாயை மதிப்பதாகுமாம்

தமிழக திரைப்பட உலகின் சிரிப்பு மன்னாக விளங்கும் நடிகர் நாகேஷ், இன்று பெரிய விடுகட்டி சுகமாக வாழ்கிறார்.

அந்த விடுதில் நவீன படுக்கை வசதிகள் இருந்தாம், நடிகர் நாகேஷ் நிலத்தில் படுத்து உறங்குவதையே பெரிதும் விரும்புகிறார்.

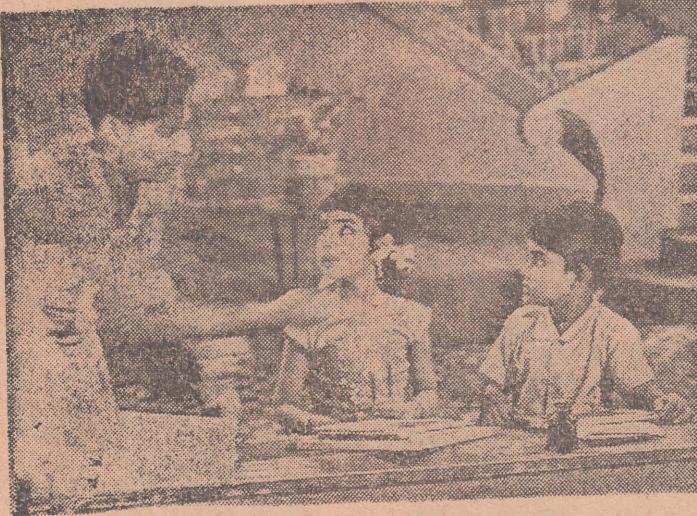
“எதற்காகத் தரையில் உறங்குகிறார்கள்?” என்று கேட்டால், அதற்கு அருமையானதொரு விளக்கம் அளிக்கிறார் நாகேஷ்.

“தரையில் உறங்கினால், தாயின் மதியில் உறங்குவதுபோல் இருக்கும். பூமியும் நமது தாய்தானே, பிறக்கும்போது பூமித்தாயின் மீது விழுகிறோம். பின்னர், வளர்ந்ததும் அதே பூமித் தாயை மதிக்கிறோம். அதேபோல, பெற்ற தாயை ஆரம்பத்தில் மதிக்கிறோம். வளர்ந்து பெரியவர்களானதும் ஒதுக்கு கிறோம். இத்தானே உலகம்” என்கிறார் சிரிப்பு நடிகர் நாகேஷ்.

வெர்யவர்களோச் சுலபமாக
நடிக்க வைத்து விடலாம்.
ஆனால் சிறுவர்களை? அந்தச்
சிறுவர்களைக்கூட சிறப்பாக
நடிக்க வைத்துவிடவார் கே.
எஸ். ஜி. "குலவிளக்கு" படத்
திற்காகக் குழந்தை நடைத்
திரங்களுக்கு அவர் பயிற்சி
அளிப்பது சிறப்பாக இருக்க
கிறது அல்லவா?

பழம்பெரும் நடிகையான
எஸ். வரலட்சுமி, விஜய நிர்
மலா ஆகியோருக்கு ஒரு
உணர்ச்சிகரமான கட்டத்தை
நடித்துக் காட்டுகிறார் கே.
எஸ். ஜி.

கே. எஸ். ஜியின் கை வண்ணம்

குடும்பச் சித்திரங்களைத் தயா
ரிப்பதில் பெயர் பெற்றவராக
விளங்குகிறார் "இயக்குநர் திலகம்"
கே. எஸ். கோபாலனிருஷ்ணன்.

"சித்தி", "உயிரா மானமா?",
"பணமா பாசமா?", "கற்பகம்"
ஆகிய சில படங்களை இவருடைய
திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகச்
சொல்லலாம்.

இந்தப் படங்களின் வெற்றிக்கு
கே. எஸ். ஜியின் கதை, வசனம்
யட்டுமல்ல அவருடைய டெரை
ஷனும் ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

டெரைக்டர் கே. எஸ். ஜி., சில காட்சிகளை மிகவும் தத்துப்பாகவே
நடிகர்களுக்கு நடித்துக் காண்பிக்
கும் வல்லமை படித்தவர். அது
ஞாதான், அவருடைய டெரைக்கள்,
ஏல் உருவாகும் படங்களில் நடிக
கும் சில நடிகைகள் மிகவும்
உணர்ச்சிகரமாகத் தமது பங்கைச்
செய்து பெயர் வாங்குகிறார்கள்.

அவருடைய டெரைக்கள் திற
மையை, இந்தப் படங்கள் இரண்
டும் தெளிவாக விளக்கும் வகை
யில் அமைந்து இருக்கின்றன.

நினைப்பதெல்லாம் நடந்தால்...

(34ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி) வேண்டும் என நான் நினைத்திருந்தேன். அதன்படி விடும் கட்டினேன் தாரம் எனக்கு சினிமாவின் மீது வெறுப்பு இருந்ததாக அம்மாவின் உயிரை என்னால் கட்டிக்கூறுவார்.

இப்பொழுது கல்யாணகுமார் மாமா என்னைக் கண்டால் பழையதை நினைப்படுத்திக் கிண்டல் செய்வார். நான் நினைத்தது நடிக்க வில்லைதானே என்று அந்தக் கிண்டலை ஏற்றுக் கொள்ளுவேன்.

என் அம்மா, தன் வாழ்நாளில் எனக்குத் திருமணம் செய்து வைத்துக் கண்குளிரப் பார்க்க வேண்டுமென நினைத்து இருந்தார். ஆனால் அது நிறைவேறியதா?

என் மீது இவ்வளவு அன்பு வைத்திருக்கும் அம்மாவைப் புதிய வீடொன்று கட்டி குடியமர்த்த

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போன்று, என் வாழ்நாளில் நடந்த எத்தனை எத்தனையோ அனுபவங்களைச் சொல்லலாம்.

ஆனால் என் வாழ்நாளில், நான் நினைப்பது நடப்பதில்லை. ஒருவேளை அப்படி நடந்துவிட்டால், நான் தெய்வத்தையே மறந்து விடுவேனே என்றான் அவை கைநழுவிப் போகின்றவோ என்று நினைத்து மன்றை சாந்தப்படுத்திக் கொள்ள கிறேன்.

இலங்கைத் தமிழ் சினிமாத் துறை

மலினிலீன் சம்ரூடைலீ இருள் கள் ஒடுக்கின்றன; அதிக வதுகீஸ் மயமாக்கி விட்டு வெள்ளித் திரை பெறுகின்றன.

யில் ஒளிபரப்பிக் காணவிக்கும் இதனால்தான் இன்றைய இந்தியத் தமிழ்ப் படத் துறையை ஒரு கைதேர்ந்த “ஜேப்படி” வித தமிழ்த் திரைப்படங்கள் நூற்றுக்கு வைத்துப் பெயர்தான் திரைப்படம். நாறு வீதம் இந்த இரண்டாம் வைத்தார். அவர் திரு. ஜென்றி சந்திரவன்ச் சூவார்.

இன்றைய நிலையில், இதைவிடப் பொருத்தமான வேறு வியாக்கியா இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்களைப் பொறுத்தமான வேறு வியாக்கியா எம் அதற்குக் கிடையாது.

திரைப்படம் என்ன நோக்கத்திற் காக எடுக்கப்படுகிறது?

மலினிலீன் வாழ்க்கையை யதார்த்தமாகச் சித்திரிப்பதற்கு என்று ஒரு சாராரும் —

வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் களைத்துப் போய் வரும் மனித எல்லை, டாக்ஸி டிரைவர், நிர்மாண ஆக்குக் களிப்புட்டுவதற்கு என்று ஓன்றென்று சாராரும் கூறுகின்றனர்.

இரு சாராருமே பணம் சம்பாதிப்பது என்ற இலட்சியத்தில் ஒத்த கருத்துவடிவங்களாக இருக்கின்றனர்.

வாழ்க்கையின் உயர் மட்டத்தில் உள்ளவன், குடிசையில் வாழும் ஒருவனின் துயரக் கடை தனியைப் பார்த்து ரசிக்க விரும்புகிறான். சீழ் மட்டத்தில் உள்ளவன், மாடமாளி களையில் வாழும் ஒருவனின் தாமிர வாழ்வைப் பார்த்து இன்புற விரும்புகிறான். இதுல்ல தயாரிப்பாளர்களைப் போவவே ரசிகர்க்கும் இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிந்து நிற்கிறார்கள்.

ஏழூயின் வாழ்க்கையைப் பார்ப்பவன், அந்த நிலைக்கு வர விரும்பாதவன், எனவே அப்படியான திரைப்படங்கள் ஒரு தடவை பார்ப்ப தோடு நிறுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள்.

ஆனால், பணக்காரர்களின் டாம் பிக் வாழ்க்கையைக் கண்டு களிப்பவனே, தான் என்று அந்த

இடத்தை அடையாமல் என்ற அங்கு வைத்துப் போடு போய் திரும்பத் திரும்ப அந்தந் திரைப்படத்தைப் பார்க்கிறார்கள்.

இந்தக் காரணத்தினால் அப்படி கரும் நன்றியுடன் இன்றும் நிலையுடன் படத்து, இந்தியத் தமிழ்த் திரைப்பான திரைப்படங்கள் அதிக நாட்டு சுரத்தான் செய்கிறார்கள்.

இதற்கு நன்றிக் கடனுக்கவோ என்னவோ, விற் தநாட்டியின் தமிழ்ப் படத் துறையை ஒரு சிக்காசுதார்தான் ஆரம்பித்து வைத்தார். அவர் திரு. ஜென்றி சந்திரவன்ச் சூவார்.

இப்படியாக, இந்த நாட்டின் இரு பெரும் இனங்களும் தங்களைப்படியே கலைப்பால்தை அமைத்துக் கொண்டு போகிறதோ, அதே அளவில் மீட்டர் திரைப்படங்களும்

சமுதாயம், பாசநிலா ஆகிய எவ்வளவு தாரம் உயர்த்தி கொண்டு போகிறதோ, அதே அளவுக்குக் கீழ் நோக்கியும் விரைவாக கொண்டிருக்கிறது.

தங்குப் பதக்கம் பெறும் அளவுக்குத் தரமான சிங்கனப் பாங்கள் 35 மில்லி மீட்டர் ஆகும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

— ஜெயசிலன் —

இந்தத் தரவுகேட்ட திரைப்படங்களில் பெரும்பாலானவை தமிழகத் திரைப்படங்களின் அப்பட்டமான “காப்பி” படங்கள்தாம். இப்படியான படங்களே இலங்கையில் நூற்றுக்கு அதிகமான நாட்கள் ஒடிவெற்றி பெற்றும் இருக்கின்றன. ஆயின் சிங்கனப் படத்துறை வளர்ந்திருக்கிறதா, சிங்கள ரசிகர்களின் மனைநிலை வளர்ந்திருக்கிறதா என்பதை வாக்கர்களே வெகித்துக் கொள்ளலாம்.

பெரும்பாலான சிங்களத் திரைப்படங்கள் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் அப்பட்டமான “காப்பி” தான்டி வந்திருக்கிறோம் என்பது என்றால், இங்கு தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்த் திரைப்படங்களில் அதிகமானவை தமிழகத் திரைப்படங்களை அடியொட்டியவையாகும்.

தமிழ்க் கடத் திரைப்படங்களைப் போன்ற ஆடல், பாடல், நடனம் இன்னேரன்ன பல கலப்படங்களைக் கைத்தவர்களில் முன்னிலை வகிக் கொண்டு தயாரான தமிழ்த் திரைப்பான காலங்களிலே இருக்கிறது. இதைச் சிங்களக் கலைஞர் இங்கு தயாரான தமிழ்த் திரைப்பான

படந்தலோப் பார்த்துத் தயாரிக்கப் பட்ட சிங்களத் திரைப்படங்கள் வெற்றி அடைகின்றன. அப்படியார்ணல், அதே தமிழ்த் திரைப் படங்களை அழியாட்டி எடுக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப் படங்கள் படுதோல்லியைத் தழுவியது ஏன்?

இந்தியத் தமிழ்த் திரைப்படங்களைப் போன்று இந்தத் திரைப் படங்களைப் பெரும் பணச் செலவில் நடச்சத்திரி மதிப்புடன் தயாரிக்க முடியாமல் போன்றே காரணம் என்பது முழுக்க முழுக்க உண்மையாகும்.

பரந்த “மார்க்கெட்” டை நம்பித் திரைப்படம் எடுக்கும் இந்தியத் தயாரிப்பாளர்கள், ஒரு காட்சிக்காலவே வட்சக் கணக்கில் பணத்தைக் கொட்டுகிறார்கள். ஆனால், நாமோ அந்த வட்சத்திற்கு உள்ளேயே நமது திரைப்படங்கள் முடித்து விட முயல்கிறோம். அப்படியானால் எப்படி நமது திரைப்படங்கள் வெற்றி அளிக்க முடியும்?

அண்மையில் வெளி வந்த துருத்திலிருக்கிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் அது ஒரு யதார்த்தப் படைப்பு என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டாலும் அந்தப் படம் பண வகுவில் வெற்றி பெற்றதா என்பது தான் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

திரைப்படந்தல் பண வகுவில் வெற்றி பெற்றுவளர்த் திரைப்படத் தோழில் வளரப் போவதில்லை.

“இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் தெளிவாக இல்லை. படப் பிடிப்பு சீராக இல்லை. தொழுப்பு முறையாக இல்லை நடிகர்கள் திரைப்படத்திற்கு ஏற்றவர்களாக இல்லை. திரைக்கதை வசனம் தெளிவாகக் கேட்கக் கூடிய விதத்தில் இல்லை.”

இப்படியாக “இல்லை, இல்லை” என்று ரசிகர்கள் கூறும் இந்தக் குறைந்தபட்ச குற்றச்சாட்டையாலது தமிழ்ப் படத் தயாரிப்பாளர்கள் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கீருத்தாவிட்டால், நிச்சயம் இந்தப் படவெலக்கு விடிவு காலம் ஏற்படப் போவதில்லை.

ரசிகர்கள் மீது குற்றம் கூடத் தும் தயாரிப்பாளர்கள் தமது அடிமனத்தில் கை வைத்து, இந்த உண்மையை சற்று சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும்.

மாமியா மகிழை

நிமிக திரைப்பட முன்னணி நடிகர்கள் அனைவரும் நடிகர்களாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் மில் சொந்தக்காரர்களாகவும், தியேட்டர் உரிமையாளர்களாகவும், ஸ்டிடியோ அதிகர்களாகவும் விளங்குகிறார்கள்.

இவர்களில் சிரிப்பு நடிகர்களான ஏ. கருணாநிதியும், மூர்த்தியும் வேறுபட்டு இருக்கிறார்கள்.

ஏ. கருணாநிதி ஹோட்டல் நடத்துகிறார். மூர்த்தி கலவைக்கடை வைத்திருக்கிறார். நடிகர் மூர்த்தியின் கடை சர்வ சாதாரண மாக வழிமொலை நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் நடிகர் கருணாநிதி யின் ஹோட்டலோ சென்னையில் உள்ள எல்லா ஹோட்டல்களுக்குமே மாறுபட்டதாக நடைபெற்று வருகிறது.

கருணாநிதியின் ஹோட்டலில் பெயர் “மாமியா” என்பதாகும்.

“ஊருக்கு நீ சோறு போடு. ஊக்கு எப்போதும் சோறு கிடைக்கும்.” — இதுதான் ஏ. கருணாநிதியின் மாமியா கூறிய புத்திமதி. இந்த புத்திமதியைக் கேட்டுத்தான் “மாமியா” ஹோட்டலை ஆரம்பித்தாராம் ஏ. கருணாநிதி.

“ஊருக்கு இவ்வசமாகச் சோறு போட என்னிடம் பணமில்லை. அதாலும், பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு அவர்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்பகுதியான சாப்பாடு போடுகிறேன்” என்கிறார் ஏ. கருணாநிதி.

“மாமியா”ஹோட்டலில் எல்லா மச்ச மாமிசங்களும் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன.

ஏ. கருணாநிதி ஒரு சிரிப்பு நடிகர். அதனால் அவருடைய “முத்திரை” ஹோட்டலில் எங்காவதுது லங்க வேண்டும் அல்லவா? அதற்கு உதாரணமாக இரண்டு விளம்பரப் பலகைகள் தொங்குகின்றன.

ஒரு விளம்பரப் பலகையில், “எதிரே உள் மாமியார் வெளிச்சம் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோன். ஒரு தரம் அவளையும் கவனியுங்களேன்” என்று விளம்பரம் செய்து இருக்கிறார்.

மற்ற விளம்பரப் பலகையில், “எதிரே என் மருமகனும் வெளிச்சம் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோன். ஒரு தரம் அவளையும் கவனியுங்களேன்” என்று விளம்பரம் எழுதி உள்ளார்.

மாதவிடாய் தாமதமா?

எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் உங்கள் மாதவிடாய் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குத் தாமதமானால் அல்லது முன்னார் எடுத்த சிகிச்சை பலன் அளிக்காவிட்டால் (Aminon) “அமினோன்” ஸ்பெஷல் ஜெர்மன் காப்தல்ஸ் பாவித்துப் பலன் அடைய பகள். அபாயமற்ற கட்டாய உடன் நிவாரணத்திற்கு இன்றே நேரில் வரவும். விலை ரூபா 20/50.

ஆண்களுக்கு மட்டும்

(“Vikazin” Oral) “விக்கசின்” உட்பிரயோ ஸம் அதிக தாம்பத்திய உறவால் ★ துர்ப்பழக் கத்தால் ★ வீரியக் குறைவு ★ நரம்புச் சோர்வு ★ உற்சாகமின்மை ★ ஆதிய சகல பாவியல் பல வீணங்களுக்கும் இன்றே பாவித்துப் பலன் பெறுவிகள். விலை ரூபா 23/90.

(“Happy” night Capsules) “ஸஹப்டி” நெட் காப்தல்ஸ் (வெளிப்பிரயோகம்) ஜீவ நரம்புகள் உற்சாகத்திற்கு ★ மண வாழ்க்கை இன்பத்திற்கு ★ சொப்பன் ஸ்கலிதத்திற்கு ★ தாது நஷ்டத்திற்கு ★ இன்றே பாவித்து இன்பம் பெறுவிகள். சாதாரணம் விலை ரூ. 6/80. ஸ்பெஷல் விலை ரூ. 14/90.

(“ABICO” Vitamin Syrup) “எபிக்கோ” விட்டமின் சிரப் சக்தி குறைதல் ★ கைகால் அசதி ★ இரத்த சோகை ★ உடல் பலனினம் ★ அதிக உழைப்பால் ஏற்படும் மூளைச் சோர்வு ★ ஆதிய வற்றை உடன் போக்கி, அதிக பசியத் தூண்டுவதன் மூலம் புதிய வளிமனையும், தெழுப்பும் அளிக்கும் மிகச் சிறந்த சஞ்சிவியாகும். விலை ரூபா 10/40.

தீராத நாப்பட்ட சரும ரோகங்கள் ★ ஆஸ்துமா ★ வாத ரோகம் ★ மூலியாதி ★ முத்திரைக் கல்லடைப்பு ★ நீரழிவு ★ மற்றும் ஆண் - பெண் - சிறுவர்களுக்குச் சிறந்த முறையில்; உயர்ந்த சக்தி வாய்ந்த மருந்துகளைக் கொண்டு தகுந்த சிகிச்சையாக்கப்படும். இன்றே ஒரு முறை எங்கள் பிரதான பெண் டாக்டரை நாடுநூலுக்கள்.

வி. பி. பி. ஆடர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். தபாற் சேலவு ஒன்றுக்கு ரூ. 1/25.

எஸ். டி. இண்டஸ்ட்ரிஸ்

75, 2/2, 2-வது மாடி, வார்ட் பிளேஸ், கொழும்பு-7.

தொலைபேசி: 94158.

சமுதாய மக்களை நல்வழியில் இட்டுக் செல்லும் மக்கள் தினசரி “தினபதி”
மேலும் வளர வாழ்த்துகின்றோம்.

நந்தி: ZUHARA KANDY

ஸ்தாபிதம்: 1943

போன்: 7247

- ★ உறுதி
- ★ உத்தரவாதம்
- ★ நம்பிக்கை இவைகளுக்கு
மலைநாடெங்கும் புகழ் பெற்ற
ஸ்தாபனம்

கண்டி, ஜூன் 1947

ஜூவலரி மார்ட்

அசல் பவுண் தங்க நகைகளுக்கு
ஜூன் 1947 ஜூவலரி மார்ட்

23, ஐ. எஸ். சேநோயக்கா வீதி,
(திருக்கோணமலை வீதி)

கண்டி.

எவ்வளவிடம் தங்க நகைகள் வாங்கும்போது பழைய தங்க
நகைகளையும் மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

மந்திர மாண்புமிகு

மாண்புமிகு நேரம்

அன்னை! இன்னும் எவ்வளவு தூரம் செல்ல வேண்டும்? நடந்து, நடந்து எனக்குக் கால் வலிக்கிறது” என்று கூறியபடி ஒரு கல்வின் மீது உட்கார்ந்தாள் தங்கை பிரேமா.

“தங்கச்சி! இவ்வளவு தூரம் வந்து விட்டு மனம் சோர்வடையலாமா? இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அந்த மந்திர மாளி கையை அடைந்து விடலாம்” என்றுள் அன்னன் குகா.

தங்கை பிரேமா உற்சாகத் துடன் மீண்டும் நடக்க ஆரம் பித்தாள்.

மனித நடமாட்டமில்லாத அந்தக் காட்டு வழிப் பாதையில் அவர்கள் இருவரும் சென்று கொண்டிருந்தபோது...

அவர்களை நோக்கி ஒரு கிழவர் விரைந்து வந்து கொண்டிருந்தார்.

“அன்னை! அதோ யாரோ வருவது போவிருக்கிறது. மந்திர மாளிகை எங்கே இருக்கிறது என்று அந்த மனத்திடம் கேட்டுப் பார்ப்போமே” என்றால் பிரேமா.

“கண்ட கண்ட ஆட்களிட மெல்லாம் மந்திர மாளிகையைப் பற்றிக் கேட்கலாமா? பேசாமல் வா” என்று சற்றுக் கோபத்துடன் கூறியபடி விரைவாக நடக்க ஆரம்பித்தான் குகா.

“சரி அன்னை!” என்று கூறியபடி பி ரே மா அவனைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தாள்.

“குழந்தைகளே! மனித நடமாட்டமில்லாத இந்தப் பயங்க

ரப் பாதையில் தனிமையில் நீங்கள் போவது நல்லதல்ல.

“உங்களுக்கு உதவியாக நான் வருகிறேன்” என்று கூறியபடி அவர்களுக்கு அருகில் வந்தார் அந்தக் கிழவர்.

குகாவும் பிரேமாவும் பயத் துடன் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தபடி மெளனமாக நின்றனர்.

“குழந்தைகளே! பயப்படா தீர்கள். உங்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கே வந்திருக்கிறேன்.

“மந்திர மாளிகைக்குத்தானே நீங்கள் சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். வாருங்கள், உங்களை நானே அங்கு அழைத்துச் செல்கிறேன்” என்றார் அந்த மர்மக் கிழவர்.

“தாத்தா! நீங்கள் யார்? எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்ன் குகா.

“நான் யாராயிருந்தால் என்ன? உங்களை மந்திர மாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்றால் சரிதானே” என்று கூறியபடி நடந்தார் கிழவர்.

மந்திரத்தால் கட்டுண்டவர் களைப்போல குகாவும் பிரேமாவும் அந்தக் கிழவரைத் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தனர்.

சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, “குழந்தைகளே! அதோ பார்த்தீர்களா? அதுதான் மந்திர மாளிகை” என்று கூறினார் அந்தக் கிழவர்.

கிழவர் சுட்டிக்காட்டிய பக்கம் அன்னனும் தங்கையும் பார்த்தனர். அங்கே...

அழகே உருவான அற்புத மாளிகை ஒன்று ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தது.

“ஆகா! எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது” என்று ஒரே நேரத்தில் ஆக்சரியத்துடன் கூறினர் அன்னனும் தங்கையும். அதேநேரத்தில்...

அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் நின்றிருந்த கிழவர் மாய்யாக மறந்து விட்டார்.

எவ்வளவு தேடியும் அவர்களால் அந்தக் கிழவரைக் கண்டிடிக்கவே முடியவில்லை.

குகாவும் பிரேமாவும் மர்மக் கிழவரைத் தேடிக் கொண்டிருந்தபோது...

தங்கரதம் ஒன்று அவர்கள் முன்வந்து நின்றது. அதில் யாருமே தென்படவில்லை. “குழந்தைகளே! ரதத்தில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள். அரண்மனைக்குச் செல்லவாம்” என்றது அந்த ரதத்தில் பூட்டப்பட்டிருந்த குதிரைகளுள் ஒன்று.

அன்னனும் தங்கையும் ஆச்சரியத்துடன் அந்தத் தேரிலே ஏறி அமர்ந்தனர். அடுத்த நிபிடம்...

அவர்களின் உடைகள் அரசு குடும்பத்தினரின் உடைகள் போல் மாறிவிட்டன.

அந்தத் தங்கத் தேர் மாளிகையை அடைந்ததும், மாளிகை வாசல் தானுகவே திறந்து கொண்டது.

“குழந்தைகளே! வர வேண்டும், வர வேண்டும். உங்கள் வரவு நல் வரவாகுக” என்று ஏல் குரல்கள்! எங்கிருந்தே,

பலான் வாங்கினர் பண்டித நேரு

ஒருமுறை தெள்ளியச் சுற்றுப் பயணத்தின்போது கிராமம் ஓன்றில் நேருஜியின் கார் நின்றது. அப்பொழுது கிழவர் ஒருவர் பலான் விற்றுக் கொண்டிருப்பதை நேருஜி கண்டார்.

நேருஜி விரைந்து சென்று அக் கிழவரின் தோள் மேல் கையைப் போட்டுக் கொண்டார்.

“பலான் என்ன விலை?” என்று; அன்புள்ள விசாரித்தார்.

“ஒரு பலான் இரண்டு அரை” என்றார் அந்தக் கிழவர்.

உடனே நேருஜி தனது சட்டைப்பையிலே கையை விட்டுத் துழாவிடப்பார்த்தார்.

பையிலே பணம் இல்லை என்பது அப்பொதுதான் அவருக்குத் தெரிந்தது.

உடனே பக்கத்தில் நின்ற தனது கண்ப்ரொகருவரிடம் இருப்பு ஏபா வாங்கி அந்தக் கிழவரிடம் கொடுத்து, எல்லா பலான்களையும் வாங்கிக் கொண்டார்.

குழந்தையைப் போல் சிரித்தபடி, அங்கு கூடியிருந்த குழந்தைகளுக்கு அந்தப் பலான்களைப் பகிர்ந்து கொடுக்குவிட்டு, மீண்டும் தமது பயணத்தைக் கொடர்ந்தார் குழந்தைப் பிரியான் நேருஜி.

ஓவித்தன. ஆனால் யாருமே அவர்களுடைய கண்களில் தென்படவில்லை.

“நீந்தைகளே! நீங்கள் சுற்றுக் களோப்பு காணப்படு கிறீர்கள். அதோ அந்த அறைக் குள் சென்று சுற்று நேரா ஓம் வெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று ஒரு பெண்ணில் குரல் வலித்தது

இருவரும் அந்த அறைக்குள் சென்று அங்கு கிடந்த பஞ்சஸை மெத்தையில் படுத்துக் கொண்டனர்.

“அன் னு! பசிக்கிறது” என்று முன்முனுத்தாள் பிரேமா. அடுத்த கணம்...

விடுகதை

1. முத்தவர் ஆற்றிலே, அடுத்தவர் காட்டிலே, இளையவர் வீட்டிலே?

2. எட்டுக்கால் ஊன்றி, இருக்கால் படமெடுத்து வட்டக் குடையிட்து வருகிறார் வன்னியனர்.

3. தட்டு வீட்டுக்குள் முட்டுப் பல்கை.

4. வெட்ட வெட்டத் தழைக்கும் மரம் என்ன மரம்? வேடர் கொண்டு ஒடும் மரம் என்ன மரம்?

5. நாலுலக்கை குத்தி வரும், இரண்டு முறம் புடைத்து வரும், துடுப்புத் துழாவி வரும். துரை மக்கள் ஏறி வரும்.

6. போவான் வகுவான் திம்பப் பன், ஒற்றைக் காலில் நிற்பான் திம்பப்பன்;

7. முத்து முத்துச் சேலைக்காரி, முப்பு பொன் வேலைக்காரி, தண்டைக் கொலுக்கக்காரி, தாவாரத்து வீட்டுக்காரி, அவளைத் தொடுவாரனேன்? கவலைப்படுவானேன்?

8. ஆயிரம் தச்சர் கூடிய அமுகான் மன்படம் கட்ட ஒருவனின் கண்பட்டு உடன்ததாம் மன்படம்.

9. ஆமுக் குழி வெட்டி அதிலே ஒரு முட்டையிட்டு, அன்னாந்து பார்த்தால் தொண்ணாறு முட்டை.

10. “டாக்கு மக்கு” என்னுமாம் குதிரை, தண்ணிரைக் கண்டால் தலிக்குமாம் குதிரை.

பலவித உணவுப் பண்டப் பகும், பழ வகைகளும் நிறைந்த சாப்பாட்டு மேசை ஓன்று அவர்கள் முள் காணப்பட்டது. குகாவும் பிரேமாவும் ஆசை ரீத் காப்பிட்டனர்.

அடுத்த நிமிடம்...

குகாவும் பிரேமாவும் இரு தரங்குக் குட்டிகளாக மாறி விட்டனர்.

“ஐயோ அன்னை! குரங்காக மாறி விட்டோமே... இனி என்ன செய்வது?” என்று கூறி அழ ஆரம்பித்து விட்டால் பிரோமா.

“தங்கச்சி! அழுவதால் ஆவ தென்ன? சம்மா அழுது ஆர்ட்பாட்டம் பண்ணுமல் கடவுளைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு தையாக இரு. கடவுள் எப்படியும் நம்மைக் காப்பாற்றுவார்” என்று தையிலுட்டின் குகா

கடவுளைப் பிரார்த்தித்தபடி அங்குமிங்கும் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டிருந்த பிரேமாவின் கண்களில் ஒரு பழக்குலை தென்பட்டது.

“ஆகா!” என்று குதித்தோடி யப்படி அப்பழங்களில் ஓன்றை எடுத்து உண்டாள். குகாவும் ஓடிக் சென்று ஒரு பழத்தைப் பறித்துக் காப்பிட்டான்.

உடனே இருவரும் அழிய பறவைகளாக மாறி விட்டனர்.

இருவரும் மகிழ்ச்சியுடன் அங்குமிங்கும் பறந்து கொண்டிருந்தனர். சிறிது நேரத்தில் இருவரும் களைப்படைந்து விட்டனர். பின்பு...

மேசை மீதிருந்த ஒருவித பானத்தைக் குருவி உருவி விருந்த இருவரும் குடித்தனர். அடுத்த நிமிடம் இருவரும் மீண்டும் தங்கள் மனதை ஒருவை எடுத்து விட்டனர். துள்ளிக் குதித்த பிரேமா —

“அன்னை! அதோ பார்த்திர்களா?” என்று ஒரு மூலை கட்டிக்காட்டினால்.

குகா திரும்பிப் பார்த்தான். அந்த மூலையில் தங்க நாணயாக்கள் குவிந்து கிடந்தன.

“தங்கச்சி! நம்மால் முடிந்த வரை அந்தத் தங்கக் குவியிலே

நமது வீட்டிற்குக் கொண்டு
போய்விட வேண்டும்" என்று
ஈ றி யபடி ஓடிச் சென்று
இரு கைகளாலும் தங்க

தெரிந்து கொள்ளுங்கள்

காகம் ஒரு மணித்
கியாலத்துக்கு 25 மைல்
பறக்கக் கூடியது. பூஜ
ஒரு மணித்தியாலத்தில்
60 மைல் பறக்கும்.

யான் இருநாறு அண்
ந்தின் வாழ வல்லது.
துதிரை 30 அடுக்குகளும்,
நாய் 12 அண்குகளும்,
பூஜை 10 அண்டுகளும்
வாழ வல்லன.

நாணயங்களே ஆசையுடன் அன்னினேன்.

தங்கையும் தனது சட்டை
நிறைய நாணயங்களே அன்னினேன். அதேத் திரிட்டி ம்...

அந்த மாளிகை ரின்வேகேத்
தில் சூழல் ஆரம்பித்து விட-
த்து. "ஐயா!" என்று அல்
ரியபடி இருவரும் நிலத்தில்
விழுந்தனர்.

"குகா! பிரேமா! என்ன
இருவரும் நித்திரைக் கண்ணிலே
சுதம் போடுகிறீர்கள்? ஏதா
வது கணவு கண்டர்களா?"
என்று கேட்டபடி அவர்களை
எஸ்ரீராமர் அம்மா.

கண்களைத் திறந்த குகாவும்
பிரேமாவும் ஷந்தமும் புரியாமல்
அம்மாவையே பார்த்து க்
கொண்டிருந்தனர்.

"மந்திர மாளிகை" கலைப்
புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்

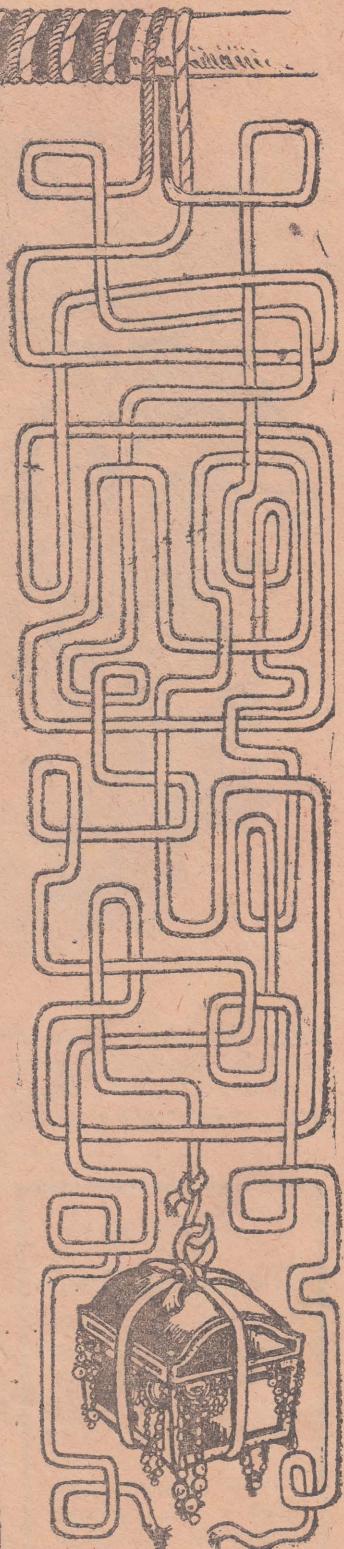
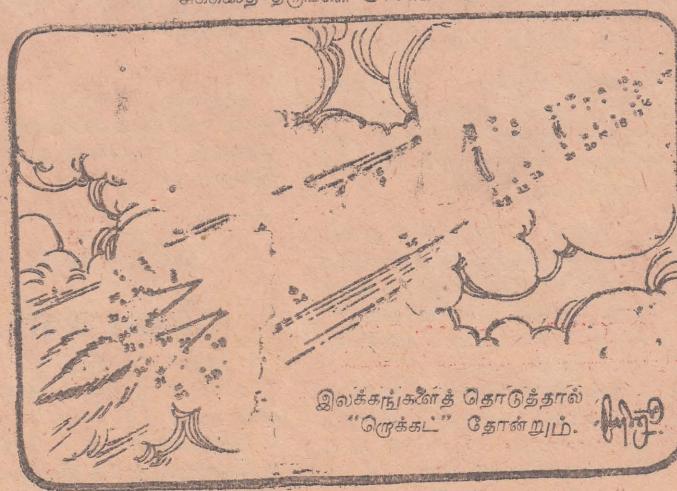
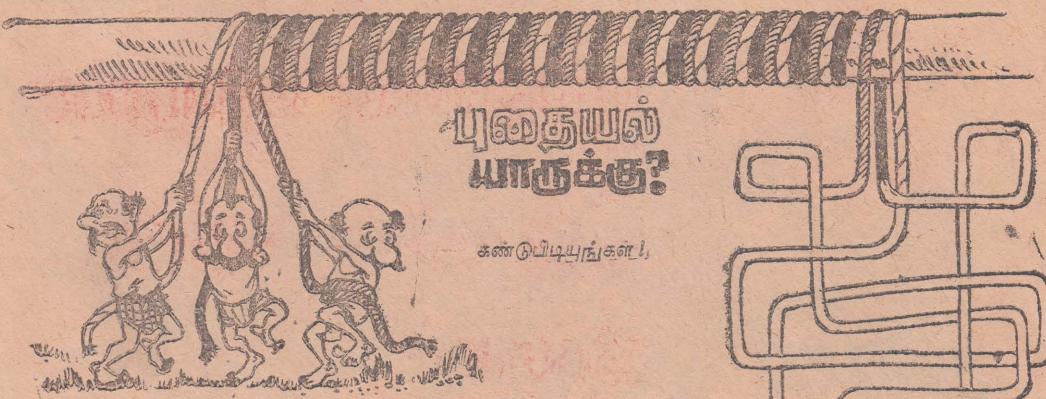
டிருந்தபடியே இருவரும் தாங்கி
விட்டார்களா? வாருங்கள் சாப்
பாடு தயாராகி விட்டது"
என்று இருவரையும் அன்போடு
அணைத்துக் கொண்டான்
அம்மா.

இதுவரை கண்டது கனவு
தான் என்கதை அப்போதுதான்
குகாவும் பிரேமாவும் உணர்ந்து
கொண்டனர்.

விடுக்கை விடைகள்

1. முதலை, உடும்பு, பல்லி
2. நண்டு 3. நாக்கு 4. தலையீர், வில், அம்பு 5. யானை 6. கதவு
7. கொடுக்கான் 8. தென்கூடு
9. தென்னைமரம் 10. செருப்பு.

தொகுப்பு: செல்வி ஜெகந்தி
பூபாலபிள்ளை

பத்திரிகைகளுக்குச் சிசயதிகள் சேகரித்து, அனுப்பும் நிருபர் தொழில் பலருக்கும் கவர்ச்சி யானதாக உள்ளது.

நிருபர்கள் அரசியல் தலைவர்களையும், சினிமா நட்சத்திரங்களையும், புக்கும் வாய்ந்த பல தலைவர்களையும் அடிக்கடி சந்திப்பார்கள். அவர்களோடு படம் எடுத்துக் கொள்வார்கள். அவர்களோடு விருந்து உண்பார்கள் என்றெல் வாம் அளிவரும் நினைப்பது உண்மைதான்.

ஆயி நு ம் நிருபர்களுடைய தொழில் எப்போதுமே சொகு சாகி இருப்பதிலீ. பல சமயங்களில் நிருபர்கள் ஒரு முக்கிய மான செய்தியைப் பெறுவதிலோ அல்லது ஒரு புகைப்படத்தை எடுப்பதிலோ பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாக நேரிடுகிறது. எத்தனையோ பேர்டம் பல்லிக் காட்டப் பேண்டும். சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் வசை கேட்க வேண்டியும் வரும்.

“தினபதி,” “சிந்தாமனி” பத்திரிகைகளுக்கும் மற்றும் “சன்”, “விக்கென்ட்” ஆகிய பத்திரிகைகளுக்கும் நான் யாழ்ப்பானத்துறிந்து பரா கக் கடமையாற்றிய கடந்த பத்து வருட காலத்தில் முன்கூறியவாருள் பல சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன. அவற்றுள் சிவந்தெறக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1966இல் பெரியவிளான் என்னுமிடத்தில் ஒரு மாஜி பொலீஸ் கான்ஸ்டபிள் மர்மமான முறையில் படுகொலை செய்யப்பட்டார்

பத்திரிகைநிருபர்

தொழில் - பற்றி நிருபர்

என்ற தகவல் கிடைத்தது. எமது படப்பிடிப்பாளர் திரு. பி. சாமி நாதமும், நானும் ஸ்தலத்திற்கு விவரந்தோம். ஒரு காட்டுப் பற்றைகளும் அப் பிரேதம் தெருத்து, கற்றிரவர் ஆயுதம் தாங்கிய பொலீஸார் காவல் புரிந்து நிற்றனர்.

பிரேதத்தைப் படம் பிடிக்குமாறு திரு. சாமிநாதனிடம் நான் சொன்னேன். அப் பொழுது தொழிலை அவரைத் தடுத்து. அவர் மீது தயியடிப் பிரயோகம் செய்ய ஆயுதமாயினர். நான் உடனே பொலீஸ் கோஷ்டியின் தலைவரும், முரட்டுத்தனத்துக்குப் பெயர் பெற்றார்நான் அந்த

படப்பிடிப்பாளரும் தீன்ரூப். கோவிலீச் சுற்றிக் கடுமையான பொலீஸ் பந்தோபஸ்து, போடப் பட்டிருந்தது.

ஆயு பரிபாலகரின் கார்பாக வலையா முன்னான் எம். பி. திரு. தி. சந்தரவிந்துகம் கோவில் வாசலில் கையில் ஒரு பொல்லுடன் கம்பிராமாக நின்று தமது ஆட்களுக்கு உத்தாவகளை இட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

பொலீஸ் அதிபர் திரு. ஆர். சந்தரவிங்கமும், மற்பெரு டப் பொலீஸ் அதிபரும் பொலீஸ் நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வை செய்தனர். அச்சமையும் அரசாங்க அதிபர் திரு. வேரான் அயிசோவாயும், பொலீஸ் சுப்பிரின் சன் (இப்போது பொலீஸ் மா அதிபர்) திரு. ஸ்டான்லி சேன்தாயக்காவுயும், உதவி பொலீஸ் மா அதிபர் திரு. வேரா பிடியாவும், இரண்டு மூன்று கார்களில் வந்து சேர்ந்தனர்.

வலையா சுந்தரரைக் கண்டதும் அவருடைய பறையை மாணவர்களான பொலீஸ் அதிபர் க. ஞ. ம். அரசாங்க அதிபரும் “குட மோணிங் சேர்” என்று வணக்கம் தெரிவித்தனர். சிறிது நேரம் அவர்கள் கலந்து ஆலோசித்து விட்டு, வலையா சுந்தரரின் பாதுகாப்பைக் கருதி. அவரைத் தங்கள் கார் ஓள்ளில் இருத்தினார்கள். கோவில் வீதியில் கூடி நின்ற பொதுமக்கள் இதைத் தவரை விளந்திக் கொண்டார்கள். ஆலோசத்துடன் பொலீஸார் மீது பேரிய கற்களை விதிகள் கோவில் விதி பெரும் அல்லோவக்லோப்பாட்டது.

மக்கள் கட்டுக்கடந்துகமல் போகவே பொலீஸார் முதலீல் குண்டாந்தயுப் பிரயோகமும், பின்

முட்டை விழுங்கி

இப்பள்ளிக் கல்லூரி
கேச் சேர்ந்த “சிசில்
பார்ஹம்” என்பவர்
மே, 1965இல் 56 முட்டை
தனை இரு நிமிடங்களில்
விழுங்கி உலக சாதனையை
நிறைநாட்டினார்.

ஏர் கண்ணீர்ப் புகைப் பிரயோக
மும் கெய்தனர். அப்படியும் மக்கள் அடங்குவதாக இல்லை. சுந்தரர் காரை விட்டு இறங்கி இருக்களையும் உயர்த்தியவாறு, என்னை எவ்வும் கைது செய்ய வில்லை. தயவு செய்து எல்லோரும் அமைதியாக இருங்கள்” என்று சிர்பாக குரலில் சொன்னார். அப்போதுதான் அமளி ஒய்ந்தது.

இந்தக் குழுப்ப நிலையில் கல்லூரியிலிருந்து தமிழ்வத்துக் காலம் பட்ட பாட்டைச் சொல்லி முடியாது. நான் தட்பினேன். ஆயிரும் எனது மோட்டார் கைக்கிள் பலத்த சேதத்திற்குள்ளாகி

யது. மூன்று பொலீஸ்காரர்கள் விதவத்திலேயே கருண்டு விழுந்தனர்.

1970ஆம் ஆண்டு தேர்தலின் போது நெல்லியடியில் நடந்த தமிழராக கட்சிக் கூட்டமொன் றிற்குச் செய்தி எடுக்கக் கூடினால் அங்கே பலர் என்னைச் சுற்றி வளைத்து நின்று “தமிழராக கட்சியைத் தாக்கும் தினபதி யின் நிருபர் நீர்தானே?” என்று கேட்டார்கள். கேள்வியோடு நிற்கவில்லை நெருங்கினார்கள்.

நான் சர்றுத் தயங்கினேன். ஆயினும் பயப்பட்டால் பத்திரிகைத் தொழில் செய்ய முடியாது அல்லவா? கேள்வி கேட்டு நெருங்கியவர்கள் தாமாகவே நழுவிச் செல்லும் வகையில் புதில்லித் தேன். சென்ற காரியம் சிறப்பாக நடந்தேறியது.

1969ஆம் ஆண்டு மார்க்காதம் மட்டுவில் பன்றித்தலைக்கி அம்மன் கோவில் ஆலயப் பிரசேச முறைச் நடந்தது. கோவில் நிர்வாகிகளால் இடப்பட்ட முட்கம்பி வேலியைத் துண்டிப்பதற்குச்

இல் சிறுபாள்மைத் தலைவர்கள் முயன்றனர். அப்போது ஏற்பட்ட கைகலப்பில் கைக்குண்டுகள் தாழுமாருகப் பறந்தன.

ஓரு பெண்மனி வீசிய கைக்குண்டு நாலும், எல். பி. அலீ வாழ்ம் நின்ற இடத்திற்கு அருகில் வெடித்தது. இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கட்டிப் பிடித்தவாறு நிலத்தில் சாய்ந்தோம். எனது சப்பாத்தின் முற்பகுதி தூள் தாளாயிது. எல். பி.யின் காலில் காயம் ஏற்பட்டது.

இப்படி இன்னும் பல கவுயான் சம்பவங்களைக் கூறலாம். பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி சேகரிக்கும் தொழில் எவ்வளவு கவர்ச்சி யானதாக இருந்த போதிலும், அது கஷ்டம் நிறைந்த தொழிலாகவும் விளங்குகிறது. என்பதைக் காட்டவே இவற்றைக் கூறி வேன். கஷ்டப்பட்டு எடுத்து அனுப்பிய செய்தி பத்திரிகையில் பிரகரிக்கப்பட்டதைக் கண்டதும் பட்ட கஷ்டமெல்லாம் ஏற்றது போய்விடும். புது உற்சாகம் பிறக்கும் என்ற உண்மையை நான் மறைக்க விரும்பவில்லை.

வாசகர்களுக்கோர் தித்திக்கும் செய்தி! மருதமுனை “மிரேஸ்” (MEROS) ரேடியோ ஸ்தாபனம் உங்களை அழைக்கிறது!!

தனவான்களே!

இதுவரை காலமும் உங்கள் எல்லோர் மனதிலும் வானைவிப் பெட்டி பழுது பார்த்தல் சம்பந்தமாக இருந்து வரும் ஓர் பெரிய குறைபாட்டை போக்கும் நோக்கத்துடன் — மருதமுனையில்

“மிரேஸ்” (MEROS) ரேடியோ ஸ்தாபனம்-

என்ற நாமத்துடன் ஒரு புது ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறோம்.

உங்கள் வானைவிப் பெட்டி பழுதடைந்து விட்டதா? இரவில் தெளிவாக சப்தம் கேட்டப்பில்லையா? பத்திரிகைகள் சுப்தம் கூடியும், குறைந்தும் இருக்கிறதா? பெற்றி நீண்ட காலம் பாலிப்பதில்லையா? வேறு ஏதாவது வித்தியாகமான சப்தங்களுண்டா? ஏதுவானாலும் குலைப்பட வேண்டாம்;

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள் —

“மிரேஸ்” (MEROS) ரேடியோ ஸ்தாபனத்துக்கு

எவ்வித “திரான்ஸில்டர்” வானைவிப் பெட்டியானாலும் தீருத்துதல் செய்யப்படுவதுடன், உயிர்கள் பெற்றி செட் வானைவிப் பெட்டிகளை “திரான்ஸில்டர்” வானைவிப் பெட்டிகளாகவும் மாற்றித்தர முடியும்.

உங்கள் வசதிக்கேற்ப, உங்களின் உத்தரவாத வேலைகளை குறித்த நேரத்தில், குறைந்த சௌல்லில், கூடிய உபயோகத்துடன் செய்து தர என்றும் எழ்மை நாடுகள்,

“மிரேஸ்” (MEROS) ரேடியோ ஸ்தாபனம்,

பிரதான வீதி, மருதமுனை.

உரிமையாளர்: A. M. M. ஹன்பா.

தினபதி - சிந்தாமணி பத்திரிகைகளுக்கு
எம் வாழ்த்துக்கள்
உரித்தாருக.

—★—

நேர்மையும்
நம்பிக்கையும்
நிறைந்த ஸ்தாபனம்

எல். எச். எல்.

நொரிஸ் த சில்வா
அன் சன்ஸ்

பிரயல் வர்த்தக ஸ்தாபனம்.

தினபதி, சன், நவஸ பத்திரிகைளின்
திருகோணமலை, கந்தளாய் ஏஜன்ட்
ரகாம்பரம் வீதி, திருகோணமலை.

தந்தி: எல்லச் சடை

தொலைபேசி: 281.

ஸ்தாயிதம் 1885.

ஒந்த புராணம் கற்பிக்கும் பாடம்

பண்டிதங்களை சீ.கணபதிப்பள்ளி

4 ராணம் என்பதன் பொருள் பழையை. புராணம் பழையமத்தாயினும், காலை நோறும் நமக்கு வேண்டும் பாடங்களைக் கற்பிப்பதில் அது மிகக் புதுமைவாய்ந்தது. இவ்விஷயத்தில் புராணங்களுள் தலை ஸ்ரந்தது கந்த புராணம். அது கற்பிக்கும் முதற் பாடத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். அது வினைப்பாடம்.

முதலாவது

வினைப்பாடம்

“முந்தொரு காலத்தில் மூவுகந் தன்னில் வந்திடு முயிர் செய்த வல்வினை யதனுலே அந்தமின்

மறையெல்லாம்

அடிதலை தடுமாறிச்

சிந்திட முனிவோருந்

தேவரும் மருளூற்றூர்”

இந்தப் பாட்டு கந்த புராணத் தின் முதற் கோபுர வாய்தலாகிய பாயிரத்தில் முதற் பாட்டு; கந்த புராணத்தின் தொடக்கப் பாட்டு.

“மன்னிரு காலத்திலே முன்று உலகுங்களிலுமின் ஆன் மாக்கள் செய்த தினையினுலே, அவ்வான்மாக்களுக்கு வழி காட்டுபோவர்களான முனிவர்களுக்கு தேவர்களுமாகிய தலைவர்களுக்கு மயக்கம் உண்டானது. திசை மயக்கும் உடையவர்களுக்குத் திக்குதுள் தடுமாறுவது. போல வேத சாத்திரக் கருத்துகள் உண்மை புலப்படாமல் தலை தடுமாறின்”

என்பது பாடவின் கருத்து. சனங்கள் தினை செய்யத் தலைவர்கள் மயங்கினர்கள். தலைவர்கள் மயங்குச் சாத்திரக் கட்டுவிதிகள் தலை கீழாயின.

இரு குடும்பத்தில் ஒருவருடைய சாதகங் கொண்டு குடும்பத் தலைவனின் புத்தி நிச்சயித்துப்படும். தொடர்பு பட்டவர்களின் புனர்ணிய பாவ கர்மங்களின் தாக்கும், தலைவனின் புத்தனைத் தாக்கும். “விதியே மதியாய் விடும்.”

கிராமத்துத் தலைவர், நகரசங்கத் தலைவர் - இவர்களின் மதி, கிராமத்திலும் நகரத்திலும் இருப்பவர்களின் வினையைப் பொறுத்ததாயிருக்கும்.

இரு காலத்தில் பிரம தேவரின் புதல்வனை தக்கப் பிரசாபதிக்குப் புத்தி மங்கியது. அது பிரசைகள் செய்த பாவத்தால் என்கிறது புராணம்.

நமக்குப் புனர்ணியம் இருந்தால் நமக்கு நல்ல இராச்சிய பரிபாலனம் வாய்க்கும்; நீதி கிடைக்கும்.

“அறிவிலான நெஞ்சுவந் தீல் பிற்து யாதுமில்லை பெறுவான் தவம்”

என்பது தமிழ் வேதம்.

அறிவில்லாதவன் கூட நீதி செய்வதன்டு. அது அவனிடம் உத்தியோகமோ பிறவோ பெற இருப்பவர்களின் தவத்தைப் பொறுத்தது.

இது அமையும் அடுத்த பாடத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அது கடைப்பாடம்.

இரண்டாவது

கடைப் பாடம்

கந்த புராணத்தில் வரும் முக்கிய கடைப் பேதாகர யுத்தக் கடை.

தேவர்கள் நல்வினைகள் செய்து இறைவனருளால் சுவர்க்குாதி சுதோபாகங்கள் பெற்று இன்முறி வாழ்பவர்கள். அப்படி வாழும்போது இடையிடையே, தமக்கு சுவைகளை அருளிய இறை

வளை அவர்கள் மறப்பதுன்று, கிடைத்த சுகபோகங்களைக் கூட வரையறையின்றி அந்பலிப்ப திலேயே அவர்கள் கண்ணும் கருத்தமாயிருப்பார்கள்.

தங்கள் சுகபோக்களை அவர்கள் வந்து கெடாமல், அவர்களை நசக்குவதே தேவர்கள் தொழிலாய் இருக்கும். இதனால் தேவர்களின் தவம் வரவர்கள் குறைந்து போம். அசரர்களின் கை மேலோங்கத் தொடங்கி விடும். அசரர்கள் தவஞ் செய்து மேலோங்கி விடுவார்கள். அப்பொழுது தேவர்கள் தமக்குச் செய்ததை, வட்டியுன் சேர்த்து, அசரர்கள் தேவர்களுக்குச் செய்வார்கள்.

தேவர்களுக்கு மற்று ரூபரையும் புலம் - அறிவு.

அசரர்களால் நகங்கும்போது, மனிதர்கள் மன்றுவது, போலத் தேவர்கள் அசரர்களை மன்றுவதில்லை. “நீதி வழங்க வேண்டும்; நாங்களும் ஆன்மாக்கள்; உங்கள் சகோதரர்கள்” என்று மன்றுவதில்லை. மன்றுட்டத்தால் ஒரு பயனுமில்லை; தாம் செய்த வினையே அசரர் மூலங் தமிழை வாட்டுகின்றதென்பதைப் புலவர்களாகிய தேவர்கள் நன்கு அறி வார்கள். உடனே தம் பாவ வினைகளைப் போக்கவும், புண்ணிய வினைகளை ஆக்கவும் தவஞ் செய்வார்கள்.

நாரதர் போன்ற முனிவர்கள் அசரர்களுக்குத் தாபம் போடுவார்கள். அசரர்கள் நூலிக் கொடுக்குத் தாவுவார்கள்.

நசங்குங் காலத்தில் புலவர்களாகிய தேவர்களுக்கு உதிக்கும் புத்தி, மனிதருக்கும் உதித் தாலோ!

மனிதன் தன் புலவரிவைப் பறங்கானும் நாள் எந்நானோடு?

138ஆம் இலக்க பஸ்ஸில் குமாஸ்தா நமசிவாயம் அடிக்கடி சந்தித்துக் காதல் கொண்ட டைப்பிஸ்ட் பத்மாவை ஓர் ஆண் மகன் என்றான் சிவலிங்கம்.

நன்பன் சிவலிங்கம் சொன்னதை நமசிவாயம் நம்பவில்லை. பின்னர் அவனே சொன்னான். அனுபவத்திலும் அவன் கண்டான்.

அதே பத்மா காலப் போக்கில் மனித உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு இப்படி மாறுவாள் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஆஸ்யங்கள்

வ. அ. திராசுரத்தினம்

பிரயாண அலுப்புத் திரும்படி யாக நன்றாகக் குளித்து விட்டுக், காலீச் சாப்பாட்டையும் முடித்த பின்னர் கட்டிலிற் சாய்ந்தேன். கட்டிலுக்குடையவளை சிவலிங் கம் என்னிடம் அறைச் சாவியைக் கொடுத்து விட்டுக் கந்தோருக் குப் போய் விட்டான். சிலவேளை “சோட் லீவ்” போட்டு விட்டு வந்தாலும் வருவான்.

பத்மாவும் இப்போது கந் தோருக்குச் சென்றிருப்பாள். நாலு மனிக்குப் பின்னர்தான் வீட்டுக்கு வருவாள். அதுவரையும் நான் பொறுத்திருக்க வேண் மூ.

இரவு ரெயிலிலே நல்ல ஜன நெருக்கடி. எத்தனை சன நெரிசலாக இருந்தாலும், மூன்றாம் வகுப்புப் பெட்டியிலே, தளத்தில் புதினப் பத்திரிகையை விரித்து விட்டு, அனந்த சயனத்தில் ஆழ்ந்து விடும் எனக்கு, இரண்டாம் வகுப்புப் பெட்டியிலே அப்படித் தாங்கி விடுவது அந்தஸ்துக்குக் குறைவாகப் படவே நான் இரவு முழுவதும் கொட்டு கொட்டென்று, விரைதுத் தொண்டேயிருந்தேன். அதனால் இப்போது கண் இமைதள் கணத்து அழுத்துகின்றன. ஆயின் நினைவுகளின் எவ்வளில் மனம் பிதந்து எங்கேயோ செல்கிறது. கடந்த கால நினைவுச் சருகுதள்

குவிந்த ஒற்றையடிப் பாதையில் ஒவ்வொர் நினைவு அடியும் ஒவ்வொரு கதையாய் . . . .

அக்கதைகள் இன்பம் பயப்பனவா, துன்பம் தருகின்றனவா? என்று எனக்கே விளங்க

வில்லை. ஆனாலும் அவை மனத்துக்கு இதமாக இருக்கின்றன.

தலையைத் தலையணையில் வைத்து, நீட்டி நியிர்ந்து மல்லாந்து படுத்திருந்த நான், எடுக்க கட்டிலின் தலைமாட்டில் தலையணையை கட்டிற் சட்டத் தோடு நீளாட்டிற் சார்த்தி வைத்து, அதில் முதுகைக் கிடத்தி கட்டிற் சட்டத்திற் தலையை வைத்துக்கொண்டு மீண்டும் படுக்

கையில், நினைவைதள் என்னை எங்கேயோ இட்டுச் செல்கின்றன.

“சாதாரணமாக எல்லாருக் கும் அனுப்புவது போல அழைப்பித்தம் அனுப்பி விட்டு நான் இருந்திருக்கலாம். அச்செய்தியை நேரிலேயே தெரிவிக்குத் தொழும்புக்கு வந்திருப்பது, தவறு என்பது என் நன்பன் சிவ விங்கத்தின் அபிப்பிராயம். அவன் காலீயிலே சொன்னன்:

“ஒவ்வொரு மனீதனிலும் மறைந்து கிடக்கும் மிருக சபாவும் ஓரோர் வேளை பிரித் கொண்டு வெளிப்பட்டு விடுகிறது. உன் திருமணச் செய்தியைப் பத்மாவிடம் தெரிவிப் பதினால் என்ன பயன் ஏற்படப் போகிறது? அவன் தன் வாழ்வை நினைத்து மீண்டும் ஒரு முறை பெரு முச்ச விடுவாள். அதை இரசிப்பதை - அதாவது பிறரின் தாங்பத்தில் இன்பங் காணும் உன் மிருக இச்சையைப் பூர்த்தி செய்ததற் காகவேநி உன் திருமணச் செய்தியை அவளிடமே நேரிற் சொல்ல வந்திருக்கிறேயு.”

எவ்வளவு கொடுரையான வார்த்தைகள்!

இதே சிவலிங்கம்தான் மூன்று ஆண்டுகளின் முன்னால் என்னிடம் சொன்னான்:

“நீ பத்மாவை உண்மை பாகவே நேசிப்பவனுக இருந்தால் அவளை மளையாக்கிக் கொள்ளும் என்ன த்தையே விட்டு விடு. அவன் தன் குடும்பத்திற்காக வாழும் ஓர் ஆண் மகன்! நம் சமுதாயத்திற் புரையோடி விட்ட குறைகள், எத்தனையோ பெண்களின் மென்மையான உணர்ச்சிகளைக் கொன்று, அவர்களை ஆண்களாகவே வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கின்றன. சமூகக் கட்டுக்கோப்பின் அடிப்படையை மாற்ற முயற்சி செய்யாமல் நீ “காதல் கூதல்” என்றெல்லாம் உள்ளுவது முட்டாள் தனம். இதனால் உள்கோ, அவளுக்கோ, ஏதும் பயனில்லை.”

“அதனால் பத்மாவிடம் நான் அங்கு கொள்ளவில்லை என்று என்னுகிறுயா?

“என் அவன் கூட உண்ணிடம் அங்கு கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அவன் அன்பைத் திருவேதன் மூலம் நீ ஓர் ஏழைக் குடும்பத்திற்கே தரோகம் செய்கிறும்.

“உத்தியோகத்தை எதிர் பார்த்துக் கல்லி, அந்த உத்தி யோகத்தின் காரணமாகப் “போன் காய்த்த மரமாக”, வரும் பென், அதற்கும் பின்னர் பின்னைகள், குடும்பம் என்கிற தீராச் சுமை...

“அதற்கும் பின்னால் அச்சுமையே விசாராய்க் காலங்காலமாக விழுந்து விட்ட வழமையான தடத்தில் உன் வாழ்க்கை வண்டி சென்று கொண்டிருக்கலையில், அதன் சக்கரங்களில் நிசிப்படவேண்டியவர்கள் பத்மாவின் குடும்பத்தினர்தான். பேசாமல் ஊருக்குச் சென்று, கொழுத்தசீனத்தோடு எவ்வொயாவது கட்டிக் கொள்வதுதான் உன் வரையிற் புத்திசாலித்தனம்.”

திவலிங்கம் எப்போதுமே இப்படித்தான் வெட்டொன்று துண்டிரண்டாகப் பேசுவான். பெரிய பெரிய புத்தகங்களைப் படித்து விட்டு வாழ்க்கைத் தத்துவங்களை ஆக்ரோஷத்தோடு அவன் பேசி அலும் அவளைப் புத்தகப் பூச்சி

என்று ஒதுக்கி விடவும் முடியாது.

இன்று காலையிலும் அவன் அந்தக் கொரேமான வார்த்தை களைச் சொல்லிவிட்டுக் கந்தோடுக்குப் போய்விட்டான்!

திறந்தே கிடந்த ஜனவினாடாக இரட்டைத் தட்டு பஸ் ஆடி அசைந்து புகையைக் கக்கிக் கொண்டு செல்வது தெரிகிறது. நிச்சயமாக அது 138-ஆம் இலக்க பஸ். அந்த வண்டி கொம்பளித் தெரு, யூபியன் பிளேஸ் மார்க்கூட்டுக்குடித்து வெளி வருகையில் நம சிவாயம் சொன்னார்.

நாடியிரிசி விவகாரத்திலே காக்கிரக சின்னதயராய்ப் பயணஞ்செய்கையிற் காதலாவது மன்றாவது?

ஆனால் ஆரை மாதத்தில் எனக்கு அந்த “விபத்து” ஏற்பட்டது.

சம்பள தினம். சுக ஊழியராயிய நமசிவாயமும் நா அும் சைவக் கிளப்பிலே வழக்குத்திற்கு ஏதே தேதா பட்சனங்களை மேந்துவிட்டுக் கோப்பியும் குடித்து வெளி வருகையில் நம சிவாயம் சொன்னார்.

“நான் கொம்பளித் தெருவுக்குப் போது வேண்டும். உங்கட்டு ஆட்சேபனையில்லாவிட்டால் நீங்களும் என்னுடன் வரலாம்.”

என் மடிக்கனம், “அதற் கேன்ன?” என்று சொல்லவைத்தது. இருவரும் பஸ்ஸில் ஏறிக் கொண்டு போனால்.

சேதகச் செவேலென்ற ஒற்றை நாடியான அவன் சரீரம் இன்றைக்கும் தன் செழுமை குன்றுது ஆசனத்தமர்ந்திருக்கும். நேர் வகிட்டின் கீழே, பிறை நெற்றியில் குங்குமத் திலதும் என்றைக்கும் போலப் பளிச்சிடும். மார்பிற் புரங்கும் ஒற்றை வடத் சங்கிலிட்டு இன்றைக்கும் அப்படியேதான் இருக்கலாம்.

இன்றைக்கும் அவன் வயதை இருப்பதும் மதிக்கலாம். இருபத்தெட்டு குடும் மதிக்கலாம். “காலம் மதித்தற்கரியனளாயி னும் கண்ணியளாம்” எனப் பாரதி கண்ட தமிழனங்கு போல வயதேயறியாத அந்தப் புன்னை; அது கூட அப்படியே இருக்கலாம். ஏன்? அவன் உத்தியோகங்கூட்டு இன்னும் ஒரு படி உயராயல் அவன் அதே “ஈரப்பிள்ளி” ஆக ஏம் இருக்கலாம்.

நான் சிராட்டைப் பற்ற வைத்திரேன். அந்தச் சிறிய அறையிலே புகைமூட்டம் துழிகின்றது. அப்புகைமூட்டத்தின் நடுவே தீக்கொழுந்துபோலப் பத்மா நெளி கிறுன்!

138 ஆம் நம்பர் பஸ்ஸிலே ஆரை மாதங்களாக அவன் எனசோகாதரப் பயணி. கொழும்பு நெருக்கடியிலே, காலையில் அவர்வர் காரியாலயங்கட்டுக்குச் செல்லும் அவசரத்தின் இயந்திர கதியில், எல்லாருமே உணர்ச்சியற்ற சடங்களாய் காரியாலயம் என்ற

“என் தாயவழியில் ஒன்று விட்ட சின்னம்மா ஒருத்தி இங்கே இருக்கிறு. நான் அவைவச் சந்தித்து இரண்டு மாதங்கட்டு மேலாகிவிட்டது. அவ. நான் வரவில்லையே என்று கோபித்துக் கொள்ளப் போகிறு.”

“அதற்காதத்தான் என்னைத் துணைக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போகிறீர்க்கோ” என்று சொல்லிச் சிரித்தேன் நான்.

நமசிவாயம் ஒரு பெரும்பகுதிக் கொண்டே சொன்னார், “எல்லோருக்கும் அவர்வர் சுங்கங்கள் தலைக்கு மேலே இருக்கின்றன. இரண்டு இங்கே வர நேரமே கிடைக்குவில்லை. விதவையாகி ஜந்து பின்னைதோடு தங்கப்படும் அவைக்கு என்னும் அள்ளிக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் அடிக்கடி விசாரித்துக் கொள்

வது மனத் தெழுப்பொவது கொடுக்கும்."

நாங்கள் பேசிக் கொண்டே நடக்கையில் தெரு விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டு விட்டன. என்னென்ற வற்றி அணியுமின்பாக எகிறித் துடிக்கும் நெய் விளக்கின் கடர் பேரால்க் கொழும்பு நகரம் உயிர்த் துடிப்போடு அலட்டிக் கொண்டிருந்தது.

விலை சரஸ்மரன் கீராயையும், சுரய்க்கிழமீற் போடு

வதற்குத் தயாராக அரிந்து வைத்து விலை கூவும் பெட்டிக் காரிகள், சந்தியிலே "மாபிள்" விளையாடும் சிறுவர்கள், நெல் விக்காய், பலாக் கொட்டை, மாங்காய்த் துவாடு இவைகளை மிளகுப் பொடியோடு கலந்து விற்கும் களகுக்காரிகள்... எல் லாரரையும் கடந்து சந்தின் வளை விலை இருந்த வீட்டை அடைந்தோம்.

தெருக் கதவைத் தட்டியதும் ஐம்பது வயது மதிக்குத்தகை பெண்ணெருத்தி வந்து கதவைத் திறந்து நமச்வாயத்தை வரவேற்றார்கள். அவர் குறிப்பிட்ட சின்னம் மாவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று என்னிக்கொண்டு நமசிவாயத்தின் பின்னால் நான் விருந்தையில் ஏற்னேன்.

பத்தடி நீளமான விருந்தையில் உள்ள அறைக்குச் செல்லும் கதவை நிலைக்கு மேலாகச் சுவரிலே பாவ

முருகனின் பட்டம் தொங்கிறறு. விருந்ததயின் நான்கு மூலைகளி ஆம் நான்கு கதிரைகள்.

நமசிலாயம் அமரச் சொன்ன தும் நான் தெருவைப் பார்த்துக் கொண்டு கதிரையில் அமர்ந் தேன்

த்ரைச் சிலையை நீக்கிக் கொண்டு உள்ளே “அன்னர் வந் திருக்கிழுர்” என்று குரல் கொடுத்த சின்னம்மா, மூன்று வது நாற்காவியில் அமர்ந்து கொண்டு “இரண்டு மாதமா இந்தப் பக்கமே உண்ணக் காண வில்லையே தம்பி” என்றார்.

“நோமேயிலை சின்னம்மா” என்று நமசிலாயம் சொன்ன போது அவர் பேச்சில் மன்னிப் புக் கோரும் தோரண மேஹாந்தி நின்றது.

மொனம்!

திரைச் சிலையைப் பிளந்து கொண்டு அவர் தோன்றினான். செக்கச் செவேல் என்ற ஒற்றை நொடியான சரிரம். நேர் வகிட-

தன் கிழே பிறை நெற்றியில் குங்கு மத்தி விலக தத்தின் பள்ளிச்சி மார்பி வேல ஒற்றை வடச் சங்கிலி. உணர்ச்சியற்ற சுடமாய் காரியாலயம் என்ற நாழியரிசி விவகாரத்தில் ஏகாக்கிரக சிற்றையனம் பஸ்ஸில் பயணம் பண்ணும்போது என்னைக் கவராத அவளது நீண்ட சாட்டைப் பின்ஸல் இப்போது என்மனத்தைச் சொடுக்கிற்று.

அவள் என்னைப் பார்த்துப் புன்னகை வேறு புரிந்தாள்!

“என் தங்கை, முனிசிபல் காரியாலயத்தில் ரைப்பிஸ்ற் ஆக இருக்கிறோன். பெயர் பத்மா.” அவளை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார் நமசிலாயம்.

“பல்விலே சந்தித்திருக்கிறேன்” என்றேன் நான் கைகூப்பிக் கொடுவே.

“நாலும் சந்தித்திருக்கிறேன்”, என்று சோல்வி மீண்டும் புன்னகை புரிந்தாள் பத்மா. அந்த மின்செட் போடு மீண்டும் வீட்டுக்குள் சென்றால் பத்மா.

நமசிலாயம் தன் சின்னம்மா, வோடு ஏதேதோ கதைத்தார். காலம், கிலிட்ட தன் கணவரின் உபகாரச் சம்பளம், முக்கிய விஷய மாக இருந்தது. இடையிலே வீட்டோடு இருக்கும் இரண்டாவது மத்தி, பாடசாலைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கும் மூன்றுவது புத்திரி, விபரந் தெரியாத சிறுவர், களான இரண்டு புத்திரர்கள்...

நான் திரைக்குள் மறைந்து விட்ட சௌந்தரப்பத்தை என்பதுத் திரையிலே வரைந்துகொண்டிருந்தேன்.

மீண்டும் திரையைக் கிழித்துக் கொண்டு பத்மா தோன்றினான். அவள் கைகளிலே தேநீர்த் தட்டு இருந்தது.

நமசிலாயமும் நாலும் தேநீரைக் குடிக்கையில் பத்மா கதை நிலையில் ஒருக்களித்துக் கார்ந்து கொண்டு நின்றான். கழுநீர் மலரோடு முதிரா இளைஞர் ஆருயிரையும் திருசிச் செருகப் பெண்களால் முடியுமாயிருந்தால் என்னகை புரிந்தாள் பத்மா. அந்த மின்செட் போடு மீண்டும் வீட்டுக்குள் சென்றால் பத்மா.

உங்கள் டியர்களை

**உத்தரவாதத்துடன் நிரப்புவதற்கு
வட மாகாணத்தில்
சிறந்த இடம்**

நோர்தேண் இன்டஸ்ட்ரீஸ்,

(பயர் நிரப்புவர்கள்)

**8/1, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
தூலைபேசி:**

7158

தந்தி:

“நோர்தின்ட்”

எட்டுமணிக்கு மேல் நாங்கள் அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டோம்.

அன்றையச் சந்திப்பின் பின்னர், வளக்கு பல பயணம் இனித்தது. அது வாழ்க்கைப் பயணமாகவே வளர்ந்துவிடும் என்ற ஆசை என்றுள் வளர்ந்தது. பத்மாவும் தன் புனரையிலும் சரளமானதன் பேச்சினாலும் என் நம்பிக்கைக்கு வலுவூட்டினான்.

ஆனால் மனது ஒத்தி நித்து ஆசையை விண்டு காட்டியபோது தான் சிவிளங்கும் சொன்னான்.

“நீ பத்மாவை உண்மையாகவே நேசிப்பதாக இருந்தால் அவளை மனைவியாக்கிக் கொள்ளும் என்ன த்தையே விட்டுவிடு. அவள் தன் குடும்பத்திற்காக வாழ வேண்டிய ஓர் ஆண்மகன். நம் சமுதாயத் திற் புரையோடிவிட்ட குறைகள் எத்தனையோ பெண்களின் மென்மையான உணர்ச்சிகளைக் கொள்ளு, அவர்களை ஆண்மக்களாகவே வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்ததை உண்டாக்கி வைத்திருக்கின்றன. சமூகக் கட்டுக்கோப்பின் அடிப்படையை மாற்ற முயற்சி செய்யாமல் காதல் கூதல் என்ற நெல்லாம் உள்ளித் திரிவது முட்டாள்த்தனம்.”

மனித மனதின் மென்மையான கல்துவமான உணர்வுகளைச் சிவிள்க்கும் என்றைக்குமே இரிசிப்பதில்லை. வாழ்க்கையை அதன் போக்கிலேயே விட்டு அனுபவிக்காமல் எல்லாரும் இன்புற்று வாழ விரும்பும் ஒரு சமுதாயத்தைக் கூட்டியழூப்பும் பைத்தியக் காரத்தனமான முயற்சியில் விவர நம்பிக்கை கொண்டு மனத்தை இரும்பாக்கிக் கொண்டு வாழ்கின்றன. அவனும் அவனது இரும்புத்தத்துவமும், வார்த்தைகளிலே வடித்துக் காட்டப் படியாத மெல்லீய நாதாஸ்வர இசையாய், நாத சூபத்தில் என் மனத்தில் நடத்தும் ஆலாபனையக் கொன்றுவிட வில்லை.

நான் பத்மாவைக் காதவித்தேன்.

சிவிளங்கும் காதலையே நெயர்ண்டி பண்ணினான்.

நான் அவனது கேளியைப் பறி சோதித்துவிட என்னினேன்.

அன்று, என் காரியாலயத்தை விட்டு ஒரு மணி முன்னதாகவே புறப்பட்டுவிட்டேன். அரை மைல் தாரம் சிந்தனையோடு நடந்து வந்து நகர மன்றத்து பல்தரிப் பிற் துரித்து பத்மாவுக்காகக் காத்துக் கொண்டு நின்றேன்.

முகத்தில் அதே புனரையோடு பத்மா வந்தாள். அவளைக் கண்டதும் நான் சொன்னேன். “பத்மா! உனக்காகத்தான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.”

“பஸ்ஸாக்காக இல்லையா?!”

“இல்லை. உன்னேடு சில நிமிப்பகள் தனிமையிற் பேச வேண்டும்.”

“நிமிடங்கள் என்ன? மனித்தியாலக் கணக்காகவே பேசுக் கொண்டிருக்கலாம்.”

“அப்படியாயின் இந்த நடுவிடியில் இல்லாமல் எங்காவதி போய் இருந்து பேசவோம்”. என்று சொல்லி நான் நடந்தேன். பத்மாவும் ஆட்சேபிக்காமல் என்னேடு வந்தாள்.

என்ன பேசுவது? எப்படித் தொடங்குவது? என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. இருவரும் மெளனமாகவே நடந்து சென்று அருகேயிருந்த முளிசிப்பல் நந்த வனத்துட் சென்று பெஞ்சில் அமர்ந்து கொண்டோம்.

“பேச வேண்டும் என்று அழைத்து வந்து என் மெளனமாக இருக்கிறீர்கள்?”

எனக்கு உயிர் வந்தது. “பத்மா! என் னை விளங்கிக் கொண்டிருப்பாய் என் என்னுடையேன்.”

“நீங்களும் விளங்கிக் கொண்டிருப்பீர்கள்.”

பட்டை தீர்ந்த இரத்தினச்சுருக்கமான அவள் பதிலில் என்னிர்க்காலக் கணவகள் ஜாஜ்வல்யமாக மின்னி. என் கற்பனக்கத்தில் என்ன செய்வதென்றே எனக்குத் தோன்றவில்லை. உணர்ச்சிப்போதையில் அவள் கையை - தட்டச்சு இயந்திரத்தில் விண்ணயாடும் மெல்லிய விரல்களைப் பற்றினேன்.

அவள் வெடுக்கென்று தன்கையை இழுத்துக் கொண்டு நீண்ட ஒரு பெருமுச்செறிந்தாள்.

முன்டம் குதிரைச் சவாரி

இந்தியாவிலுள்ள, பன்னாப், பாஹ்ரா என்ற ஊரைச் சேர்ந்த “ஷாகாளி கமால்” என்பவன்தான் “தலையற்ற உடலோடு” குதிரைச் சவாரி செய்தாலும்!, 1635ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற “ஜஹாஜ்ஜர்” போரில் ஓர் எதிரியின் வாளவெட்டுக்கு அவனின் தலை பலியாகியது! அப்போதும் கூட அவன் குதிரையைவிட்டு வீற்றித்து விடவில்லை. குதிரையோ முன்டமுற்ற உடலை, ஜஹாஜ் ஜாரிவிருந்து இருபத்தாறு மூல் கஞக்கப்பாலுள்ள பாஹுலக்கு தன் எஜமாளின் வாசஸ்தலத்துக்கு எடுத்துச் சென்றது. இடையில் எங்கும் தரிக்கவில்லை. ஏ கா எசி கமாளின் உறவினர்கள் அழுத வண்ணம் உடலை குதிரையிலி ருந்து இறக்கி, பிறகு தகனம் செய்தனர்.

“என்?”

“நான் என் குடும்பத்திற்காக - என் தங்கூ தமிழிட்டு காக - வாழ வேண்டிய ஆண்மகள்.”

“அப்படியானால் எனக்காக...”

“உங்கட்காக எவ்வோர் ஒருத்தி சிறந்தேயிருப்பாள். அந்த எவ்வோர் ஒருத்தியாக நான் இருக்க முடியவில்லையே என்பது தான் என் வாழ்வு.”

“என் இருக்கக் கூடாது?”

“இதற்கு ஏற்கனவே நான் பதில் சொல்லிவிட்டேன்.”

“உன் குடும்பத்திற்குக்காக மட்டுமல்ல; உங்கட்காகவும் வாழ வேண்டும். அந்த வாழ்க்கையில் நான் உன்னேடு...”

“தனிப்பட்ட மனிதனின் அல்லது ஜீவராசியின் உயிர்ப் பாசத் தினால் நிகழும் அவஸ்ததான் வாழ்க்கை. அந்த வாழ்க்கை இந்த ஜன்மத்தில் எனக்குச் சித்திக்காலே இருக்க வாய்ம். ஆனால் தோற்றம், நிலைமை, முடிவு என்ற முக்கூருகளின் இடைப்பட்ட வராழ்வை, நான்

இலக்கிய அரங்கில்
இரு புதிய ஒலி
அதுதான்...
தித்திக்கும் தமிழ் வழங்கும்
“சிலம்பொலி”

கலீ, இலக்கிய எழுத்தோவியங்களுடன்
மாதந்தோறும் வெளிவருகிறது-
விலை 30சதம் மட்டும்தான்
இன்றே வாங்கி சுவையுங்கள், தங்கள்
பகுதி பத்திரிகை விற்பனையாளரிடம்.
வெளியீடு:
கம்பன் கலீக் கழகம்,
பழைய மாவிட்டபுரம்,
தெல்லிப்பழை.

தந்தி: “வெரம்” தொலைபேசி: 7199
பொ. அம்பலவாணர்

தங்க, வெர நகை வியாபாரம்-
119, கஸ்தாரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்-

**தங்கப்பவண் வெர
நகைகள் எங்களிடம்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.**

Branch:

Sovereign Jewellery Stores,
114, Sea Street, Colombo-11.
T'Phone: 26731.

வீடு கட்டவேண்டுமா?

அப்படியானால்
இன்றே விறையம் செய்யுங்கள்
திரு எஞ்சினியரிங் கோப்பறேட்,
9/1, மொம்சாக் கட்டடம்,
ஸ்டான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

1. குறைந்த செலவில், அழிய நவீன மொடல் வீடுகள்
2. மிகச் சிறந்த மதிப்பீடு
3. கட்டடக் கூலி, பொருட்கள் பற்றிய சிறந்த ஆலோ சனீ
4. வீடு கட்டப்படும்போது மேற்பார்வையும் செய்யப்படும்.

கட்டணம் குறைவு ஆனால் வேலை சிறந்தது.

விரும்பாவிட்டாலும் வாழ்ந்தே
ஆக வேண்டும்.”

“தத்துவம் பேசுகிற யா
பத்மா?”

“தத்துவம்!” பத்மா வாய்
விட்டுச் சிரித்தாள். என்னை—
ஏன் இவ்வகையே கேளி செய்
வது பொலத் தோன்றிறு
அவள் சிரிப்பு. தன் பாட்டிற்
சிரித்து முடித்துவிட்டுப் பத்மா
சொன்னாள்:

“சாதாரணத் தபாற்கார
னின் முத்த பெண்ணுக் நான்
பற்றுதேன். இது என் தோற்றும்.
இரண்டு சகோதரர்க்கும்,
இரண்டு சகோதரர்க்கும், வித
வைத் தாயாருக்கும் ஒரு வேலைச்
சோருவது கொடுக்கும் “ரைப்
பிஸ்ற்” என்ற இயந்திரமாக இப்
போது நான் வாழ்கிறேன். இது
என் நிலைமை, மறைவு என்ற மூன்
ரூப கூறைப்பற்றி நான் கவலைப்
படவில்லை. இந் நிலையில் தனி
யோருத்தியான எனது ஆசா
பாசங்குட்கு இடங்கொடுக்கும்
படி நீங்கள் என்னைக் கேட்கிறீர்
கள். அது இப்போதைக்கு முடியாத
காரியம் என நான் நினைக்கிறேன்.”

“உன் குடும்பத்தினருக்கு ஒத்து
யாக இருக்க மாட்டேன் என
என்னுகிறுயா?”

“அதைப்பற்றிய பேச்சே எழு
வில்லை. ஆனால் நீங்கள் வாழ்க்
கையை விரும்புகிறீர் கால்.
நீங்களும் நானும் நடத்து
முடிவுக்கைப் போராட்டத்
தில், மற்றவர்களைப் பற்றி என்ன
நேரமோ. அவகாசமோ, தகு
தீயோ கிடைக்காமல் இருக்கு
வாம், மனமிருந்தாலுங்கூட.”

“உன் உழைப்பிரிஞ்சு நான்
ஒரு சதமும் எதிர்பார்க்க மாட்டேன்.”

“நீங்கள் இப்படிச் சொல்லீர்
கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.
ஆனால் வாழ்க்கையை விரும்பும்
நாங்கள், எப்போதாவது ஒரு
காலத்தில் என்னை மனைவியாக்கிக்
தோண்டமக்காக வருந்துலீர்
கள் என்பதையும் திட்டமாகச்
சொல்கிறேன்.”

“அப்படியாலே உன் முடிவு?”

“ஆரம்பத்திலேயே சொல்லி
விட்டேனே” என்ற பத்மா என்

பதிலுக்குக் காத்திராமல் எழுந்து
நின்று “வாருங்கதன் நேரமாகி
விட்டது. வீட்டுக்குப் போக
லாம்” என்றபடியே நடந்தாள்.

நானும் எழுந்து நடைப் பின்
மாக அவளைப் பின் தொடர்ந்
தேன். ஒரு சில கவுகூள் வைத்த
தும் அவள் திரும்பி நின்று என்
வலத்கையைத் தன் இரு கைகளா
லும் பொத்திப் பிடி த்த படி
“என் இயலாமைக்காக என் இனை
மன்னிப்பீர் கள் என்று நினைக்கிறேன்.
இந் த முறிவின் காரணமாக நீங்கள்
என் வீட்டுக்கு வருவதையோ,
என்னிடம் பேசுவதையோ நிறுத்
திக்கொள்ள மாட்டர்கள் என்று
நம்புகிறேன்” என்றார். அவள்
முகம் கலக்கமடைந்திருந்தது!
சத்தியங் கேட்கும் தோரணை
யில்லிருந்தது! அவள் பேசுக்.

அவள் கோரித்தையை மறிக்கு
முடியாதவனும் “உன் விருப்பப்
யடியே நடக்கிறேன்” என்று
உறுதியளித்துதேன் நான்.

கலக்கமடைந்திருந்த அவள்
முகம் என் உறுதியிற் தெளி
வைத்தபோது அம் முகத்தில்
ஏர் ஆண்மை படர்வதைப்
பெரான்ற பிரமை தட்டிற்று
எனக்கு.

அந்தச் சம்பவத்தின் பின்னர்
நான் ஆறு மாதங்கள் நான்
கொழும்பில் இருந்தேன். அதே
138-ஆம் நம்பர் பஸ், அதே
பத்மா, வயதேயில்லாத அவள்
புனிகை, சராமான பேச்சு.

எனக்குப் பதவி உயர்வு கிடைத்
துதைப் பத்மாவுக்குத் தெரிவித்து
போது அவள் மிக்க மகிழ்ச்சி
யடைந்தாள்!

பிரதம லிகித்ராக ஊருக்கு
மாறிக் கொள்கையில், அவள்
வீட்டுக்குச் சென்று பிரியாவிடை
சொன்ன போதும், பத்மா புனிகையை
வைத்தாள்.

★

திட்டெரென்று அறைக்குள்
நுழைந்த சிவலிங்கம், “நித்திரை
செய்வாய் என்று என்னைக்
கொண்டிருந்தேன். இத்தனை சிகு
ரெங்குளம் நீ ஊதித் தள்ளிய
வைதான்? என்ன யோசிக்
கீர்ய்?” என்று அடுக்குக்
காகக் கேள்விக் குணைகளைத்
தோடுத்தான்.

குழந்தை வரம்

சினுவிலுள்ள, செங்சோ

வைச் சேர்ந்த நாற்பத்து
ரண்டு வயதான “கந்ஹூ”
என்ற பெண்ணென்றுத்தி
“கவான் - யின்” என்ற கட
வளின் துவாரம் போன்ற
சிலைகள் நுழைந்து பதி
கொரு ஆண்டுகள், திருமண
மான தன் மகனுக்கு ஒரு
குழந்தை பிறக்க வேண்டும்
என வேண்டி, அதைவிட்டு
வெளியே வராமல் இருந்தான்!
அதை இப்படியொரு விரத
மிருந்த இவளுக்கு, அந்தச்
சிலையின் வாய் வழியாக
ஆகாரம் கிடைத்தாம்!
தன்னுடைய விரதம் நிறை
வேறிய பிறகே சிலையைவிட்டு
அவள் வெளியே வந்தான
ஓம்!

“என் கதை இருக்கட்டும். கந்தோருக்குச் சென்ற நீ என் இடையிலே வந்தாய்?” என்று எதிர்ப்
பாணந் தொடுத்தேன் நான்.

“என்ன இருந்தாலும் நீ என்
நன்பன். மூன்று வருடங்களின்
பின் மாப்பிள்ளைக் கோலத்தில்
வந்திருக்கிறோய்? உன்னைத் தனி
யாக விடலாமா?” என்று என்னையை
நான் கந்தோரில் ஒரு நாள்
லீவு போட்டு விட்டு ஒடிவுந்து
விட்டேன். வா. வெளியே போக
லாம்” என்றுள் சிவலிங்கம்.

“போகத்தான் வேண்டும். பத்மாவிடம் நேரிற் சென்று திருமண
அழைப்பு விடுவதும் பிழை என்று
விட்டாய். வெளியிற் சென்று கந்தோருக்குப் போன் செய்தாவது
நான் அவளுக்குத் தெரிவிக்க
வேண்டும்.

“சிவலிங்கம் கத்தினைன். “முடாள்!” நான் அதிர்ந்து
போனேன்.

சில வினாடிகள் கழித்துச் சிவா
சற்றி ஆதரத்துடன் கொள்ளன்.
“ராசா, என்னதான் இருந்தாலும் பத்மா பென். உன்னை

நேசித்த — அல்லது உன் பாஸையிற் சொன்னால் உன்னைக் காத வித்து, ஆனால் கல்யாணங்க் செய் வதற்கு இயலாதிருந்த ஒரு பெண். உன் திருமணச் செய்தி அவன் இது யத்தில் உணர்ச்சிக் குழறல்களைக் கிளப்பவே கிளப்பும். பல ஆடவர், குட்கிடையே போனில் அவன் தவித்துப் போய் விடுவார். அதற்காகத்தான் வேண்டாம் என்கிறேன்”.

அவன் சொல்வது எனக்கும் சரியாகவேப்பட்டது. உடையணிந்து கொண்டு அவனுடையப்பட்டேன். எங்கூந்தெல்லாமோ குவியாக அலைந்து விட்டுப் பகற் காட்சிக்கு ஒளிம்பியா படமாளிகைக்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

ரிக்கற்றை எடுத்துக் கொண்டு சிவா சொன்னன், “நீ அவசியம் பார்க்க வேண்டிய படம். ஒஸ்கார் வைல்டின், ஒரு “லட்சியக் கணவன்” என்ற கதை.”

படம் முடிவடைகையில் ஐந்து மணியாகி விட்டது. படமாளிகையை விட்டு வெளியே வந்த தும், “நான் எப்படியும் பத்மா, வைப் பார்த்து விட்டே வர வேண்டும்” என்றேன் சிவா விடம்.

“அப்படியானால் நீ இதுவரை படமே பார்க்கவில்லை. பத்மாவைப் பற்றியே என்னிக் கொண்டிருந்திருப்பாய்” என்று கேள்வி செய்து கொண்டே, “சரி போய் வா. உனக்காகச் சாப்பிடாமற் காத்துக் கொண்டிருப்பேன்” என்று சொல்லி விடைகொடுத்தான் சிவா.

*

நான் பத்மாவின் வீட்டை அடைந்த போது அவனும் அவன் இளைய தங்கையும் மட்டுமே விட்டிலிருந்தார்கள்! என்னைக் கண்டதும் பத்மா - ஏன் அவன் தங்கையும் விழுந்து, விழுந்து உபசாரம் பண்ணத் தொடங்கினார்கள்.

தங்கை உள்ளே சென்ற போது நானும் பத்மாவும் மட்டும் விழுந்தையிற் தனிமையில் விடப்பட்டோம். மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்னரும் நான் அவளிடம் எந்த மாற்றத்தையுமே காணவில்லை. அதே நேர்வகிட்டின் கீழ் பிறை நெற்றியிற் பளிச்சென்ற குங்குமம். முகத்தில் அதே புன் எனதோ...”

“அம்மா எங்கே?”

“கோயிலுக்குப் போயிருக்கிறோ. வந்து விடுவா என? என்னேடு தனியாயிருக்குப் பயமாயிருக்கிறதா?” அதே சரளமான பேச்சு.

“இனிமேற் பயப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை.”

அவன் என்ன நினைத்தானோ. தன் வழக்கத்திற்கும் மாருகைச் சுற்று நேரம் மௌனமாக மௌனமாகவே இருந்தான்.

“ஒன் முத்து தங்கையும் அம்மாவோடு போய் விட்டாளா?” என்று மௌனத்தைக் கலைத்தேன் நான்.

“இல்லை. அவளுக்குத் திருமணமாகிக் குணவன் வீட்டுக்குச் சென்று விட்டாள்” பத்மாவின் குரலில் முந்திய மிடுக்கு இல்லாமையை என்னால் உனர் முடிந்தது. அதை உணர்ந்ததும் நான் ஏனே பெருமுசெறிந்தேன்!

அவன் மீண்டும் சொன்னான். “அடுத்தவள் தன் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு விட்டாள். அவருக்கு எங்காவது ஒரு உத்தியோகம் கிடைக்காதா என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.”

“என் அவளையும் உன்னைப் போல ஓர் இயந்திரமாக்கி விடவா?”

“இல்லை. இயந்திரமாக இருந்தான் மனித உணர்ச்சிகளோடு வாழ்வதற்காக; அதாவது வாழ்க்கைக்காக.”

எனக்கு இதயத்தில் யாரோ சம்மட்டி கொண்டு அடித்தைப் போல இருந்தது. பத்மா தொடர்ந்தாள். “என் முத்து தமிழியும் ஏதோ ஒரு கப்பற் கம் பெனியில் தனக்கென ஒரு உத்தியோகத்தைத் தேடிக் கொண்டு விட்டாள். ஒழுங்காகத் தாய்க்குமைந்த பின்னையாக இருக்கிறேன். உங்களிப் போன்றவர்களின் சிபாரிசில் தங்கைக்கும் ஓர் உத்தியோகம். கிடைத்து விட்டால் அதன் பிறகு நான்...”

பத்மா என் முகத்தை ஆவலோடு நோக்கினான். அவன் கண்கள் எதற்கோ ஏங்கின்.

“காலம் கடந்து விட்டது பத்மா. எனக்குத் திருமணம் நிச்சயமாகி விட்டது. அதைச் செய்தியோடு வெளியே விடுவார் என்னைத்தான்.” என்று நான் கதறுகையில் அவன் தன்னக்கும் பளித்தன. தன் குடும்பத்தினர்க்காக வாழ்ந்த அந்த ஆண்மதுளின் கண்ணரீ என் ஆண்மையைச் சித்திரவதை செய்கையில், அதைத் தாங்க முடியாத வகுக்கும் பத்மா” என்று சொல்லி விட்டுத் தெருவிலிறங்கி விரைவாக நடந்தேன். என் மனம் நான் எப்போதோ படித்திருந்த புதுமைப் பித்தனின் குவிதையிடகளை முழு முழுந்தது.

“புன் பூத்த மேளி புதை பூத்த உள்ளமடா — அவன் மன் பூத்த பாவம் நம் மதி பூத்த கோரமடா.”

தினமும் கடிதம் எழுதியவர்

பிரிட்டிஷ் யுத்தச் செயலாளரும், நியாயவாதியுமான “ஹெல்டேன் பிரட்” (1856 - 1928) தன் தாயாருக்கு தினமும் கடிதம் எழுத வறவுவதில்லையாம்! அதுவும் 1877ஆம் ஆண்டிலிருந்து மே, 1925வரை, அதாவது நாற்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாக எழுதி வந்தாராம்!

அவருடைய தாயார் இருக்கும் போது வயது 100, 6 வாரம்! இராஜ தந்திரியும், மொழி விற்பனைருமான இவர், பிரிட்டிஷ் மந்திரி சபையில் அங்கத்தவராக வும் இருந்திருக்கிறார்! பிரிட்டிஷ் மந்திரி கி வி ல் இவர் ஒருவர் தான் “இரண்டாவது கெய்ஸர் ஹெல்டம்” எனபவரின் அழைப்பின் பேரில் ஜேர்மன் மந்திரி சபையில் ஒரு முறை கலந்து கொண்டாராம்!

பஸ்ஸை

நிறுத்தி விட்டு

சாரதி எங்கோ.

போய் விட்டார்.

காத்தி அம்மான்

பசுபதி பற்றி

எனக்கு

விளக்கத்

தொடர்ச்சினார்.

ரெ.ஏ.ந்.டி

அம்மான்

விழல் கதை

அளக்கிறார்.

நமக்கு நக்கல்

அடிக்கிறார்.

என்று நான்

நினைத்தது தவறு.

அவர் லேசப்பட்ட

ஆசாரி அல்லர்.

கா ததியம்மான் லேசப்பட்ட
ஆயமாயில்ல என்பது எனக்கு
அன்றைக்குத்தான் வெளிச்சமா
கிற்று.

நாங்கள் இருவரும் ஒரு முக்
கியமான அலுவலாக யாழ்ப்பா
ணத்திலிருந்து வவனியாவுக்கு
பஸ்ஸில் போய்க் கொண்டிருந்
தோம். கொடிகாமத்துக்கும்
பளைக்குமிடையில் பஸ்ஸை ஓர்
ஓரத்தில் நிறுத்தி விட்டு சாரதி
எங்கேயோ இறங்கிப் போய் விட்டார்.
வேகு நேரமாய் ஆளைக்
காணவில்லை. பிரயாணிகளில் சிலர்
இ. போ. ச. மீது வசவ பொழிந்
தார்கள். மற்றவர்கள் தங்களுக்குள் ஏதேதோ கசமுசவன்று
பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

காத்தியம்மான் என்னவோ
யோசித்துக் கொண்டிருந்தவர்
சடாரென்று என் பக்கம் திரும்பி,
“தம்பி சைவ சித்தாந்தக்தில் பதி,
பசு, பாசம் என்றிருக்கிறதே, உனக்குத்
தெயியுமா?” என்றார்.

எனக்கு தாக்கிவாரிப் போட்டது.

சாதாரணமாக அவருக்கும்
எனக்குமிடையில் திருவிழாக்கள்,
கிராமசபை தேர்தல்கள், அப்பலோ பிரயாணம், மாட்டுச்
சவாரி, - இப்படி ஒரு ஏழூட்டு
விஷயங்கள் மட்டுமே விவாதத்
துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.
கருட்டுக் கொட்டில் சுதாசங்
குளினால் பாரதக் குதைகளோடும்
அவருக்கு பரிசீசயம் இருந்தது.
அனால் சைவ சித்தாந்தத்தை எப்பொழுது சந்தித்தார் என்பது

எனக்குப் புரியாத புதிராகி விட்டது. இருந்தும் என் திகைப்பைக் காட்டிக் கொள்ளாமல், “கொஞ்சம் தெரியும் அம்மான். என் இப்பொழுது அதற்கு என்ன வந்து விட்டது?” என்று கேட்டேன்.

“ஒன்றுமில்லை தம்பி, இப்பொழுது நாங்கள் இருக்கும் இந்த நிலை எனக்குப் பசுபதியை நினைவுட்டுகிறது” என்றார் காத்தியம்மான்.

நான் அவரைப் பார்த்து நெற்றியைக் கழித்தேன். எனக்கு ஒரு இழவும் விளங்கவில்லை.

அம்மான் கொடுப்புக்கள் சிரித்துக் கொண்டு விளங்கப்படுத்தி வர். அவருடைய பேச்சில் ஒரு நளி எம் தொனித்தது.

“தம்பி, பசு என்பது ஆன்மா, பதி என்பது இறைவன். பதியாகிய இறைவன் இல்லாமல் பசுவாகிய ஆன்மா தொழிற்படாது. அவன் என்றி ஓரணுவும் அசையாதல் வா? அவன் கருணை வைத்தால் தான் ஆன்மாக்குருக்கு வழி பிறக்கும். பசுவானது சதா பதியை நினைந்து நினைந்து ஏங்கும்.”

வெய்யிலுக்கும் சன் நெருக்கதீ
துக்கும் மேலெல்லாம் புழுங்கி
அரித்தது. அத்துடன் காத்தியம்
மானின் விழல் சித்தாந்தம் மனதை
தையும் அரிக்குத் தொடர்ச்சியது.
எனக்கு எரிச்சல் எரிச்சலாய் வந்தது. போயும் போயும் இந்த நேரத்திலா சைவ வியாக்கியானம் செய்வது?

என் மனதை அறிந்தவர் போல்,
ஹோறுஹோ என்று சிரித்த
வாரே அம்மான் தொடர்ந்தார்.

“என்ன தம்பி! நான் விழஸ்
கதை அளக்கிறேன் என்று நினைத்துக் கொண்டமரோ? சந்தர்ப்பம் தெரியாமல் அலட்டுகிறேன் என்று நினைக்காதேயும். பொருத்தமான விஷயம் தான் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது நாங்கள் உட்கார்த்திருக்கும் இந்த வண்டிதான் “பசு”; இதன் பகியாகிய “இறைவர்” இல்லாமல் இது இயங்காது. “இறைவர்” எப்பொழுது சாட்டி தந்து கிளவருள் பாவிப்பாரோ என்று நீங்க “பசு” எக்காத்துடன் தாத்து நிற்கிறது. இப்போ விளங்குகிறதா?

“எட, தாவியைக் குட்டி! மனி
சன் நமக்கு “நக்கல்” அல்லவை

அடக்கிறோர்!” என்று மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்ட ஏன் கீடு அவர் மீது கொஞ்சம் ஆத்திர ஆம் பிறந்தது. நான் தமிழ் மொழிப் பற்றுள்ளவன். சற்றே தீவிரமான பற்று என்று சொல்ல வாம். மொழியில் பற்றிஸம், ஒலி யியல் பற்றியும், பண்டைத் தமிழர் பற்றியும் பண்டிதர்களும், பேராசிரியர்களும், ஆராய்ச்சியாளரும் எழுதிய பல ரூல்களை வாசித்துள்ளன. தமிழ் மொழி மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது. தமிழ் நாகரிகம் உலகில் தலை சிறந்தது என்ற தெட்டியான கருத்துக் கொண்டவன். காத்தியமீன் என் விட்டுக்கு வரும்போதெல்லாம் தமிழின் பெருமை, வீரத் தமிழர் வரலாறு, திரைகட்டளையும் பற்றி, அவரை முன்னால் வைத்துக் கொண்டு நீண்ட சொற்பொழிவு கள் ஆற்றுவேன்.

இருநாள் அவருக்கும் எனக்கும் இடையில் கடுமையான சம்வாதம் மூண்டு தொண்டது. நான் சொன்னேன்: “அம்மான், தமிழர் மிகவும் தொல்குடி. அவர்கள் ஒரு சூலத்தில் ஆசிய, ஐரோப்பிய நாடுகள் எல்லாவற்றோடும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள். ஆங்கிலத்திலுள்ள எத்தனை சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்கள் தெரி யுமா? “ஷ-டட்” என்றால் கடு, “ஷ-ட்” என்டாது சாத்து. “பாத்”

என்பது பாதை, “நோஸ்” என்பது நாசி, பாத்தியளா?”

அம்மான் முக்கைக் கூக்கிக் கொண்டு, “தம்பி, இந்த முக்கு எமது தேசத்திலுள்ள ஒரு முக்கிய மான் அங்கும். அதன் மூலம் தான் நாம் கவாசித்து உயிரோடுக்கி ரேம். இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு சிறந்த அங்குத்துக்குப் பெயர் வைக்க ஆங்கிலேயனுக்குத் தெரியாமல் தமிழன் போகும் வரைக்கும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவரே? அப்படியென்றால் குன்காது, தலை, கை, கால், வயிறு முதலிய மற்ற அவயவங்களுக்கும் அவற்றின் ஆங்கிலப் பெயர்களான ஜி, இயர், ஹெட், ஹாண்ட், லெக், ஸ்ரோமக் ஆகியவற்றுக்கும் ஒரு சம்பந்தத் தையும் கூடுமே! ஆக முக்குக்கு மட்டும் தான் தமிழன் பெயர் கொள்கிக் கொடுத்தானே?”

காத்தியமீன் இப்படி நாக்கு வளைத்து என் கோபத்தைக் கிணப்பினார்.

“ஓய், அம்மான்! இதெல்லாம் நான் சொன்னதல்ல, பெயிய பேரிய மொழியில் வல்லுனர்களும், ஒலி யியல் வல்லுனர்களும் கண்டு பிடித்த பேருண்மைகளாக்கும். ஆங்கிலேயன் தான் வகிக்கும் விட்டை “ஹோம்” என்றழைக்கிறோன். அது என்கிறுந்து வந்தது? அகம் என்ற தமிழ்ச் சொல் தான் “ஹோம்” என்கிறிற்று.”

ங ப து தி ய ம ம ா வி ஸ் ஹோல்ஹோ என்ற குனைப்பு எனக்கு மேலும் ஆத்திரம் ஊட்டி யது.

“தம்பி, தமிழன்தான் ஆங்கிலே யறுக்கு விடுக்கட்டி வராமுக் கற்றுக் கொடுத்தான் என்று சொல்கி றர்! ஹோல்ஹோஹோ! ஆங்கி வேயதுக்கு எழுதக்கூடத் தெரியாமல் பேளியிலிருந்து தான் “பென்” வந்ததோ!”

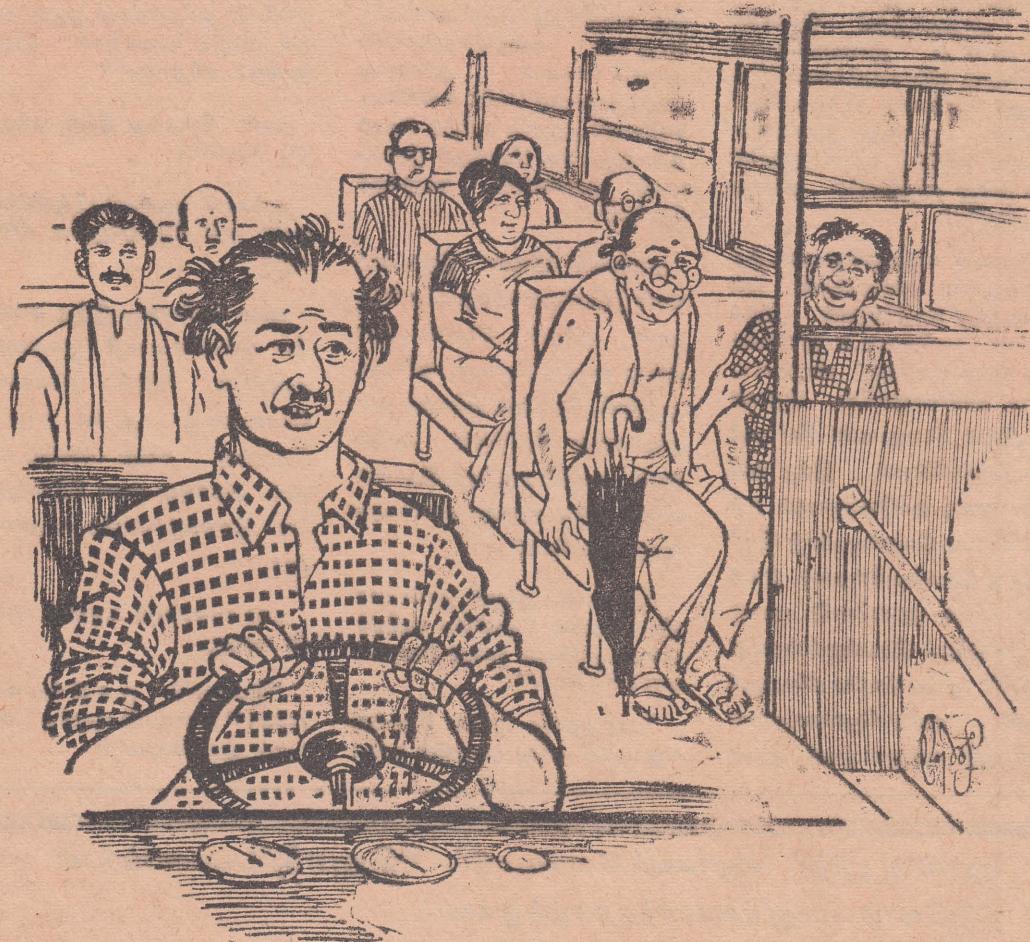
சிரி சிரியென்று சிரித்து அவருக்குக் குண்ணில் நீர் வர. எனக்கு ஆத்திரத்தால் குண்ணீர் வடிந்தது. இதென்ன இந்த மரிதன் இப்படி மோட்டுத்தனமாய் பேசுகி ரூர்!

“அம்மான், நீ... (ஆத்திரத்தில் மரியாதையை மறந்து “நீ” என்று பேசத் துவங்கியவன் குட்டுப்படுத்திக் கொண்டு) நீங்கள் தெரியாத் தனமாய் பேசுகிறீர்கள். ஆங்கி வத்தில் மட்டுமல்ல வேறு ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் தமிழ்ச் சொற்களை இன்றும் குண்ணலாம். தெரியுமோ? ஸ்பானிய “மாட்டப் டோர்” என்றால் மாட்டு தீரன், பிரெஞ்சில் “பூக்கே” என்பது பூங்கொத்து, அராபியத் தலைவர் “கிலாபத்” வெரென்றுமல்ல, எந்துள் குப்பதிதான். “முப்பி” என்பது எமது ஆதி. இப்படி இன்னும் எத்தனை அம்மான்.”

கைதூயின் உயிரைக் காந்தது பைபில்

ஸ்கொட்லாந்து ஸ்டப்ஹோம் நகரத்தைச் சேர்ந்த “ஆர்கி ஆம்ஸ்ட்ரோஷ்” ஒரு திருடன். இவன் சில ஆடுகளைத் திருடிச் சென்றதால் இவனின் தலையைத் துண்டிக்குமாறு ஸ்கொட்லாந்தின் ஆரூவது ஜேம்ஸ் அரசர் தீர்ப்பளித்தார். குற்றவாளி தான் பைபிளை முடிக்கும்வரை தனக்கு விதித்திருக்கும் மரண தண்டனையை ஒத்தி போடுமாறு அரசனிடம் வேண்டினான். அதற்கு அரசன் ஒத்துக்கொண்டும், ஆர்கி ஆம்ஸ்ட்ரோஷ் திருப்தியடையவில்லை. உடனே, ஆர்கி மறு முறையும் அரசனுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தான்.

அதாவது, “நான் ஒரு நாளைக்கு ஒரு வரிதான் படிப்பேன்” என்றான். நகைப்பையண்டாக கும் இவ்வேண்டுகோளை கவனித்த ஆரூவது ஜேம்ஸ் அரசன் அதற்கு இணங்கினான். இதுவரை ஆர்கி ஆம்ஸ்ட்ரோஷ் சுமார் முந்நாறு ஆண்டுகள் வாழ ஏதுவாயிருந்தது! அவன் தண்டீள யிலிருந்து தப்பினான். வயதடைந்ததும் இயற்கை மரணம் எதினான்.

காத்தியம்மான் குனைத்தலீல் நீதுத்திலிட்டு என்னைப் பரிதாப மாகுப் பார்த்தபோது எனக்கு உள்ளம் உருகியது. நான் வென்று விட்டேன் என்று நினைத்தேன்.

மடியிலிருந்து ஒரு சின்ன தின் எப் புகையிலீல் துண்ணை எடுத்து கொடுப்புக்குள் வைத்து அதக்கிக் கொண்டு அவர் சொன்னார்:

“தமிபி, நீர் இன்னும் சில பிரதானமான விவியங்களை மறந்து போன்றீர். என்குளை எடுத்துப் பாரும். நாக்குள் ஒன்று என்பதை ஆங்கிலத்தில் “வண்” என்று சொல்லுகிறேம். அது தவறு. தமிழ் உற்பத்தியான பொதிய மலையைச் சேர்ந்த தென்னிந்தியாவில் “வண்” என்று சொல்லமாட்டார்கள். “ஓன்” என்றுதான் சொல்வார்கள். இது “இண்ணு” என்பதை விருந்து வந்திருக்கிறது.

“ஆங்கிலத்தில் “ரூ” என் றிரண்டு “இரு” என்பதில் பிறந்தது. இன்னும் பாரும். உந்த ரேட்டில் ஒடுக்கீற் “கார்” என்னும் நாலு சில்லு வண்டிலுக்கு அந்தப் பெயர் எப்படி வந்தது தெரியுமோ? கார் என்றால் குலதொண்ட கரிய நிறமான முகில், அது விரைவாக ஒடும். பின்னால் புகை போலத் தெரியும். நமது “கார்” என்பதும் அப்படித்தான். விரைவாக ஒடும். பின்னால் புகைக்கும் ஆதியில் கரிய நிறத்தில் தான் வந்தது எப்படி!

அம்மான் உச்சஸ்தாயில் நக்கலடித்தார்.

அந்த பஸ்ஸாக்குள் இருந்து தொண்டு காத்தியம்மான் “பக்” வைப் பற்றியும், “இறைவரை”ப் பற்றியும் வியாக்கியானம் செய்த போது எனக்கு மேற் கூறிய நினைவு

கள் மீண்டும் வந்தன. “இறைவர்” எப்பொழுது காட்டி தந்து திருவருள் பாலிப்பாரோ என்று இந்த “பக்” ஏக்குத்துடன் காத்து நிற்கிறது. இப்போ விளங்குகிறதா?” என்று கேட்டபோது, “ஓம், அம்மான்! உங்கள் நக்குல நன்றாக விளங்குகிறது.” என்றேன்,

காத்தியம்மான் லேகுப் பட்டவரல்ல என்பது அப்பொழுதுதான் எனக்கு நன்றாக வெளிச்சமாகிறது. அவர் அத்துடன் விடவில்லை. தொடர்ந்தார்.

“தமிபி, மளிதனுக்கு தாயிமாழிப் பற்று இருக்க வேண்டியதுதான். அந்தப் பற்று பித்தாகி விடப்படாது. மொழிப்பற்றாரே, இனப்பற்றாரே, சமயப்பற்றாரே, சாதிப்பற்றாரே எதுவோ ஒருவரிடம் அளவுக்கு மீறிப் போன்ற அது ஆவேசப் பித்தாகிவிடும். மனிதன் தன்

ஷகுத்தறிவிலை இந்திலை ஏற்படால் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஆளர்த்தம் விளைவதுநிச்சயம். இத்துறை ஆவேசப் பித்துகளினுடையில் எத்தனையை துண்பங்களை மானிட சாதிக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சரித்திரமே சான்று கூறுகிறதே!

“கடவுள் மனிதனுக்கு படித்தது அங்குங்கள், அவயவங்கள் எல்லாம் ஒரே மாதிரித்தான் இருக்கின்றன. மனிதருடைய குரல்வளையும் இந்த நியதிக்கு மாறுபட்டதல்ல. எல்லோருடைய தொன்றையிலும் பொதுவான சில ஒவ்வுக்கள் கிளம்புகின்றன. இந்த ஒவ்வுக்கள் மூலம் ஒவ்வொருவரும் தத்தும் விருப்பு வெறுப்புகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றனர். இவற்றின் மூலம் ஒருவரோடொருவர் சம்பாஷித்துக் கொள்ளுகின்றனர். மூழியின் தட்டப் பெப்ப நிலைகளுக்கேற்ப ஒவிக் கோவைகளான சோந்தன் மாறுபடலாம். ஆனால்

சில சமயம் ஒரேவிதமான சோந்த கருத்தைத் தெரிவிக்கும்படி யாக பல மக்களினத்திடையே காணப் படலாம். ஆராய்ந்து ஶார்த்தாவுக்கு வேலை என்னிமோ சாதியாரித்திலும் தமிழ்ச் சொற்களை ஒத்த சில சொந்தகள் இருப்பதைக் காணலாம். யாருக்குத் தெரியும்?”

தாவியைக் கட்டின இந்த அம்மான் இதெல்லாவற்றையும் எங்கே தான் கற்றுக் கொண்டதோ என்று எனக்கு கோபம், எரிச்சல், ஆத்திரம், வெட்கும் எல்லாம் ஒன்றாக வந்து சேர்ந்தன. ஆனால் நான் அதைக் காட்டிக் கொள்ள வில்லை. சர்வ சாதாரணமாய் அவரைக் கேட்டேன்

“அம்மான், தமிழன் தான் முதலில் உலகில் தொன்றிய மனிதன் என்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்களோ?”

“மனிதனுக்கு முதல் தோன்றி யது மந்தி என்று டார்வின் என்ப

வர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்வா? அப்போ, தமிழன்தான் முதல் மனிதன் என்றால் அவன்தான் முதல் குருகினு! சரிதானே?”

நான் திகைத்து திக்கு முக்காடிப் போனேன்.

அம்மான் புதுமைப் பித்தனையில் வலவா என் மீது ஏவசுனை விடுகிறேன்!

நல்ல வேலோயாக இந்த சமயத்தில் பஸ்ஸின் சாரதி (இறைவர்) சாரத்தின் கீழ்த் தலைப்பால் மோவாயைத் துடைத் துக்க கொண்டு வந்து பஸ்ஸில் ஏறினார். அதாவது சைவ சித்தாந்தப்படி இறைவர் பசுவில் சங்குமானார்.

பஸ் மறுபடியும் உருண்டு புரண்டோடியது.

“இறைவா! கச்சி யே கம்பனே!” என்று பெருமுக்கு விட்டார் காத்தியம்மான்.

ஆரூண்டு பூர்த்தி விழாவைக் கொண்டாடும் “தினபதி” பல்லாண்டுகள் நீழே வாழ எமது மனமார்ந்த வாழ்த் துக்கள்!

தினபதியை வாசித்து மகிழும் வாழைச்சேனை வாசகர் களுக்கு எமது ஸ்தாபனத்தாரின் நல்வாழ்த்துக்கள்.

சிலோன் என்பர்பையின்மென்ட் ஸ்தாபனத்தாரின் புதிய படங்களை உடனுக்குடன் திரையிட்டு மகிழ்விப்பவர்கள்

**சுவர்
பட மாளிகை
வாழைச்சேனை**

மக்களை

அச்சுறுத்திய

அவரை

பண்டைக் காலத்தில் சிலர் தாவரங்களைத் தெய்வமாக வழி பட்டனர் என்று அறிகிறோம். ஆனால் அவரைக்காடையைப் போல் மக்களை பயமுறுத்திய தாவரம் உலகத்தில் வேறு எதுவுமேயில்லை. அதைப் பிசாக் என்று கருதுவர் மத குருமார் அதன் பெயரைக் கூறுவதும் கேட்பதும் பாவம் என்று அவர்கள் பிரசாரம் செய்யும் அளவிற்கு மூட நம்பிக்கை வளர்ந்திருந்தது. தாவர வல்லு நார்கள், உலகத்தின் பழமையான தாவரங்களில் அவரையும் ஒன்று என்று கூறுகின்றனர்.

ஹீப்ரு மக்கள், ஏசுநாதர் பிறப் பதற்கு அழிமர் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அவரையைப் பற்றி அறிந் திருந்தனர். மாபெரும் கல்ழரான் ஹோமர் என்பவர் எழுதிய இதி காசமான இலியாடில் அவரை யைப்பற்றிக் கூறியுள்ளார். டிராய் நகரம், சுவிட்சர்லாந்தின் ஏரிப் பகுதிகள் முதலியவற்றில் நடந்த புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகளில் அங்கெல்லாம் அவரைக்காய் இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. எனவே உலகத்தின் வெண்கலைக் காலத்தில் அவரைக்காய் இருந்தது என்பது வெளிப்பட்டது. அவரைக்காய் முதலில் எந்த நாட்டில் பயிரிடப்பட்டது என்பது தெரிய வில்லை. சிலர் வட ஆபிரிக்காவில் என்றும், சிலர் ஆசியாவிலென் ரும். காஸ்பியன் கடவில் தென் பகுதியில் என்றும் பலவாறு கூறுகின்றனர்.

எகிப்து நாட்டில் தான் அவரையின் பயமுறுத்தல் அதிகமாக இருந்தது. இதே எகிப்தில் தான் முட்டைக்கோசையும், வெங்கா, யத்தையும் தெய்வமாக வழிபட்டது

எர். எகிப்திய மத குருமார், “அவரை சாப்பிட்டால் பைத்தி யம் பிடிக்கும், அவரையின் பூவில் பிசாக் வாழ்கிறது. அவரையில் காணப்படும் கருணமையான பகுதி மரணத்தைக் குறிக்கிறது” என்று கூறினார். அவரை பயிரிடப்பட்டுள்ள கணிகளை அவர்கள் கடக்கும்போது தலையை வேறு புற மாகத் திருப்பிக் கொள்வார் களாம்! ஆனால் இந்த மதத் தலைவர்களின் அச்சுறுத்தல்களை எகிப்திய மக்கள் அவ்வளவாகுப் பொருட்படுத்தவில்லை. அவர்கள் அவரையைச் சாப்பி ட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தார்கள்.

எகிப்திய மதத் தலைவர்களாவது அவரையின் மது ஓரளவு குறை

எஸ். ஏ. என்.

வன் வெறுப்பையே கொண்டிருந்தனர். ஆனால் கிரேக்க மதத் தலைவர்களோ அவரையை அடியோடு வெறுத்தனர். அதைப் பற்றிப் பயங்கரப் பிரசாரமும் செய்தனர். “குடவள் மனிதனைப் படைத்த அதே பொருளால்தான் அவரையையும் படைத்தார்” என்று அறுதியிட்டுக் கூறினார்.

கி. மு. 600-ல் வாழ்ந்த பித்தா கோராஸ் என்ற கிரேக்க அறிஞர் மனிதன் இறந்த பிறகு அவனுடைய ஆவி அவரையின் பூக்களில் வாழ்கிறது என்று கூறினார். அவர்களுக்கு அருகிலுள்ள சூர்யகுங்களில் வேலை செய்ய மறுத்தனர். அவரைப் பூவிலிருந்து கார்போரிக் குளிர்வாயு வருகிறது என்று அவர்கள் நம்பிய தால் அவரை பூக்கும் போது சூர்யகுங்களில் காற்றேட்டமாக இருப்பதற்கும் புதிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியிருந்தது!

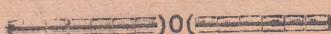
“மனிதரின் ஆன்மாக்கள் இருக்கும் அவரைப் பூவை மிதிப்

பதைவிட இறப்பதே மேல்” என்று கருதப்பட்ட அதே கிரேக்க நாட்டில்தான் சமைத்த அவரையை “அப்பல்லோ” கடவுளுக்குப் படைத்தனர். சமைத்தவுடன் அவரையிலிருக்கும் பிசாக் போய்விடுமென்று கருதினர். ரோமானியர்கள் அவரையை அவ்வளவு தாரம் வெறுக்கவில்லை. சில ரோமானிய மதத் தலைவர்கள் இறந்தவர்களின் ஆன்மா அவரையில் வாழ்வதாக நம்பி எர். ஆனால், மக்களோ மதத் தலைவர்களின் மூட நம்பிக்கையை மதிக்கவில்லை!

ரோமானிய அறிஞரான பிளினி, “இற்றை அவரையை அதிர்வட்டத்தை அடைவதற்காக தெய்வத்திற்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்தினர்; பொருள்களை எல்லிடும்போது அவரையையும் சேர்த்து எலம் விடுவார்கள். ஏனவில் அவரையையும் சேர்த்து எலம் விடுவதால் அது நல்ல விலை கிடைக்குச் செய்ய மாம்” என்று எழுதியுள்ளார்.

கிரேக்கர்களும், எகிப்தியர் களும் அவரைப் பூவைப் பற்றி கொண்டிருந்த முடநம்பிக்கை பல நூற்றுண்டுகள் சென்ற பின்னும் இங்கிலாந்தில் சரங்கத் தொழிலாளர்களிடையே நிலை வந்தது. அவர்கள் அவரைத் தோட்டங்களுக்கு அருகிலுள்ள சூர்யகுங்களில் வேலை செய்ய மறுத்தனர். அவரைப் பூவிலிருந்து கார்போரிக் குளிர்வாயு வருகிறது என்று அவர்கள் நம்பிய தால் அவரை பூக்கும் போது சூர்யகுங்களில் காற்றேட்டமாக இருப்பதற்கும் புதிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியிருந்தது!

தினபதியின் ஆறு ஆண்டு நிறைவு
 மலருக்கு எமது ஸ்தாபனங்களின்
 நல்லாசிகள்

நீங்கள் பூரண பொலிவுடன் திகழ தற்காலத்திற்கேற்ற
 புதிய டிசைன்களில் தெரிவு செய்யப்பட்ட

- * நெலெக்ஸ்
- * ஷேர்ப்டிங்ஸ்
- * பட்டர் நெலோன்
- * பட்டிக் பிரின்ட் வாயில் சாரிகள்
- * சிந்தெட்டிக் மனிப்புரி சாரி வகைகளுக்கும்

பிரசித்தி பெற்ற இடம்

சிவாஜி எம் போரி யம் ,

69, கொழும்பு வீதி, கண்டி.

Tele: 468

நவ நாகரிக நங்ககளுக்கேற்ற ஜவளி வகைகளுக்கு
 நானையம் ! நம்பிக்கை !! நிதானம் !!!
 இவைகளுக்கு புகழ் பெற்று விளங்கும் ஸ்தாபனங்கள்

சரஸ்வதி

ஸ்போர்ஸ்,

90, கொழும்பு வீதி,
 கண்டி.

Tele: 7104

பள்ய காட்ஸ் ,

76, கொழும்பு வீதி,
 கண்டி.

Tele: 399.

ஆரம்பம்: 1957.

பரீதா மோட்டோர்ஸ்

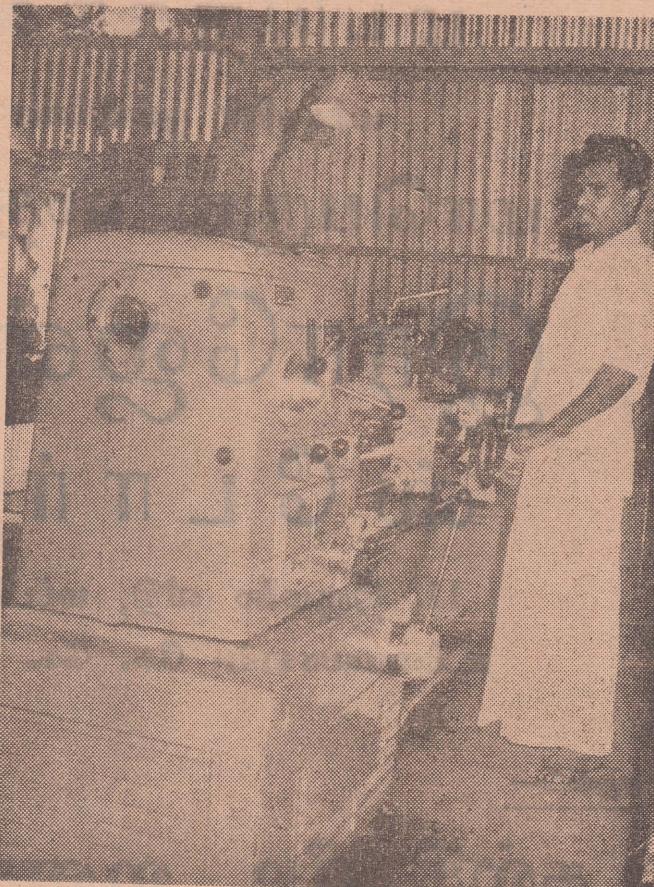
(உரிமை S. I. சேகு இப்ரூகிம்)

மெயின் வீதி,

ஏறவுர்.

கைத்தொழில்
அபிவிருத்திச்
சபையின்
உதவியுடன்
இயங்குவது

- கனரக சாமான்கள் உற்பத்தி (LATH MACHINE WORKS)
- மோட்டார், உழவு இயந்திர மெக்கானிக்
- எலக்றிக், காஸ் வெல்டிங் வேலை
- ஸ்பிரே பெயின்ட் வேலை
- டிங்கர் வேலை
- பட்டி சார்ஜ், மசல் எண்ணின் பரிசோதனை.

குறித்த நேரத்தில் உத்தரவாதத்துடன் செய்பவர்கள்.

ஆறுண்டு நிறைவு விழா கொண்டாடும்
 “தினபதி”க்கு எமது மனமார்ந்த
 வாழ்த்துக்கள்!

— १०० —

மட்டுநகரில்...
 மக்களின் நம்பிக்கையெற்ற
 மாபெரும் ஸ்தாபனம்
இராஹேஸ்வரி
ஸ்டோர் ஸ்,

11, திருமலை வீதி, மட்டக்களப்பு.
 உரிமையாளர்:- கே. கே. சண்முகம்

தொலைபேசி எண்: 335-

ஏஜன்ட்:—

கல்கி பீடி, ஜனதா பீடி

மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்ட வினியோகஸ்தர்கள்:—

மகாராஜா ஒகனிசேஷன்ஸ் லிமிட்டெ,
 கொழும்பு.

வெய்யன் அநுள்

கண்ணல்

சந்தரேஸ்வரப் பெருமானுக்குத் திருவழகு படைத்து நித்திய பூசை செய்வதையே தனது பாக்கியம் எனக் கருதி வந்தவர் சந்திரசேகரக் குருக்கள்.

அவருக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்காமல் அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு வேறு குருக்களைக் கொண்டுவந்துவிட்டாரா தர்மகர்த்தா?

தர்மகர்த்தா மீது ஊர் மக்கள் கொண்ட கோபம் குருக்கள் மீது தாவியது. குற்றம் செய்தவர் யார்? ஊர் மக்களுக்கு அது தெரிந்தாற் றனே!

“டாண்... டாண் டாண்.....
டாண் டாண்....”

சந்தரேஸ்வரப் பெருமான் கோவிலில் சாயரட்சைப் பூசைக் கான கண்டாமணி ஓலிக்கின்றது.

சிவனை நினைந்து வாழும் அந்தச் சின்னஞ்சிறு கிராமம் சுறுசுறுப் படைகின்றது. “சிவாய நம” எனச் சிந்திப்போர்களும், இருக்கையை விட்டெழும்பி, “சிவ சிவா” என்று கண்டதிற் போட்டுக் கொண்டு தன்களை மூடித் தியாளிப்போர்களும், ஆசார சிலராய் அர்ச்சனைத் தட்டும் கையுமாக ஆயத்தை நோக்கிச் செல்வோர்களும் - ஓவ் வொருவரும் தத்தமக்குத் தோன்றிய முறையில் ஆண்டவளின் அருளை நாடுகின்றனர்.

“டாண.....டா.....”

தொடர்ந்து ஓலிக் கேள்வியை மனியோசை திமிரென்று நின்று விட்டதே! சுற்று வட்டாரத்தில் வாழும் அத்தனைபேரின் உள்ளங்களிலும் இறையுனர்வைக் கிளர்ந்தேழச் செய்யும் தூய பணியை நான் தவறமல், வெளிபிசுகாமற்கச்சிதமாகச் செய்துவந்த அந்த மனியோசையில், இன்று என் இந்தச் சுருதி பேதம்?

நாளைக்கு நடக்கப் போவதன் முன்னறிலிப்பா இது?

விடை தெரியாக் கேள்விகள், அவர்களின் உள்ளத்தைக் குடைகின்றன.

கோவில் அர்ச்சகர் சந்திரசேகரக் குருக்களுக்கும் தர்மகர்த்தாவுக்குமிடையே ஏதோ மனஸ்தாப

மாம்.தான் பூஜை செய்வது இன்று தான் கடைசி எனத் தர்மகர்த்தாவிற்கு அறிவித்து விட்டாராம் குருக்கள்.

சிவத்தையும் சக்தியையும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாததைப் போல, அந்தக் கோவிலையும் சந்திரசேகரக் குருக்களையும் வெவ்வேறுக நினைத்

துபி பார்க்க அந்தக் கிராமத்து மக்களால் முடிவதில்லை. கண்டா மனி ஓசை திமிரென்று நின்றது, அவர்களைக் கவரமான்டையைச் செய்தது. “எல்லாம் நல்லபடியாக நடக்க வேண்டுமே!” என்ற அதே சந்தரேஸ்வரப் பெருமானை வெண்டுவதைத் தவிர, அவர்களால் வேறு என்னதான் செய்ய முடியும்?

சந்தரேஸ்வரப் பெருமானின் நித்திய நெமித்திகங்களைக் கவனிப்பதற்கென்றே, பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தென்நிதியாவிலிருந்து வரவழைக்கப் பட்டவர்கள் சந்திரசேகரக் குருக்களின் முன் னேர்கள். சவுக்கந் தோப்பும் சவர் நிரும் நிறைந்த அந்தக் கடற்கரைக் கிராமத்தில், சந்தரேஸ்வரப் பெருமான் கோவில் இருந்த பிரதேசம் மட்டும் வளமானதாக இருந்தது.

நன்னீர்க் கேணியும் ஆல், அரசும் சேர்ந்து பாலைவனப் பசந்தரை போன்று அப்பிரதேசத்தைப் பரிமளிக்கத் தெரிவித்து. ஆரம்பத்தில் கோவிலும் மிகச் சிறியதாகவே இருந்தது. ஆனால், மூர்த்திகரம் என்பது, கோவிலின் விஸ்திரணத் தில் தங்கியிருப்பதில்லையே! உள்ளள்ளுடன் இறைவனை மனம், மொழி, மெய்யினால் அாதிக்கும் இடங்களில்தானே இறைவனும் எழுந்தருளுகின்றன!

ஒருவர்: எங்கள் மேலதிகாரி மிகவும் நல்லவர்.
இரண்டு பேர் செய்ய வேட்டிய வேலையை ஒரு வர் செய்ய அவர் அனுமதிக்க மாட்டார்.

மற்றவர்: ஏன் அப்படிச் சொல்கிறும்?

முதலமவன்: “இப்படியாக நீ வேலை செய்து கொண்டு வந்தால் நான் இன்னொரு ஆள் பார்க்க வேண்டும்” என்று அவர் என்னிடம் கூறினார்.

இறைவனினருள் பெருகப் பெருக பக்தர்களின் தொகையும் அதிகரித்தது; கோவிலின் விஸ்திரணமும் விரிந்தது. பக்தர்கள் பலர், தாமாகவே முன் வந்து, ஆயிரம் ஆயிரமாகச் செலவிட்டுப் பல திருப்பணி களைச் செய்தனர். உட்பிராகாரம் முழுவதும் பரிவார மூர்த்திகள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டனர். பல்லாயிரக் கணக்கானாரின் கணக்கை தெய்வமாகிவிட்ட சந்தரேல்வார், தன் அருட்கொடியை வெகு தொலைப் பிரதேசங்களிலும் பறக்க விட்டிருந்தார். பங்குனியில் நடைபெறும் பிரம்மோந்சவத்திற்கும் மார்க்கித் திருவாதை உற்சவத்திற்கும் கோவிலுக்கு வரும் கட்டத்தைச் சமாளிப்பதே ஒரு பெரிய சாதனை.

தெய்வ சாந்தியம் குன்றுமல், ஆகம விதிப்படி ஆறு காலப் பூஜை செய்துவந்த அவர்கள், நாளையில் கோவிலுடன் இரண்டாக்கல்ந்து விட்டனர். தர்மகர்த்தாவின் ஆணைக்குக் காத்திராமல் தாமாகவே நல்ல பல பணிகள்

னாக் செய்தனர் தர்மகர்த்தாவின் அதிகார எல்லையும், தம்முடைய கடைம - உள்ளை எல்லைக் கும் எங்கே தொடங்கி எங்கே முடிகின்றன என்ற பிரக்ஞை என்னவுமின்றி, தர்மகர்த்தாவும் சரி, தாங்களும் சரி, ஜுவான்ஸின் தொண்டர்களே என்ற நிலையில், மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன், பய பக்கியுடன் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து வந்தார்கள்.

இந்தப் பரம்பரையில் வந்த சந்திரசேகரக் குருக்குங்குக் கோவிறபணி என்பது இரத்தத்தில் ஊறிய பண்பாகி விட்டது. அதனால்தான் பூஜை செய்வதுடன் மட்டும் நின்று விடாமல், வேறு பல பொறுப்புக்களையும் தாமாகவே சுமக்கத் தொடர்க்கினுர். பண்டாரம், பல வேலைக்காரன், பரிசாரன், மடைப்பள்ளி ஐயர், மேளக்காரர், திருவினங்குப் பார்ப்பவன், ஒதுவாரபோன்றவர்கள் அவரவர்க்குரிய கடமைகளைச் சரிவாச் செய்கின்றார்களா என்பதை அவர்தான் கவனிப்பார்.

அவர்களுக்கிடையே ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டால், அவர்களுக்கும் தர்மகர்த்தாவுக்கு மிடையே பிரச்சினைகள் தேங்நினால் அவற்றிற்குத் தீவு காண்பவரும் அவர்தான். ககவீனத்தாலோ வேறு காரணத்தாலோ யாராவது வேலைக்கு வராவிட்டால் பதிலாக ஒருவரை ஏற்பாடு செய்வதும் குருக்களின் பொறுப்பு.

குருக்களீன் அந்தரங்க சுத்தியிலும் ஆழ்ந்த பக்தியிலும் தர்மகர்த்தாவிற்கிறுந்த நம்பிக்கையினால், குருக்களின் போக்கை அத்துறீலாக அவர் கருதுவது மில்லை, அதைப் பெரிது படுத்துவதுமில்லை. ஒருவனும், எல்லாமாய்விளங்கும் இறைவனைப் போல், தனி ஒருவராய் நின்று, எல்லாப்பொறுப்புக்களையும் தானே ஏற்று என்னிடக் குறையுமின்றி கவனித்து வந்தார் சந்திரசேகரக் குருக்கள் இத்தனைக்கும் அவருக்குக் கிடைத்த வருமானம்...?

ரூபா சதக் கணக்கிற பார்க்கும் போது வேலைக்கேற்ற கூலி கிடைப்பதில்லை என்பது உன்மைதான். தான் செய்யவற்றை வேலையாகவோ, தர்மகர்த்தா கொடுப்பதைக் கூலியாகவோ குருக்கள் கருதியில்லை.

மாதம் பிறந்தவடன் அவருக்குப் பணம் கிடைக்கும் என்பதும் நிச்சயமான சங்கதியல்ல. தர்மகர்த்தாவிடம் பணம் இல்லை என்பதல்ல, மாதம் பிறந்த உடனேயே சம்பளத்தை நீட்டுவது, “உன்வேலைக்கு ஏற்ற கூலி இவ்வளவுதான்” என்று குத்திக் காட்டுவதேப் போன்றிருக்காதா? அதனால், குருக்களின் நெஞ்சம் புண்பாதா?

எவ்வளவுதான் பணக்கஷ்டமேற்பட்டாலும் குருக்களும் வாய்விடுக் கேட்க மாட்டார். இதித் தாங்கவே முடியாது என்ற நிலை ஏற்படும்போது, அவர் கேளாமலே, சொல்லி வைத்தாற்போல் தர்மகர்த்தாவும் பணத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து விடுவார். “அப்பன் சுந்தரேஸ்வரன் நேரமும் காலமும் தேவையுமிந்தது எனக்குப் பிச்சை போடுவான்” என்று கண்ணிர துரும்ப நெஞ்சகங்களிக்குக்கூடார்கள். காலம் எப்போதும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லையல்லவா?

திமிரென்று நாட்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதார விழுச்சியும் விலை வாசி ஏற்றமும் குருக்களின் குடும்பத்தைப் பெருமளவிற் பாதித்தன. மூன்று ஆண்களும் மூன்று பெண்களுமாக அவருக்கு மக்கட் செல்வங்கள் ஆறு பேர், விலைவாசி சீர்த்தினால், கோவிலிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு அவரால் சமாளிக்க முடியவில்லை. தர்மகர்த்தாவுடன் அது பற்றிப் பேசுவோமா என்கிற கணம் நினைத்தார். ஆனால், அடுத்த கணமே அந்த நினைவை விரட்டி ஓட்டினார். “அப்பதுக்கு என்னிலை தெரியாதா? அவனுக்குப் பணி செய்வதற்குக் கூலி போதா தென்று நானே தர்மகர்த்தாவிடம் கேட்பதா? சே...?”

அப்படி ஒரு நினைவு ஏற்பட்டதற்காக உள்ளம் கூசி, உடல் குறுகி, குழம்பிக் கொண்டிருந்தபோது தர்மகர்த்தாவே அவரைத் தேடி அங்கு வந்தார்.

“குருக்கள் ஜயா! கோவில்களையெல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்து நடாத்தப் போவதாக பலமான வதந்தி உலாவுகின்றது. அது சம்பந்தமான இறுதி முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னர், முக்கியமான சில கோவில்களின் கணக்கு விபரங்களை அரசாங்கம் பார்வையிட போகின்

“என்னை மன்னித்து விடுங்கள் குருக்கள் ஜூயா” என்று சொல்லிக் காலில் விழவிருந்த தர்மகர்த்தாவைக் குருக்களின் வார்த்தைகள் தடுத்து நிறுத்தின.

தாம். எங்களுடைய கோவிலுக்கு அதிகாரிகள் எந்த நேரமும் வந்து விடலாம்.”

அந்தச் செய்தி ஆச்சரியத்தையும் அருவருப்பையும் கொடுத்து குருக்களுக்கு. “ஆண்டவன் உறையும் ஆலயங்களிலும் இனி அரசாங்கக் கெடுபிடியா? மனிதனால் ஆக்கப் படும் சட்டங்களுக்கு ஆண்டவனும் அடிமையா? இலஞ்சமும் ஊழலும் இறைவன் இருக்குமிடத்திற்கே வந்துவிடுமே!”

தர்மகர்த்தாவே மீண்டும் பேசி அர். “அரசாங்கம், தான் நினைத்த படி எதையும் செய்ய முடியாது. எங்களுடைய நாடானுமன்றப் பிரதிநிதிகள் விடமாட்டார்கள். இந்த நாட்டுச் சௌவாப் பெரு மக்களும் சும்மா இருக்க மாட்டார்கள். என்றாலும் நாங்களும் கொஞ்சம் முன்னேச்சரிக்கையுடன் இருப்பது தான் நல்லது.”

“இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்கிறீர்கள்?”

“வேறு சிலகோவில்களிலே சிட்டு முறையைக் கொண்டு வருவதைப் பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அர்ச்சனை, அபிஷேகம், உற்சவம் போன்றவற்றைச் செய்ய விரும்பவோர், அதற்குரிய தொகை யைச் செலுத்திக் கீட்டு வாங்க வேண்டும். இந்த ஏற்பாட்டைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?”

“சிறப்பான ஏற்பாடு இது. செய்ய வேண்டியதுதான். எல்லா வற்றிலும் இப்போதிருந்தே கணக்கும் கண்டிப்புமாக இருந்தால், அதிகாரிகளுக்கு முன் நாம் பல்லைக் காட்ட வேண்டியதில்லையே!”

குருக்களின் பரிபூரண சம்மதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, அவருடன் கலந்து அதற்குரிய தொகை யையும் நிர்ணயித்துக் கொண்டு தர்மகர்த்தா சென்று விட்டார்.

கோபுர வாயிலிற்கருகில் கோவிற் காரியாலயம் அமைக்கப் பட்டது. பக்தர்கள் பணம் செலுத்தி அங்கேதான் சிட்டுப் பெற வேண்டும். அர்ச்சனைக்கு, அபிஷேகத்திற்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விபரங்களும், கோவிலிற் பணியாற்றும் எவ்வருக்கும் யாரும் பணம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற அறிவித்தலும் விளக்கமாக எழுதித் தொங்கவிடப் பட்டிருந்தன.

இந்தப் புதிய அமைப்புகள், ஊரிலுள்ள சிலருக்குப் பிடிக்க வில்லை. “புனிதமான கோவிலை, கேவலம், அரசாங்கக் காரியாலயத்தைப் போல் மாற்றி விட்டார் தர்மகர்த்தா” என முனுமுணுத்த னர் சிலர். ஆண்டவைசைத் தரிசிப்பதற்கு இனித் தர்மகர்த்தாவிடம் அனுமதி பெற வேண்டியிருக்கின்றதே” எனப் புளங்கினர் சிலர். உற்சவ நாட்களிலும் விசேட புனிய தினங்களிலும் சிட்டுப் பெறு

வதந்காக நீண்டநேரம் “கிழு” வில் நிற்க வேண்டி ஏற்பட்டதும், ஒரே இடத்திற் பனம் குவிந்ததினால், “ஆவ்வளவு பணமும் தர்மகர்த்தா வக்கா” எனப் பொருமை ஏற்பட்டதும், தர்மகர்த்தா மீது ஒருவிதப்பட்ட கை கையை அவர்கள் உள்ளதிலே வளர்க்கத் தொடங்கியது. ஆனால் வளர்ப்பு நடையாக எதையும் செய்யும் துணிவு சிறிதுமின்றி அடங்கியிருந்தனர் அவர்கள்

சந்திரசேகரரின் நிலையும் சங்கடமாகவே இருந்தது. தர்மகர்த்தா கூறியபோது சிறந்த ஆலோசனை என ஏற்றுக் கொண்டு தன் சம்மதத்தையும் கொடுத்த குருக்களுக்கு அது நடைமுறையில் வந்தபோது தான் அதன் விளைவுகள் வெளிச்சமாயின. மூன்பெல்லாம், அரச்சனைக்குப் பணம் கொடுப்பவர்கள், குருக்களுக்கென்றே தனியாகத் தெட்டினா கொடுப்பதுண்டு. அந்தப் பணத்தை அவர் உண்டியிற் சேர்க்க வேண்டியில்லை. தன்னுடனேயே எடுத்துச் செல்லலாம். சம்பளம் பணம் தீர்ந்துவிட்ட வேளைகளில் இந்தப் பணம் அவருக்குக் கொடுத்தது, சிட்டு முறை வந்ததன் பின்னர் இந்த வழக்கர் நின்று விட்டது. யாராவது பணம் கொடுக்க முன்வந்தால் குருக்கள் நயமாக மறுத்துவிடவார் சுட்டுத் தைச் சுரியர் அழிவு நடக்கவேண்டிய சூடானே? அதை மீறவதா? சூட்டும் ஆண்டவளீன் மூன்விலையில்?

ஆனால் கோவிலிலுள்ள ஏனைய பணியாட்கள் சம்மா இருக்கவில்லை. குருக்களுக்கு தெட்சினை கிடைத்த கைப்போல், அவர்களுக்கும் அடிக்கடி சன்மானம் கிடைப்பதுண்டு. அதை இழக்க அவர்கள் கித்தமாயில்லை. ஆனால், தர்மகர்த்தாதான் அவ்விஷயத்தில் கண்டிப்பாக அறிவித்தல் எழுதி வைத்து விட்டாரே!

வழக்கம் போல் அவர்கள் தமிழிருப்பதியைக் குருக்களிடம் தெரிவித்தனர்.

“விலைவாசிகள் எக்கச்சக்கமாக உயர்ந்துவிட்ட இந்தக் காலத்தில் இந்தக் குறைந்த சம்பளத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு எப்படி ஜயா வாழ்க்கையை ஓட்ட முடியும்? தர்மகர்த்தாவிடம் சொல்லி ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யங்கள்?”

அவர்களுடைய நிலைமையைத் தர்மகர்த்தாவிடம் குருக்கள் விளக்கியபோது அவர் அலுதாபத்துடன் எல்லவற்றையும் கேட்டார். ஆனாலும் பதினைந்து சூபாயாவது அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற குருக்களின் ஆலோசனையும் எவ்வித மறுப்புமின்றி எற்றுக் கொண்டார்

ஆனால் ஈந்த மாதத்திற்குரிய சம்பாம் கொடுக்கப்பட்ட போது குருக்களுக்கு மட்டும் பழைய கொடையே கிடைத்தது.

குருக்களுக்குப் பெரிய ஏமாற்றம் தான். அதைத் தாங்கவே முடியாது போலத் தோன்றினாலும், பிரம்மப்

பிரயத்தனப்பட்டு அதைச் சமாளித்துக் கொண்டார். வழக்கத்திற்கு மாரூகத் தர்மகர்த்தாவிடம் சென்று கேட்கவும் அவர் உள்ளும் இடம்தரவில்லை. “அப்பன் கந்த ரேஸ்வரனுக்கு என் நிலைமை தெரியுந்தானே. பொறுத்திருப்போம்!”

அவருடைய பொறுமையைச் சோதிக்க சுந்தரேஸ்வரப் பெருமான் திருவளங் கொண்டாரோ என்னவோ! குருக்களின் மனிவிகாய்ச்சலாகப் படுத்து விட்டாள். நாட்டு வைத்தியம் செய்து வள்ள ஏற்படாமற் போகவே, நகரத்தில் உள்ள ஆங்கில டாக்டரிடம் காண்பித்தார். அங்கே போய்த் திரும்புவதற்கே கணிசமான தொகை தேவைப்பட்டது. மனைவிக்கு ஓரளவு குணம் ஏற்பட்டபோது, முத்து மகளுக்கு காய்ச்சல் தொற்றியது.

இப்படி ஒருவர் மாறி ஒருவராக குடும்பத்திலுள்ள அனைவரையும் ருசி பார்த்த பின்னர்தான் அந்தக் காய்ச்சல் வீட்டை விட்டு அகன்றது. அதன் பிடிக்குட் சிக்காமல் தப்பியவர், குருக்கள் மட்டுமே. பணம் முழுவதும் மருந்தாகக் கரைந்து, விட்டது. காய்ச்சலால் வாடிய குழந்தைகளின் உடம்பைத் தேற்றுவதற்கு ஏதாவது வாங்கிக் கொடுக்கலாம் என்றால், அதற்குப் பணார்?

தர்மகர்த்தாவின் மீது ஏற்கனவே வெறப்பார், அதிருப்பியும் கௌண்டிருந்தவர்கள் குருக்களின் நிலையைத் தமக்குச் சாதகமாக்க முனைத்தனர்.

அதிர்ச்சி எண் முன்று

அமெரிக்காவின் மூன்றாவது ஐஞ்சிபதியான “தோமஸ் ஜெபர்ஸன்” தன் குடும்பத்திலே மூன்றாவது தோமஸாவார்! பெற்றேர்களுக்கு மூன்றாவது ஆச்சதையும் கொண்டுள்ளார். “கதந்திர பிரகடனம்” என்பதைப் பற்றி தன் 33ஆவது வயதில் எழுதினார். இவர் மூன்றாவது கமிஷனராயும் நியமிக்கப்பட்டு ரீரகு மூன்றாவது தூதுவராகப் பிரான்ஸில் மூன்று ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்! இவர் மூன்றாவது அங்கத்தவராக வாஷிங்டன் மந்திரி சபையில் இருந்தார். அமெரிக்க தத்துவ சாஸ்திர சபையில் மூன்றாவது தலைவராகவும் இவர் இருந்துள்ளார். 1796ஆம் ஆண்டு ஐஞ்சிபதி தேர்தவில் மூன்று வாக்குகளால் தோற்றுர்! வாழ்விலே அவர் விரும்பியவை மூன்றே மூன்று கலைகள்தாம். வர்ணம் தீட்டும் கலை, இசைக் கலை, சிற்பக் கலை! இவர் வெறுத்த மூன்று பொருட்கள்: வரி, பெருந்தன்மை, மதாபிமானம்!

“இந்தக் கோயிலையே நம்பியிருக்கின்ற நீங்கள் படும் கஷ்டத்தைத் தர்மகர்த்தா உனராமவிருக்கின் ரூரே என்பதை நீணக்கத்தான் வருத்தமாயிருக்கிறது” என மெல்ல ஆரம்பித்தார் ஒருவர்.

“சிட்டு முறை வந்ததன்பின், தர்ப கர்த்தாவிடம் ஏராளமாகப் பணம் சேர்ந்து விட்டது. அவர் இப்போது பழைய ஆள் அல்ல... தான் ஏதோ பெரிய அரசாங்க அதிகாரி என்ற நினைப்பு...” -இது வேறொருவர்.

“குருக்களையா! உங்கள் பக்கத்து நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லப் போகிறோம். உங்கள் அனுமதிதான் இப்போது எங்க ஞக்குத் தேவை” - விவரத்தை துரிதப்படுத்தினார் அடுத்தவர்.

குருக்கள் தடுத்துப் பார்த்தார். அவர்கள் கேட்பதாயில்லை. குருக்கள் இருந்த பலவீனமான மனிலையில், அவர்களின் வாதங்களும் வற்புறுத்தல்களுமே சரியாகத் தெரிந்தன. தன்னுரையை நன்மைக்காகத் தானே அவர்களும் இவ்வளவு தாரம் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்களுக்கு அனுமதியளித்து விட்டார்.

ஆனால் தர்மகர்த்தாவுடன் பேச்சு வார்த்தை நடாத்திவிட்டு அவர்கள் வந்து கூறிய விபரங்களைக் குருக்களால் நம்பவே முடியவில்லை.

“உங்களைப் பற்றிப் பேச எங்க ஞக்கு உரிமையே இல்லையாம்... உங்களில் இரக்கம் இருந்தால், எங்களையே பண்ததைக் கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டான் அந்தத் திமிர்பிதித்தவன்” என்று கொதித்தார் ஒருவர்.

“குருக்கள் சொன்னாரென்று நீங்களும் வேறு வேலையின்றி என்னிடம் வந்து விட்டார்களே? என எடுத்தெறிந்து பேசிவிட்டான் அவன்.”

“கோவில் நிர்வாகம் சம்பந்தமாகத் தன்கு யாருமே காட்டளையிடக் கூடாதாம்.”

தர்மகர்த்தா இப்படியெல்லாம் பேசியிருப்பாரா?

குருக்கள் நம்பவில்லை, நம்ப விரும்பவுமில்லை. இவர்கள் காரசாரமாக ஏதாவது கேட்டிருப்பார்கள். அவர் சரியான முறையில் இவர்களை மடக்கியிருப்பார்” என்று தனினைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டார்.

குருக்கள். ஆனால், அந்த மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்ட போது நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி அவருடைய மனத்திலும் ஒரு விரிசலை ஏற்படுத்தித்தான் விட்டது. பழைய தொகை தான் கிடைத்தது. ஆனால் அதற்குப் பற்றுச் சிட்டு எழுதிக்கொடுக்க வேண்டியுமிருந்தது! பாஸ்பர நம் பிக்கையும் மதிப்பும் இருந்து இடத்தில் இனி எல்லாமே எழுத்தும் கணக்குந்தானே!

தாது சென்றவர்கள் சம்மா இருக்கவில்லை. தர்மகர்த்தா தமிழை மதித்துப் போசாததைத் தம் சுயமரியாதைக்கு விட்ட சவாலாகக் கருதினர்.

“தர்மகர்த்தாவிடம் கோவிற்பணம் குவிந்து கிடக்கிறது. அதைத் தன்னுடைய சுகபோக வாழ்க்கைக்கு உபயோகிக்க முயல்கின்றார். அதைத் தடுக்க வேண்டும். கோவிலின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பணத்தைச் செலவிடும்படி செய்ய வேண்டும். குருக்களும் பாவம், பற்றங்குறையிலிருப்பெரிதமும் கஷ்டப்படுகின்றார்” என்று பிரச்சாரம் செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

அத்துடன் நிற்கவில்லை

தொலைவில் பச்சை மரங்கள் தெரிகின்றன. அருகிள் முற்றுகப் பட்டமரமும், மாதி பட்ட மரம் காட்சி அளிக்கின்றன. இவற்றிற்கு ஊடாக ஓடம் நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு ஓடுகிறது. எங்கே? தாரத்துப் பச்சையை நோக்கி! அந்தப் பச்சை மரங்களும் படிப் படியாகப் பட்ட ஓட போகும். அந்த உலக நியதி ஓடத்துக்கு எங்கே தெரிய போகின்றது? உல்லரசமாகச் செல்கிறது! அது! அதில் இருக்கும் மனிதர்...?

“சட்டப்படி, கோவில் தர்மகர்த்தாவிற்கே உரியதாயிருக்கலாம். ஆனால் பொதுப் பணத்தில்தான் கோவில் நடைபெறுகின்றது. தனி யொரு மனிதனை நம்பிப் பணத்தை விட்டு வைக்கலாமா? கோவிலை நிர்விப்பதற்கென ஒரு சபை தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும்” என்றும் வற்புறுத்தத் தொடங்கி னர்கள்.

தர்மகர்த்தா எதற்கும் மசிய வில்லை.

கோவிற்பணிகள் வழக்கம் போல் ஒழுங்காகவும், சிறப்பாகவும் நடை பெற்றுக் கொண்டே வந்தன.

குருக்களின் “அஜுதாபிகள்” மீண்டும் அவரிடம் வந்தார்கள்.

“ஐயா! தர்மகர்த்தாவின் தான் தோன்றித்தனமான போக்கை மாற்ற உங்களால்தான் முடியும். உங்களின் நன்மைக்காக மட்டும் அல்ல, இந்தக் கோவிலின் வளர்ச்சிக்காகவும் சொல்லுகிறோம். நீங்கள் சுற்றுக் கண்டிப்புடன் இருந்தால் தர்மகர்த்தா தானாக வழிக்கு வருவார்.”

“எதுவோ நடப்பது நடக்கப்படும். அப்பன் சந்தரேல்வரன் அளந்தபடிதான் அவரவர்க்குக் கிடைக்கும்” என்று சொல்லிப் பின்வாங்கிய குருக்குருக்கு அவர்கள் உபதேசங்கு செய்து உற்சாக முடினார்கள்.

“குருக்கள் ஐயா! உங்களின் சக்தி உங்களுக்கே தெரியாது, இந்

தப் பெரிய கோவிலில், உங்களைப் போல் நேரகாலம் தவருமல், வேதாகம நெறி வழுவாமல் பூஜை செய்வதற்கு வேறு யாரால் முடியும்? சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்காவிட்டால் அடுத்த மாதத்திலிருந்து பூஜை செய்ய முடியாது என்று அறிவித்துவிடுங்கள். மிகு என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பார்ப்போம்”—எப்படியா வது குமப்பநிலை ஓன்றை உருவாக்கத் தடித்தார்கள் அவர்கள்.

குருக்கள் ஓன்றும் பேசவில்லை “பனம் போதாது என்பதற்காகப் பூஜை செய்யாமல் விட்டுவிடுவதா?” — அப்படி ஒரு நிலையை அவரால் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை.

குருக்களின் தடுமாற்றம் அவர்களுக்குப் புரிந்து விட்டது.

“பூஜை செய்ய வேண்டாம் என்று நாம் தடுக்கவில்லை. ஆனால், தர்மகர்த்தாவுக்கு ஒரு மாதக் கெடு கொடுக்கன். அவர் நீச்சயம் பள்ளிந்து விடுவார்” — குருக்களின் மனம் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகை

யில் அவர்கள் வாதித்து விளக்கி னர்.

குருக்களும் அப்படியே தர்மகர்த்தாவுக்கு அறிவித்து விட்டார்.

செய்தி ஊர் முழுவதும் பரவி விட்டது.

இன்றுதான் கடைசி நாள். குருக்கள் கொடுத்த ஒரு மாதத் தவணை இன்றுடன் முடிவடைகின்றது.

இப்போது ஒவித்துக் கொண்டிருப்பது சாயரட்சைப் பூஜைக்கான மனி. இன்றிரவுக்கிடையில் குருக்களுக்கும் தர்மகர்த்தாவுக்குமிடையில் சமரசம் ஏற்படாவிட்டால், நாளைக்கு.....?

இந்த மங்கல நாதம் நாளைக்குக் கேட்குமா?

அர்த்தஜாமய் பூஜையும் முடிந்து விட்டது. குருக்கள் வீட்டிற்குப் போகப் புறப்பட்டார்.

“தர்மகர்த்தா, சிலசமயம் உங்களிடம் வந்து தனியாக மன்றாடலாம். ஆனால் நீங்கள் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது. சமரசம்

**கிழக்கிலங்கையிலே தங்க நகை
வியாபாரத்தில் முன்னணி வகிக்கும்
ஓரேயொரு ஸ்தாபனம்**

நித்ய கல்யாணி

தங்க மாளிகை அன் கோ.

25, பிரதான வீதி, கல்முனை.

கண்ணைக் கவரும் வண்ண, வண்ண டிசைன்களில் ஓட்டி நகைகள் குறித்த காலத்தில் உத்தரவாதத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்.

தொலைபேசி:-224.

பேசுவதானால், எங்களின் முன்னிலையே எல்லாவற்றையும் பேசிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விடுக்கள். நல்ல முடிவு வரும் வரைக்கும் நீங்கள் கோவிலுக்கு வரவேண்டாம். தார் மகர்த்தா என்ன செய்யப் போகிறார், பார்ப்போம். விடிவதற்கிடையிலேயே அவர் வழிக்கு வருவார்... நீங்கள் மட்டும் எதையும் விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாது” என மீண்டும் அறிவுறுத்தினர் அவருடைய “அனுதாபிகள்”.

“உங்களை மீறி நான் எதுவுமே செய்ய மாட்டேன்” என்று உறுதி கொடுத்துவிட்டுப் போய் விட்டார் குருக்கள்.

வைகறைப் போது.

“டான்... டாண்டான்... டான் டான்...”

உஷ்ட காலப் பூஜைக்காவ மனி யோசை வழக்கம்போல் ஒலித்தது. அனைவருடைய கண்களிலும் மண்ணைத் தாவி விட்டு புதிதாக ஒருவரைத் தர்மகர்த்தா பூஜைக்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டாரா? ஊர்ப் பிரமுகர்களின் சொல்லை மதிக்காமல், புதுக் குருக்களைக் கொண்டு வருவதற்கு எவ்வளவு துணிச்சல் வேண்டும்?

குருக்களின் “அனுதாபிகஞம்”, அவர்கள் ஏற்பாடுசெய்த “தொண்டர்” கழும் பறந்து சென்றனர் கோவிலுக்கு. அடிப்படி, சண்டை என்று ஏற்பட்டால் அதையும் சமாளிக்கத் தயாராகத்தான் சென்றனர்.

ஆனால், தோவிலில் அவர்கள் கண்ட காட்சி....?

கர்ப்பக்கிருக்கத்தில் நின்று சுந்தரேஸ்வரப் பெருமானுக்குக் கர்ப்புறத் தீபாராதனை செய்து கொண்டிருந்தார் சுந்திரசேகரக் குருக்கள். வெளியிலே கூட்டத் தோடு ஒருவராக, தன்னை மறந்த நிலையில் அதைத் தரித்துக் கொண்டிருந்தார் தர்மகர்த்தா.

குருக்களுக்காக எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுக் கட்டசியில் இப்படிக் குட்டுப்பட்டதை நினைக்க, அவர்களின் இரத்தம் கொதித்தது.

பூஜையை முடித்துக் கொண்டு குருக்கள் வெளியே வந்தார்.

“உங்களின் நன்மைக்காப் பாடு பட்ட எங்களின் முகத்திற் கரியை

பூசிவிட்டமர்களே!” = குழற்றுந் தூருவர்.

“தாம்காத்தாவுடன் சமரசம் பேசுவதானால் எங்களையும் அழைக்க சொன்னாலோமே! ஏன் அழைக்க வில்லை?” — கொதித்தார் ஒரு வர்.

“சமரசமா?, எதற்கு?, யாருடன் சமரசம்?” — ஒன்றும் புரியாமல் குருக்கள் விழித்தார்.

“வீட்டிலேயே இருக்காமல் ஏன் பூஜை செய்ய வந்தீர்கள்?” அதப்படினர் ஒருவர்.

“என் அப்பன் சுந்தரேஸ்வரர் ணைப் பட்டில் விட்டு நான் வீட்டிலிருந்து சாப்பிடுவதா? என் வாழ்க்கையில் அப்படி ஒரு வேலையைச் செய்வேன் என் எதிர்பார்க்கி ரீர்களா?” — சர்றுச் சூடாகத் தான் குருக்களும் கேட்டார்.

“உங்களை இன்று கோவிலுக்கு வரவேண்டாமென நாங்கள் சொல்லவில்லையா? வரமாட்டேனே நீங்களும் உறுதி கொடுக்கவில்லையா? கேற்றிரவுதானே உறுதி கொடுத்தீர்கள்?”

குருக்கள் யோசித்துப் பார்த்தார்.

மனைவி: ஒரு முறைக்கு இரண்டு முறை யோசித் துப் பார்க்காமல் என் பெற்றேர் என்னை உங்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்து விட்டார்களோ.

கணவன்: உன் பெற்றேர் ஒரு முறையாவது யோசித்து இந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள். நான் ஒரு முறையாவது யோசித் திருந்தால் இந்தத் தவறைச் செய்திருக்க மாட்டேனே.

அவர் உறுதி கொடுத்தது உண்மைதான்; தனக்காகப் பரிந்து பேசுமுன்வந்தவர்களுக்கு எதிராக எதுவும் செய்வதில்லை எனத் தீர்மானித்ததும் உண்மைதான். அதே தீர்மானத்துடன் அவர் நிதிரைக்குப் போன்றும் உண்மைதான்.

ஆனால், வைகறையில் அவர் நிதிரை எதை விட்டெழுந்தபோது, கோவிலுக்குச் சென்று திருப்பள்ளி யெழுச்சி பாடி, அப்பன் சுந்தரேஸ்வரனுக்கு அபிஷேகம் செய்து திருவழுது படைக்க வேண்டும் என்ற ஒரே சிந்தனைதான் அவரை இயக்கியது.

எத்தனை எத்தனையோ மந்திரங்களை, ஸ்லோதங்களை, நாமாவளி களை அவர் பாடமாக்கியிருந்தார். இத்தனை வயதாகியும் ஓர் அகங்கரம் பிக்காமல் அவற்றை ஒப்புகிக்கும் சக்தி அவரிடமிருந்தது. அது மட்டுமல்ல, கோவிலுக்கு ஒழுங்காக வந்து போகின்ற பலரின் நாம, நட்சத்திரங்களும் அவருக்கு அத்துப்படி இத்தனை நாபகசக்தி படைத்த அவர், நேற்றைய இரவு கொடுத்த மிக முக்கியமான வாக்களை விட்டு விட்டார்.

குறுதி ஒன்றை மறந்து விட்டாரே!

“அப்பா! சுந்தரேஸ்வரா! நான் நினைக்கவேண்டியவை எவை? என் பதையும் நீதானே தீர்மானிக்கின்றும்! என் செயலாவது யாதொன்றுமில்லை அப்பனே.....!”

கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறிய தனை அவர் குறுகிய போதிலும், உறுதி தொனிக்கும் குரலில் தன்முடிவைச் சொன்னார். “தயவு செய்து என்னை மன்னித்து விடுங்கள். அப்பன் சுந்தரேஸ்வரன் ஆடுகின்றன. நாம் ஆடுகின்றோம். தர்மகர்த்தா எதை வேண்டுமானாலும் செய்யட்டும்... இந்தக் கட்டையில் ஜீவனிருக்கும் வரை என் அப்பனுக்கு பூஜை செய்யாவி ருக்க என்னால் முடியவே முடியாது.”

இப்படிச் சொல்லும் குருக்களை நம்பி, இனி அவர்கள் என்ன நடந்து வரும் கூறுகிறேன்.

டிக்கையை எடுப்பது? ஓவ்வொரு வராத அவ்விடத்தை விட்டு நழு வினர்.

உள்ளே அடியெடுத்து வைத்த குருக்களை அழுகைக் குரலொன்று தடுத்து நிறுத்தியது.

திரும்பிப் பார்த்தார், குருக்கள், “யார் தர்மகர்த்தாவா...?”

“என்னை மன்னித்து, விடுங்கள் குருக்களோயா...! ஒரு கணம் நானும் உங்களைத் தவறாகத்தான் கருதி விட்டேன்...” அழுது கொன்டே காலில் விழவிருந்த தர்மதர்த்தாவைக் குருக்களின் வார்த்தைகள் தடுத்தன. “ஆண்ட வன் சந்திதானத்தில் இப்படிச் செய்யலாமா? எழுந்திருங்கள்... ம.....”

தர்மகர்த்தா தொடர்ந்தார்.

“மற்றைய பணியாட்களுக்காகப் பரிந்து பேசிய நீங்கள், உங்களைப் பற்றி முச்சக்கூட விடவில்லை. இந்த உன்னதமான பண்பை

உனர்ந்தவன் நான். ஏதோ பெயருக்காகச் சம்பளத்தைக் கூட்டு வதைவிட, உன்னமையிலேயே பயன்படக் கூடிய முறையில் நிரந்தரமான ஓர் ஏற்பாட்டைச் செய்துள்ளேன். உங்கள் பெயரில் மாதந்தோறும் சேமிப்புப் பத்திரங்கள் வாங்கி வைத்திருக்கிறேன், இதோ அந்தப் பத்திரங்கள்.

நான் இப்படிச் செய்வதை அறிந்தால், நீங்கள் விரும்பமாட்டார்களோ என்ற பயம்னக்கு இருந்தது. அதனால் இதுவரை நான் விவரத்தை வெளியிடவில்லை, ஆனால் உங்களின் “அனுதாபிகள்” அவசரப்பட்டு விட்டார்கள். என்னிடம் வந்து ஏதோவெல்லாம் கேட்டார்கள். தமது கோர்க்கைக்களுக்கு நான் சம்மதிக்காவிட்டால் உங்களைக் கொண்டு “வேலை நிறுத்தம்” செய்விக்கப் போவதாகவும் பயமுறுத்தினார்கள். நானும் மனிதன்தானே! அவர்களுடைய அச்சிறுத்தலுக்குப் பணிய என் உள்ளாம் இடம் கொடுக்கவில்லை. பாரம்

முழுவதையும் அப்பன் சுந்தரேஸ் வரன் மேல் கோட்டு விட்டு, நடப்புது நடக்கட்டும் என்றிருந்தேன்... அப்பன் என்னைக் கைவிடவில்லை... நீங்கள்தான் தனக்குப் பூஜை செய்ய வேண்டும் என்று அவனே உங்களை அழைத்து வந்து விட்டான்...”

கண்களில் நீர் மலக அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த குருக்கள் “என் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட கிறலை யும் அழித்து விடு அப்பனே!” என மானலீகமாகப் பிரார்த்தித்தக் கொண்டுமிருந்தார்.

“டான்.. டாண்டான்.. டான்-ான்...”

காலை சந்திக்கான மணியோசை கீட்கின்றது.

உலக நினைவுகள் எல்லாவற்றை பும் மறந்து, சுந்தரேஸ்வரப் பெருமானின் திவ்யஸ்ரூபத்தில் நெஞ்சைப் பறி கொடுத்தபடி உள்ளே செல்கின்றார், சந்திரசேகரக் குருக்கள்.

தினபதி-சுந்தாமணி ஆறு ஆண்டு நிறைவின் போது எமது நல் வாழ்த்துக்கள்

நகை வைர வியாபாரிகள்

ஹரன் ஹவல்லர்ஸ்

போன்

444

50, கன்னடிப்பி, யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி

“இரத்தினம்ஸ்”

நாட்டார் பாடல்கள்

சுந்தியம்

மக்கள் கவிஞரி

மு. இராமலிங்கம்

செய்யும்

வழக்கம்

ஆ ஜைவிடுதல் மனித இனத்தில் பண்டுதொட்டு வரும் வழக்கும் பழைய காலத்தில் சுற்றிம் மக்களிடையும் இந்த வழக்கும் இருந்ததற்கு நம் தொல் இலக்கியம் சான்று பகரும். கவிஞர் மூர் வழக்கத்தை ஒடிடியே கவி இயற்றினர். சங்க இலக்கியத்தில் இது சூருவ எனப்படும்.

உண்ணும் உணவாகிய அன்னத்தைக் கொண்டும், அருந்தும் நீரை கொண்டும், உணவும் நீரும் மாறிய இருத்தத்தைக் கொண்டும். ஆணையிடுதல் பெருவழக்கு. ஏன்? ஆனை பொய்ப்பின் அவை நஞ்சாகு மாறும் என்பது மனிதனின் நம்பிக்கை.

அடுத்தபடி மனிதன் சீர்திருந்திய காலத்தில், தெய்வங்களில் நம்பிக்கை உண்டாயது. கடவுளின் மேல் ஆணையிட்டால். ஆனை பொய்க்குங்காலக்கில், கடவுள் தண்டிப்பார் என்பது நம்பி கூட கூட தண்டனையும் கண்கூடாக நிகழ்ந்தபடியால் அந்த நம்பிக்கை பரவியது. ஆணையிடுதல் இப்போது நீதிமன்றங்களாலும் அனுமதிக்கப்படுகின்றது.

தெய்வங்களுக்கு நம் வழிபாடு என்கிறதாகக் கேட்கும். அதுபோல் ஆணையும் தெய்வங்களுக்கு எடும். இதைச் சான்றேர் அறிவர். தெய்வ சிந்தனையில் ஈடுபட்டோர் இன்றும் அறிகின்றனர். இரண்டாயிரும் ஆண்டுக்கு முன்னிருந்தோரும் அறிந்திருந்தனர் என்பதைக் குறந்தோரை 87ஆம் பாட்டாலறிக்.

மனிதன் சிக்கலான சுந்தரப்பங்களிலேதான் தெய்வத்தின் மேல்

சுத்தியஞ் செய்தான். சாதாரண சந்தர்ப்பங்களில் தன் மேலும், தனக்கு இன்றியமையாத தன் தாய், தகப்பன், மனைவி மத்கள், சாஹூதரர் ஆகியோர் மேலும், தான் உண்ணும் உணவு, வெற்றிலை முதலானவை மேலும், தன் உடை மேலும் சுத்தியங்கள் செய்து, தன் நிரப்பாதுத் தன்மையையோ தன் உரிமையையோ நிலைநாட்டி வந்தான்.

இவ்வழக்கம் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலக எங்கும் உண்டு. எங்கள் நாயன்மாரும் இதற்கு விதிவிலக்கானவர்கள் அல்லவர் என்பதைப் பெரிய புராணம் படித்தவர் அறிவர். சுந்தரமூர்த்தி நாயனர், திருநீலகண்ட நாயனர் சுந்தரிங்களே போதும்.

பெரிய புராணம், சுந்தர சூரத்தி நாயனர் சரித்திரம், சங்கீயாரைக் கண்டு காதல் சூராண்ட கட்டம், “பெண்ணே,

நான் உம்மைப் பிரியேன்” என்று சபதஞ் செய்யும் பொருட்டுச் சுவாமி சுந்திரானத்தீட்டு வாரும் என்று சங்கிலியாரை வேண்டுகிறார் சுந்தரர். “சுவாமீ இதன் பொருட்டுத் தேவீர் சில சுந்திரானத்திலே சபதஞ் செய்வது தகாது, மகிழின் சீழே சபதுத் தெய்து கொடும்” எனச் சங்கிலியாரின் சேடியர் கூறுகின்றனர்.

இந்திகழ்ச்சியை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இதன் கீழ் தரும் தெம்மாங்குப் பாடல்கள் கூறும் சரித்திரத்தைப் படித்துப் பாருவது.

**அரக்கு லேஞ்சுக்காரா
பறக்கவிட்ட**

சண்டாளா

**மறக்கல எண்ணுசொல்லி
வலக்கையுந்
தந்திடுவாய்**

**வலக்கையுந்
தந்திடுவேன்
வருணசத்தியம்
செஞ்சிருவேன்**

**மீண்ட்சி கோயிலுல
வேட்டிபோட்டுத்
தாண்டித்தாரேன்**

**மீண்ட்சி கோயிலுல
முன்னம்ஔரு
கம்பம்உண்டு**

**கம்பத்தைத்
தொட்டுத்தந்தா**

களங்கம் இல்லை
உன்மேலே

உடுத்த வேட்டியை நிலத்திலிட
கீச் சுந்த பின், சுத்தியந் தவ
றின். உடுக்க உடையில்லாது
கூடும்பும் அவனை ஒறுக்கும் என்
பது கொள்கை

த வி த ததாகை, 108 ஆம்
பாடல். செல்வர் மளையில் சிறு
தொழில் புரியும் ஆடவன் ஒருவ
ஞம் பெண் ஒருத்தியும் காதல்
கொண்டிருந்தனர். ஆடவனிடத்
நில் ஒழுகக்கூடு இருப்பதைப்
ப்ரன் னர் தெரிந்து கொண்ட
திட்டன். அவனை வெறுக்கின்றார்.
“கிருமால் அடியைத் தலையால்
தோட்டுத் தவறு, செய்திலேன்”
என்று அவன் கூறிய சூள் கேட்டு
ஏது சினந் தணிக்கின்றன.

மனதில் இதனைப் பதித்துக்
கொண்டு பாயரக் காதலர்
ஐ வர் தம்தங் காதலியருக்குக்
செய்து கொடுத்த சத்தியங்களைப்
படித்துப் பாருங்கள்.

ஆடிமுதல் தேதியிலே
அம்மன்சந்நதிக்
கோயிலிலே

ஆணையிட்டுக்
கொடுக்கிறேன்டி
அழகான மாமயிலே

கலங்காதே கைவிடலை
காளிகோயில்
முன்னைலே

கற்புரத்தை
உனக்குமுன்னே
கைபோட்டு

அணைச்சிடுவேன்
கானமயிலே உன்னைக்

கைவிடல
என்றுசொல்லி

வேலவர் கோயிலிலே
வேட்டிபோட்டுத்
தாண்டித்தாரேன்

[“மீ னுட் சி கோயிலே
வேட்டி போட்டுத் தாண்டித்
தாரேன்” என்றும் பாடம்
உண்டு.]

கல்லில்

அடித்துத்தாரேன்
கண்டசத்தியம்

செய்துதாரேன்
மீஞ்சிக் கோயிலிலே
வேட்டிபோட்டுத்
தாண்டித்தாரேன்

[க ஸ் ல் அடித்தித்
தாரேன் — சிலாசாசனமாகக்
க ஸ் லி லை என் சொல்லைப்
பொறித்து விடுகின்றேன்]

கண்ணுலே
அடிச்சத்தாரேன்
கண்டசத்தியம்
பண்ணித்தாரேன்
சிக்கந்தர்
மலைக்குவாங்க
சேலைபோட்டுத்
தாண்டித்தாரேன்

[மனித அவயவங்களுள் கண்ணே
பிரதானமானது. எனவே கண்
மேல் ஆணையிடும் வழக்கு ஏற்பட்டது. சிக்கந்தர் மலை—கிரேக்கப்

“தினப்பதி”யின் ஆரூவது ஆண்டு மலர் பூர்த்தியை
முன்னிட்டு எமது வாழ்த்துக்கள்!

)0(—

கணைசன் ஸ்டோர்,
13, மந்திய வீதி, மப்பக்களப்பு.

(உரிமையாளர்: R. S. கணைசன்)

ஏஜன்ட்:— “தினப்பதி” ஸ்தாபன வெளியீடுகள், மற்றும் குழுதம், கல்கி ஆகிய
பத்திரிகைகள்.

கிளை:—

நியூ ஈஸ்வரி ஸ்டோர்,

451, நீர்கொழும்பு வீதி, வத்தளை.

உங்களுக்குத் தேவையான திருமணப் பரிசுகள், சகல விதமான சாய்ப்
புச் சாமான்கள், விளையாட்டுப் பொருட்கள், காகிதாதிகள், மற்றும் மங்கையர்
விரும்பும் நவநாகரிக நவீன பொருட்கள் ஆகியவற்றி ற்கும், தையற் பொருட்
களுக்கும் சிறந்த ஸ்தாபனம்.

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

போர் வீரர் பெயரால் வந்த
குன்று.]

தலைவன் சத்தியந் தவறின்,
அவனுற் குன்றப்பட்ட குடவன்
அவன் ஒறுக்குமென்பது இலக்கியக் கொள்கையும் (குறுந். 87)
பட்டாரக் கொள்கையுமாம். பின்
வந்த பாடல்கள் பா ம ர க்
கொள்கையை வலியுறுத்துவன்.

எலுமிச்சம் பழம்போல
இருபேரும் ஒருவயது
சரிவா இருப்பமின்னு
சத்தியமும் கூறினமே
சத்தியம் பலியாதோ
சாமிஉன்னைக்

கேட்காதோ

கிழக்கிருக்கும்
தூரியன்போல்
எனக்கொருத்தன்
கிடையாதோ!

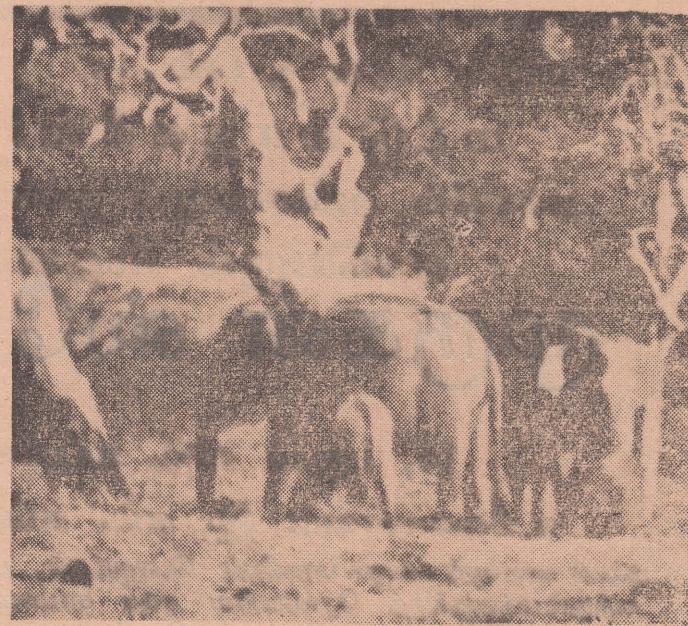
கிழக்கே உதிப்பதில் கூரியன்
தட்டுது. அது போல் சொல்
தவறாதவன் கணவன்.

தன் கா க ஸ் மனவியைப்
விடிந்து, பரத்தை ஒருத்தியுடன்
ஷடி இன்புற்று வந்த ஒரு தலைவன்,
மலூங்காள். தன் தலைவியையும்
வர்தா அனுக, அவன் அவனுக்கு
இனங்காது, “தின்னைப் பிரியேன்
என்ற திருச்சிரலைவாய் முருகன்
முன் செய்த குன்று பொய்க்
தாம்” என்றார். இந்து அக-
நானாறு, 26ஆம் பாட லி ஸ்
போருள். பின்வரும் பாடலும்
அதே பொருளைத் தருவது.

திருச்செந்தார்
ஓரத்திலே
விரிச்சதலைப்
பாலத்திலே
விரும்பிச் சொன்ன
சத்தியங்கள்
வீரைக்கப் போனதய்யா-

திருச்செந்தார் வெலவனின்
ஆணை செல்லும் எல்லை குதிர்
காமநாதனின் எல்லைபோல் அத-
ன்று செல்லும். கோயில் ஓரக்
தில் செய்த சத்தியமோ பிழை
செய்தாரைத் துண்டிக்கத் தப்
பாது என்பது நம்பிக்கை-

குறுந்தொகை, 25ஆம் பாடல்,
தலைவியைக் கணவில் மணந்த
காலத்தில் தலைவனுகை காளவன்

தலைவன் தான் அவ்விடத்தே
இருந்தனன். ஓடுகீஸ்ற நீரில்
ஆட்ல் மீனின் வரவை உண்ணும்
பொருட்டுப் பார்த்து நின்ற
நார்யை இருந்தது. வேறு எவ-
ருமே இல்லை. நாரை சான்று
சொல்லமாட்டாது- தான் கூறிய
உறுதி மொழியினில்லும் தலைவன்
தவறினால் தலைவியால் செய்யக்
கூடியது ஒன்றுமே இல்லை. இதே
பொருளைத் தருவன பின்வரும்
மட்டக்கூஸ்புக் கவிகள்.

வெள்ளி வியிவெள்ளி

வெள்ளாப்பில்

மறையு மட்டும்

சொன்ன கதைக

கௌல்லாம்

சோப்பனமாய்

மறந்தாரோ!

இஃது இரவுக் குறிக்கண்
கொடுத்த வாக்குப் போன்றது-

வாயிருந்தால் இந்த

யைது வந்த புளிய மரம்

சொல்லாதோ ஏந்தன்

துரை சொன்ன

உறுதி மொழி!

இச்சொல் ஓவியத்தில் களித்
துறவும் பழைய கருத்தொற்று
மையும் தொனித்தலைக் கான்க-

“ஆனை முகன் வேலவ
ஞக்கு அண்ணாமடி, அவ
னைக் காட்டி வள்ளி
பெண்ணை மணந்து
கொண்டான்டி!” கிரா
மப் பகுதி மக்களிடையே
இப்படியான சிந்துகஞக்
கும் குறைவில்லை. தாய்
யானை தான் ஈன்றெடுத்த
குட்டியின் ஸ்பரிசத்தை
அலாதியாக அனுபவிக்
கும் அற்புதக் காட்சி
இது.

மத்திய இந்தியாவில்
வழங்கி வரும் இப்பொருள்
கொண்ட பாட லொன்று

Songs of the Forest

என்னும் நாவில் (பக். 130)
ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்
துத் தரப்பட்டுள்ளது.

you have forgotten what you
said to me under the
Mango tree.
why have you forgotten?

மலையறி, தமிழர் நாட்டுப்
பாடல்கள், தமிழ் நாட்டுப் பாம
ரர் பாடல்கள் முதலிய நால்சளி
விருந்தும் சில பாடல்கள் இங்கு
தெரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன-]

மீன் பாடும் தேன் நாபாம் . . .

மட்டு மாநகரில் !

மக்களின் அபிமானமும் நன்மதியும் பெற்ற

மாபெரும் ஸ்தாபனம்

முருகன் ஸ்டோர் ஸ்டோர்

14, பஜார் வீதி, மட்டக்களப்பு.

உரிமையாளர்: இ. எம். சுப்பிரமணியம்.

மக்கள் மனதைக் கவரும் பாவளைப் பொருட்கள், பீடி, சுருட்டு வகைகள் மற்றும் மக்களுக்குத் தேவையான சகல சாமான்களும் சகாய விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இன்றே விறையம் செய்யுங்கள்.

“தினபதி”யின் ஆரூண்டு நிறைவிற்கு எமது ஸ்தாபனத்தின் நல்வாழ்த்துக்கள்.

ஸ்ரூடியோ விறையா

★ சிறந்த படப்பிடியும்

★ குறைந்த கட்டணத்தில் விறைவான சேவை

★ கண்கவர் வர்ணங்களில்

கவர்ச்சிகர புகைப்படங்கள்

முதலியவற்றிற்கு உகந்த ஸ்தாபனம்

ஸ்ரூடியோ - விறையா

55, பிரதான வீதி, திருக்கோணமலை

“எங்கிருந் துற்றனம்
யாது குறித்து நாம்
இங்குவந் தேமெனத்
தேரேம் —

உயிர்

எங்கிருந்துற்றது இனி
எங்கு செல்லுமோ
என்பதை நீவிரும்
தேரீர்.”

என்பதற்கிணங்க, நாம் இவ்
வலகுக்கு எங்கிருந்து வந்தோம்?
எதற்காக வந்தோம்? நம் உயிர்
எங்கிருந்து இவ்வடிலுக்கு வந்
தது? இது பின்னர் எங்கு போகி

தனிப்பட்ட திவுகளுக்கேரா அனுப்
பப்படுகிறனல்லவா?

அது போல, இவ்விரிகள்
செய்த நன்மை தீமைகளுக்கேற்ற
படி தண்டனையோ, போக
பாக்கியங்களோயோ அனுபவிக்
கும் பொருட்டுத்தான் அவை

இறைவனால் இங்கு அனுப்பப்பட்
ஞன்ன. அந்தக் காரியம் முடிந்த
வடன் அவ்விரிகள் தாம் வந்த
இடத்திக்கே திரும்பிப் போக
வேண்டியவை.

நாம் போய்ச் சேர வேண்டிய
இடம் கடவுளின் திருவடி நிழலா
கிய மோட்ச லோகம் அல்லது,

ஹிவப் பிரயாணம்

மாத்தஜா அருணேசர்

நது? இதையெல்லாம் நாம் சிந்
தித்துப் பார்த்ததுண்டா?

சிந்தித்துப் பார்த்தால்தானே
உண்மை விளங்கும். உண்மை
என்னவென்றால், நாம் வசிக்கும்
கடல் சூழ்ந்த இவ்வகைமானது
நமது சொந்த உகைமல்ல. நாம்
வேறு உவகத்தைச் சேர்ந்தவர்
கள். கடவுளிடமிருந்து இப்புவகை
மாகிய வெளியூருக்கு நாம் அனுப்
பப்பட்டிருக்கிறோம்.

நம் ஆத்மாவானது கடவுளின்
ஒர் அமிசமாகும். கடவுள் பர
மாத்மா: நாம் ஜீவாத்மா.
படைப்பின் போது அப்பர
மாத்மாவிலிருந்து பிரிந்து தான்
இந்த ஜீவாத்மாவாகிய நாம்
பூவகமாகிய வெளியூருக்கு
அனுப்பப்பட்டு வந்துள்ளோம்.
என் இங்கு அனுப்பப்பட்டுள்
கோம் என்பதைப் பார்ப
போம்.

இருவனுக்கு அவன் செய்த குற்
றத்திற்காக தண்டனை விதித்து
அத்தன்னையை அனுபவித்தற்
கென அவன் சிறைச்
சாலைக்கோ கடலுக்கப்பாலுள்ள

முத்தி வீடாகும். உலகில் பிறந்த
எறும்பு முதல் புல் பூண்டுகளுட்
பட எல்லா உயிர்களும் தமக்குத்
தெரிந்தோ தெரியாமலோ இந்த
முத்திப்பேறு என்ற நிலையை
நோக்கிச் சென்று கொண்
டிருக்கின்றன.

அதிலும், பகுத்தறிவள்ள மக்கள் தாம் வந்த வரவை மறவா
மல் நினைந்து, உண்டு, உடுத்து
உறங்குவதே சுகம் எனக் கருதா
மல் அம்முத்தி நிலையை அடைவ
தன் பொருட்டு திவிர முயற்சியில்
ஒடுபட்டிருக்கின்றனர். இதுதான்
ஜீவப் பிரயாணம் என்றது.

நாம் போய்ச் சேர வேண்டிய
பேரினப் நாடாகிய பேருருக்குச்
செல்லும் பாதையானது கல்
லும் முள்ளும், கரடும்
மலைகளும் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. அப்பாதையில் செல்லு
வது அதிக கடினம், துன்பம்
கொடுப்பதாகவும் இருக்கும்.

ஆனால் அக் கஷ்டங்கசௌயும்
துன்பங்களையும் இலட்சியம் செய்யாமல் மனதைத் திடப்படுத்திக்
கொண்டு சென்றால்தான் பேரின்

பப் பேரூரை அடைந்து, நித்தியா
னந்த சுகத்தை அடையலாம்.

இந்தத் திட நெஞ்சத்தைக்
கொண்டவர்கள் மெய்யறிவின
ராகிய ஞானிகளே. அதனால்தான்
அவர்கள் உடலை விட்டுப்
போவதற்குச் சிறிதாம் அஞ்சல்
தில்லை.

உனவு உண்பதற்கு முக்கிய
ாதனமாக உள்ள இலையானது,
உனவு உண்டபின் தொடுக்கரு
யோக்கியமற்றதாய் ஒழிக்கிறது
போல, உடலினாகிய பயனைப்
பெற்ற பின் உடல் தேவைப்
படுவதில்லை. உடலால் ஆகிய
பயனை அடைந்தவர்கள் உடலை
விடுவதற்கு வெறுக்க மாட்டார்கள்.
ஞானிகள் உடலை வெறுத்
துப் பேசவது இதனுலேயே.

ஆனால் உடலினாகிய பயனை
அடையாதவர்கள் அவ்வடலை விடு
வதற்கு வருந்துவது இயற்கையே.
ஆகவே உடற் பயனை அடையும்
வரை உடலைப் பாதுகாப்பதும்
அவசியமே. மாட்டிப் பிறவி
அறம், பொருள், இன்பம், வீடு
ஆகிய நான்கினையும் பெறுதற்குச்

சாதனமாகப் பயன்படுவதால்
அது பாதுகாப்புக்கு உரியதே.

உடலோடு கூடிய ஆத்மா இப்
பயன்களைப் பெறுவதற்கு உடலைத்
தான் கருவியாகக் கொள்ள.
வேண்டும். ஆதலால் ஆத்மா
வகு உடலும் இன்றியமையாத்
துணையானதே.

“தேகமிருந்தல்லோ
சித்தெல்லாம் ஆடலாம்
தேக மிருந்தாக்காற்
செயலெல்லாம்
பார்க்கலாம்
தேக மிருந்தாக்காற்
சேரலாம் முத்தியே.”

என்றார் திருமலர்.

ஜீவப் பிரயாணிகளாகிய நாம்
இந்தப் பிற நாட்டில் வழி தவறிய
போகாமலிருக்க ஒரு நல்ல வழி
காட்டியும், பிரயாணத்தில் சோர்
வடையாதிருக்க நல்ல ஆற்றலும்
தேவை.

இந்த நல்ல வழிகாட்டிதான்
இறைவன். இவ்விறைவளைப் பக்தி
வழிபாட்டினால் இறைஞ்சி நமக்கு
நல்வழியைக் காட்டி விடுப்பாடு
வேண்டிக் கொண்டால் நமக்கு
அவர் தவறுது நேர் வழியைக்
காட்டுவார்.

பிரயாணத்தின் போது தேவை
யான ஆற்றல்தான் ஆத்மீக அறி
வும் நல்லவாழுக்கமும். இந்த
ஆற்றலைத் தேடிக் கொள்ளா
விடில் நம் பிரயாணத்தில் துண
பமே வந்து சேரும். நாம்
போகக் கூடிய இடத்துக்குப்
போய்க் கேர முடியாதவாறு தடை
யும் ஏற்படும்.

கடவுள் நமக்கு நேர் வழியை
வகுத்துக் காட்டியிருந்தும் நாம்
தான் அறியாவையால் வழி தவ
ற்க தன்பத்தில் அகப்பட்டுக்
கொள்ளுகிறோம். நாம் கேட்ட

காமலே தடவுள் நேர் வழியை
நமக்கு அறிவுறுத்திக் காட்டி
யிருக்கிறோம்.

மனித உடலையும், அதற்குரிய
நல்ல அறிவையும் ஆத்மாவையும்
கடவுள் கொடுத்திருக்கிறார். அறி
வைக் கொண்டு நல்ல வழியை
நாம் பின்பற்ற வேண்டும். அதனை
விட்டு, உலகு ஆசைகளாகிய
மன், பெண், பொன் முதலியவை
களைப் பெரிதாகக் கருதி, தனக்
குக் கடவுள் அருளிய மனம் மெய்
மொழிகளையெல்லாம் இவ்வாசா
பாசங்களை அடைவதற்கான
முறைகளையே உபயோகப்படுத்
திக்கெட்டொழிந்தால் அது அந்த
ஆத்மாவின் குற்றமேயல்லாது
கடவுளின் குற்றமல்ல.

இவ்வகைத்தில் வந்து தங்கி
யிருக்கும் சில காலத்தில் நாம்
தேடிய மன், பெண், பொன்கள்
எல்லாம் திடியென் நம்பி
யிருந்து, எங்கிருந்து, வந்
தோமோ அந்தப் பேருரை
மறந்து, இங்கேயே நிரந்தரமாய்
தங்கிச் சுத போகுங்களுடன்
இருக்கலாம் என்று; நினைப்புது
வீண் காலே. போகுங்கள்
நாம் இவ்வடிலை விட்டுப் போகும்
போது நம்கூட வரப் போவ
தில்லை.

நமக்குச் சாவி எந்நேரமும்
வரக் காத்திருக்கிறது. இப்பவோ
பின்னேயா, இன்னுஞ் சற்று
நேரத்திலோ எப்போது சாவி
வரும் என்பது நமக்குத் தெரியாது.

“முற்றியினின் கனியதிரும்
பழுப்புற்றுத்
தழையுதிரும்
முழுதுமே நெய்
வற்றியினின் விளக்கவியும்

என்னவோர்
திடமுன்டு மக்கள்
காயம்

பற்றிய அக்கருப்பத்தோ
பிறக்கும் போதோ
பாலப் பருவத்தோ
முப்பு
உற்ற பின்போ வீழ்வு
தென் நிலையின்றே
விதன் பெருமை
யுரைப்பதென்னே.”

“பிறந்திடு முன் செலும்
பிறந்த பின்னர் மெய்
துறந்திடும் சில
பகவிருந்து துஞ்சமால்
சிறந்திடு காளையில்
தேயு மூப்பினில்
இறந்திடும் அதன்பாரிக்
இயம்பலாகுமோ?”

காயானது முற்றிய பின் விழும்,
இலையானது பழுத்த பின் உதி
ரும், விளக்கானது என்னைய
வற்றிய பின் அவிந்து விடும் என்ற
நியதி உண்டு. ஆனால் மக்கள் உடல்
கர்ப்பத்தில் இருக்கும் போதோ,
பிறக்கும் போதோ, குழந்தைப்
பருவத்திலோ, காளைப் பருவத்
திலோ, கிழப் பருவமடைந்த
போதோ எப்போது விழும்
என்று ஒரு உறுதியில்லை.

இவ்வாறு நிலையற்ற உடலைத்
தாங்கிய நாம் இதனை விட்டுப்
பழுப்பட எப்போதும் தயாராக
இருக்க வேண்டும். அதற்கு முன்,
இவ்வகைத்தில் இருக்கும் வரை
நல்வழியில் நடந்து ஈசனருளைப்
பெற்று அவனியை அடைவதற்
கான முயற்சியை தவறுது செய்து
வர வேண்டும். அந்திலையை
நாமெல்லோரும் பெற்றுய்திடு
வோமாக.

பசுப் பாலின் நிறம் கறுப்பு!

1891-ஆம் ஆண்டு ஒஹியோவிலுள்ள சில்கோதி என்ற நகரிலிருந்த
பரோ” என்பவரிடம் “மோலி” எனும் பெயருடைய ஒரு பசு இருந்தது. அந்தப் பாலின்
நிறம் வெண்மையல்ல — கறுப்பு! அந்தப் பாலிலிருந்து எடுத்த வெண்ணையோ
பாதைக்குப் போடும் தாரைப் போல் இருந்ததாம்! பாலின் ருசி எப்படியிருந்திருக்கும் என்று
என்னுகிறீர்களா? வெள்ளைப் பாலுக்குள் ருசிதான்!

“ருபேட் ஹென்ஸ்

செய்யாண்டான்

கண்ட

ஸ்ரேயுணரும்

பேராசிரியர்

உக்கூ
உலாஞ்சு

காந்தி ஈ.வித்தியானந்தன்

2 லகிற் காண முடியாத பேய்தலோப் படைத்து, உயிருள்ள உண்மைப் பிறவிகள் போல எம் கண் முன் நிறுத்தி, மாணிடர் செயல்களை அவற்றிடம் தூந்தித் தழப் பாணி பாடியவர் காலிச் சக் கரவர்த்தி செயங்கொண்டான். பெண்ணுலகிலே தலைமை வாய்ந்த வள், பலர் தற்குழப் பொலிவுடன் விற்றிருப்பது மரபு. அது போல, காட்டிலேயுள்ள கோயிலிற் பேய் கள் தூக் காளிதேவி கொலுவில் விற்றிருக்கிறன். அச்சுமும் நகைப் பும் ஒருங்கே விளாவிக்கும் அப்பேய் கள் பட்டினியால் வாடி நிற்கின்றன.

அவ்வேலோயிற் கோயில் நாயக நடும்பேய் தேவியை வணங்கி, முத்திரையின் வரவை உணர்த்துகின் றது. தேவியின் ஆணைத்துக்கையை முதுபேய் அவள் முன்னிலையில் வந்து தான் கற்ற இந்திர ஜால வித்தை யைக் காட்டிற்று. அவற்றைப் பேய்தன் விரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அபயன் முற்காலத்தே கொள்றிடித் தேவையின் பின்களை இந்திர ஜாலத் திற் காட்டி, “நீலம் அடங்கலும் பின்சுகள் பார்; இவை கிடக்க நம்முடைய பேயலாத பேய்கள் பார்” என்று முதுபேய் காட்டிய போது வித்தையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பேய்கள், வித்தை என்பதனை மறந்து, பின்தைத் தின்புதற்கேள ஒன்றின் மேலொன் ஈக விழுந்தன. ஆனால், அவை இரக்க ஆரைன வெறுஷ்கையையே நக்கின; தகையென்று, வெற்று, நிலக்கையே கிண்டின. இதனை ஆசிரியர்.

விழுந்து கொழுங்குரு திப்புன் வென்று வெறுஷ்கை

முகந்தி முகந்தி
எழுந்து விழுந்தசை
யென்று நிலத்தை
இருந்து
தாரா விருமே
எனத் குறிப்பிடும்போது, மாணிடர் இயல்லபை அங்கு கானுகின் ரேம்.

பின்பு கலிங்கப் போரை நேரிலே பார்த்த ஒரு கூளிப்பேய், தன்னுடைய கால் தனது பிற்பட,

மனத்து உவகை தன்னி வர, ஓடி வந்து, “இரத்த வெள்ளத்தைப் பருக, எழுக, எழுக” வென்று கூறு வின்றது. இந்நற் செய்தியைக் கேட்ட பேய்கள்,

தகையைப் பின்ம் தின்ற போறப் புத்தமெய் சிரித்து மேல் விழுந்தமே ஒகை சொன்ன பேயின் வாயை ஓடி முத்த முன்னுமே

பிள்ளை வீழ் வீழுவும்
பெருந்து ணங்கை
கொட்டுமே
வள்ளை பாடி ஆடி ஓடி
வாவை வை மைக்குமே

எனச் செயங்கொண்டார் கூறும் போது, பேய்களின் செயல்கள் மனிதர் செயல்களை ஒத்திருக்கின்றன.

மகிழ்வான செய்தியைக் கேட்டு மக்கள் உடல் பருத்தலும், சிரித்த ஓம், ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுது ஓம், அச்செய்தியைக் கொண்டந் தவரை முத்தமிடுதலும், பிள்ளை கள் கீழே வீழப் பாடி ஆடுதலும் இயல்புதானே.

பின்பு காளிதேவி பேய்க் கூடி உத்தாடன் போர்க்களக் காட்சி களோப் பார்த்து விட்டு, “கரி சொரியக் குமிஹாவிட்டுக் குள மடைப்பட்டது போலும் குருதி யாடிக் கூழ் சமையுங்கள்” என்றால், உடனே, சாதாரணப் பெண்கள் பேர் சொல்லித் தமது கூட்டாளிகளை அழைப்பது, போலப் பேய்களும், “ஆஹ்மோடி, நெடு நின்மாலை, குடைகலதி, கூர் எயிறி, நீவி, மறிமாடி, குதிர் வயிறி” எனப் பெயர் சொல்லி ஒன்றாலே ஒன்று, அழைத்திருக்கின்றன.

பெண்தள் போலப் பேய்களும் பல் தலுக்கி, என்னென்று இட்டு, நினக்கலிங்கம் விரித்து விரித்து உடுத்து, கைவளை, காலவளை, புளைந்தது, பாளையை அடுப்பேற்றி “கொலைவினுடை” படு கரிக் குழிசியுட் கூழினுக்கு உலையெனச் சூதிரையின் உதிரம்” சொரித்து, தீ உட்டி, நெல்லுக்குற்றி, அரிசியிட்டுக் கூழ்

வைத்தியர்: நீர் தினமும் இரு பது சிகரட் குடிப்புதா கச் சொன்னீர். உமது வியாதி திருமட்டும் அதில் பாதிதான் குடிக்க அனுமதிப்பேன்.

நோயாளி: நான் முன்னர் கூறியது தவறு டாக்டர். நான் தினமும் நாற் பது சிகரட் குடித்து வருகிறேன். இனித் தங்கள் கட்டளைப்படி நடக்கிறேன்.

சமைத்து, பதம் பார்த்து இரக்கு கின்றன.

ஊரிலே சமைத்து முடிந்ததும், பந்தி வைப்பார்கள். அது போலவே பேய்களும்,
“பரிசு படவே

கலம் பரப்பிப்
பந்தி பந்தி பட உங்கள் வரிசை யுடனே

இருந்துண்ண

வாரீர் கூழை வாரீரே”
எனப் பந்தியிருத்திக் கூழை வார்க் கின்றன.

பந்தியில் உண்ண முன் பிராமணர் முதலியோருக்கு உணவு அளிப்பது மக்கள் வழிக்கம். அதே வழிக்கத்தினைப் பேய்களும் பின்பற்றுகின்றன:

அவதி இல்லாச்

சுவைக் கூழ் கண்டு

அங்காந்து அங்காந்து

அடித்துக்கியும்

பலதி; பிட்சாம்

தெகி எனும்

பனவப் பேய்க்கு வாரீரே

எனப் பிராமணப் பேய்க்குக் கூழ் வார்க்கும்படி கூறப்படுகின்றது. அதன் மேல் சமணப் பேய், குருட் கேப் பேய் போன்ற பல பேய் கருக்குக் கூழ் இடப்பட்ட சின்,

பேய்கள் தாம் குடர், இஞ்சி, எலும்பு, முளை முதலியவற்றை உண்டு வாய் கழுவி, வெற்றிலை பாக்குப் போடுகின்றன பண்ணும் இவளிச்

செவிச் சுருஞும்

பரட்டிற் பிளவும்

படு கலிங்கர்

தண்ணின் மணியிற்

சுண்ணும்பும்

கலந்து மடித்திருத்

தின்னேரே

என ஆசிரியர் கூறுவதற்கால், அவர் கஞ்சு குதிரையின் செவிச் சுருள் வெற்றிலையாகவும், அதன் பரடு பாக்குப் பிளவாகவும், கலிங்க வீராது கண்ணிலுள்ள வெள்ளை சண்ணும்பாகவும் அமைந்தமை அறியலாம்.

மேலே பேய்கள் ஆற்றிய செயல் தன் யாவும் மக்கள் செய்யும் சேயல்களாகிச் செயங்கொண்டார்கள் பாவனாச்சியைப் புலப்படுத்துவனவராய் அமைந்துள்ளன. பேயுலகைப் படைத்து, அதனை மனித உலகோடு இணைத்து, குலோத்துங்களின் புகழைப் பரணி வாகப் பாடி இலக்கிய உலகில் தமக்கென ஒரு நிரந்தர உலசைச் செயங்கொண்டான் பெற்று விட்டார்.

அழுதவாக்கு

பிரம்பும், தடியும் உபயோகிக்காமல், கோபமும் குறையும் இல்லாமல், சம்பளத்தையும், வெகுமதியையும் எதிர்பாராமல் நமக்குக் கற்பிக்கும் சிறந்த ஆசான் நூல்களே. நூல்களைச் சென்றடைந்தால், உறங்காமல், சோர்வு கொள்ளாமல் அவை நமக்கு அறிவு கற்பிக்கும். நீங்கள் தேடும் பேபா து எதையும் மறைக்காமல் அளிக்கும். நீங்கள் பெருந்திங்கு செய்தாலும், வசைமொழி சூருமல், உங்கள் அறியாமையைக் கண்டு நகைக்காமல் கற்பிப்பனவும் நூல்களே.

- றிச்சேட் டி. பியூறி

மில்க் வைற் நீல சோப்
மில்க் வைற் பார் சோப்
மில்க் வைற் சலவைப் பவுடர்

மேலுறைகளை அனுப்பி அறிவு நூல்களை வாங்கிப் படியுங்கள்.

யில்க் வைற் சோப் தொழிற்சாலை
யாழ்ப்பாணம்.

முகன் முதலாக ஓர்
ஆசிரியை அதுவும்
“பில்ஸ்” தமது ஒரே
உதவி ஆசிரியையாக
வருகிறார் என்றதும்
இளம் ஆசிரியர்
பொன்னையாவுக்கு
தலைகால் தெரியவில்லை.
அப்படிப்பட்டவர்
மில்சரோஜா வந்ததும்
யேற்றந்தவர் போல்
யேற்றந்தவர் போல்
ஆனது ஏன்?

ஸ்ரீ சரோஜா

நவம்

பொ ருமலோடு உருமியை
விழுங்கிக் கொண்டான் பொன்
லையா.

“என்னா ஒரு மாதிரிப்
யேற்றந்தவென்ப் போல் விக்
கித்து நிற்கிறோய்?” என்றால் அரு
கில் நின்ற இராமநாதன்.

“ஹாம்...” என்ற பெருமுச்ச
அதற்குப் பதிலாக வெளிவந்தது
பொன்னையாவிடமிருந்து.

“என்னா நான் கேட்கிறேன்,
மீண்டும் பதிலாக வெளிவந்தது
பொன்னையாவிடமிருந்து!

“வாய் அடைத்துப் போயிற்
நடா ராமநாதா! அதுதான்
பெருமுச்ச விட்டு மூக்கால்
பதில் சொல்லி அழுகிறேன்” —
பொன்னையாவுக்கு அழுகையே
வந்துவிடும் போவிருந்தது.

இராமநாதன் விட வில் லை.
பொன்னையாவின் வாயைக் கிண்டிய
விடுவதற்கேற்ற மாதிரி “அவ
லை”த் தூவிக் கொண்டேயிருந்
தான்

“அவல்” கொஞ்சம் வேலை
செய்ய ஆரம்பித்தது. பொன்
னையா பேசினான்: “அதற்கெல்லாம்
கொடுத்து வைத்திருக்க
வேண்டும்தா” — மீண்டும் ஏக்கப்
பெருமுச்ச!

“டேய் பொன்னை! பெருமுச்ச
விடுவதைக் கொஞ்சம் உச்ச
வாம்பு செய்து கொள்ளடா. நீ
விட்டுத் தொலைக்கும் ஒவ்வொரு
பெருமுச்சம் இல் விராந்து
இருந்தல் விகிதம் உன் உடம்பின்
எடையைக் குறைத்துக் கொண்டு
வரப் போகின்றது” என்று பொன்
னையாவின் பெருமுச்சக்குத் தடை
விதிக்கான் இராமநாதன்.

“கூட்டு வேண்டுமே! “நல்ல
வார்த்தை சொன்ன நையா
இராமா. அப்படியே நான் பெரு
முச்ச பெருமுச்சாய் விட்டு; என்
உடம்பின் எடை இரண்டு இரண்டு
இருந்தலாய்க் குறைந்து கடைசி

யில் நானே இல்லாமல் அழிந்து
போய் விட வேண்டும்தா,
இராமா!”

பொன்னையாவை ஒரு தடவை
ஏற இறங்கப் பார்த்தான் இராம
நாதன். பின்னர் சொன்னான்: “அப்
யா என்னடா ஆயுத்து நேர்ந்தது
உன் வாழ்க்கையில்?”

“நீ கொடுத்து வைத்த
வண்டா” — பொன்னையாவின்
தூளிவில்லாத பதில் இராம
நாதனை மேலும் குழப்பியது.

“என்னடா, என் தலையைப்
போட்டு உருட்டுகிறேய். நான்
என்னதையடா கொடுத்து
வைத்தேன்?”

“இராமா! நீயே சொல்லும்!
எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற பாட
சாலை எப்படிப்பட்டது?”

“நல்ல இடம். திரும்பிய பக்க
மெல்லாம் பச்சைப் பசேல் என்ற
இனிய வயல். சுத்தமான காற்
ஞோட்டம். தள்ளங்கபடில்லாத
மத்துகள். பால் ஆரை ஒடுகிறது.
தயிருத்தும், நெய்க்கும் குறைச்சல்
இல்லை முட்டை கூட பதினெந்து
சுத்தமென்று தேவன்வி... அந்த ஊர்க்கு
கிளை, வழுதிலங்காய் என்றாலே
ஒடங்குமாய் நாத்தில் நீர்
ஊறும். அங்கு படிக்க வருகின்ற
பிள்ளைகளும் பிரச்சினைகளுக்கு உரி
யவர்கள் விட்டால்.”

அதிகாரி: இந்த மேஜையைப் பார்த்தாயா? டூர் வகுவத்துத் தூ சிகூட இதில் அப்படியே படிந்து கிடக்கிறதே.

பியோன்: அதற்கு நான் என்ன செய்வேன் ஜொயா? நான் நேற்றுத் தானே வேலைக்கு வந்தேன். நேற்றுப் படிந்த தூசியை இன்று காலை துடைத் து விட்டேன். மீதித் தூசியை அகற்றுவதற்கு ஆர்க்கியோ வாஜிக்கல் டிபார்ட் மெண்டுக்கு அறிவியுங்கள்.

கணக்கு, இரண்டு வாசிப்புப் பாடம், இரண்டு மூன்று பிரதி பண்ணல், வருடம் பூராவும் மூன்று நாள்கு தேவாரம், மாதம் முடிய முன்னம் களை களையான சம்பாம். போதாதா? சொல்லப் போன்ற நீதான் கொடுத்து வைத்தவன்!"

"முடிந்து விட்டதா, இன்னும் உதேனும் மிச்சம் இருக்கிறதா?" - பொறுமையோடு கேட்டு வைத்தான் பொன்னையா.

தொஞ்சம் யோசித்தான் இராமநாதன். எதையோ நினைவு படுத்திக் கொண்டவன்போல், மிச்சம் ஒன்றே யொன்றுதான் இருக்கிறது சொல்லுவதற்கு. அதாவது.....

"இழுப்பதை நிறுத்திவிட்டு அதையும் சொல்லி முடித்துவிடு" என்று துரிதப் படுத்தினான் பொன்னையா.

"ஒன்றுமில்லை; உன் பாடசாலையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரே யொரு குறையைத் தவிர மற்றப் படி எல்லாமே வாசித்தான்."

"ஆகா! உன் குண்குஞ்சுக் குறை கூடத் தென்படுகிறதா? என்ன அப்பனே அந்தக் குறை?" - சற்று நையாண்டி குலந்த தொனியில் கேட்டு வைத்தான் பொன்னையா மாஸ்டர்.

"வேலெறுந்றுமில்லை, உன் பாடசாலையில் துனியே நீ மட்டும் படிப்பித்தால், ஒரு "பொறுப்புச் சறுப்புக்கு" லீவு எடுப்பது கொஞ்சம் சிரமம், பாடசாலையை முடிவிட்டு, பின்னால் வேலெறு தினத்துக்குப் பாடசாலையை நடத்தி, இழந்த அந்தப் பாடசாலை நாட்களை ஈடு செய்ய வேண்டும் துரைச்சல் அல்வளவுதான். அதிலும் புத்தியுள்ள பின்னோக்கு செம்பரி த்தியம்பு நஞ்சிலை. வீட்டிலிருந்தபடியே பாடசாலையை நடத்தி இழந்த பாடசாலை நாட்களை ஈடு செய்து விடலாம்! அங்கெல்லாம் இன்ஸ்பெக்டர் அடிசுருடி வாருரா, போருரா? மற்றப்படி இடம் வெளு பிரமாதம், தவிரவும் இதுபோன்ற தனி வாத்தியாருள்ள பாடசாலைகளில் இன்னும் ஒரு வசதி வாத்தி மாருக்குள் அடிப்படி சன்னட களோ, வெட்டுக் குத்துக்களோ, கோள் குண்டிலைகளோ இப்படியான "கூதாந்தமான" பாடசாலைகளில் நடைபெறுவதில்லை. அது ஒன்றே போதும் மனுஷன் நிம்மதியாகக் கடமை புரிவதற்கு. "ஸ்ராவ்" கூடக் கூடத் தலையிடி யும் கூடிக் கொண்டே போகும். இதோ என்னைப் பார், மூன்றே மூன்று வாத்திமார் என் பாடசாலையில். மூன்றும் மூன்று திசை. இந்த "முக்கிரகங்களை" யும் சமாளிப்பதற்கே பாடசாலை "நேரத்துசி" சரியாக இருக்கின்றது! டேய் பொன்னு! நீ எவ்வளவோ அதிர்வட்சாலிடா."

சிறிதும் உலோபித்தனமில்லாமல் வாயை அகல விரித்து "பரியாத" ஒரு கொட்டாவி விட்டான் பொன்னையா.

"என்னா தாக்கம் வருகிறதா?"

"சேசேசே! அப்படியொன்று மில்லை. ஆர்ப்பத்தில் பெருமுக்கு விட்டு முக்கால் அழுதேன், இப்போ கொட்டாவி விட்டு வாயால் அழுகிறேன். வித்தியாசம் அவ்வளவுதான்."

"நல்லாய்ப் "போரடி" த்து விட்டேன் என்னா?"

"பின்னே என்னா ராமா, வாடுக்கோட்டைக்கு வழி கேட்டால், துட்டுக்கு ரெண்டு தொட்டப் பாக்கு என்று பதில் சொன்னவன் கதைபோல், நான் எதையோ என்னைக் கேள்வி கேட்க நீ எதையெதைப் பற்றியெல்லாமோ "லெக்சர்" அடித்து விளாசி விட்டாய்". - வயிற்றெரிச்சலைக் கொட்டினுன் பொன்னையா.

"அப்போ உன் "டல்" லுக்கு என்னா காரணம்?"

"இருக்கடா ராமா இருக்குவா! முதலில் "மீ" ஒன்று அடித்துவிட்டு மேலே தொடருவோம்.

ஹோட்டலின் சந்தயிற்ற ஒரு பகுதியில் இருவரும் போய் "வாலாய்க்காலாய்" அமர்ந்து கொண்டனார்.

"ஹார்ட் ஸந்" ருக்கு ஓடா பறந்தது.

பொன்னையாவே முதலில் பேச்சை ஆரம்பித்தான்:

"ராமா! சற்று முன்னர் நீ சொன்னதூல்லாம் உண்மைதான். என் பாடசாலைக் குழல் இருக்கிறதே, அது மிகவும் சிறந்ததுதான். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. நெல் மனத்தையும், புல் மனத்தையும் சதா அள்ளிக் கொண்டு வரும் காற்று, பரந்த வயல், பாலுக்கும் குறைவில்லை; பக்கநெய்க்கும் குறைவில்லை. நீ கூறி யதுபோல் முட்டையும் பதினெந்து சதம்தான். ஆகா! அந்த ஊர்க்கிரையையும், வழுதிலங்காயையும் அந்த ஊர்த் தன்னீரில் சமைத்துச் சாப்பிடக் கொடுத்து வைக்க வேண்டும். பின்னொகுஞ்சும், பெற்றே கும் உண்மையில் ஒரு வாப்பிராசாதம்தான். வேலையும் நீ சொன்னதுபோல் நல்ல இலகு நாலுக்கூட்டல், ஒரு வாசிப்பு, இரண்டு மூன்று பிரதி பண்ணல். அதோடு கதை சரி. நீ சொல்ல மறந்த இன்னெஞ்சு வாய்ப்பையும் சொல்லி விடுகின்றேன். வெள்ளாமை வயலுக்குள் துள்ளிக்

“கொலு கொலு” குழும் கொழுத்த பனையான் மீனைப் பிடித்துத் துடிக் கத் துடிக்க அறுத்து அந்த வயல் ஓரத்திலே முனைத்திருக்கும் குஞ்சுத் திராயையும் சேர்த்து ஒரு வெள்ளைக் கறி சமைத்து அதனே மூலம் சோறு சாப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அடா. அடா! அதன் ருசிக்கு ஈடேது, இனையேது. ம்... விட்டுத் தள்ளி விட்டு, இதோ நமக் காகக் காத்திருக்கும் பெட்டிசை நீ வெட்டித் தள்ளு” என்று சொல்லி விட்டு தானும் ஒன்றைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான் பொன்னையா.

“மேலே சொல்லடா” என்று விசை ஏற்றினான் இராமநாதன்.

“இத்தனை வசதிகளும் இருந்து என்ன டா பயன்? இவற்றை ரசிப் பதற்குக் கூடவே ஒரு “சேலை” இல்லையேடா ராமா. பாடசாலையே வெறிச்சென்று கிடக்கு தேடா!” ஒருபடியாகக் கூறி முடித்தான் பொன்னையா.

“ஓரேயடியாய் நீ “அப்படி” வருகிறோய் என்று சொல்” - அர்த்த புஷ்டி யுடன் கண்ணைச் சிமிட்டி னன் இராமநாதன்.

“பின்னே என்னடா ராமா, இதோ உன்னைப் பார்; படிக்கிற காலத்தில் பெண்களைக் கண்டாலே ஒட்டம் பிடிப்பாய் நீ. இப்போ நடப்பது என்னவென்று பார்த்தாயா? உன்னேடு படிப்பிக்கின்ற அந்த மச்சர் எவ்வளவு அழிதாய் இருக்கின்றார். சிரித்துச் சிரித்து அவளோடு நீ என்ன இனிமையா துப் பழுகி வருகின்றாய்...”

இடைமறித்தான் இராமநாதன். “என்டா உனக்கு வயிற்றெறிக்கலாத இருக்கிறதாடா? இப்பவே நீ சொல்லு உன்னை அவளுக்கு நான் அறிமுகப்படுக்கி விடுகிறேன், போதுமா?”

மில்ச சரோஜா ஆசிரியை வருகிறார் என்று கூறும் இடமாற்றக் கடிதத்தை ஒன்பது முறை படித்துவிட்டு நன்பன் இராமநாதனிடம் பொன்னையா சொன்னான்: “மச்சான் சலீப் அடிச்சிருக்கிடா. சேலை விழுந்திருக்கிடா ராமா!”

“போடா வெங்கு! உனக்கு எப்பவும் அவசரம் தான். நான் உன் மீது கை வைப்பேந்டா! நான் சொல்ல வந்தது...”

இடைமறித்தான் இராமநாதன். “நீ சொல்ல வந்ததை நான் சொல்கிறேன் தேன்” என்றவன் பல் இட வலுக்குள் வாய்ப்பாகப் பூந்து பொறுத்துக் கொண்டிருந்த பெட்டில் துண்டை நாக்கு நுனியால்

வெகு சிரமத்தின் மத்தியில் வெளி யேற்றி விட்டுத் தொடர்ந்தான். “உன் பாடசாலைக்கும் ஒரு லேடி மச்சர்” வரவேண்டும்! என்ன என் கண்டு பிடிப்புச் சரியா!”

எஞ்சியிருந்த பெட்டில் துண்டை அப்படியே “அபக்” கென்று வாய்க்குள் திணித்து விட்டு நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான் பொன்னையா

“இராமா! உன் வாய்க்குச் சர்க்கரைதாண்டா போட வேண் மும். இப்போ சர்க்கரை விற்கின்ற விலையில் அது கட்டுப்படியாகாது. இப்போதைக்கு சர்க்கரைக்குப் பதிலாக இந்த மயைக் குடி” என்று மயை எடுத்து நீட்டினால் பொன்னையா.

இருவரும் ஹோட்டலை விட்டு வெளியேறிய போது தீர்க்கமான ஒரு முடிவுக்கு வந்திருந்தார்கள்.

பொன்னையா தன் பாடசாலையில் உடனடியாகச் சில காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட தீர்மானமாகும்.

அதன்படி —

பாடசாலையின் சராசரியை எப்படி எப்படியோ தில்லுமில்லுகள் செய்தாவது கூட்ட முயற்சிப்பது; உடனடியாகப் பெற்றேர் ஆசிரியர் சங்கத்தைக் கூட்டி, பெண் ஆசிரியரின் தேவையின் அவசியத்தை விழுறுத்தி ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவது; அங்கும் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் நகல் களை

கல்வி அமைச்சு, பிராந்தியக் கல்விப் பணிப்பாளர், அத்தொகுதி எம். பி. ஆசிரியோருக்கு அனுப்பி வைப்பது; தீர்மானத்தின் முழு விபரங்களையும் இலங்கையில் வெளியாகும் அத்தனை தினசரிப் பத்திரிகைகளுக்கும் அனுப்பிவைப் பது ஆகிய பொறுப்புகள் பொன்னையாவின் தலையில் சுமத்தப்பட்டன.

எற்றுக் கொண்ட பணியை மிகுந்த ஆசேசத்தோடு செய்து முடித்தான் பொன்னையா. எப்படியும் தன்னுடைய பாடசாலைக்கு ஒரு “சேலை”யை எடுத்து விட வேண்டுமென்று முடிவு ஒரு கணவாகுவே கொழுந்து விட்டு எரியலாயிற்று.

மகஜிரை அனுப்பி விட்டதோடு அவன் ஒய்ந்துவிடவில்லை. எம்டிஃ விட்டுக்கும், கல்லிக் குந்தோருக்கு மாக அவன் நடையாக நடந்தான். இதனால் ஊருக்கள்ளும் நல்ல பெயர் வந்து குவியலாயிற்று.

“ஆகா! எத்தனை வாத்திமார் இப்பாடசாலைக்கு வந்து படிப்பித்துக் கிழிப்பதாகப் போய்ர் பண்ணி

கடும் உழைப்பு

தேனீ உழைக்கும் போது எட்டு மணித்தியால் மோ அல்லது வாரத்தில் ஜி ந் து நாட்களோ என் றி பார்ப்பதில்லை. ஒரு தேனீ, தேனைச் சேகரித்து தன் தேன் கூட்டை அடை வதற்கு முன்பு, எட்டு மைல்கள் அல்லது அதற்கு மேலும் பறக்க வேண்டியுள்ளதாம்!

தேனீக்கள் ஒரு இருத்தல் தேனைச் சேகரிப்பதற்கு சுமார் 3,00,000 மைல்கள் பறக்கின்றன என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

விட்டுச் சென்று விட்டார்கள். அப்படிச் சென்றவர்களில் ஒருவருக்காவது இப் பாடசாலையின் முன்னேற்றத்தில் நாட்டம் இருந்ததா? பொன்னையா மாஸ்டரைப் பார்த்திர்களா?» பாடசாலைக்காக

அன்பர்கள் ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும் எமது இதயங்களிந்த வாழ்த்துக்கள்

ஏ. கே. எஸ். & சன்ஸ்

உத்தரவாதமுள்ள

நகைகளுக்கும் வைரங்களுக்கும்

நகை மாளிகை

வட இலங்கையின் மிகப்பெரிய நகை வியாபாரிகள்

Dial: 519

Cables: MAGUDHOOM

A. K. S. & SONS

“JEWEL HOUSE”

63-65, Kannathiddy,

JAFFNA.

இரு பகலாக அவர் எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு குரியம் செய்கிறார். நம் ஊர்ப்பிள்ளைகளுக்கு, ஒரு பெண் ஆசிரியை இல்லாக குறையைப் போக்கு அவர் எடுக்கும் முயற்சி கொஞ்ச நஞ்சமா? எம். பி. வீட்டுக்கும் குந்தோருக்கும் மாறி நான்ததில் அவருடைய செருப்பே தேய்ந்து போயிற்று...”

ஊருக்குள் பொன்னையா மாஸ்டரைப்பற்றிப் பேசப்பட்ட விமர்சனங்கள் இவை-

★

‘வரும்போதே ஏக தடல்புடலாக வந்தான் பொன்னையா.

“என்னடா மச்சான் முகத்தில் நன்கு குளை குட்டியிருக்கிறது. என்ன விசேஷம்?” என்று வரவேற்றுன் இராமநாதன்.

“மச்சான்! சுவீப் அடித்திருக்கிடா” - முகத்தில் மந்தகாசம் தவழக் கூறினான் பொன்னையா.

“சுவீப்பா? முதற்பிசா; ஆறு குலா?!” - பதப்பட்டாமலே கேட்டு வைத்தான் இராமநாதன்.

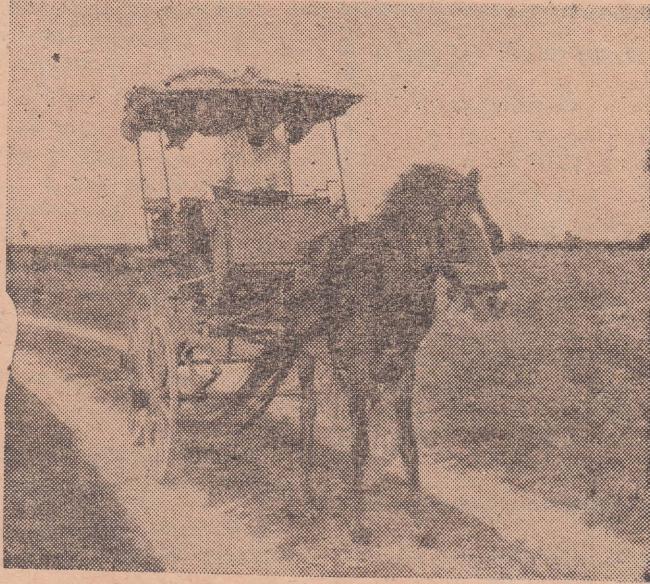
“முதலுமில்லை. ஆறுதலுமில்லை. “சூலை” விழுந்திருக்கிடா ராமா!” என்றவன் ஒரு கடிதத்தை அவனிடம் நீட்டினான்.

குடித்ததைப் பெற்ற இராமநாதன் ஆவலுடன் அதனைப் பிரித்துப் படிக்கலுற்றுன். படித்தவன் ஓர் எம்பு எம்பித் துளிக்குதித்தான். பொன்னையாவின் முதுகில் ஒரு “பொட்டு” விட்டான். “அபோய் மிஸ்லிடா!” என்று இரைந்து கூப்பாடு போட்டான்.

“ஏது, கூட்டாளியின் கூப்பாடையும் குதாகலத்தையும் பார்த்தால், கூட்டாளியும் என் யாடசாலைக்கே மாறுதல் எடுத்துக் கொண்டு வந்து விடுவார் போலிருக்கே!” என்றால் பொன்னையா இராமநாதனின் கையிலிருந்துகடித்ததைப் பெற்றுக் கொண்டு.

கடித்ததைப் பொன்னையாவும் பத்தாவது முறையாக மீண்டும் ஒரு தடவை படிக்கலுற்றுன்.

“மிஸ் சரோஜா” என்ற உதவி ஆசிரியை ஒருத்தி பொன்னையாவின் பாடசாலைக்கு உடனடியாக மாறி வருவது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தது அந்தக் கடித்ததில்!

ஜென்ம் சாபல்யம் பெற்ற மனத் திருப்பியோடு, “யாருடா இந்தச் சரோஜா? வாத்தி உலகுத்தில் அடிப்பட்ட பேராகுவே தெரியவில் லையே! உனக்கு ஆளைப் பற்றி ஏதாவது தடயங்கள் தெரி கிறதா!

“எனக்கு எப்படியடா தெரியும்? இது வேறு ஒரு பிராந்தி யத்திலிருந்து வந்த மாற்றமான தால் எனக்கும் துப்புத் துலங்குவதாய் இல்லை. எதற்கும் நாளை வரை பொறுத்தால் விஷயம் ‘தானே தெரிந்து விடுகிறது. ம்... எப்படியோ வலை யோட்டு ஒரு சேலையைப் பிடித்து விட்டாய்! அதிலும் ஒரு மில்ஸாகப் பார்த்து! ஒன்று மட்டும் நிச்சயம்; எனது பாடசாலைச் “கேசை”யை விட “இது” பிரமாதமாய் இருக்கும்! வேண்டுமானால் இருந்து பார்” என்று இராமநாதன் தன் வழமையான கண் சிமிட்டலுடன்.

இராமநாதனை வியப்புடன் பார்த்தான் பொன்னையா. “எதைக் கொண்டா இத்தனை திட்டமாகக் கூறுகிறேய்.

“பெயரைக் கொண்டுதான்! அந்தப் பெயரிலுள்ள “ஸ்வீட்” டைப் பார்த்தாயாடா முட்டாள்!”

“சரோஜா” என்று மனதுக்குள் ஒரு தடவை அந்தப் பெயரை உச்சரித்து ரசித்து ஜீரணித்துக்

நெடுந்தீவுக் குதிரைகள் நாடெங்கும் பிரசித்தமானவை மற்ற இடங்களில் எல்லாம் நிக்ஷோக்களைப் போலக் குதிரை வண்டிகளும் அருகி வருகின்றன. நெடுந்தீவில் மட்டும் போக்குவரத்துத் துறையில் பழையமை பேணப்படுகிறது. நெடுந்தீவு வெட்டை வெளியில் குதிரை வண்டி கம்பீரமாக வரும் ரம்பியமான காட்சி இது.

படம்: அனுரா.

கொண்டான் பொன்னையா.

“என்னடா திமரென்று மௌனி யாகி விட்டாய்?” - பொன்னையாவின் திமர் மௌனத்தைக் குலைத்தான் இராமநாதன்.

“ஒன்றுமில்லை. நீ சொன்னாலேயே பெயர் விவகாரம். அதைப் பற்றி ஒரு கணம் யோசித்துப் பார்த்தேன். அவ்வளவுதான். அது சரி; வந்த குதாகலத்தை மறந்து “வழவழா” என்று இப்படி இருவரும் பேசி கூண்டிருக்கிறோம். இராமா! நாளை அவள் பாடசாலைக்கு வந்து கடமையை ஏற்கிறார்களா?!”

“அப்பனே இப்பவே குதியாதே! ஒருவருக்கு மாற்றம் வரு

உலகின் முதல் சினிமா தியேட்டர்

உலகிலே முதல் சினிமாத் தியேட்டர், கவி போர்னியாவில் கூடார மடிக்கப்பட்ட சர்க்கள் விளையாட்டு இடத்தின் ஒரு பகுதியிலே 1902ஆம் ஆண்டு ஏற்ற 2ஆந்திகதி திறந்து வைக்கப்பட்டது. தியேட்டரின் பெயர் “எலக்ட்ரிக் தியேட்டர்”- என்பதாகும்.

வதும், அந்த மாற்றம் அடுத்தநாள் வந்த அதே வேதத்தில் “கான் ஸ்லட்” ஆவதும் இந்த நாளில் சர்வ சாதாரணம்! அதிலும் இது மக்சேர்ஸ் விவகாரம். “ட்ரான்ஸ் பர்”-“கான்ஸ்லட்” எல்லாம் நம்ம ஆசிரிய உலகத்திலே தன்னி பட்ட பாடு! அப்படிப் பந்தாடி விடுவார்கள்!

“என்னடா இப்படிப் யயழுறுத் துகிறும்? உன் கருநாக்கால் எதை யாவது உள்ளிக் கொட்டிக் காரி யத்தைக் கெடுத்து விடாதோ!”

“பொன்னு! பயப்படாதே; சும்மா மூஸ்பாத்திக்கு அப்படிச் சொன்னேன் நிச்சயமாக இந்த மாற்றம் கான்ஸ்லாதாதே ஆகாது! தெரியமாகுப் போ! நானோ பாடசாலைக்கு வீவ் போட்டு விட்டு நானும் உன் பாடசாலைக்கே வந்து விடுகிறேன். இருவரும் சேர்ந்தே அவனோ வரவேற்போம்” என்றால் இராமநாதன் “கல கல”ப்போடு.

“நான் வந்ததே உனக்கு அழைப்பு விடுவதற்காகத்தானே.”

நண்பர்கள் இருவரும் விடை பெற்றுக் கொண்டனர்.

★

பொன்னையாவுக்கும், இராம நாதனுக்கும் பாடசாலையில் இருப்பே கொள்ளவில்லை. இருவரும் அந்தப் புதிய ஆசிரியையின் வரவுக்காக வழிமேல் விழி வைத்துக் காத்துக் கிடந்தார்கள்.

பாடசாலையும் அன்று அமோக அழகோடு காட்சியளித்து அவனுடைய “தரிசனம்” பெறுவதற்காகத் தயார் நிலையில் இருந்தது.

மானுக்கரைக் கூண்டு என்று மில்லாதபடி பாடசாலையை உள்ளும் புறமும் மிகநேர்த்தியாகச் சுத்தப்படுத்தியிருந்தான் பொன்னையா.

பாடசாலை முன்றவில் நடப்பட்டிருந்த குழங்குஞம் அன்று பார்த்து உலோபித்தனமில்லாது பூத்துக் குலுங்கிய அழகை ஒரு சுபகுனமாகக் கருதி மனதுக்குள் வேயே குதாகலப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான் பொன்னையா!

பாடசாலைச் துழவின் ரம்மி யத்தை விட்டுத் தன்னுவோம்.

அன்று பொன்னையா மினுங்கிய வினங்கு! அப்பப்பா! ஒரு காவியமே பாடிவிடலாம் அவனுடைய தோற்றத்தைப் பற்றி.

சலானுக்கும் லோட்டிரிக்கும் நல்ல வேலை கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

இல்லாவிட்டால் அந்த மீசை

கேட்மாஸ்டர் தசக்கிள்

தசக்கிள், கார்,
உதிரிப்பாகங்கள், மின்சார
சாமான்கள் மற்றும் புடவை
வகைகள் மலிவான
விலையில் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

கே. செல்லையா
அன் பிரதர்ஸ்
காங்கேசன்துறைச் சந்தி,
காங்கேசன்துறை.

25 ஆண்டு கால
நேர்மை நிறைந்த, சேவை
—)O(—

காசில் ஸ்ரூடியோ

பொக்யார்ட் வீதி,
திருகோணமலை.
தொலைபேசி: 383

—//—
25 years of Unstinted Service

—★—
CASTLE STUDIO
Dockyard Road,
Trincomalee. Phone-383

யும், தலையும், உடுத்தியிருந்த உடுப்பும் அத்தனை சூழ்பிரமாயி ருக்க நியாயமில்லை.

கிட்ட நெருங்கினால் “குபீர்” என்ற நறுமணம். சென்ட்டா, கிரீமா, பவுடரா? - தரம் பிரித் துக் கூறமுடியாது.

விரலில் அனிந்திருந்த மோதி ரமும் நல்ல சித்திரவதைப்பட்டி ருக்க வேண்டும். இல்லா விட்டால் அப்படி அது “டால்” அடிக்கு முடியாது.

அனிந்திருந்த சிலிப்பால் ஓர் அவசரத்துக்கு முகம் பார்க்க வாம! எத்தனை பிரங்கள் தேய்ந்தனவோ?

மனி எட்டைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது...

“மில் சரோஜா” விள் துரிச எந்தான் “மில்” ஸாகிக் கொண்டிருந்தது.

“போக்குவரத்து வசதியற்ற கிராமப்புறமல்லவா?” கொஞ்சம் “முன்னப் பின்ன” ஆகும். அதற் காக மன்னுக்கு தளர விடலாமா?” நிலை கொண்ணாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பொன் ஜீயாவுக்கு ஆறுதல் கூறினுன் இராமநாதன்.

“சேச்சே! அப்படியொன்று மில்லை” என்று பொய்யுரைத்து மழுப்பினால் பொன்னையா.

மனி எட்டரையைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது... ஒன்பதையும் நெருங்கி விட்டது...

என்ன கொடுமை?

வழி நெருக்கிலும் ஒரே துணியம்!

நன்பர்கள் இருவரும் கலவரத் துடன் ஒருவரை ஒருவர் பார்த் துக் கொண்டனர்.

பொன்னையாவுக்குப் பழக்கப் பட்டு விட்ட -

நீண்டதோரு பெருமுக்கு தூதாக வளியேறியது.

“இனி எதிர்பார்க்கு வேண்டி யதுதான்” சோகம் கலந்த குரவில் பொன்னையா முனு முனுத் தான்.

“யாரை? மச்சரைத்தானே?” இது இராமநாதனின் கேள்வி.

“உன் தலையை! டேய் ராமா! இன்னும் உனக்கு நம்பிக்கை இருக்காடா? நான் இப்போ எதிர் பார்ப்பது மச்சரையல்ல; தந்திச் சேவகைசே!” என்றால் பொன் ஜீயா எரிச்சலுடன்.

“ஓடர் கான்ஸலாகித் தந்தி வரும் என்று பயப்படுகிறோ? எனக்கெதுன்னேவா உன் பயத்தில் பொருள் இருப்ப...” சொல்ல வந்த வாக்கியத்தை அப்படியே தொண்டைக்குள் விழுங்கிவிட்டு, “அடே பொன்னு! அதோ பாருடா!” என்று பாதையைச் சுட்டிக் காட்டினால் இராமநாதன்.

அவன் சுட்டிக் காட்டிய திசையில் பார்வையை ஒடிவிட்டான் பொன்னையா.

ஆகா! அவனுடைய அபிவாஸை நிறைவேறி விட்டது.

இட்ட அடி நோகு, எடுத்த அடி கோப்பளிக்கு; (அவள் அனிந்திருந்த சிலிப்பர் அப்பொழுது அவன் பார்வையில் விழுவில்லை!) வட்டக் குடை பிடித்து, வனப்பான் சாறி கூற்றில் அலை மோத அவள் - அவனுடைய சொப்பன் சுந்தரி - நிதானமாதுப் பாட சாலையை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தாள்.

நன்பர்கள் இரு வரும் “உஷார்” நிலையை அடைந்தனர்.

பாடசாலைக்கும், அவனுக்கு மிடையில் இருந்த தாரம் விநாடிக்கு விநாடி குறுகிக் கொண்டிருந்தது.

எதிர்க் காற்றைச் சமாளிப்பதற்காக குடையை நன்றாகப் பதித்துப் பிடித்துக் கொண்டு அவள் வந்ததால், அவனுடைய முக தாமரையை நன்கு பார்க்க முடியவில்லை.

அவன் வந்து சேர்வதற்குள் இருவருக்கும் அத்தனை அவசரம்.

இதோ... இதோ... மச்சர் அம்மா நெருங்கியாசு...

பாடசாலை வளவைத் தாண்டி பாடசாலைக் கட்டிடத்துக்குள் ஞம் கூல் வைத்தாயிற்று.

குடையை மடக்கி விட்டு பொன் ஜீயாவையும், இராமநாதனையும் நோக்கி சிரிப்போன்றை உதிர்த் தாள் புதிதாக அப் பாடசாலைக்கு

வைரம் அனிந்த முதற் பெண்

வைரம் அனிந்த முதல் பெண்மனி “அக்னஸ் சோரல்” (1409-1450) என்பவரே. இவர் பிரான் எனின் எட்டாவது சார் எஸ் அரசனின் அன்புக்கு உரியவர். இவருடைய காலத்திற்குள் வைரம், வெட்டும் கலை முதலாவதாக ஏற்பட்டதாம்!

மாற்றம் பெற்று வந்துள்ள அவள் - மிஸ் சரோஜா.

ஆகா! என்ன அருமையான சிரிப்பு. அது! கொஞ்சம் கூட கள்ளம் குடும்பம் இருக்க வேண்டுமே அதில்! குழந்தை சிரிப்பது போன்ற புனிதமான சிரிப்பு அது! உலகதையே தன் சிரிப்பால் மயங்கச் செய்த அன்னல் காந்தியின் பொக்கைவாய்ச் சிரிப்பு அது!

அந்தச் சிரிப்பைக் குடும்பத்தும் நெருப்பில் மிதித்தலைப் போல் துள்ளிக் குதித்தான் போன்னையா.

இராமநாதனும் குதிக்கத்தான் செய்தான். ஆனால் அந்தக் குதிப்பு நெருப்பில் மிதித்தது போன்ற குதிப்பல்ல, நப்பர்த் தளத்தில் போய் மோதியினதுப் போன்ற குதிப்பு அது!

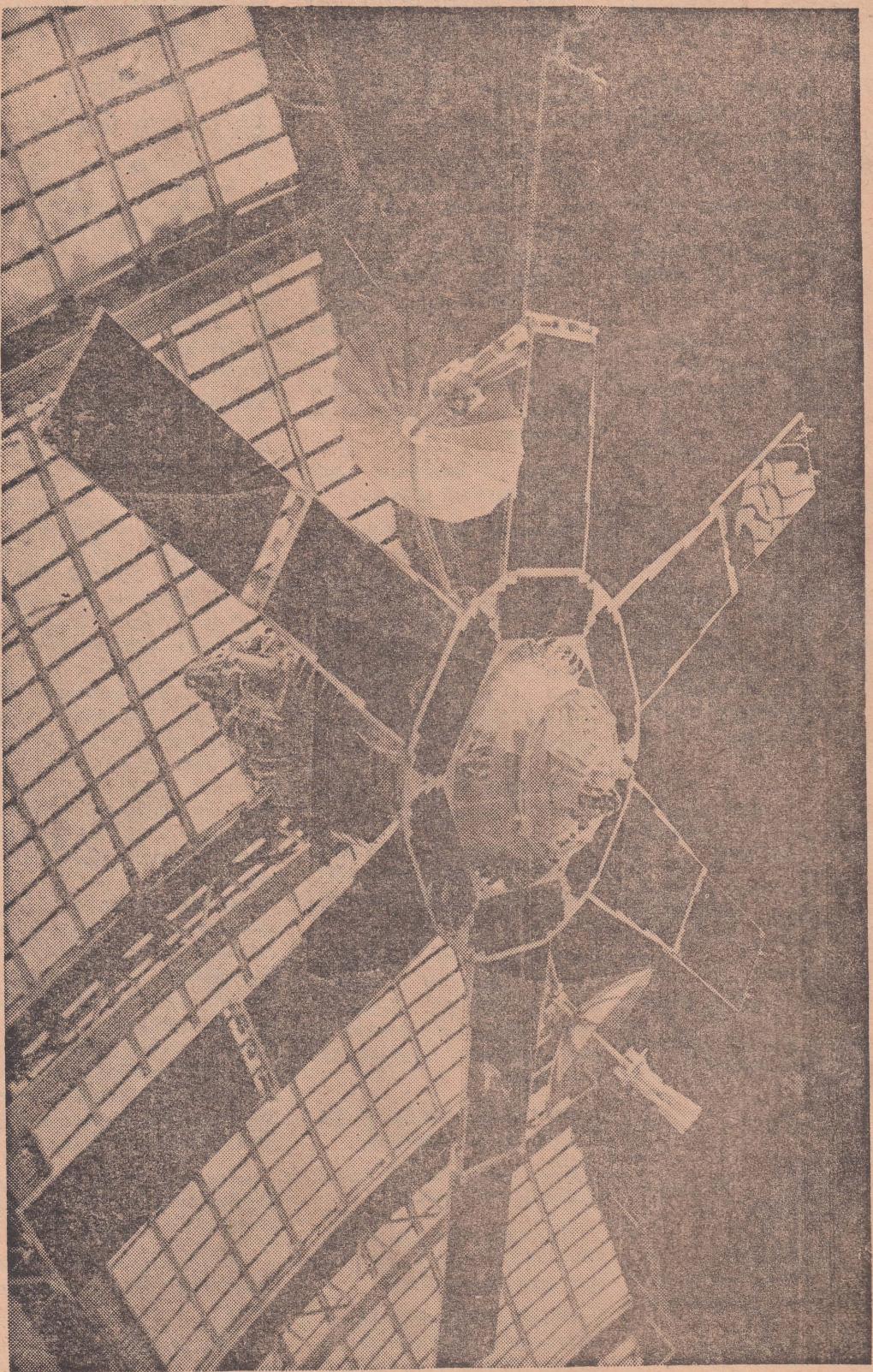
வந்தவளை “வாருங்கள்” என்று அனுக்கவே இருவருக்கும் நினைவரவில்லை. பேயறைந்து விட்டதா இருவருக்கும்? பின் என் இருவரும் அப்படிக் கல்லாய்ச் சிலையாய்மாரி விட்டார்கள்.

வந்த அந்தப் புதிய மச்சர் தனக்கு வந்திருந்த மாறுகல் கூட்டளையை எடுத்து எதிரோ நின்ற பொன்னையாவின் கையில் கொடுத்தாள் தாள் தன் நடுங்கும் கரத்தால்.

குறைந்து ஜம்பது வயதாவது இருக்கலாமல்லவா? கை நடுங்க மால் என்ன செய்யும்?

ஏன், ஜம்பது வயதில் ஒருத்தி “மில்” ஸாக இருக்க முடியாதா என்ன!

மயங்கி விழுப்போன பொன் ஜீயாவைத் தாங்கிப் பிடித்தான் இராமநாதன்!

சோலையுக்கின் “மொலையா” செப்தித் தொடர்புச் செய்மதிகளில் ஒன்று.

விண்வெளி ஆராய்ச்சி வீணை?

பாகுடி கு. இந்திரனுமார்

சே! என்ன உலகமிது? வர வர எதை மதிக்க வேண்டும். எதை மதிக்க வேண்டாம் என்ற தெளிவே உலகில் அற்றுக் கொண்டு போகிறதே!

விண்வெளி ஆராய்ச்சி செய்கிறார்களாம் ஆராய்ச்சி! பூமியிலே பஞ்சத்தை — பசியை — பினியைப் போக்கு வாரிலிலை, போகிறார்களாம் அம்புலிக்கு — கடைந்தெடுத்த முதலாளித்துவாம்வளவா இது?

பூமியிலே ஆய்வுகூடமில்லாத கல்லூரி எத்தனை எத்தனை, அப்படியிருக்க விண்ணிலே ஆய்வுகூடமொன்றை மிதக்க விட்டு, சமைக்கிறார்களாம் புதியதோர் உலகம் — இதற்குப் பெயர் சோஷலிசமா?

போதாக குறைக்குத் தினபதி, சிந்தாமணி பிரசரித்த விண்வெளிச் செய்திகளையும், கட்டுரைகளையும் கலம் கலமாக அடுக்கி நீட்டினால், அதில் தொங்கிக் கொண்டு விண்வெளிக்கே ஏற்பிப் போய் விடலாம் போவிருக்கிறதே!

— இப்படிச் சலித்துக் கொள்பவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஒரு சம்பவம் இதோ:

எவ்ரெஸ்ட் சிகரத்தில் முதலில் வெற்றிக் கொடி நாட்டிய இந்தியரான டென்சின்கை ஒரு சமயம் பத்திரிகை நிருபர் ஒருவர் சற்றுக் கிண்டலாகக் கேட்டார்:

“எவ்ரெஸ்ட் சிகரத்தை நீங்கள் ஏற முனைந்ததற்கு ஒரு நல்ல காரணமாவது கூற முடியுமா?”

பட்டென்று பதில் வந்தது.

“மனிதனுள் ஏற முடியாது என்று கருதப்படும் எவ்ரெஸ்ட் என்ற ஒரு சிகரம் பூமியில் இருக்கிறதே! இந்த ஒரு காரணமே போதாதா?”

நிருபரின் முகம் தொங்கி விட்டது.

டென்சிநிகின் பதிலில் ஒரு மாபெரும் உண்மையல்லவா மறைந்திருக்கிறது. மரவரி தரித்து, குகை மறைவில் படுத்து, கல்லாலும், பொல்லாலும் விலங்குகளை அடித்து வீழ்த்தி, கல்லோடு கல்லை உராய்ந்து கொளுத்திய நெருப்பிலே சட்டுப் புசித்த மனிதன், இன்றைய விஞ்ஞான — நாகரிக முதிர்ச்சியை அடைந்ததற்கே டென்சிங் சொன்ன கருத்துத் தான் காரணம்!

ஏனிந்த விண்வெளி ஆராய்ச்சி என்பவர்களுக்கு இந்தப் பதில் ஒன்றே போதுமே!

“நெல்லுக்கிறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடிப் புல் ஹுக்கும் ஆங்கே பொசியமாம்” என்பார். அதே போல் விண்ணை ஆராய விழைந்ததனால் வந்த பக்க விளைவுகள் (Spinoffs) பல இன்று மனித இனத்துக்கு நன்மை பயக்கத் தொடங்கி விட்டன. இவற்றில் முக்கியமான சில வந்றை மோக்கலாமா?

விண்ணிலே வலம் வரும் செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகளும், அவற்றே தொடர்பு கொண்டுள்ள எண்ணற்ற தரை நிலையங்களும் இன்று பூமியை ஒரு சின்னஞ்சிறு உலகமாக மாற்றி வருகின்றன.

சோவியத் ரஷ்யாவின் செய்தித் தொடர்புச் சேவைகளில் பெரும் பங்கினை “மொல்லியா” செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகள் வகித்து வருகின்றன. இங்கே வானெலி - தொலைக்காட்சி (Television)

விழிகள் அசைந்தால் நகரும் வண்டி. (தினபதி 12-8-71 விஞ்ஞான தீபத்தில் வந்த படம்).

நிகழ்ச்சிகள், தொலை பேசித் தொடர்புகள் என்பன மொல்லியா மூலமாகவே நடைபெறுகின்றன. அத்தோடு, மொல்லியா மூலமாகக் கல்வி நிகழ்ச்சிகளைக் கூட சோவியத் தொலைக்காட்சி அளித்து வருகிறது, வருங்காலத்தில் உலகக் கல்வி முறைகளில் ஏற்படக்கூடிய புரட்சிக்கு இது ஒரு அறிஞரியாகும்.

மாஸ்கோவின் முக்கிய பத்திரிகைகள் அச்சுக் கோர்க்கப்பட்டு, பிரக்கரத்திற்குத் தயாரான அச்சுப் பதிவட்டை (Matrix) நிலையிலே மொல்லியா மூலம் பற்பல சோவியத் துடியரசுகளுக்கு அஞ்சல் செய்யப்படுகின்றன. அந்தந்தக் குடியரசுகளிலே கிடைக்கப்பெற்ற அச்சுப் பதிவட்டைகள், மாஸ்கோவிலே மூலப் பத்திரிகை அச்சேறும் அதே நேரத்திலே அச்சேறி, சோவியத் துடியரசுகள் எவ்வாறையும் ஒரே நேரத்திலேயே சென்றுடைகின்றன.

இதுபோலவே வானிலைப் பூதோனப் படங்களும் அஞ்சல் செய்யப்படுகின்றன.

சோவியத்தின் மொல்லியா சேவை ஆர்ட்டிக், தூரமிக்கு நாடுகள், மத்திய ஆசியா ஈருக்குள்ள பல நாடுகளை இணக்கிறது. அதுபோலவே அமெரிக்காவின் “இன்டெல் சர்” செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிச் சேவை பசிபிக், அத்திலாந்திக், இந்து சமுத்திரங்களின் மேலுள்ள செய்மதிகளைப் பயன்படுத்திப் பல நாடுகளை தொலைக்காட்சி, தொலை பேப்சி, தந்தி மூலமாக இணக்கிறது.

இந்து சமுத்திரச் செய்மதி யோடு தொடர்பு கொண்டு, தனது வெளிநாட்டுத் தந்தீ-தொலைபேசிச் சேவையை நவீனப்படுத்த, 1974இல் மீரிகமையில் தற்காலியான மாண்றை அமைக்க இலங்கை தீர்மானித்துள்ளது.

வானிலைச் செய்மதிகளின் வளமான சேவை

திட்டவட்டமான, விரிவான வானிலை மூன்னிறித்தல்களைத் தருவதில் வானிலைச் செய்மதிகள் இன்று முன்னிற்கின்றன.

பூமியின் வளிமந்தலத்தில் உருவாகும் புயல்களைப் படமெடுத்தும் இதர வழிகளிலும் ஆராய்ந்தும், அவை எத்திசையில், என்ன வேகத்தில், எவ்வளவு நேரம் வீசம் போன்ற தகவல்கள், முகிழ்கூட்டங்களின் தன்மைகளை ஆராய்ந்து, அதிலிருந்து மழை பற்றிய தகவல்கள் என்பன அமெரிக்க

200 பாகை சென்டி
கிரேட் வெப்பத்தைத்
தாங்கும் விசேட ஆடை
கள்.

செவ் வனே பயன்படுத்துவது, கடல்-ஆகாயப் போக்கு வரத் துச் சேவைகளில் உயிர்களதும், பொருள்களதும் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவது போன்ற விஷயங்களில் மனித இனத்துக்கு நன்மை தருகின்றன.

மருத்துவம் பெற்ற மகத்தான நன்மைகள்

விண்வெளிப் பிரயாணத்தின் கில்கட்டங்களின் போது, புவியீர்ப்பு விசையைப் போல் பண்டங்கு பல மான் விசைகள் உடனின் மீது செயற்பட்டு, அதனால் கைகாலகளை அசைக்க முடியாமற் போகலாம். இவ்வேளைகளில் விழிகளை மட்டும் அங்குமிங்கும் அசைத்து, ஒவ்வொரு அசைவையும் ஏதோ ஒரு தொழிலைச் செய்யும் இயந்திரசாலாத்தை இயக்கும் கவிட்சாகப் பாவக்கும் உத்தியை விஞ்ஞானிகள் உருவாக்கி உள்ளனர்.

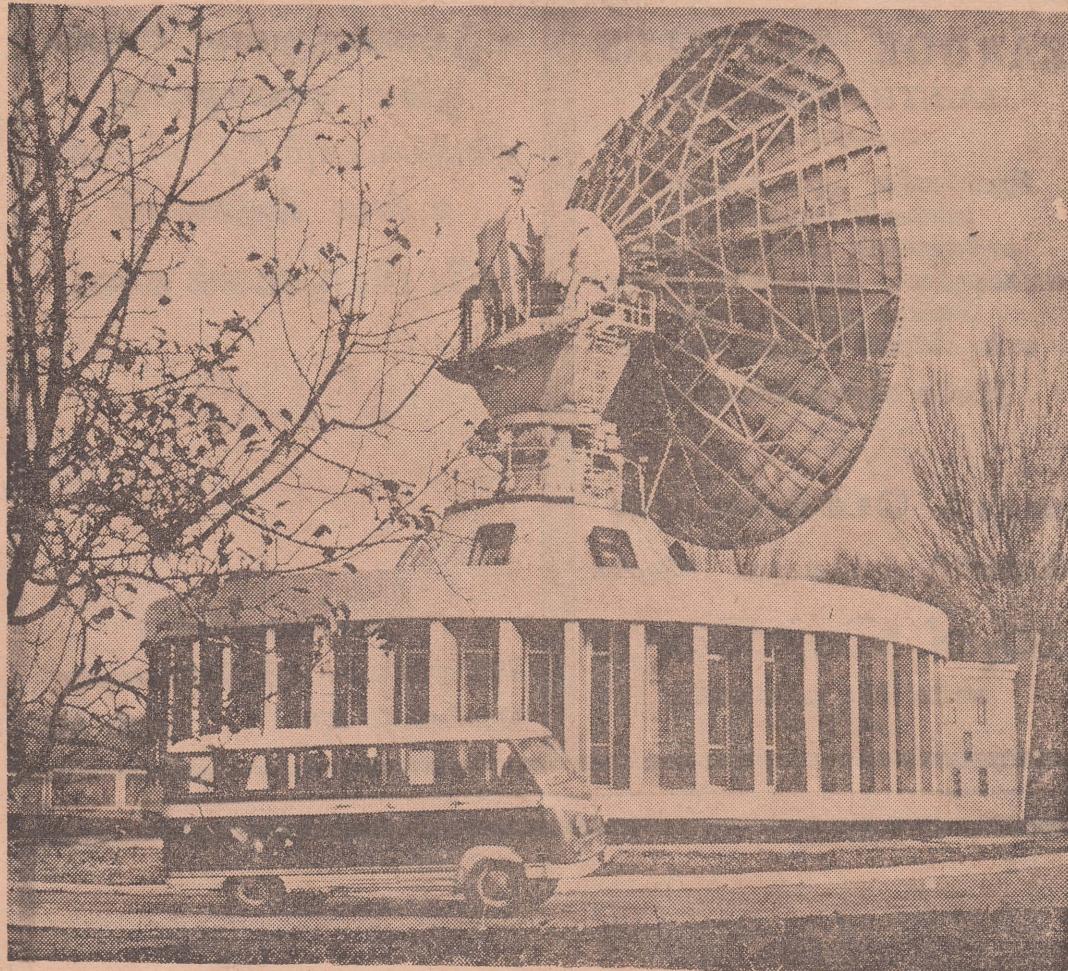
இதனை அடிப்படையாக வைத்து, விழிகளின் அசைவாலேயே ஒரு சக்கர நாற்காலியை நகரவைக்கும் புதுமையை அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் தந்துள்ளனர். சோவாதத் தினால் கால்கள் இரண்டையும் இழந்த நோயாளிகளுக்கு இச் சக்கர நாற்காலி புதுவாழ்வு தரவாம்.

தொழில் துறையிலும் புதிய திருப்பங்கள்

விண்வெளி ஆடை களின் அமைப்பை அடியொற்றி, மனிதனால் தாங்க இயலாத வெப்பம், ஓசை, தூசி என்பன உள்ள சுரங்கங்களிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் பணிபுரியும் தொழிலாளருக்கு, அவற்றைத் தாங்கவல்ல ஆடைகளைத் தயாரிக்க சோவியத் ரஷ்யா தொடங்கி விட்டது. 200 பாகை சென்டிகிரேட் வெப்பத்தையே (தண்டரி கொதித்து நீராவியாவது 100 பாகையில் என்பதைக் கவனிக்கவும்) தாங்கக் கூடிய விசேட ஆடைகள் தயாராகி விட்டன.

கமர்ஸ் 2½ லட்சம் மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள அம்புவிக்கு மனிதர்றற ஒரு விண்கலத்தை ரஷ்யா அனுப்பி, அம்புவி மண்ணைத் தாலுகவே தருவிக்கவும்—

அம்புவித் தரையிலே ஒரு ஜீப் வண்டியை இரக்கி, பூமியிலிருந்து நினைத்த மாத்திரத்தே விசைகளை

முடுக்கி, ஜீப்பை ஓட்டவேண்டது, விஞ்சுநான் ஆராய்ச்சி செய்வித்து, பரிசோதனை முடிவுகளைப் பூமிக்குத் தருவிக்கவும் உதவியதன்னியக்கம் (Automation) ரண்டு தொழிற்சாலைகளில், இயந்திரசாதனங்களில் வியக்கத்தக்கக் குரட்சிகரமான மாறுதல்களை ஏற்படுத்தி வருகிறது.

அமெரிக்காவும் ரஷ்யாவும் தமது பற்பல விண்கலங்களுக்கெனக் கண்டு பிடித்த விசேஷ உலோகக் கலவைகள் பல்வேறு இயந்திரங்களைச் சிறப்புடன் இயக்கப் பயன்பட்டு வருகின்றன.

புதிய சுகாப்தம் உதயமானது

அண்மையில் சோவியத்தின் மிதக்கும் விண்வெளி ஆய்வுகூடமாகிய “சல்யூட்” குறிப்பிட்டு பயிர்கள் அவையை வளர்வதற்கேற்ற சிறந்த இடங்களைக் கண்டு

பிடிப்பது, பூச்சியிரிக்கப்பட்ட நோயற்ற பயிர்களைக் கண்டு பிடித்தல், பயிர் வளர்க்கியை அவதானித்தல். போன்ற விவசாயத்திற்கு நன்மை தரும் செயல்கள் சில வற்றைச் செய்து காட்டிற்று.

சல்யூட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட பூமியின் புவியீரப்புப் பகுதி—காந்தமண்டலத் தகவல்கள், புவியியல் — புவிச்சரிதவியல் — புவியின் மேற்பரப்பில் தகவல்கள் என்பன பூமியிலே விலையுயர்ந்த கனிப் பொருள் வளமுள்ள இடங்களை அடையாளம் காட்டிப் பொருளாடார விருத்திக்கு உதவும். இத் தகவல்கள் பூமியதிர்ச்சி, எரிமலை வெடிப்பு என்பன பற்றியும் மிக முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை செய்து பெரும் பணக்கேதம், உயிரிச்சேதம், பொருட்சேதம் என்பன ஏற்படாமல் தவிர்க்கவும் உதவும்.

கடலில் மீன்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் செல்லும் இடங்களை உட-

“மொல்லியா”வின் தரை நிலையம் ஒன்று. மீரிகமையில் வரவிருக்கும் தரை நிலையம் இப்படித்தான் இருக்கும்.

நுக்குடன் கண்டு பிடித்து, கடலில் உள்ள மீன்பிடிக் கப்பல்களுக்குச் செய்தி அனுப்பி, மீன்பிடித்தொழிலை விருத்தி செய்யவும் இத்தகைய மிதக்கும் ஆய்வுகூடங்களால் முடியும்.

விண்வெளி ஆராய்ச்சியைப் பூமின் விவசாய—பொருளாடாரமுன்னேற்றத்துக்காகப் பயன்படுத்துவதில் ஒரு புதிய சுகாப்தமே சோவியத்தின் சல்யூட் மிதக்கும் விண்வெளி ஆய்வு கூடத்துடன் ஆரம்பமாயிற்று என்று தூணிந்து கூறலாம்.

ZAROOK TEXTILES
SAINTHAMARUTHU.

—)0(—

சிறுவர்களின் ஆடைகளுக்கும்,
மங்கையர் மனங்கவரும்
சாறிகளுக்கும், பட்டுத் தினுச
வகைகளுக்கும், ஆடவர்களை அழகுறச்
செய்யும் ஆடைகளுக்கும்
மலிவு விலையில் பெற்றுக் கொள்ள
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

ZAROCK TEXTILES
ஸஹாக் டெக்ஸ் டெல் ஸ்
மெயின்வீதி, சாய்ந்தமருது, கல்முனை.
ஸர்க் ரெக்ஷிச்டெல்ஸ்
கேலீனே வீடிய, ஸ:டெனீ:ஒமூதை,
கல்லூரே!

உத்தரவாதமுள்ள பவுண்
தங்க நகைகளுக்கு
நம்பிக்கையும் நோர்மையும்
உள்ள ஸ்தாபனம்

வி. பி. நகைக் கடை

வி. பி.
முகம் அலி
சாய்பு & கோ
நகை வியாபாரிகள்
186, ஏகாம்பரம் வீதி, திருகோணமலை.
தொலைபேசி: 370   தந்தி: ALI

45 வருட செலவ
ஒரு இணையற்ற சாதனை

★ ★ ★

கிழக்கிலங்கையில் பெயர் பெற்ற
மோப்பார் - டிரக்டர் விநியோகத்திற்கு
எஸ். ஏ. செல்வநாயகம் அன்ட் சன்ஸ்
மோப்பார் & டிராக்டர் பொறியியலாளர் &
விநியோகஸ்தர்கள்
ஏஜன்டுகள் & வியாபாரிகள்
மட்டக்களப்பு.

அ யோத்தி மாநகரிலே,
துண்ணீர் வெள்ளத்தின் மத்தியிலே,
பிரியாவிடை கூறிக் கொண்டு
காளகம் நோக்கிச் செல்கின்றன
இராமன், அவனது முகம் அப்
போழுதலர்ந்த செந்தாமலரை
மலரையும் வென்று விட்டது.
காளக வாழ்க்கையில் அவ்வளவு
பிரியம் ஏனெனில் பெரிய காரி
யம் அங்குள், அவை பிறர்க்குத்
தெரியாது; இராமனுக்கு நன்கு
தெரியும்.

பதினூடு வருட காலம் கான
கும் ஒரு பயிற்சிச் சாலையாக
அபையப் போகின்றது இராம
இருக்கு. ஆன்மை பெற்ற ஒரு அரச
ஞகத் தன்னைத் தயார் செய்வ

இராம பிரான் கூறுகின்றார்;
நீ என் நண்பன்; என் தமிழ் உன்
தமிழி; சீதை உன் மைத்துணி; என்
அரசு உன் அரசு; நான் உன்
தொண்டன். இவ்வாறு அன்
புரிமை பாராட்டுக் குக்கேடு
ஒன்றுபட்ட தேண்மையினை உடைய
பெருமான், மின்னும் கூறுகின்ற
ார்:

துன்புள தெனின்

அன்றே

சுகமுளது;

அதுவன்றிப்
பின்புளது இடைமன்னும்
பிரிவுளது
எனவுன்னேல்;

தோழர்க்கிணீய தோழன்

பலவர்மணி ஏ. பெரியதும்புப்பிள்ளை

தற்கு ஏற்ற சக்திகள் இராமனை
எதிர்நோக்கி நிற்கின்றன.

தெற்கு நோக்கி வந்து கொண்
திருக்கின்றன கண்ணீர் வெள்ளத்
தைக் கடந்து வந்த இராம
பிரானை, குரை புண்டு ஒடு
கின்ற குங்கை நீர் வெள்ளம்
மறித்துக் கொண்டது. கண்ணப்
பன் ஒப்பதோர் அன்புள்ள
குதலென்னும் வேட்வோர் தலைவன்
கூப்பிய தைகளுடன் இராம
பிரானைக் கும்பிட்டு நிற்கின்றன்.

இராம பிரான் வனவாசம்
கெய்ய நேர்ந்த செய்திகளையெல்
லாம் மனமுருகக் கேட்டு மெய்
மறந்து நிற்கின்றன குகன்.
காளத்தியப்பாரப் பிரிய முட
யாது அன்பிலை இகை நிலை
குண்ணப்பரின் இனை பிரியாத நிலை
யின் அடைந்து விட்டான் குகன்.
தேவீநரக் கண்ட கண்களால்
நான் வேறொரு பொருளையும்

காணத் தரியேன் என்று, கூறிக்
கொண்டே வைத்த கண் வாங்
காமல் இராமனையே நோக்கிக்
கொண்டு நிற்கின்றன.

“அன்னவன் உரைகோலா
அமலனும்
உரை நேர்வான்;

என்னுயிர் அனையாய் நீ;
இளாவல் உன்
இளையான்; இந்

நன்னுதலவள் நின் கேள்
நவீர் கடல்
உலகெல்லாம்

உன்னுடையது;
நான் உன் தொழில்
உரிமையின்
உள்ளேன்”

முன்புளம் ஒரு

நால்வேம்;
முடிவுள தென வன்னு
அன்புளது; இனி
நாமோர் ஜவர்கள்
உளரானேம்.”

துன்பம் அடைந்தவனுக்குத்
தான் இன்பத்தின் இனிமூ தெவி
யும் பிரிவத் துங்பம் இடையே
வரும். எனக்கும் வரும்; உன்கும்
வரும்; பிறர்க்கும் வரும். அதைப்
பற்றிக் கவலை வேண்டாம். பிரிவத்
துங்பம் இங்கே இன்பமாயிற்று.
முன்பு நாங்கள் நாலு சேகோதர
ராயிருந்தோம். எங்கள் பிரிவத்
துங்பம் உன்னை எங்களுக்கு
உரிமை செய்து உன்னேடு ஜந்து
சகோதரர்களாக்கி விட்டது.
அன்புக்கு அழிவில்லை. “யாதினும்

இனிய நன்ப இருத்தி ஈங்கு எம் மொடு” என்றார்.

அரசு குடும்பத்தோடு சேர்ந்து வேட்டுவர் தலைவறும் உயர் நிலை பெற்று விளங்குகின்ற அருமை மான் காட்சியின் நாமிங்கு காண்கின்றோம். இந்தக் காட்சி நமது சமூக அமைப்புக்கும் வழி செய்வதாய் அமைய வேண்டும். இந்த நட்புமையின் உட்பொருளை உணர்ந்து அதற்குத் தன்னைத் தகுதி செய்து கொண்ட குகப்பெருமான் மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறுவதைக் கேளுங்கள்.

“தோழமை என்றவர்
சொல்லிய சோல்லொரு
சோல்லன்றோ?

ஏழைமை வேடன்
இறந்திலன் என்றெனை
ஏசாரோ?”

இப்படிக் கூறி இராமனுக்காக உயர்த் தியாகம் செய்யும் தயாராக முன் வருகின்றன.

அரசு குடும்பத்துக்கும் வேடுவ குடும்பத்துக்கும் இடையில் உருவாகிய இந்த நட்புமையின் அருமை பெரியோரை உள்ளங்களையும் கொள்ள கொண்டு விட்டது. இந்தச் செய்தியின் நினைந்து ஈடுபட்டு உள்ளுருகிப் பாடுகின்ற ஆழ்வாரின் திருப்பாட்சையும் இங்கு நோக்குவோம்:

ஏழை ஏதலன்
கீழ்மகனென்றை
திரங்கி மற்றவற்
கின்றார்ஸ் சரந்தே

மாழை மாமட
நோக்கியுன் தோழி
யெம்பி
யம்பி யென்
கேழுமிந்திலை யுவந்து

தோழி னீயெனக்
கிங்கொழி கென்று
சொன்ன சொற்களென்
ஹளத்திடையிருந்திட

ஆழி வண்ண நின்
மலராடி யடைந்தேன்
அனி பொழில் திரு
அரங்கத்தம்மானே

சமூக அமைப்புப் பணியில் நன்பு செய்து வாழ்தல் மிகுந்த சக்தி வாய்ந்தது. வீட்டு நலனே, சமூக நலனே, நாட்டு நலனே, சர்வ தேசிய நலனே — இவற்றையெல்லாம் ஆக்கிக் கொள்வதில் சக்தி வாய்ந்த கருவியாய் அமைந்துள்ளது நன்பு.

இராமன் தனது அக வாழ் விழும் புற வாழ்விழும் பெற்ற வெற்றிகளுக்கெல்லாம் அன்பும் நன்புமே காரணமாவதை நாம் காணலாகும். இராமனது நன்புரிமை சாதி, குலம், பிறப்பு என்னும் சமூக்குகளுக்கு அப்பாறப்பட்ட புனிதம் உடையது. கங்கைத் துறையிலே வெட்டுவர் தலைவனான நன்புகளுக்குப் பெற்ற இராமன் கிட்கின்தை மலையிலே சக்கிரவன், அனுமான் முதலை வானர வீரர்களோடு நட்புக் கொள்ளுகின்றன. பின்னர் விழிஷனைகேடு நன்பு கொள்ளுகின்றன. இந்நிகழ்ச்சிகள் சந்தேகமாக அப்பழக்கில்லாத அன்பு கலந்தனவாகவே காணப்படுகின்றன.

உலக வாழ்வில் உயர்வு தொழில் என்கின்ற மேடு பள்ளங்களைச் சமன் செய்து கொண்டு சாதி, குலம், பிறப்பு என்கின்ற ஒடுங்கிய பிரிவினைச் சவர்களைத் தகர்த்தெறிந்து, சமரச சன்மார்க்கத்திலே நாம் எளிதாகச் செல்தற்கு இந்த நன்புரிமை செய்திகள் நமக்குத் துணை செய்கின்றன. இராம பிரான் விழிஷனைகேடு உரையாடுகையில் இதனை மிகவும் அழகாக வெளிப்படுத்துகின்றார்.

குக்கெனும்

ஜவரானேம் முன்பு;
பின் குன்று தூழ்வான்

மக்கெனும்

அறுவரானேம்; எம்முளை
அன்பின் வந்த

அகனமர் காதலோய்

இங்குன்னெடு
மெழுவரானேம்;

புகலருங் கானந் தந்து

பதல்வராற்
பொலிந்தான் உந்தை

நாங்கள் முன்பு இராமன், இலக்குவன், பாதன், சத்தருக்குள் நன் நான்கு கேகாதரர்களாயிருந்தோம். பின்பு குதன் சகோ

தானாலன். அதன் பின்பு சக்கிரீன் கேகாதரனான். இப்போது, விழிஷனஞ்சிய நீ எமது அன்புக்குரிய சகோதரனுகில் விட்டாய். இதனால் நாங்கள் ஏழு சகோதரர்களாகி விட்டோம். உனது கந்தையாகிய தசரதச் சக்காவர்த்தி எங்களுக்கு வளவாகத் தொகை தந்து எங்களைக் கீழ்க்கொள்வதைத் தால் பொலிவ பெற்றார்.

இங்கே குதனையோ, சக்கிரீவனயோ, விழிஷனனயோ தனக்குச் சகோதரனுக்கிக்கீத் தொன்ட உரிமைப்பாட்டினும், தசரதனை விழிஷனஞ்சுக்குத் தந்தையாக்கிய உரிமைப்பாடு மிகவும் போற்றுதற்குரியது. பெரிய நாகரிகப்பாட்டு உடையவர்களுக்கு அன்றையோர்க்கு இந்த உயர்ந்தகருத்து உள்ளத்தில் உதித்தல்ஆர்து.

தோழமை செய்யும் பழக்கம் இராமனுக்குப் பாலப் பருவத்திலிருந்தே கை வந்த ஒரு பயிற்சியாகும். அவன் பொதுமக்குகளுக்கும் தோழுதை வாழ்ந்த செய்தியினை, அரசினங்குமரனால் நகர்ப்பிரவேசம் செய்த சந்தர்ப்பங்களில் நாம் அறிகின்றோம். வழியில் எதிர்ப்படுவோரைக் காணும் போதெல்லாம், நீர் என்ன கொழில் செய்கின்றீர்? உடல் நலம் நன்றாயிருக்கின்றதா? உமது மனைவி மாண்புடையவளா? பின்னை தன் விவேகிகளா? அவர்கள் திட்காத்திரமுடையவர்களா? என்றெல்லாம் வினிவிக் கொண்டே செல்லவான்.

இராமன் தோழர்க்கிளிய தோழுமை இவ்வகில்லாம் நீ எது காட்சியினை மாத்திரம் நாமிங்கே கண்டோம். ஆனால் அவன் தாய்தந்தையர்க்கினிய மௌனதன்; சகோதரர்க்கினிய சகோதரன்; குருவுக்கிளிய சிடன்; மனைவிக்கினிய மனுளன்; குடுகளுக்கினிய அரசன்; அரசர்க்கினிய அரசன்; பகைவர்க்கிளிய பகைவன்; வீரர்க்கினிய வீரன்; யோகியர்க்கினிய யோகி. இவ்வாறு பல காட்சிகளில் இராமன் நாம் தனித்தனியே கண்டு குதிக்க வேண்டும்.

கல்லறை —

வாசகங்கள்

பெரும்பாலான கல்லறை வாசகங்கள் இறந்தவர்களுக்காக மற்றவர்களால் எழுதப் பட்டவை. இறந்தவர்கள் முன்கூட்டியே சொல்லிவைத்து எழுதுவிக்கும் வாசகங்களும் உண்டு. எல்லாமே உருக்கமாகவும், சோக ரஸம் ததும்பும் கவிதைகளாகவும் இருக்கின்றன. இப்படி இருப்பதுதான் பொருத்தம். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், பல கல்லறைகளில் காணப்படும் வாசகங்கள் ஹாஸ்யப் பாடல்களைப்போல் உள்ளன.

★

இந்தியாவின் ஜஹாங்கீர் சக்கரவர்த்தியின் மனைவி நூர்ஜஹான், “என் சமாதியில் விளக்கு ஏற்றுத்தர்கள், பாவம், அதில் விட்டில்பூச்சி விழுந்து சாக வேண்டாம்” என்று கருணையோடு எழுதச்சொன்ன வாசகத்தை அவருடைய கல்லறையில் இப்பொழுதும் பார்க்கலாம் — லாக்கருக்குப் போனால்.

★

மகா அலக்லாந்தரின் கல்லறையில், “முன்பு இவருக்கு உலகமே போதவில்லை. இப்போது ஒரு சமாதியே போதுமானதாக இருக்கிறது” என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதை அலக்லாந்தருக்காக யாரோ எழுதிக் கொடுத்தார்கள்.

★

கிரேக் முக்கியஸ்தர் ஒருவர் தன் சமாதியில் பொறிக்க வேண்டியதைத் தாமே எழுதி வைத்துச் சென்றார். இதோ அந்த வாசகம்:-

“தயோனிசியஸ் என்ற பெயருடைய எனது சடலம் என் அறுபதாவது வயதில் இங்கே அடக்கம் செய்யப்பட்டது. நான் கல்யாணம் செய்துகொள்ளவே இல்லை. என் தந்தை கல்யாணம் செய்துகொள்ளாமல் இருந்திருந்தால் நான் செய்துகொண்டிருப்பேன்.”

இப்படி அவர் எழுதக் காரணம் என்ன தெரியுமா? “காத்திருந்தவன் பெண்டாட்டியை நேற்று வந்தவன் கொண்டுபோனது”போல, இவர் காதலித்த பெண்ணை இவருடைய தந்தை மனைந்துகொண்டுவிட்டார்!

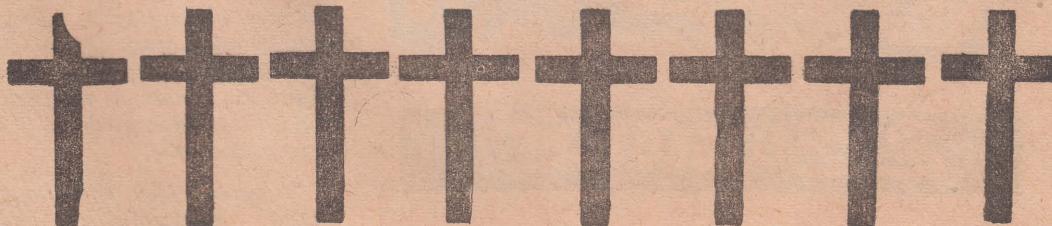
★

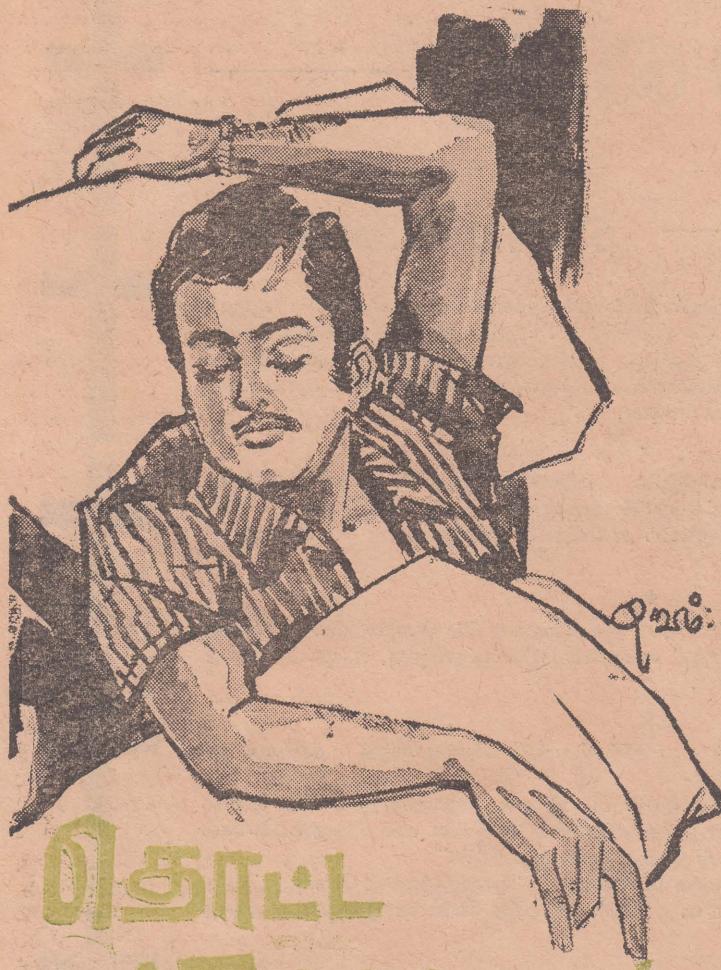
பிரிட்டனில் நார்போல்க் பகுதியில் அடக்கப்பட்ட ஓர் ஆசாமி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் மர்மம் எதுவும் இல்லை. அவருடைய பெயரே அவரை அறிமுகப்படுத்திவிடுகிறது. என்ன பெயர் தெரியுமா? மண்ணாங்கட்டி! திருவாளர் “மட்” (Mud) டின். முழுப் பெயர்: “மத்தேடு மட்”; அதாவது, மத்தேடு மண்ணாங்கட்டி! அவருடைய கல்லறையில் யாரோ பின்வருமாறு செதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்:—

“இங்கே புதைக்கப்பட்டிருப்பது மத்தேடு மண்ணாங்கட்டியின் சடலம். செத்ததினால் இவருக்கு எவ்வித நஷ்டமும் ஏற்படவில்லை. இவர் உயிருடன் இருக்கும்போதும் மண்ணாங்கட்டி தான்!”

★

இங்கிலாந்திலுள்ள செல்டன்ஹாமிலுள்ள ஜேரன் ஹிக்ஸ் என்பவரின் கல்லறை வாசகம் கூறுவதாவது: “இங்கே உறங்குபவர் ஜோன் ஹிக்ஸ். பன்றியைக் கொல்லுவதில் பிரசித்தமான வர். பன்றியைக் கொல்லுவது அவரின் மகிழ்ச்சி — காலை, மாலை, இரவு எல்லா வேளைகளிலும்!

இதாட குறையும் இடை குறையும்

உதயனேன்

மரு மகன் சிவ
ஞானத்தைத் தனது
மகளுக்குக் கட்டி
வைக் கச் சம்மதம்
கேட்பதற்காக வீடு
தேடி வந்த சுந்தர
மூர்த்தி திடுக்கிட்டார்.
சிவஞானம் கண்
விழித்துக் கூறிய தக
வல்கள் அவரைச் சிந்
தனையில் ஆழ்த்தின.

இருநாள் இரவு ஒன்பது பணி
க்கு, முன் ஜென்மங்களில் இருந்து
தொடர்ந்து வந்த கண்மம் வாயிற்
படி ஏறி நின்று கதவைத் தட்டத்
வென்று தட்டியது.

சிவஞானம் எழுந்து சென்று
கதவைத் திறந்தான். அங்கே
அன்பே வடிவமாய், அருளே உருவ
மாய், அமைதியே சொருபமாய்
நின்று கொண்டிருந்தார் சுந்தர
மூர்த்தி...

சுந்தரமூர்த்தி, சிவஞானத்துக்
குக் கட்டிக் கொடுக்கவென்று தன்
மகள் தங்கராணியைக் கண்ணும்
கருத்துமாக வளர்த்து வரும் தாய்
மாமன், அவனுக்குச் சிறு வயதிலிருந்து கல்வி போதித்து ஆளாக்கிய ஆசிரியன். இளம் வயதில் மனை
வியை இழந்துவிட்ட காலம்
தொட்டு மனவறுதியுடன் தாய்
வாழ்க்கை நடாத்தி வரும் ஓர்
ஓழுக்கசிலர்.

“தங்கராணியை வேறு இடத்தில் கட்டி வைக்க என் மனம் ஒப்பமாட்டேன் என்கிறது. கடவுளியாக உன்னிடம் கேட்டுப் போக வந்தேன்” என்றார் சுந்தரமூர்த்தி.

தொழில் நிமித்தம் சிவஞானம் இங்கே தனியாக வாழ்கிறுன். இங்கு சுந்தரமூர்த்தி முன்பும் பல தடவைகள் வந்திருக்கிறார். ஆனால் கல்யாண முடிவு கேட்டு வந்தது இதுவே முதல் முறை. இந்தக் கல்யாணத்துக்கு அவனுடைய பெற்றோர் உட்பட சகலரும் சம்மதித்து விட்டார்கள். சிவஞானம் மட்டும் ஏன் தயங்கிறுன்?

“பகவான் சத்திய சாயி பாபா
வைத் தரிசிப்பதற்காக நான்

அடுத்த மாதம் இந்தியாவுக்குப் போகிறேன். அதற்கிடையில் தங்க ராணிக்குக் கல்யாணம் நடக்க வேண்டுமே” என்றார் மீண்டும் சுந் தரமூர்த்தி.

சிவஞானம் உடனுக்குடன் பதில் சொல்லி அவரை வேதனைப்படுத்த விரும்பவில்லை. அதனால் பேச்சை மாற்றி நுன். “சத்திய சாயி பாபாவை நீங்களும் வழிபடுகிறீர்களா? இதைச் சிலர் கேளி செய்கிறார்களே” என்றன.

சுந்தரமூர்த்தி பதில் சொன்னார். அவனுடைய மாமன் என்ற முறையில் நிற்காமல் அவனுடைய முன்னாள் ஆசிரியன் என்ற முறையில் தான் நடத்திவரும் அற வாழ்க்கையின் பேரால் பதில் சொன்னார்.

“நாம் வணங்க வேண்டியது பிரமத்தையே! பிரமம் ஆகாய வடி வடையது; வெட்ட வெளியானது. ஒருவன் பிரமத்தை என்ன பெயர் சொல்லி, எந்த ரூபமாக என்னி, எதுவாகத் தியானிக்கிறுமே, அவனுக்கு அந்தப் பிரமம் அந்தப் பெயரில், அந்த ரூபத்தில் “அது” வாக வந்து அருள் செய்யும், எந்த வழிபாட்டு முறையையும் நிற்தனை செய்வன் பிரமத்தை நிற்தனை செய்கிறுன். கேளி செய்யப் போனால் நாம் வணங்கும் செம்புச் சிலையையும் இரும்புச் சூலத்தையும் கேளி செய்ய முடியாதா?”

“பகவான் சத்திய சாயி பாபா வழிபாட்டுக்கு உரியவர்தானே என்றே பிரச்சினை.”

“இது ஒரு பிரச்சினையேல்ல” என்றார் சுந்தரமூர்த்தி. “வணங்கப் படுவவின் அல்லது வணங்கப்படுவதன் தராதரத்தை ஆராய முற்படுவது மனித பலவீளம். உனக்கு யாரையாவது அல்லது எதையாவது வழிபாட்க்கூடிய மனப் பகுவும் இருக்கிறதா என்பதுதான்

பிரச்சினை. அந்தப் பகுவும் இருந்து நீ வழிபாட்டால் பிரமம் அவராக அல்லது அதுவாக உன் வழிபாட்டை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்.”

சிவஞானத்துக்கு அவர் கூறியது விளங்காதது போலவும், விளங்கியது போலவும் இருந்தது. அவனுடைய மனம் குழப்புவதுபோல

வும், தெளிவது போலவும் இருந்தது. அந்தக் குழப்பத்தில் ஒரு தெளிவும், அந்தத் தெளிவில் ஒரு குழப்பமாய், தெளிவும் இல்லாமல், குழப்பமும் இல்லாமல் ஒன்றுமில்லாமல் இருந்தது.

“மாமா!” என்றார் சிவஞானம். அவன் ஓப்பொழுது அவனுடைய முற்பற்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல ஆயுதத்தாகி விட்டான். “நீங்கள் என்னை மனிக்க வேண்டும். உங்களிலும் தங்கராணியிலும் எனக்கு அன்பு உண்டு. அது என்றைக்கும் அழியாமல் இருக்கும். நான் எனது வாழ்வு இப்படியிப்படி இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்து விட்டேன். அதில் முதல்படி பிரமச்சரியம்.”

“மும்மைக்கும் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இடையில் ஒரு கண்மத் தொடர்பு உண்டு. அவையை அந்தந்தக் காலங்களில் அப்படியப்படியே நடக்கும்” என்று நிதானமாகச் சொன்னார் சுந்தரமூர்த்தி. அவர் தொடர்ந்து பாவம் புண்ணியம், நரகம் மோட்சம், முற்பிறவி பிற்பிற்பி என்ற விஷயங்கள் பற்றி வெகு நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டு உறங்கப் போனார்.

சிவஞானத்தால் அவர் கூறிய சில விஷயங்களை நம்ப முடியாமல் இருந்தது. சில சங்கதிகளை ஜீரானிக்க முடியாமல் இருந்தது. சில கருத்துக்களை ஏற்க முடியாமல் இருந்தது. வெகு நேரம் தனியஞையோசித்துக் கொண்டே இருந்து விட்டுத் தூங்கிப் போய்விட்டான்.

தாக்கத்தில் சிவஞானம் ஒரு கனவு கண்டான். அது கனவல்ல; நினைவு, நினைவுமல்ல; கனவில் ஒரு நினைவும் நினைவில் ஒரு கனவமான இரண்டும் கலந்த ஒரு சாஞ்சலியமயக்கம்!

அவன் அல்லது அவனுடைய ஆத்மா அல்லது அவனுடைய மனம் அல்லது அவனுடைய நினைவு - எதோ ஒன்று - அவனையும் சுற்றிலையையும் உதறி எற்றந்துவிட்டு ஆ கா ய க் கி சு எழுந்து அந்தரத்தில் பறப்பது போல இருந்தது. பறந்து பத்து, இருபது, ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னால் விரைவது போல இருந்தது. விரைந்து ஒரு புதிய சமூகத் தில், புதிய தூழ்நிலையில், புதிய சுற்றில் கலப்பது போலவிருந்தது...

★

ஒரு ஐம்பது நாறு வருடங்களுக்கு முந்திய நாகரிகத்தில் கட்டப்பட்ட பெரிய வீடோன்றில் இருக்கிறுன் சிவஞானம். இதுவா

மணி மணி பொழியும் கிராமம்

இந்தியாவின் மத்திய மாகாணத்தின், மாண்டலா வட்டாரத்தில் உள்ள “பிளோரி” என்ற கிராமத்தில் சில சமயங்களில் மழை பொழியும்போது வீடுகளில் பாசி மணிகள் பல விதமான அளவுகளிலும், வர்ணங்களிலும் குலிந்து கிடக்குமாம்! அதுவும் மனிகளில் துவாரமிடப்பட்டே இருக்கிறதாம். கிராம வாசிகளோ இதை சேகரித்து சீ வி ய ம் நடத்துகிறார்களாம்!

கைதுயின் கைவண்ணம்

காரோட்டும் பந்தயத் தில் வெற்றியிட்டுவருக் காக் அளிக்கும் வெற்றிச் சின்னம் ஒன்றை வைர மான வெள்ளியில் செய் திருக்கிறுன் ஒரு சிறைக் கைதி! அதுவும் சிறைச் சாலையிலே!

இந்தக் கைதி யார் என்று கேட்கிறீர்களா? அவன்தான் பெயர் பெற்ற ரயில் கொள்ளையர்களில் ஒரு வருளன் ரோய் ஜேம்ஸ். இவன் முப்பது ஆண்டு சிறைவாசம் செல்வதற்கு முன்பு பந்தயக் காரோட்டியாக இருந்தான்.

இவன் தாம் செய்த அச்சின்னத்தை “பிரிட் டிஷ் ரேஸிங்-ஸ்போட்ஸ் கிள்ப்” பிற்கு நன்கொடையாக வழங்கியள்ளான். சின்னத்தின் பெருமதி 2,000 புண்கள்!

அவனுடைய வீடு? தலையில் குடுமியும் காதுகளில் கடுகுக்குழுமாய் உட்கார்ந்திருக்கிறார் அவனுடையதந்தை. அவரா அவனுடையதந்தை? நிறைந்த நெஞ்சோடு அவனுக்கு அன்னம் படைக்கிறார் அவனுடைய தாய். அவளா அவனுடைய தாய்?

இல்லையில்லை... ஆமாம்! “சதாசிவன்” என்று அவனுடைய தந்தை அழைக்கிறார்.

“என்னப்பா?” என்கிறுன் சிவ நானம். ஓ! இவன் சிவஞானம் இல்லை. சதாசிவன்!

“பதினைந்து வயதிலிருந்து நீ என்கூடவே வந்து நமது குலத் தொழிலான வளிக்கத் துறையில் நல்ல அனுபவமும் தேர்க்கியும் பெற்றுவிட்டாய். இனி நீ தனியாகவே தொழில் செய்து எனக்கு ஓய்வு தர வேண்டும்” என்கிறார். தந்தை.

“ஆகட்டுமெப்பா. நமது தொழிலை நான் பொறுப்புதலும் சிறப்புதலும் செய்வேன்” என்று உற்சாகத்துடன் சொல்லுகிறார் சதாசிவன்.

அவன் தன் வயதொத்த வாவி பர்க்காட்டன் ஊராகாக் சென்று வர்த்தகம் செய்து தான் கூறியதை வெகு விரைவிலேயே செயலில் காட்டுகிறார். பெரும் பொருளீட்டுகிறார். அரும் புகழ் கூட்டுகிறார்.

சதாசிவனுக்கு வயது இருபத் தெந்து நடக்கிறது, வாலிப்பீச் செருக்கைப் பிரதிபலிக்கும் கட்டான உடலமைப்பு. சிவந்த நிறம். அரும் பிசை. ஏறு கொண்ட பாரவை. வீறு கொண்ட நடை ஒருநாள் சதாசிவன் தொழில் நிமித்தம் தனது நன்னன் ஒருவையைப் பார்க்கச் செல்கிறார். அங்கே நன்னபனைக் காணவில்லை. நன்னபனுடைய தங்கை நல்லதங்கத்தைச் காண்கிறார்.

ஒருநாள் சதாசிவன் தொழில் நிமித்தம் தனது நன்னன் ஒருவையைப் பார்க்கச் செல்கிறார். அங்கே நன்னபனைக் காணவில்லை. நன்னபனுடைய தங்கை நல்லதங்கத்தைச் காண்கிறார்.

நல்லதங்கத்துக்கு வயது இருபது. சென்றதரிய தேவதையே நல்லதங்கமாக வந்து பிறந்தானோ என்று ஜயப்படும்படி யான பேரழகு. அவனுடைய பிரகாசமான மேனியும் சந்திர சொருபழும், காதனவோடிய நீண்ட நளினத்தையொத்த நயனங்களும், ஆடை அலங்காரமும், அடக்கமான பேச்சும் சதாசிவனை மயக்குகின்றன.

நல்லதங்கம் இல்லாமல் தன்கு இனி வாய்வு இல்லை என்று தீர்மானிக்கிறார் சதாசிவன். தனது என்னத்தை உற்றார் உறவினரிடம் தெரியப்படுத்துகிறார். அடுத்து வந்த சபமுகர்த்தத்தில் அவன் நல்லதங்கத்தைத் தொட்டுத் தாவிட்டு,

ஒரு குடும்பத் தலைவன் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்கு உதாரணமாகச் சதாசிவன் குடும்பம் நடத்துகிறார். ஓர் இல்லறத் தலைவி எங்களும் வாழ வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாக நல்லதங்கம் இல்லறம் நடத்துகிறார்.

வியாபார நிமித்தம் சதாசிவன் புறப்பட்டுச் சென்றால் சில தினங்கள் வெளியூர்களில் தங்க நேரீடு வதுண்டு. அந்நாட்களில் நல்லதங்கம் படும்பாட்டைச் சொல்ல முடியாது. அவள் கணவனையே என்னி அவனையே தியாவித்து, அவனையே வழிபட்டு, அவனையே நினைந்து, உருகி ஏங்கிக் கண்ணரிவிட்டு அவனுடைய வருகைக்காகத் தவம் இருப்பாள். அவன் திரும்பி விட்டாலோ நல்லதங்கத்துக்கு ஏற்படும் மகிழ்ச்சியை இவ்வளவு அவளவை என்று அர்த்தத்தைகளால் வரம்புட்ட முடியாது.

சதாசிவனுக்குத் தொழிலில் மென்மேலும் செல்வம் பெருக்காசிவன் சிந்திக்கிறார். மனிதன் இறந்த பின்னர் சொர்க்கத்துக்கோ நரகத்துக்கோ

கிறது. அவன் வீடுகள், காணி பூமி களை வாங்குகிறார். மக்கள் செல்வங்களைப் பெறுகிறார். இத்தகைய ஓர் அமைதியான நேரத்தில், அருமையான தூஞ்னிலையில் —

ஒருநாள் இரவு ஒன்பது மணிக்கு, முன் ஜென்மங்களில் இருந்து தொடர்ந்து வந்த கன்மம் வாயிற்படி ஏறி நின்று கதவைத் தட்டடவென்று தட்டுகிறது.

சதாசிவன் எழுந்து சென்று கதவைத் திறக்கிறார். அங்கே அன்பே வடிவமாய், அருளோ... அமைக்கியே சொருபமாய் நின்று கொண்டிருக்கிறார் ஞானசந்தர்ரா... வெள்ளையில் வளர்ந்து, கிளை விட்டு, மதமத்து விழுதோடிப் பரந்து விரிந்த ஆலமரத்தின் கீழ் ஞானசந்தர்ரா என்ற துறவியார் வந்து சில காலமாக இருந்து வருகிறார். அவருடைய பொலிந்த முகமும், களிந்த சிரிப்பும், தெய்வீகத் தோற்றமும் ஒரு மன நிறைவைத் தருவதாக இருக்கின்றன. உருண்டு திரண்டு முடிசுகள் விழுந்து கொண்டல் காய்கள் போலத் தொங்கிய சிகையும், வெள்ளைவேரன்ற அழகான வெண்தாடியும் அவருக்கு ஒரு அறுபது வயதைத் தரத் தயாராக இருக்கின்றன. ஆனால் தந்தம் போன்ற பறகளும் திட்சனியம் நிறைந்த விழி களும் கால எல்லைக்குள் அடைப்பமறுக்கின்றன.

சதாசிவன் அடிக்கடி ஆலமரத்துடிப் பக்கம் போகத் தலைப்படுகிறார். அங்கே ஞானசந்தர்ரா அடியார்களுக்கு உபதேசித்த சொல்மார்கள் சதாசிவனுடைய இதயபீடத்திலும் விழுந்து மனம் பரப்புகின்றன.

“பிரனவமே தனுசு. ஜீவனே பானம், பிரமமே வட்சியம். இடையருத் தியானத்தின் மூலம் ஜீவ பானத்தை பிரமம் வட்சியத் தில் பிரயோகித்தால், அந்த ஜீவன் பிரமத்தில் போய்ச் சேர்ந்து விழித்து அதன் ரூபமேயாகும்.

“பிரனவ சொருபத்தை இன்ன தென்று காற்கூடாதென்பது சாஸ்திர விதி. எனவே ஞானமார்க்கத்தில் நின்று தியானம் செய்வனுக்கு இதன் பரப்பெல்லாம் புலனுக்கும்.”

சதாசிவன் சிந்திக்கிறார்... “மனிதன் இறந்த பின்னர் சொர்க்கத்துக்கோ நரகத்துக்கோ

போகிறான் என்கிறார்களே. எப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த நரகத்துக்கும் சொர்க்கத்துக்கும் போகிறார்கள்?" கூட்டத்தில் ஒருவன் கேட்கிறான்.

துறவியார் பதில் சொல்லுகிறார். "நமது நாட்டில் குற்றவாளிகளுக்கு மறியற்கப்படங்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பது போல சீழ்லோகத்திலோ மேல் லோகத்திலோ அந்தர லோகத்திலோ நர

கங்கள் நிர்மாணிக்கப்படவில்லை. இந்தப் பூலகம் தான் பொது நரக லோகம். மனிதன் இறந்ததும் அவனுடைய கண்மக் கணக்குப்படி மீண்டும் இந்த நரகத்தில் பிறக்கிறான். பிறப்பையொழித்தவன் மோட்சமடைகிறான்."

"கன்மம் என்றால் என்ன?"

"கன்மம் என்றால் நல்லினை திலைகள். பந்தம் என்றால் ஓர் உறவு, ஒரு தொடர்பு, ஒரு முடிச்சு, ஒரு விலங்கு, ஒரு தலை என்று பொருள். கன்ம பந்தந்தான் பிறவிகளின் சூத்திரம். பந்தமே நரகம். பந்த விமோசனமே சொர்க்கம்."

சதாசிவன் சிந்திக்கிறான்...

"மனித வாழ்வுக்கு அத்திவாரம் இடுவதும், அதைக் கட்டி எழுப்புவதும், அதை ஆட்டி அசைப்பதும், பின்னர் அதை அடித்து நோருக்கு வதும் யார்?" என்று இன்னைருவன் கேட்கிறான்.

"நம்மால் காண முடியாததும் அறிய முடியாததும், அளக்க முடிய

யாததுமான் "ஓரு சக்தி". நமக்கு மேலே இருப்பதை நீ நம்புகிறுய் அல்லவா? மனிதனை ஆக்கிப்படைப்பதும், ஆட்டிப் படைப்பதும், அழித் துப்படைப்பதுமான அந்த "ஓரு சக்தி"யே இயற்கை, அந்த இயற்கையே தெய்வம். அந்தத் தெய்வமே சிவம், அந்தச் சிவமே சக்தி. அந்தச் சக்தியே பிரமம். அந்தப் பிரமமே நீ நம்புகின்ற "ஓரு சக்தி"."

சதாசிவன் சிந்திக்கிறான். "நான் மறுமைக்கு என்று தேடியது என்ன? துறவறத்தில் இறங்கி அறவழியில் நின்று என்னையே யாரென்று அறிந்து, என்னையே எனக்குள்ளே தேடி, என ஜை அழிந்து, "என்"னை வளர்த்து ஜீவாத்மாவில் லயித்துப் பராமாத்மாவிடம் போய்விட்டால்?"

சதாசிவன் தன்னை மறக்கிறான். மனிவிலக்கை மறக்கிறான். தாய்தந்தையரை மறக்கிறான். உற்றம் சுற்றத்தை மறக்கிறான். அவனுக்கு மனவியும் மக்களும், தாயும் தந்தையும், உற்றமும் சுற்றமும் துறவி

ஞான சுந்தரர் தான். ஆனால் அவனைச் சோதிப்பது போல ஒரு சம்பவம் நடக்கிறது. ஒரு நாள் ஞானசுந்தரர் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் ஊரை விடுப்புறப்பட்டு எங்கேயோ போய் விடு

நல்லதுங்கத்தின் அழுகும் கவர்ச்சியும் சதாசிவனை மயக்கின. அவன் இல்லாமல் தனக்கு வாழ்வு இல்லை என்று அவன் தீர்மானித்தான். உற்றர் உறவினரிடம் அதைக் கூறினான். சப முகூர்த்தத்தில் அவன் நல்லதங்கத்தைத் தொட்டுத் தாவி கட்டினான்.

குரு சவாமி: விரோதிகளிட முழ் அன்பாயிரு என்று நான் போதித்தேனே. பாவம் இவ ணே ட சன்டை போடுகிறேயே.

சிவப்யன்: இவன் என் விரோதி அல்ல சவாமி. என் பக் கத்து வீட்டுக்காான்.

திருர். சதாசிவனும் அவரைத் தேடிக் கொண்டு எங்கேயோ - எங்கேயோ போய்விடுகிறுன்.

தொழில் நிமித்தம் ஒரு சில தினங்கள் சதாசிவன் பிரிந்து சென்ற காலத்தில் - அந்தப் பிரி வைத் தாங்க முடியாமல் தூடித் தூப் புரைம் மெல்லிதயம் படைத்த மங்கைநல்லாள் இந்த நிர்த்தர மான பிரிவை எங்களை தாங்கு வாள்? நல்லதங்கம் உண்ண நினைவா? உறங்க ஒருப்படுவாளா? உயிர் வாழச் சம்மதிப்பாளா?

சதாசிவனுல் கடைசி வரைக்கும் ஞானசந்தரரைக் காணவே முடிய வில்லை. அவன் அவரைத் தேடிக் கொண்டு தேசம் தேசமாகத் திரி திருன். புன்னிய தலங்களைத் தரி கிட்கிறுன். தீர்த்தங்கள் ஆடுகிறுன். மேலோகத்துக்கும் பூலோகத்துக்கும் இடையில் அட்டாங்க யோகம் என்றும் நூலேனியைத் தொங்கவிட்டு ஒவ்வொரு படியாக ஏறப் பிரயத்தனம் செய்கிறேன்.

அவனுக்கு இந்த உகம் அற்ப மாகத் தெரிகிறது. இதில் வாழும் மனித ஜென்மங்கள் எல்லாம் அற் பத்திலும் அற்பமான புழுக் கூட்ட மாகத் தெரிகின்றது. அவன் எல் லாப் பற்றையும் அறுத்து, தனது

இலக்கை நோக்கி விரைந்து மாய வாழுவை முடிக்கிறான்.

சதாசிவனின் ஆன்மா இறைவன் சந்துதானத்தில் போய் நீற்கிறது. என்ன...?

இறைவன் சந்திதியில் துறவி ஞானசந்தரரா? இவரே அவராக அவதர்த்தாரா? அல்ல து அவரே சமாதியாகி முக்கி பெற்று இவரோடு கலந்து இவராகி வட்டாரா? அல்லது, அல்லது, அல்லது என்ன?

இறைவன் சிரிக்கிறார்...

மலரிதழ்கள் பொலுபொலு வென்று உதிர்வது போன்ற அந்த மாயச் சிரிப்பில் ஆயிரம், லட்சம், கோடி, மகாசோபம் அர்த்தங்கள் சொரியாமல் சொரிகின்றன.

“நீ அவருடைய ரூபத்தில் என் ணைக் கண்டாய். அதனால் நான் அவருடைய ரூபத்தில் இருந்து உன் ணைக் காணகிறேன். அவரும் நானே. நீயும் நானே. என்னற்கீ சிவாசி களின் இயக்கமும் நானே. சலன் மும் நானே. சர்வமும் நானே” என்று இறைவன் திருவாய் மலர்ந்தருளுகிறார்.

“பூல்வாயிப் பூடாய்ப் பூழுவாய் மரமாகி, பல்விருக்மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய் கணங்களாய், வல்லக்கராகி முனிவராய்த் தேவராயா... எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்” என்னும் பாவலையில் சதாசிவன் அடங்கி ஒடுங்கி இறைவனது மாகி நிற்கிறான்.

இறைவன் சிரிக்கிறார்...

மலரிதழ்கள் பொலுபொலு வென்று உதிர்வது போன்ற அந்த மாயச் சிரிப்பில் ஆயிரம், லட்சம், கோடி, மகாசோபம் அர்த்தங்கள் சொரியாமல் சொரிகின்றன.

“எல்லாம் சரிதானப்பர்” என்கிறார் இறைவன். “நீ தொட்ட குறையும் விட்ட குறையும் உன்னுடன் வந்து நிற்கின்றனவே. அதனால் நீ மீண்டும் போய்ப் பூரியில் பிறப்பாய். நல்லதங்கமும் உன் குத்தில் தோன்றுவாள். வாழ்ச்சையைப் பூரணப்படுத்தித் திரும்பி வருவாயாக.”

சதாசிவன் திடுக்கிடுகிறான்.

சிவஞானம் திடுக்கிட்டான்.

எவ்வள் ராலையும் கையையும் உதைத்துக் கொண்டு உருண்டு

புரண்டான். தூக்கம் கலைந்து கண்களைத் திறந்து பார்த்தான்.

சந்தரமூர்த்தி எழுந்து மின் விளக்குகளை ஏற்றினார். “என்ன? ஏதாவது கணவு கண்டாயா? என் வேவோவெல்லாம் உள்ளினாயே” என்று கேட்டார்.

சிவஞானம் எழுந்து உட்கார்ந்தான். சிறிது நேரம் அமைதியாக இருந்து யோசித்தான். பின்னர் தான் கண்ட கணவு விபரங்களை அவருக்குக் கூறி, “நான் களவில் கண்டது எனது முற்பிறப்பு விபரங்களாக இருக்கக்கூடுமா?” என்று கேட்டான்.

“அப்படியுமிருக்கலாம். இல்லாம் இரும் இருக்கலாம்.”

“மனிதன் தனது முற்பிறவிச் சம்பவங்களைத் தெரிந்து கொள்வது சாத்தியமானதா?” என்று சிவஞானம் மீண்டும் கேட்டான்.

“மலைச் சிகரத்துக்குள்ளே எத்தனையோ நீருற்றுகள் அடைப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. சரியான இடத்தில் பாறைகளைப் பின்துவிட்டால் அவை கண் திறந்து சமைய் விலை வந்துவிடும். ஓரோர் சமயம் சில இயற்கையாகவும் வெளியே பீறிடப் படுப் பாய்வதுண்டு. மனித மனும் அப்படித்தான். எத்தனையோ அரிய சக்கிகள் அதனுள் அடைப்பட்டுக் கிடக்கின்றன.”

“அப்படியே எடுத்துக் கொண் டாலும், கணவில் கண்ட சங்கதி களில் சில சிக்கல்கள் சந்தேகங்கள் இருப்பதைக் கவனித்திர்களா?”

“தேவல் சிருஷ்டியில் சிக்கல் கணோ சந்தேகங்களோ முரண் பாடுகளோ கிடையா. அவை எல்லாம் மனித நோக்கில்தான் இருக்கின்றன” என்று கூறிய சந்தரமூர்த்தி சிறிது குழப்பமடைந்தவர் போல காணப்பட்டார்.

“இதில் ஓர் ஆச்சரியம் என்ன வெள்ளுல், ஞானசந்தரரின் முகம் சரியாக உங்களுடைய முகத்தைப் போலவும், நல்லதங்கத்தின் முகம் தங்கராணியின் முகத்தைப் போல வும் இருந்தன” என்று சிவஞானம்.

இப்பொழுது சந்தரமூர்த்தி திடுக்கிட்டார். அவர் சிந்தனைக் கடவில் இறங்கி நடந்து தலை முழு கிப் போனார், தன்னை மறந்து!

【யாவும் கற்பனை】

புத்திரைகளுக்குக் கட்டுரை எழுதத் தொடங்கும்போது எத்தனேயோ கேள்விகள் என் மனத் திலே எழுவதுண்டு. அக் கேள்வி களும் அவற்றையொட்டிய சிந்தனை களுமே இக் கட்டுரையாகும்.

கட்டுரையை எழுதும்போது இக் கட்டுரையையார் வாசிப்பார்கள்? எத்தனை பேர் வாசிப்பார்கள்? ஒருவராவது வாசித்தார்என்பதை எப்படி அறிவது? என்பனவே முதலில் எழும் கேள்வி

கூட்டங்களிலே பேசினால் யார் யார் கேட்கிறார்கள்? எத்தனை பேர் கேட்கிறார்கள் என்பதை நேரே அறியலாம். வாசுதெனில்

யார்கள்கூட எவ்வாறு அறிய முடியும்? வாசகர் பலரிடமிருந்து வரும் கடிதுங்களிலிருந்தும் கட்டுரைகளை வாசிப்போர் தொகையை மதிப்பிட முடியாது. பத்திரிகை விற்பனையாகும் தொகையிலிருந்தும் கட்டுரைகளை வாசிப்போர் தொகையை அறிய முடியாது.

உதாரணத்துக்கு ஒரு வார இதழை எடுத்துக் கொள்வோம். அதிலே பல பிரதிகள் விற்பனையாகின்றன என்பதிலிருந்து அதிலே வெளிவரும் கட்டுரைகளையும் பலர் வாசிக்கிறார்கள் என முடிவு செய்ய முடியாது. வார இதழிலே செய்தி கள், விளம்பரங்கள், சினிமாப் பகுதி, கதைகள், கட்டுரைகள்

கட்டுரையை ஸ்ரி

ஒரு கட்டுரை

கி. விஷ்ணுன் எம்.ஏ

பேசும்போது நமது பேச்சை யாரா வது கேட்கிறார்களா என்பதை அறிய முடியாது. சில சமயங்களில் ஒருவர் கூடக் கேட்காமலே வாசுதெனில் நாம் நமது பேச்சைப் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். பத்திரிகைக்கு எழுதப்படும் கட்டுரைக்கும் இக்கதி நிகழ்வாம்.

கட்டுரைகளை எவருமே வாசிப்ப தில்லையில் அல்லது வாசிப்போர் தொகை மிகக் குறைவெனில் பத்திரிகைகளிலே கட்டுரைகளுக்குப் பத்திராசிரியர்கள் மேலும் மேலும் இடம் கொடுக்கமாட்டார்கள்; கட்டுரைகள் எழுதியனுப்பும் படி கேட்டுக் கட்டுரையாளருக்குக் கடிதம் எழுதமாட்டார்கள். அவர்கள் கட்டுரைகளை மேலும் மேலும் வெளியிடுவதிலிருந்தே கட்டுரைகளும் தேவைப்படுகின்றன. அவற்றை வாசிப்போரும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நம்பலாமல்லவா என வாதாடலாம்.

தாம் வெளியிடும் பத்திரிகைகளிலுள்ள கட்டுரைகளைப் பலர் வாசிக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திராசிரி

என்ப பல பகுதிகள் உள் வார இதழை வாங்குவோர். கட்டுரைத்தவிர்ந்த எண்யவற்றுள் எதற்காக வாவது அதனை வாங்கக்கூடும்.

இவை யாவற்றையும் சிந்திக்கும் போது எவரும் கேள்வ மலை வாட நெடு விப்பேச்கள் நிகழ்ந்து முடியும் கூடும் என்பதுபோலே எவரும் வாசியாமலே கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கவுங்கூடும் என்ற எண்ணமும் ஏற்படுகின்றது.

இவ்வாறெல்லாம் நினைப்பதில் சிறிதும் அர்த்தமில்லை. இப்படி ஒருபோதும் நிகழாது. ஒவ்வொரு கட்டுரையையும் ஒரு சிலராவது வாசிப்பார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுவோம். ஆயினும், ஒவ்வொரு கட்டுரையையும் எத்தனை பேர் வாசிக்கிறார்கள்? பத்தாயிரம் பிரதிகள் விற்பனையான ஒரு நாளிதழிலே வெளிவந்த குறிப்பிட்ட ஒரு கட்டுரையை எத்தனை பேர் வாசித்தனர் என்பதைத் திட்டவட்டமாக அறிய

முடியுமா என்பன போன்ற கேள்வி கருக்கு விடை காண்பது அரிது.

இனி, கட்டுரையை எழுதுகிறவரீருத்துகிறார்? அவரைத் தூண்டுவது எது? அவர் யார் யாரைத் தம் மனத்திலே வாசகராக வைத்துக் கொண்டு எழுதுகிறார், என்ற கேள்விகளை எடுப்போம்.

கட்டுரைகளிலே பல விதம் உண்டு. அவற்றை எழுதும் நோக்குங்களும் பலவர்களாம். எழுதும் ஆற்றலுடையவர் தம் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துவதிலே ஒருவித ஆத்மதிருப்பதைவதன் பொருட்டு எழுதலாம். தான் கவைத்தவைகளே மற்ற வர்களை பிரிந்து அவர்களையும் கவைக்கச் செய்யும் ஆர்வத்தால் எழுதலாம்.

தனக்குப் புதிதாகக் கிடைத்த விவரங்களை மற்றவர்களும் அறிந்து அவற்றால் அவர்களும் பயன்தைய வேண்டுமென்ற பரோப்கார நோக்கங் கொண்டு எழுதலாம். மற்றவர்களுக்கு நல்லெலருக்கும் புகட்டி அவர்களை நல்ல

வழிப்படுத்துவதன் பொருட்டு எழுதலாம். இன்னும் இவ்வாறு எத்தனையோ நோக்கங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்த நோக்கங்களை யொட்டி மேலும் பல கேள்விகள் எழுமா. உதாரணத்துக்காக, மற்றவர் களுக்கு நல்லொழுக்கம் உபதே சிக்கும் கட்டுரைகளை எடுத்துச் சொன்னுவோம். குறிப்பிட்ட ஒரு நல்லொழுக்கத்திலிருந்து இம்மியும் பிசுகாமல் வாழ்பவர் மட்டுமே அதன் சிறப்பை விரித்து ரைத்து மற்றவர்களும் அதனைப் பின்பற்றி ஒழுக வேண்டுமென வற்புறுத்துவதற்கு உரிமையும் தகுதியுமடையவரா? அல்லது அத்தகைய கட்டுரைகளை எல்லோருமே எழுதலாமா?

பொருள் தேடும்போது பழிக்கு அஞ்சித் தேடவேண்டும். அவ்வாறு தேடிய பொருளைப் பகிர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திக் கட்டுரை எழுதுவதற்கும் யாருக்கு உண்டு? பழிக்கு அஞ்சபவருக்கு மட்டுமே உண்டா? பழிக்கு அஞ்சாதவருக்கும் உண்டா?

கட்டுரைகளை யார் வாசிக்கிறார்கள்? கட்டுரைகளை ஏன் எழுத வேண்டும்? எழுதுவதற்கு விசேஷ யோக்கியதை ஏதாவது தேவையா? என்பன போன்ற கேள்விகளை இதுவரை குறிப்பிட்டோம்.

கட்டுரைகளை வாசிப்பதால் பயன் ஏது முன்டா? வாசிப்பவர் மனப் போக்கில் வாசித்ததன் பயனாகச் சிறிதளவாவது மாற்ற முன்டா? வாசகர்களிடம் ஏற்பட்ட பயனை அறிவுற்கு வழி ஏது முன்தா? யாவுமே அனுமான ரீதியிலேயே நடைபெறுகின்றனவா? என்பன அடுத்து எழும் கேள்விகள். பயன் என ஒன்று தேவையா? பயன் என எதைக் கருதுகிறோம்? பயன் என எதை பொழுது போவதை யும் ஏற்படும் உணர்ச்சி அனுபவங்களையும் மட்டுமே பயனுக்கொண்டால் போதாதா எனவும் வாதாடலாம்.

பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் விவரங்களின் பயனைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது அதையொட்டிய இன்னுமொரு கேள்வியும் எழுகின்றது. வாசகர்கள் எதை அதிகமாக விரும்புகிறார்கள் என்பதை அறிந்து அதையே மேலும் மேலும்

மிக அதிகமாக வெளியிடுவதோ? அல்லது வாசகருக்கு எது நல்லது என்பதை அறிந்து அதை அதிகமாக வெளியிடுவதோ நல்லது என்பதே அக்கேள்வி. இது மிக முக்கியமான கேள்வி.

இன்று சில பத்திரிகைகள் பாலுணர்ச்சியைத் தூண்டும் செய்திகளை அதிகமாகச் சேர்கிறது இல்லாத பொல்லாத கற்பணகளையும் சேர்த்து மனத்தை விகாரப்படுத்தும் தலையங்களையும் கொடுத்துப் பெரிய பெரிய எழுத்துக்களிலே அவற்றை வெளியிட்டு வருகின்றன. ஆபாசப் படங்களை வெளியிட்டுப் பக்கங்களை நிரப்புகின்றன. சினிமா விவரங்களுக்கே பெருந் தொகைப் பக்கங்களை ஒதுக்குகின்றன. சிறுகடைகள் என்ற பெயரில் முன்னெரு போதுமில்லாத வகையில் இழிவுணர்ச்சிகளையும் பாலுணர்ச்சிகளையும் பச்சைப்பக்கையாக எழுதித் தள்ளுகின்றன.

“இவைகளையே இன்றைய வாசகர் அதிகமாக விரும்புகின்றனர். வாசகர் விரும்புவதைச் சிருஷ்டித்தும் சேர்கிறதும் வழங்குவதே எமது கடமை” என அப் பத்திரிகைகள் வாதாடக்கூடும். பத்திரிகைகளையே மேலும் மேலும்

உயர்தர புபவைகள் பலரக சேலைகள் சவீப் ரிக்கற்

விநியோகஸ்தர்கள்

விஜயம் செய்ய மறவாதிர்கள்.

யாழ். மாநகர பலநோக்கு
கட்டுறவுச் சங்கம்

ரவுண் சொப்,

29, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஸ்தாபிதம் 1900

- ★ ஆங்கில மருந்துகள்
- ★ ஊசி மருந்து வகைகள்
- ★ ஆயர்வேத — குரன மருந்துகள்
- ★ அபிஷேக தீரவியங்கள்
- ★ கல்தாரி, கோரோசனை
- ★ குங்குமப் பூ முதலியன்

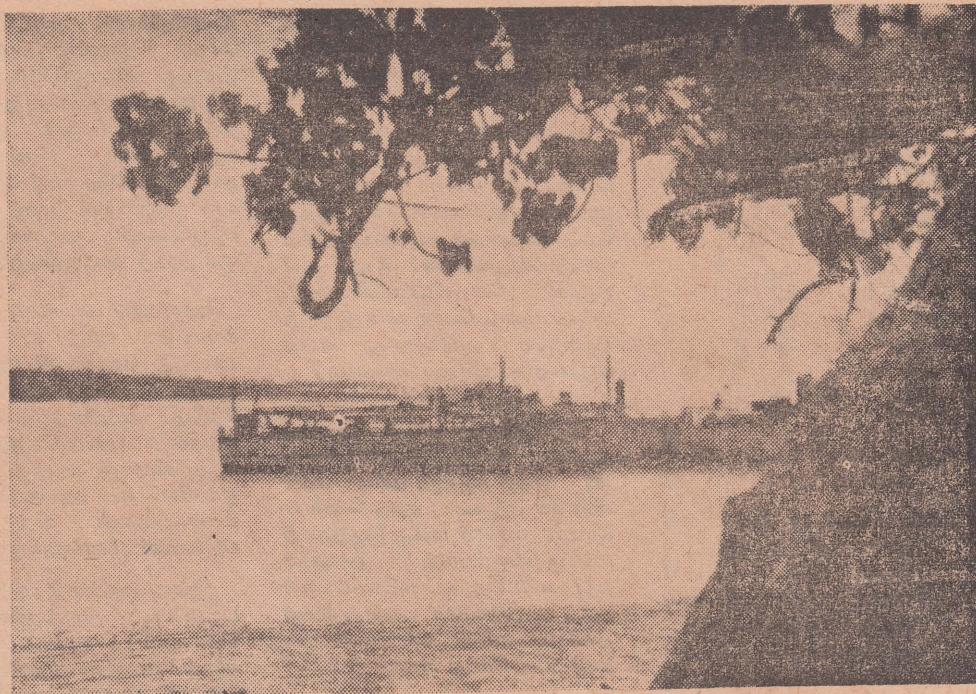
பூரண திருப்தியுடன் பெற்றுச் செல்ல
இன்றே விஜயம்
செய்யுங்கள்.

ராஜா மருந்துசாலை

46, முன்றும் குறுக்குத் தெரு,
திருகோணமலை.

“ராஜா” வின் இன்முக வரவேற்பு,
பண்புமிகு சேவை, உடனடிக் குவனிப்பு!
இப்படிப் பாராட்டுப் பெற்ற
நேரமையும் நம்பிக்கையும்
நிறைந்த ஸ்தாபனம்

ராஜா மருந்துசாலை

கைகளுக்கென ஒரு கடமை உண்டா? உண்டாயின் அது யாது, என்பனவே அடுத்த கேள்விகள்.

எத்தகைய உபாயங்களைக் கையாண்டாது விற்பனையைப் பெருக்கி முதலூடு செய்த முதலாளிகளின் வாபத்தைப் பெருக்க வழி செய்வதா கடமை? செய்திகளைத் தருவதோடு நாட்டின் கல்வி, கலாசாரம், பொருளாதாரம், பண்பாடு, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றின் தரத்தைப் படிப்படியாக உயர்த்துவதற்குத் தம்மால் இயன்றவற்றைச் செய்வதா கடமை?

விற்பனையை மட்டுமே இலக்காக்க கொண்டு மக்களை இழிலிலைக்கு இட்டுச் செல்ல வழகோலுவதிலே போட்டியிடாது பத்திரிகைகள் யாவும் ஒன்று சேர்ந்து மக்கள் சிந்தனைகளையும் கலையணர்வையும் படிப்படியாக உணர்த்துவதற்கு வழிசெய்ய முடியாதா?

வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று அன்னமயில் இலங்கை திரும்பிய சிங்களப் பேராசிரியர் ஒருவர் பிற நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது இலங்கையில் வெளியாகும் பத்திரிகைகளின் தரம் மிகக் குறைவாயுள் எது எனக் குறிப்பிட்டார். இலங்கையில் வெளியாகும் சிங்களப் பத்திரிகைகளையும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளையுமே அவர் கருதியிருக்கக் கூடும். இலங்கையில் வெளியாகும்

தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் சிலவற்றின் உள்ளஞ்சைகளை அறிந்தால் அவற்றைப் பற்றி அப் பேராசிரியர் என்ன சொல்லுவாரோ தெரியவில்லை.

உலகில் மிக அதிக பத்திரிகைகள் வெளிவரும் நாடுகளோடு இலங்கையில் வெளியாகும் பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கைகளையும் தரத்தையும் ஒப்பிட முடியமாயின் பெரும் நாள்மை ஏற்படக்கூடும். அகற்குச் சரியான புள்ளி விவரங்கள் தேவை.

உலக மொழிகளில் எந்த மொழியில் மிக அதிகமாகப் பத்திரிகைகள் வெளி வருகின்றன? எந்த நாட்டிலே மிக அதிகமான பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. அந்த நாட்டிலுள்ள சனத்தொகை விகிதாசாரப்படி எத்தனை பேருக்கு எத்தனை பத்திரிகைகள், எத்தனை பேருக்கு எத்தனை பிரதிகள் வீதம் வெளிவருகின்றன? அப்பத்திரிகைகளிலே இடம்பெறும் முக்கிய அமசங்கள் எவை? அவற்றுள்ளும் மிகுதியாக இடம்பெறுவன எவை? வாசகர்கள் மிகுதியும் விரும்பி வாசிப்பது எவற்றை என்பதை அறிய வழி எதுவுமின்டா?

வாசகர்கள் தரங்குறைந்த விஷயங்களையே பெரிதும் விரும்புகின்றனரா அல்லது தரம் உயர்ந்த விஷயங்களையே பெரிதும் விரும்புகின்றனரா? அந்த நாட்டுப் பத-

வட பகுதியின் கவர்ச்சி மிகக் துறைகளில் காவலார் என்று வழங்கப்படும் ஊர்காவற்றுறையும் ஒன்றுகும். காரைநகரையும் காவலாரையும் பிரிக்கும் கடலையும் காவலார்த் துறையையும் படத்தில் காணலாம்.

திரிகைகள் வாசகர் இழந்தவற்றையே பெரும்பாலும் நாடுகளினர் என்று வாசகர்கள் மீது பழியைப் போட்டு மக்கள் மனம் விகாரப்படவும், சலனப்படவும்கூடிய விதமாகச் செய்திகளையும், கதைகளையும் மேலும் வெளியிட்டு அவர்களைச் சீரழிய வழி செய்கின்றனவா? அல்லது நாட்டு மக்களின் சிந்தனையும், சொல்லும், செயலும் உயர்வதற்கும் வாழ்க்கைத் தரமும் பண்பாடும் குறிக்கோளும் உயர்வதற்கும் தக்கவிதமாகப் பத்திரிகைகள் நடத்தப்படுகின்றனவா?

இந்த இடத்திலே சிந்திக்க வேண்டிய முக்கியமான விஷயங்கள் சில உள். உலகிலேயே மிகப் பழைய பண்பாட்டுக்குரியதான் நம் தமிழ்மொழியிலே, நாகரிகத்திலே, மிக உயர்ந்தவர்களாகிய நமது மத்தி

நான்தே: பள்ளிக்கூடம் எட்டு படியிருக்கிறது?

மகன்: அதையேன் கேட்கிறீர்கள்? வீட்டு வேலை, வெளி வேலை, பாட வேலை, தொட்ட வேலை என்று எல்லா வேலை களையும் எங்களைச் செய்யச் சொல்லிவிட்டு மாஸ்டர் சம்மா இருந்து சுலையாகச் சம்பளம் வாங்கிறீர்.

விலே, வெளியாகும் சில பத்திரிகைகள் தினமும் சில பக்கங்களைக் காமம், கொலை, களவு, விவாகரத்து ஆகியவற்றுக்கே ஒதுக்குகின்றன. இன்னும் சில பத்திரிகை நிறுவனங்கள் தாம் வெளியிடும் பத்திரிகைகளில் ஒரு பத்திரிகை முழுவதையும் தனியாக இவற்றுக்கே ஒதுக்குகின்றன. உண்மையிலேயே வாசகர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதற்காக இவ்விஷயங்கள் அச்சிடப்படுகின்றனவா? அல்லது இவை அச-

சிடப்பட்டு விட்டன என்பதற்காக வாசகர்கள் இவற்றை வாசிக்கிறார்களா என்பது ஆராய்ச்சிக்குரியது.

நாகரிகத்திலே மிகவும் குறைந்தவை என நாம் கருதும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலேயே வெளியாகும், தரமான பத்திரிகைகளிலே இத்தகைய விஷயங்கள் எவ்வளவு தாரம் இடம் பறைகின்றன? என்ன விகிதத்தில் வெளியிடப்படுகின்றன? மக்கள் மனம் பொதுவாக இழிந்த வற்றையே நாடுகின்றது, என்ற கருத்தை ஓப்புக்கொள்ளலாமா?

இழிந்தவற்றை நாடும் இயல்புதமிழை உயர்ந்த நாகரிகமுடைய வர் எனக் கருதும் தமிழர் மத்தியிலேயே அதிகம் எனக் கொள்ளலாமா? வாசகர் மனம் இழிந்தவற்றையே பெரும்பாலும் நாடுகின்றது என்பதை ஒப்புக்கொண்டாற்கூட, பத்திரிகைகள் மனம் வைத்தால் வாசகர்கள் உயர்ந்தவைகளை நாடும்படி செய்ய முடியாதா?

நன்பர் ஒருவரிடம் தமிழ்ப் பத்திரிகை ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு, அதிலே இன்னொரு நன்பர் எழுதிய கட்டுரையை வாசிக்கும்படி கூறி னேன். இன்று வெளியாகும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வாசிப்பதால் தன் மனம் வியாகவூப்படுவதாயும், தான் அவற்றை வாசிக்கும் வழக்கத்தை விட்டுவிட்டதாகவும் அந்த நன்பர் என்னிடம் கூறினார். இந்த நன்பர் சாதாரணமானவர்கள். பல்கலைக் கழகத்திலே பேராசிரியராகவிருந்தவர். தமிழிலே மிகுந்த ஆர்வமும் ஈடுபாடு முடையவர். இவர் வெளியிட்ட அபிப்பிராயம் அர்த்தமற்றது எனத் தன்னிடைக் கூடியதல்ல.

இவங்கையில் இன்று உயர் நிலையிலுள்ள தமிழர் பலர் காலையில் வெளியாகும் மூன்று ஆங்கிலத-

தினசரிகளையும், மாலையில் வெளியாகும் இரண்டு தினசரிகளையும் தினமும் வாங்குகின்றனர். ஆனால் இவங்கையில் வெளியாகும் நான்கு தமிழ்த் தினசரிகளுள் ஒன்றையாவது இவர்கள் வாங்குவதில்லை. தமிழ் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் கலாசார நிகழ்ச்சிகள் பற்றி ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் ஒரு வரி எழுதுதற்குக் கூட்டத் தயங்குகின்றன.

தமிழுக்குப் பாதகமான விஷயங்களாயின் பந்திக் கணக்கில் விரைந்து வெளியிடுகின்றன. “தமிழுக்குப் பல விதத்திலே கேட்டே மூன்தில் ஆங்கிலத் தினசரிகளையே நீங்கள் பணம் கொடுத்து, ஆதரித்து விழுந்து விழுந்து படிக்கி நீர்களே” என அவர்களிடம் கேட்டால் அவர்கள் விதம் விதமான பதில்களைச் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்று ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை மட்டுமே வாங்குகிறவர்களுட்கூட சிலர் முன்பு சில தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் வாங்கி வந்தவர்கள். அவர்கள் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் தரக்குறைவைக் கண்டே தாங்கள் அவற்றை நிறுத்தி விட்டதாகக் கூறுகின்றனர்.

உதாரணத்துக்காக ஒரு விசேஷ தினத்தைக் குறிப்பிட்டு அன்று வெளிவந்த ஆங்கிலத் தினசரியில் அவ்விசேஷத்தையொட்டிப் பற்பல துறைகளில் அவ்வத்துறை நிபுணர்கள் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வெளிவந்திருந்ததையும், அன்றைய தமிழ்த் தினசரி தப்பும் தவறுமான செய்திகளையும், அருவருப்பான படங்களையும், ஆபாசக்கடைகளையும் கொண்டு பத்திரிகையின் பக்கங்களை நிரப்பியிருந்ததையும் குறிப்பிட்டு இத்தகைய பத்திரிகைகளையா பணம் கொடுத்து வாங்கும்படி சொல்லுகிறீர்கள் எனக்கேட்கின்றனர்.

2,660 பருவப் பெண்களுக்கு விருந்து

1021ஆம் ஆண்டில் அபுல் அசன் அவி என்பவர் தமது பதினாறுவது வயதில் எகிப்தின் கலீபாவாக இருந்தார். இவர் கெய்ரோவிலிருந்து 2,660 பருவப் பெண்களை விருந்துக்காக அழைத்தார். இவ்விருந்து எகிப்தின் தலைநகரிலிருக்கும் ஒரு மகுதியிலே நடக்க ஏற்பாடாயிருந்தது. விருந்துக்கு சமுகமளித்த பருவப் பெண்கள் அழகாக உடையன்றிருந்தனர். சிலர் நான் முந்தி — நீ முந்தி என்று முட்டிக்கொண்டனர். அங்கு குழுமியிருந்த மங்கையர்களைவரும் மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழந்திருந்தனர். மகுதியின் முன் வாயிலில், கலீபா அபுல் அசன் அவி விருந்தினர்களை வரவேற்றவண்ணம் இருந்தார்.

இன்று வெளியாகும் சில தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைப் பள்ளிக்கூடம் நூல் நிலையங்களில் வைக்க முடியாது. சிறுவர், சிறுமிகு உள்ள வீடு களுக்குக் கொண்டு போக முடியாது. அவை அவ்வளவு மோச மாயிருக்கின்றன. ஆகையால்தான் நாங்கள் அவற்றைக் கந்தோர்களி லும், பொது நூல் நிலையங்களி லும் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம். எனச் சிலர் கூறுகின்றனர்.

"தமிழ் மொழியை நம் அன்னையாகக் கருதுகிறோம். அது புனித மானது- சில பத்திரிகைகள் பயன் படுத்தும் விதத்தில் அது மாச்சபடு கின்றது. இதன் விளைவாக அதை வீட்டுக்கு வெளியில் நிறுத்தி வைத்து வீட்டு ஆங்கிலத்தையே பணம் கொடுத்து நடு வீட்டுக்குச் சொன்னுடையும் அவல் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது" என அவர்கள் மேலும் வேதனையோடு கூறுகின்றனர்.

இக்காற்றியுக்களை எவ்வளவு தாரம் ஒப்புக் கொள்ளலாம்? ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை மட்டும் வாங்கிக் கொண்டு தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வாங்காமல் விடுவதற்கு இவர்கள் கூறுவனதான் உண்மையான காரணங்களா? வேறு காரணங்களும் உண்டா? தரம் என்பதை எங்களும் வரையறை செய்வது? ஆங்கிலத் தினசரிகள் யாவும் தரமுயர்ந்தவை, தமிழ்த் தினசரிகள் தரங்குறைந்தவை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளலாமா என்பன போன்ற பல கேள்விகள் இங்கு எழுகின்றன. இவற்றுட் சில பெரும் வாக்குவாதத்துக்குரியவை.

அன்றியும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வாங்காமல் விடுவதுதான் அவற்றின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வழி; அவற்றை வாங்கிக் கொண்டே அவற்றின் ஆசிரியர் யவை.

களுக்குத் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதன் மூலம் படிப்படியாகத் தரத்தை உயர்த்த வழி செய்ய முடியாதா என்றும் வாதாலாம்.

காரணங்கள் எவ்யாயினும் தமிழ் மக்களுட் பெரும்பாலோர் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வாங்குவதில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுவர். இந்தக் தரப் பாக்கிய நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் தமிழ் மக்களா? பத்திரிகைகளா? சமுதாயச் சூழலை என்பனவற்றை அலிசி ஆராய்வது பயனுடைய முயற்சியாயினும் அதற்குப் பொருத்தமான இடம் இதுவன்று.

இறுதியாக ஒன்றைக் கூறலாம். ஆங்கிலக் கல்வி இப்போது குறைந்து கொண்டு போகிற இதே வேகத்தில் மேலும் தொடர்ந்து குறைந்து கொண்டு போகுமாயின் இன்றும் சில ஆண்டுகளில் ஆங்கிலத்தை வாசித்து விளங்கவல்ல வர்களின் தொகையும் குறைந்து விடும். இப்போதே மிக பட்டம் பெற்றவர்களுள்ளும், பிரதி இறுதி வகுப்பிலுள்ளவர்களுள்ளும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை வாசித்து விளங்கக் கூடியவர்களுடைய தொகை குறைந்து விட்டது.

ஆங்கிலம் அருகிக் கொண்டு போகும்போது தமிழ் மக்கள் நிலையிலும் படிப்படியாகப் பெரும்மாற்றம் ஏற்படுவது நிச்சயம். இந்த மாற்றம் இலங்கையில் தமிழினது எதிர்காலத்தைப் பிரதி பலிக்கும். ஆங்கிலம் அருகிய பின் ஆங்கிலப் பத்திரிகைக்குப் பதிலாக மக்கள் எதை வாங்குவார்கள்? தமிழ்ப் பத்திரிகைகளையா? அல்லது வேறு எதையுமா? அது ஒன்றையுமே வாங்காமல் விட்டு விடுவார்களா?

எஜமான்: கடைக்காரனிடம் சில்லறை சரியாக வாங்கி வந்தாயா?

வேலைக்காரன்: இல்லை எஜமான். கடைக்காரனுக்கு கணக்குத் தெரியவில்லை. சில்லறையைப் பிழையாகத் தந்துவிட்டான்.

எஜமான்: முட்டா ஓள், ஓட்டா ஓடு. ஒடிப் போய் சரியாக வாங்கி வா!

வீலைக்காரன்: ஜிந்து ரூபாயை மாற்றி தகரும்போது பத்து ரூபாவக்குக் கில்லறை கொடுத்து விட்டான், எஜமான்.

எஜமான்: அப்படியானால் நில்லடா நில் அந்தப் பக்கமே நீ போக வேண்டாம்.

இவற்றுக்குப் பதில் அரசியிலும் பொருளாதாரத்திலுமே தங்கியிருந்து என வாதாடலாம். ஆயினும் இவற்றுக்குப் பதில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் எதிர்காலத்தில் எப்படி நடந்து கொள்ளப்போகின்றன என்பதிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது.

பரிகசித்தத்தற்காகப் பழி வாங்கல்

பருவம் பெண்களால் மகுதி நிறைந்து விட்டது. உடனே அரசர் மதுதியின் கதவு, யன் யாவற்றையும் மூடும்படி ஆணையிட்டார். உடனே கதவு, யன்னங்களைனத்தும் முத்திரையிடப்பட்டன! விருந்துக்கு வந்த பருவம் பெண்கள் பல நாட்கள் அடைப்பட்டு அவஸ்தைக்குள் எாகி பயங்கர ஓலமிட்டனர்! பின்பு அங்கு அமைதி குடிகொண்டது. ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் கநவு, யன்னல்களை திறந்து விடும்படியும், 2,660 எலும்புக் கூடுகளையும் காலதாமதமின்றி அப்பற்படுத்தி புதைக்குமாறும் கலீபா கட்டளையிட்டார்!

எகிப்திய வாசிகள் தமிழைப் பரிகசித்ததாலேயே கலீபா இலாம் பெண்களை இப்படிப் பழிவாங்கினார்ம்.

கால்நடை உணவுகள் (ஆடு, மாடு, கோழி),
கால் நடை மருந்துகள், பாத்திரங்கள்
காய்கறி பூ விதைகள்
களை கொல்லிகள், பூச்சி கொல்லிகள், பங்கசு கொல்லிகள்
வீட்டுப் பூச்சி கொல்லிகள் (நூளம்பு, முட்டுப் பூச்சி, ஏறும்பு, கரப்பத்தான்),
எலி, நத்தை, கொல்லிகள்,
தெளி கருவிகள், தூவு கருவிகள், உதிரி பாகங்கள்
பசளைகள், விவசாய சம்பந்தமான நூல்கள்
மற்றும் விவசாயத்துக்குத் தேவையான வேறு பல பொருள்கள்
எங்கள் இடம் உண்டு.

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்,” — புறநானாறு.
“உலகெலாம் ஓனி விளங்கும் உழவர் உழும் உழவாலே,” — கம்பன்.
“உழுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்,” — பாரதியார்.
“இலம் என்று அசை இருப்பாரைக் காணின்
நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்.” — வள்ளுவர்.

பாம் ஹெ ஸ்

34, கடை வீதி, மட்டக்களப்பு.

கிளை: ஒட்டமாவடி.

தொலைபேசி: 332-

எமது பிரசுரங்கள்

கல்விப் பொது தராதரப் பத்திர (சாதாரண) வகுப்பு மாணவர்களுக்கு

1. இந்து சமயம்	4-00
சிவநெறித் தொண்டர் திரு. ஆ. கந்தையா	
புதிய பாடத் திட்டப்படி	
1972 டிசம்பரிலும் அதன் பின்னரும் நிகழும் பரிட்சைக்குரியது.	
2. விரைவு மீட்டர் பயிற்சி எண்கணிதம்	3-00
3. சரித்திர பாட வழிகாட்டி வினை — விடை	2-00
முதலாம் பகுதி	
4. சரித்திர பாட வழிகாட்டி வினை — விடை	3-00
இரண்டாம் பகுதி	
திரு. வ. மகாலிங்கம்.	
5. மாணவர் செந்துமிழ்க் கட்டுரைகள்	1-75
பண்டிதர் க. மயில்வாகனம்.	
6. தமிழ் மொழி பகுதி I, பகுதி II.	3-00
புதுமுறை மாதிரி கை வினாக்கள்	

ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம் - புத்தகசாலை

213, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

க
லா
ஜோ
த

சா
ம
க
ரு
த
நு

நாடகக் —கலை—

இலங்கையில் தமிழ் நாடகக் கலை ஈனமடைந்து விட்டதாம். (நான் சொல்லவில்லை) பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. ஈனமடைந்த ஒருவரின் நோயைப் பரிசோதனை செய்து, அது என்னவென்று அறிவார்கள் அல்லவா? அதுபோன்றே இலங்கையில் நாடகக் கலை ஈனமுற்றிருப்பதானால், ஏதோ காரணம் இருக்க வேண்டும். பரிசோதனை செய்து உண்மையை அறிவோம். அது என் கடமை. (இல்லை. மன்னிக்க வேண்டும். அது என் தொழில்.)

கிறிஸ்தவிற்குப் பின் ஆரூம் நூற்றுண்டிலே எகிப்திலிருந்து கிரேக்க நாட்டுக்குப் பரவிய “நாடகமோடு” ஆரம்பித்த காலத்திலே, இந்தியாவில் நாடகம், நடனம் முதலியன சிறப்புற்றிருந்தனவென்று வேதங்குளே கூறுகின்றன. அந்த நாடகங்களெல்லாம் பாரத நாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் பண்புடன் சமயத்தையும் தலந்திருந்தன என்று கூறப்படுகின்றது.

இன்பதாம் பத்தாம் நூற்றுண்டிலே நாடகம் பல பல மாற்றங்களைப் பெற்று, நாட்டு முன்னேற்றத்தையும் பொழுதுபோக்கையும் கருத்திற் கொண்டு மேஜையேற்றப்பட்டது. சில நாடகங்கள் இலக்கிய சமய அம்சங்களைக் கொண்டனவாக இருந்தபொழு

திலும் நாடகப் பண்பும், நாடக இலக்கணமும் அவற்றிற் காண்ட பட்டன. கண்ணுக்கு மாத்திர

மன்றி செவிக்குமெட்டுவதைக் கொண்டு நாடகம் பாரப்போ ரைக் கற்பனையுகிற்கு அழைத்துச் சென்றனர் நடிகர்கள். நிகழ்த்திற்கான காட்சியமைப்போ ஓளியமைப்போ இன்றி வசன அமைப்பிலேயே புகுத்திவிட்டார்கள்.

இந்த வசனங்களொல்லாம் கதவிடத்தன்மை பொருந்தியனவாக இருந்தன. இசை வல்லுநர்கள் பக்கபலமாக இருந்தார்கள். வில்லும் அம்பும் கொண்டு காட்டிற்கு வேட்டையாடப் போகும் இளவரசன், வில்லும் அம்புமில்லாதவருகு, பாவளையால் வேட்டையாடுவதுபோல் துள்ளிக் குதித்து மெய்ப்பாடுகள் மூலம் தெரியவைத்தான். சுருங்கக்கூறின், நடிகர்களுடைய மெய்ப்பாடுகள் மூலம் பார்க்க வந்திருந்தவர்கள்

சாதனைகள்

அ மெரி க் காவை ச
சேர்ந்த கசாப்புக்கார
ரான ஜோன் சித்மன்ட்
வயது முப்பது. இவர்
1940ஆம் ஆண்டு “மிஸஸ்
சிப்பி ஆற்றில் 292 மைல்
தாரம் நீந்தி ஒரு மகத்
தான் சாதனையை நிலை
நாட்டினார்.

வட துருக்கியில் உள்ள
அடானு என்னும் ஊரில்
1961ஆம் ஆண்டு ஜூன்
3ஆம் திங்கி பாதிமா
என்ற பெண்ணுக்கு ஒரு
குழந்தை பிறந்தது. அதன்
எடை 24 ரூத்தல்! இது
வும் ஒரு சாதனைதானே!

நாடகத்தைச் செவ்வேன விளங்
கிக் கொண்டார்கள்.

ஒரு சிறு நுழைவு

நாடகத்தைப் பற்றிப் பலரும்
பலவற்றைச் சொல்வார்கள்;
நாலும் சிலவற்றைச் சொல்கிறேன்.

கோபம், சிரிப்பு, துக்கம்
போன்ற உணர்ச்சிகளும் அவற்றின் வெளிப்படிடான பாவங்களும்
காலத்துக்குக் காலம் மாறுபடுவன அல்ல. பல நூற்றுண்டுகளுக்கு முன் நம் முன்னேர் அமுத அமுகையும் அடைந்த துக்கமும் கொண்ட கோபமும் சிரித்த சிரிப்பும் போலவே இப்பொழுதும் நாம் அழுகிறோம்; துக்கமடைகிறோம்; கோபம் கொள்கிறோம்; சிரிக்கிறோம். ஆகையால் பாவங்கள் எல்லாம், எல்லாக் காலத்திலும் மாற்றங்களின்றி உணரப்பட்டு, வெளிப்படுத்தப்படும் என்பதை அறியலாம்.

பேசப் பழகாத குழந்தையோன்று தனது அங்க அசைவி ஞாலோ, சிரிப்பாலோ, அழுகையிஞாலோ, முகபாவத்தினாலோ தனது உள்ளக் கிடக்கையைத் தன் தாய்க்கு வெளிப்படுத்துகிறது.

குழந்தை பலவிதமாகச் சிரிக்கிறது; பலவிதமாக அழுகிறது. அந்தந்தச் சிரிப்பாலும் அழுகையாலும் அந்தக் குழந்தை தன் மனக் கருத்தைத் தாய்க்குத் தெரிவிக்கிறது. அதாவது, உணர்ச்சியைத் தாய்க்கு விளங்க வைக்கிறது. இந்த இடத்தில் குழந்தை நடித்துக் காணப்பிக்கி றது. அதன் தாய் அந்த நடிப்பை உணர்கிறார்; உணர்ந்து இரசிக்கிறார். சிறியதொரு நாடகம் மலர் கிறது. இது தான் நாடகத்தின் ஆரம்பம்-

ஆகையால், நடிக்கும் வன்மை பெற்ற நடிகர் இல்லாத நாடக மில்லை அவ்வாறே, சூவக்கும் பண்பு கொண்ட இரசிக்கும் தன்மை பெற்ற இரசிகர் இன்றியும் நாடகமில்லை அரங்கிலே மனக் கருத்துக்களையும் உணர்ச்சி களையும் வெளிப்படுத்துவார்கள் நடிகர். அந்தக் கருத்துக்களையும் உணர்ச்சிகளையும் விளங்கி இரசிப்பவர்கள் இரசிகர்.

இந்தக் கூட்டுறவே நாடகம். நாடகம் ஒரு கலை

கலையின் நோக்கம்

மனிதருள் அடங்கிக் கிடக்கும் உணர்ச்சிகளைக் கிளறுவதே கலையின் நோக்கம். ஓவியான ரவி வர்மா, தீட்டிய சரஸ்வதியும், திம்பரத்திலுள்ள நடராஜனின் திருவருவமும், இன்டோவின் சிலப்பதிகாரமும், அருணகிரி நாதின் அருட்பெரும் பாடல் களும் உணர்ச்சிகளைக் கிளறும் தன்மை வாய்ந்தவை இந்த உணர்ச்சிகள் மனிதவின் மனதில் என்றும் நிலைத்திருக்க வேண்டும். இது தான் கலையின் நோக்கம். இவ்வகையான கலையின் நோக்கத்தை நன்கு உணர்ந்து கொள்வதற்கு, கலைஞர் அறிதல் வேண்டும். ஏனெனில், அந்தக் கலைஞர் தனக்கேற்றப்பட்ட சிறில் உணர்ச்சிகளின் எழுசியையைத்தன் கலைப்படைப்பின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார். ஆகையினால், ஒரு கலைஞர் தனது உணர்ச்சிகளின் எழுசியையும், உணர்ச்சிகளில் ஊடுருவி நிற்கும் அதே கருத்துக்களையும் கலா சிருஷ்டகளினால் இரசிகர் மனங்களுக்குப் பரிமாற்றம் செய்வானேயாலோ, அவன் சிருஷ்டகள். நிதி தியமான, உயர்ந்த கலையாகின்றது.

இயக்குளர் ஒரு கலைஞர்

நாடகத்தை எழுதியவர் அதன் மூலகர்த்தாவாகிறார். ஆனால், அவர் எழுதிய நாடகம் வாசிப் பதற்கு எத்தனை சிறப்பாக இருந்தாலும் அதை அரங்கேற்றினால்லி அது நாடகமாகாது அது நூலாகவே அமைகிறது. எழுதித் திலைந்த நாடகமானது இயக்கு எருக்கோ நடிகர்களுக்கே அல்லது நாடகத்தை அரங்கேற்றுவதில் முனைந்திருப்பவருக்கே குறிப்புரையாகவே இருக்கிறது.

நடிகர் தான் நாடகத்திற்குயிர் ஊட்டுவர்கள். இவர்களோடு மேடை அலங்காரம் செய்யவர், ஒளியைப்படு, ஒப்பனை செய்யவர் ஆகியோருஞ் சேர்ந்து நாடகத்திற்கு உருக் கொடுப்பவர்கள். இவர்களுள் இயக்குளர் தான் இந்த உருக் கொடுக்கப்பட்ட ஆக்கத்தின் கர்த்தா. நாடகத்தை எழுதியவர் இயக்குராக விருந்தாலும், இன்னெல்லார் காலும் சில குறைகளை அவர்களைத் தவறிவிடக் கூடும். எழுதியவர் எண்ணத்தைக் கொடுக்கிறார். ஆனால், அந்த எண்ணம் நிறைவேருதாக இருக்கலாம். ஆகையாற்றுள் இயக்குளர் என்றாலும் வழி காட்டியாக இருக்க நாடகத்தில் முனைந்தவர்கள் தத்தும் வேலைகளைச் சரிவர நிறைவேற்றி, கீழாரம் வைத்தாற் போல் நாடகத்தைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும்,

இந்தக் காரணத்தால், எழுத்தாளரைப் போலவே இயக்குளரும் சிருஷ்டி கார்த்தாவாகிறார். எழுத்தாளரின் கற்பனையை நாடகம் பார்க்க வந்திருப்பவர்களும் உனர் வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன் இயக்குளரும் கற்பனை செய்து, வேண்டிய முறைகளையும் உத்திகளையும் கையாஞ்சுதல் வேண்டும். அதாவது எழுத்தாளனுடைய கற்பனை நிலைக்கு இயக்குளர் செல்ல வேண்டும். ஒரு சுவையற்ற நாடகத்தை இயக்கு எர்சு சுவையுள்ளதாக அமைக்க முடியாது. ஆனால், தனது கற்பனையை எழுத்தாளனுக்கு விளங்க வைத்து இருவரும் கலந்து, நல்ல தொரு நாடகமாக மாற்றி அமைக்கலாம்.

வெவ்வேறு காலங்களில் அவ் வக் காலங்களிலிருந்த துழிலை களை வைத்து எழுதப்பட்ட நாட கங்களை ஒரு சிறந்த இயக்குனர் (மன்னிக்க வேண்டும்). “சிறந்த” என்ற சொல்லை இதிற் பிரயோதம் செய்திருக்கக் கூடாது. இயக்குனர் இயக்குனரேயாயிய அவருக்கு அடை மொழி தேவையில்லை.) அந்த நாடகங்கள் நடிக் கப்படும் காலத்திற்குப் பொருந்தக் கூடியவாறு மாற்றி அமைக்க வல்லவராக இருக்க வேண்டும். இயக்குனர் ஒரு நாடக சத்திர வைத்தியனுகத் தலங்கு வேண்டும்.

ஆகையால் நாடகத்தின் இயக்க வடிவத்தின் கார்த்தாளாக அமையும் இயக்குனர் முதலில் தான் எடுத்துக் கொண்ட நாடகத்தைக் கலைக் கண் தொண்டு விளங்கி, அதன் பலனைப் பிறருக்கு உதவ வைப்பது எவ்வாறு என்பதை அவதானிக்க வேண்டும். இத் தத்துவங்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கு, இயக்குனர் உன்மையாகவே ஒரு கலைஞருக் கீருக்க வேண்டும்.

நடித்தல் ஒரு கலை

நடித்தல் என்பது ஒரு கலை. அதுவும், விதிகளுக்குக் கூட்டுப் பாடுகளுக்குள்ளும் அமைந்து பக்குவமாக வளர வேண்டிய கலை. இயற்கையையும் செயற்கையையும் கலந்து, நடிகளுடைய தோற்றுத்தை மாற்றி மேடையிலேற்றும் போது, உன்மையாகவே உனர்ச்சி வசப்பட்டு அந்த நடிகள் நடித்ததான்கில் அவன் நடிகளன்றன. உனர்ச்சி வசத்தால் உந்தப்பட்ட ஒரு சாதாரண மயிதனங்கிறுன்.

உனர்ச்சி மேலீட்டினால் உந்தப்பட்டு நடிக்க விரும்புவோர், நாடக உத்திகளை உணராது, நடிக்க வேண்டுமென்ற ஆசையினால் நாடகங்களிற் பங்கு தொள்வர். இத்தையை நடிகர்கள் உடனடியாக ஏற்படும் உனர்ச்சி வசப்பாட்டினால் நடிக்கும் பொழுது, நாடக உத்திகளை கை நழுவில்லட்டு தோல்வியடைவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

நாடக உத்திகளைக் கையாளுவதானால், ஒரு நடிகன் தனக்கும் அரங்கிற்குமுள்ள தொடர்பையும் தனக்கும் சபையிலுள்ளவர்களுக்கு முள்ள தொடர்பையும், தனக்கும் அரங்கிலுள்ள காட்சியமைப்புக்கும், அரங்கிலுள்ள பொருட்க

ருக்குமுள்ள தொடர்பையும் நன்கு உணர, வேண்டும். ஆனால், சிலர், இதைத் துக்கமென நினைத் தும் புறக்கணிக்கலாம். ஆனால், சபையிலுள்ளவர்களுக்கு நாட குத்தைத் திறம்பட, சைவயாகக் காட்ட வேண்டுமென்ற நோக்க மிருந்தால், மேற் சூட்டப்பட்ட தகுத்துக்களும், சுருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் நாடக உத்திகளும் நடிகர்களுக்கு அத்தியாவசியம் வேண்டப் படுகின்றன.

நாடக வசங்குளை மனனம் செய்கிறுன் நடிகள். ஏற்குனவே எந்தப் பக்குத்திலிருந்து மேடைக்குள் போக வேண்டுமென்று நாடக ஒத்திகைகளின்போது இயக்குனர் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார். சுக நடிகர்கள் பேசி முடியும் வரை, தான் பேசும் வசங்குக்காகக் காத்து நிற்கிறன். எந்த இடத்தில் வலது கைணம் உயர்த்த வேண்டும், எந்த வசனம் பேசும்போது தலையை வலப்பக்கம் சாய்த்தல் வேண்டும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலது காலை ஊன்றி மிகிக்கு வேண்டுமென நன்கு அறிந்திருக்கிறுன். ஆகையால், அந்த நடிகள் இன்னேருவராக நடிக்கிறுன். நடிகள் செய்து காட்டும் ஒவ்வொரு அங்கு அசைவையும் பார்க்க வந்திருப்பவர்கள் இரசிக்கிறார்கள். அந்த நடிகள் அந்தப் பாத்திரமாக விட்டானென சபையோர் நினைக்கிறார்கள். அவற்றை யெல்லாம் சுத்தித்தமாகச் செய்து காட்டும் சக்கி வாய்ந்த அந்த நடிகள் அந்தப் பாத்திரத் தின் உனர்ச்சி பாவங்களையும் செயற்றை முறையால் பிறர்க்க கெல்லாம் இயற்கை போலத் தோன்றும் வகையிற் காட்டுகிறன்.

ஆனால், அந்தப் பாத்திரமாகவே அந்த நடிகள் மாறிக் கொண்டால் அந்த நடிகள்தான் பேசவிருக்கும் வசனங்களை மறக்கலாம். கட்டுப்பாடு விதிகள் போன்றவையிலிருந்து, விலகலாம். அப்போது அவன் நடிகள் எல்லன். நடிகளுன் வன்னிகளை அடக்கும் சக்கி வாய்ந்தவருக இருக்க வேண்டும். தனக்கு உண்டாகாத உனர்ச்சி வேறு பாடு கூட கீர்த்தி வரவழைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவன் ஒரு நடிகன். நடிகள் ஒரு கலைஞர்.

நாடக உத்திகளைக் கையாளுவதானால், ஒரு நடிகன் தனக்கும் அரங்கிற்குமுள்ள தொடர்பையும் தனக்கும் சபையிலுள்ளவர்களுக்கு முள்ள தொடர்பையும், தனக்கும் அரங்கிலுள்ள காட்சியமைப்புக்கும், அரங்கிலுள்ள பொருட்க

விழுதும்

வண்டனில் உள்ள
“வெப்பிங்” என்ற இடத்தில், உலகமறிந்த கடற் கொள்ளலை நோக்க கிட்ட என்பவன் 1701 மே பில் மூன்று முறை தாக் கிலிப்பட்டான்! இரு முறையும் கயிறு அறந்தி விட்டது!

★

ஸ்டோக் ஹோமேசிசார்ந்த “கன்னர் ஸ்வன் ண்சன்” என்பவர் “மற்ற நாடுகளில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு” என்ற நூலை எழுதி வெளியிட ரெளார். அவருக்கு இருப்பதோ பதினெடு முந்தைகள்!

இவ்வகையான ஒரு வேளதை தோற்றங்களைப் பிரதிபலிக்கும் ஆகையால், அத்தகைய ஒரு நாடக முறை, காலத்துக்குச் காலம் மாறுபட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் நடிகர் இரசிகர், என்ற தன்மை மட்டும் அந்தக் காலத்திலே இருந்தது போலவே, இந்தக் காலத்திலே இருந்து வருகின்றது.

இரண்டாம் மகா யுத்தத்திற் குபினர்கள் நாடகமென்பது பார்சார்த்த நிலையிலிருந்ததென்று சொல்லப் படுகின்றது. அதே காலத்தில்தான், நாட்டுக்குத்தை இக்கப்பவர்கள், தெருக்கூத்தை விரும்பாதவர்கள், விலாசத்தை ஒதுக்குபவர்கள் ஆகியோர் சேர்ந்து பழைய நாடக முறைகளைச் சீர் குலைச் செய்து விட்டார்கள். பரம்பரை முறைகளைச் செய்துதோக மறைத்தோ புதி ய முறைகளை வகுத்து வந்தார்கள், பழம் காலத்து நாடகங்களிற் காணப்பட்ட உத்திகளை கைவிட்டு புதிய உத்திகளைக் கையாண்டார்கள். இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது நாடகக் கலை வளர்கிறதோ தேவ்கிறதோவெனத் தெளி வாக விளங்கு முடியாத நிலை உண்டாகிறது. புது முறைகளைக் கையாளுவது பிழையென்று சொல்ல வில்லை. ஏனானில் புதுமையான

உத்திகளைப் புகுத்துவதன் மூலம் நாடகம் நன்றாக ஓங்கி வளர இடமுண்டு.

நாடகத்தின் புகழ் இலங்கையில் பரவிவர நடித்த நடிகர், பக்கவாத்தியக்குரார் விலை இங்கு அற்முகப்படுத்துவது அவசியம். இனுவில் சீதைச் சுப்பர், பெரிய விளான் சின்னத்துரை, இனுவில் நாகவிங்கம், வேல் நாயர் குதவெட்டிச் சுந்தரம். புதுவாட்டி இரத்தினம், எஸ். ஆர். சின்னத்துரை, சின்னக் கோவிந்த ஆருமுகம், எஸ். வி. சுப்பிரமணியம், கே. சொர்ணவிங்கம், டொக்டர் கே. கதிரவேலு, எஸ். மது நாயகம், வி. எஸ். இரத்தினம், ஸி. டபிள்யூ. ஏ. பிரீ, ஹோடே வியோ சின்னத்துரை, எம். ராஜேந்திரம், ஆர். ஆர். பெராட், ஏ. ஹோமர், மெய்கண்டான் சரவணமுத்து, ஜே. ஜி. ராஜா, டொக்டர் எஸ். கே. சின்னையா, ஏ. செல்வரத்தினம், வி. ரி. பால சிங்கம், டபிள்யூ. சதாசிவம், ஏ. இரத்தினசுபாபதி, எம். கந்தவனம், ஆண்டை நடராஜா, பி. டி. பென்டிக்ற, வண்ணை இராபநாதன், அம்

மான் சபாரத்தினம், கிருஷ்ணசாமி, ஏ. கே. சுப்பிரமணியம், ஏழாலை வேலையா, கீரிமலைப் பொன் ஞாக்காமி, இனுவில் சரவணமுத்து, படுன் எஸ். கே. செல் லையாபிள்ளை, குன்னிகா பரமேஸ்வரி, சின்னையா தேசிகர், கரையூர் ஜேயராஜன், இனுவில் ராம்பு சுப்பையா, காங்கேசன்துறை விவி-வி. விரயமுத்து ஆகியோர் தாமாகுவே பாடி நாடகமாடிய பழம் பெரும் நடிகர்கள். பிற்பாட்டுப் பாடியவர்கள், பைக்கிரி சின்னத்துரை, சிட்டான், ரெக்கோட் சன்முகம், உடுவில் கே. சின்னப்பு (எனது மாமனுர்) ஆகியோர். பக்கவாத்தியமாக ஹார்மோனியம் வாசித்தவர்கள், மகாராஜா, நல்லூர் சர்மா, எம். ஆர். சயம்பு விங்க பாதவதர், எம். சோமசந்தரம், வண்ணை வேணுகோபால். மிருதங்கம் வாசித்தவர்கள், நல்லூர் எம். மாணிக்கம், ஆனைக் கோட்டை மயிலு, நாவாந்துறை தம்பாபிள்ளை ஆகியோர்.

இவர்களுக்குப் பின் “ட்ராமா” மோடியைப் பின்பற்றி நாடக இலக்கணம் வகுத்துரைத்து வந்த வர்கள் பின்வருமாறு: இ. ரி. ஹிச்

கொக், ஜே. ரி. சொலமன்ஸ், ரி-ரத்தினசிங்கம், அரியாலை பொன் சீன்யா மாஸ்டர், ஆர். பேரம்பலம், கே. எம். வாசகர், தின்னவேலி கே. செல்வெரத்தினம், தெல்லிப் பளை இ. சபாரத்தினம், பிரவன் சோமசுந்தரம், அளவெட்டிப் பொன்னையா, சுதுமலை எஸ். குமார சிங்கம் ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை ஆகியோர் இவர்கள். சினிமா முறையைச் சிற்றும் பின்பற்றுது ஒன்றியமைப்பு, ஒப்பைன், உடை ஆகிய வற்றை அந்தந்த நாடகங்களுக்க் கேற்ற முறையில்லைத்து நாடகப் பண்பிற்கிணங்க நடித்துப் புகழ் பெற்றார்கள்.

நாடகம் வாழ்ந்தால் முத்தமிழும் வாழும். முத்தமிழ் வாழ்ந்தால் நாழும் வாழ்வோம் என்பதுதான் என் பரிசோதனையின் முடிவு.

நோயின் குணங்களைச் சொல்லி, அதற்கான மருந்தையும் அனுமானங்களையும் தந்து, கடைப்பிடிக்கு வேண்டிய வழிகளையும் ஒரு சிறித எவ வகுத்துத் தந்திருக்கிறேன். என் பரிசோதனையின்படி நாடகங்கள் நாடகங்களாக மலரும் என்ற நம்பிக்கையுண்டு.

வட இலங்கையில் புகழ் பெற்ற

★ தங்க

★ வைர

நகை வியாபாரிகள்

கே. என். எம்.
மீரான் சாஹி பு

தங்கப் பயவுண் நகை மாளிகை
கன்னதிட்டி - யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி: 585.

प्रो:

இளம் மாதருக்கு கணவரைத் தேடித் தந்த

பச்சைச்ப்

ஈக் பட்டாணி (Chickpeas)
என்று கூறப்பட்ட பட்டாணியிலிருந்து பிற்காலத்தில் வளர்ச்சி யடைந்ததுதான் சத்து மிகுந்த பச்சைப் பட்டாணி.

சிக் பட்டாணி ஜயாபிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பே பயிரிடப்பட்டது. எகிப்திய மன்னர்களின் சமாதி களில் இப் பட்டாணிக் காய்களின் உருவம் காணப்படுகிறது. இதிலிருந்து கி. மு. 2,400ஆம் ஆண்டளவில் சிக் பட்டாணி எகிப்தில் இருந்தது. என்று அறிகிறோம். ஆனால் கி. மு. 500இல் எகிப்தியர்கள் அதை அகத்தமான உணவு என்று ஒதுக்கினர்.

சிக் பட்டாணி முற்றுத்தோது ஆட்டுக்கிடாத் தலைபோலிருக்கும். ஒருவேளை அதைப் பார்த்துத்தான் எகிப்தியர்கள் அகத்தமானது என்று ஒதுக்கினரோ என்னவோ?

சிக் பட்டாணியின் பெயர் சமஸ்கிருதத்தில் காணப்படுகிறது. சில தாவர வல்லுநர்கள், சிக் பட்டாணி மேற்கு ஆசியாவில்தான் முதன் முதலில் காணப்பட்டது என்றும், சிலர் வட இந்தியாவில்தான் காணப்பட்டது என்றும் கூறுகின்றனர்.

ரோம் நாட்டிலுள்ளவர்கள் சிக் பட்டாணியைப் பல நாற்றுண்டுக்காக அறிந்திருந்தனர். மற்றக் காய்

கறிகளைவிட இதை அவர்கள் குறைத்து மதிப்பிட்டனர். ஆனால் ஒருவகைப் பட்டாணி ரோமானி யர்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. தேர்தலில் நின்ற அரசியல்வாதிகள் சிக் பட்டாணியைக் கொடுத்து வாக்குவாங்கினர்.

இப்போது ஜீல்கிரீம், மற்ற தின் பண்டங்களை விற்பதைப் போல், மக்களிடையே சிக் பட்டாணியைக் கூவி விற்றனர். இது பச்சைப் பட்டாணியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் சிக் பட்டாணி

உறவினர்கள், திருமணமானவர்கள் இவர்களைத் தவிர வேற்று ஆண் மகள் யார் முதன் முதலில் அந்த வீட்டில் நுழைகிறானே அவனையே கணவனுக்குத் தேர்ந்தெடுப்பாள் அவ்வீட்டில் இளம் வெண்டும்!

மேற்கு ஜீரோப்பிய நாடுகளில், சிக் பட்டாணி ஆயிரம் ஆண்டுகளாக உணவாகப் பயன்படுத்தப் பட்டும், பச்சைப் பட்டாணியே பிரான்ஸ் வழியாக வெகு வேகமாக 16ஆம் நூற்றுண்டில் பரவி யது. அரசர்களும் பெரும் செல்வர்களும் தங்கள் பேச்சக்களிடையே அடிக்கடி பச்சைப் பட்டாணியைப் பற்றிப் பெருமையாக கூற ஆரம்பித்தனர்.

1680இல் ஹாலந்திலிருந்து இங்கிலாந்திற்குப் பயணமானது பச்சைப் பட்டாணி.பிரான்ஸைப்போல்

பட்டாணி

கொறிப்பதற்கு ருசியாக இருக்காது.

சிக் பட்டாணிக்கு எந்தவித மருந்துக் குணங்களும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இந்தப் பட்டாணி மூட நம்பிக்கைகளை ஏற்படுத்தாமல்விடவில்லை. அதை “இடிகளை ஏற்படுத்தும் கடவுளின் உணவு” என்று மக்கள் நம்பினர். தற்காலத்தில் கூட ஜீரோப்பாவில் சில பகுதிகளில் வியாழக்கிழமைகளில் சிக் பட்டாணிச் சமையல் செய்கின்றனர். இடிக் கடவுளான வியாழனை மகிழ்விப்பதற்கே இந்தச் சமையல் நடத்துகிறது.

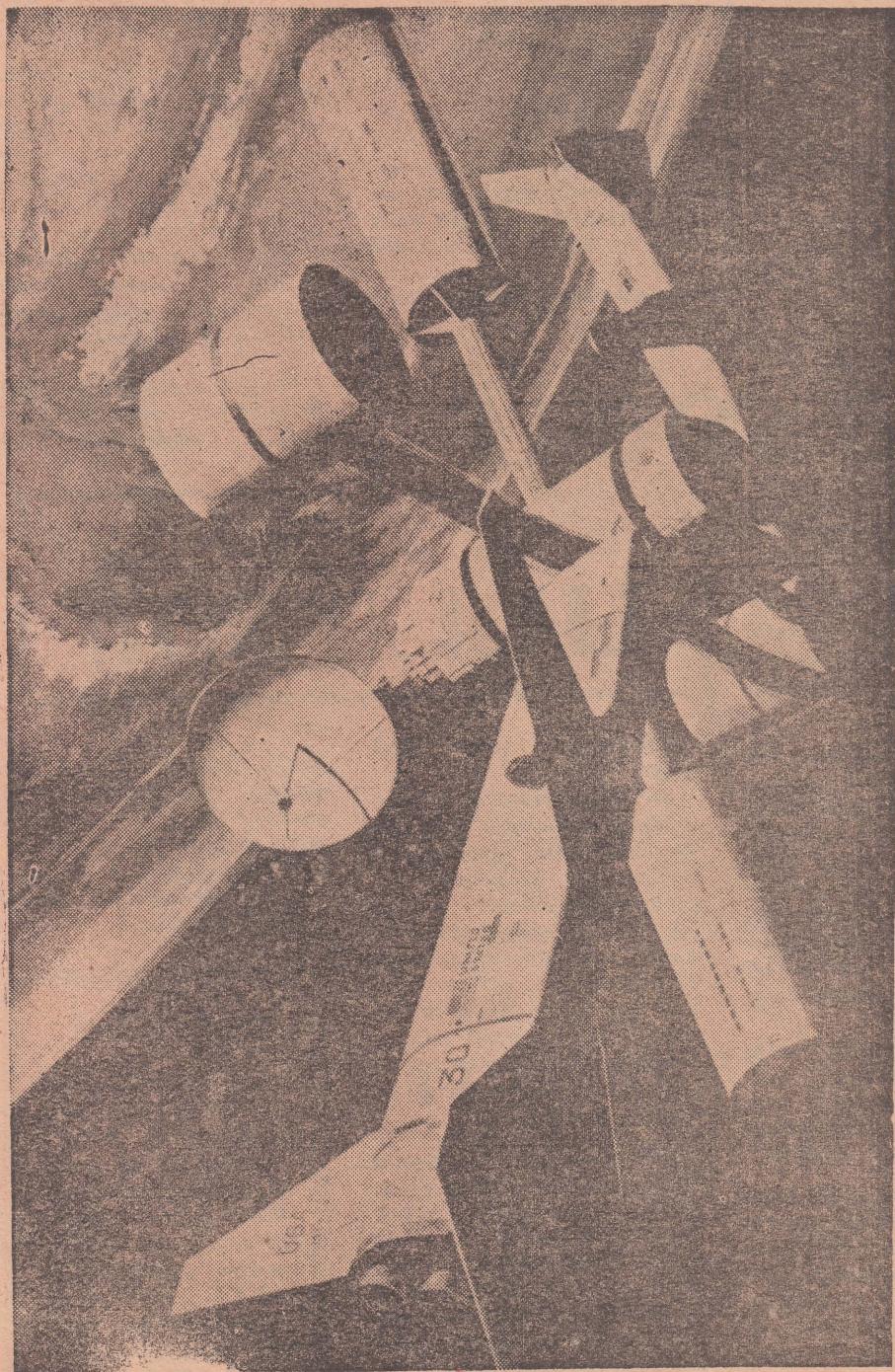
ஸ்கோட்லாந்தில் காதலில் ஏமாற்றமடைந்த இளைஞர்களும், இளம் பெண்களும் தங்களைத் தேற்றிக் கொள்ள சிக் பட்டாணிக் காயின் தோலை உடலில் தேய்த்துக் கொள்ளுவார்கள். சில ஜீரோப்பிய நாடுகளில் இளம் பெண்கள் தங்கள் கணவரைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சிக் பட்டாணி அவர்களுக்கு உதவியது.

ஒன்பது பட்டாணி விதைகள் உள்ள காயாக எடுத்து அதை கதவின் மீது தொங்கவிட வேண்டும்.

அங்கே, பச்சைப் பட்டாணி செல்வாக்குப் பெறவில்லை. ஊதாரித் தனமாகச் செலவு செய்யும் பணக்காரர் பெண்கள் வெற்றுக் கொரவத்திற்காக உபயோகிக்கும் ஆகாரமாகவே பச்சைப் பட்டாணியைக் கருதினர், ஆங்கிலேயர்.

பெரிய கேக்

அமெரிக்காவில் 1962 இல் நடைபெற்ற ஒரு விழாவின் போது, ஒரு கேக் செய்து வைத்திருந்தனர். அதன் நிறை 25,000 ரூத்தல். சுற்றளவு 60 அடி, உயரம் 23 அடி. அதற்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்ட போருள்கள் கிளி - 4000 ரூத்தல், மா - 10,000 ரூத்தல், காய்ந்த முந்திரி - 7000 ரூத்தல், குச்சக் கொட்டை - 2000 ரூத்தல், உப்பு - 100 ரூத்தல், முட்டை - 18,000!

விண்வெளி ஆய்வு கூடத்
திற்கு பூமியிலிருந்து
நெசன்று வர அமெரிக்கா
தயாரிக்கவேண்டும் விண்வெளி
கூடம்.

வி

ன்வெளி சகாப்தம் ஆரம்பித்து பதினெட்டு வருடங்கள் கழிந்து விட்டன.

இக்குறுசிய காலத்துநாள் மகத்தான பல சாதனைகள் நடந்தேறி விட்டன.

இத்தனை சாதனைகளையும் தமது வாழ்நாளிலேயே கண்டு களித்தவர்கள் என்ற பெருமையை இருபதாம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இத்தலைமுறையினர் பெறுகின்றார்கள்.

இவர்களுக்கு அடுத்த இருபத்தெந்து வருடங்களில் நடைபெறவுள்ள சாதனைகள் எப்படிப்பட்டவை என்பதை —

திட்டவட்டமாக தீர்க்கதறிசனமாக கூறுவது இலகுவான காரியமல்ல; அப்படிக் கூற முயன்றாலும் எல்லோரும் நம்பி விடுவார்கள் என்று கூற முடியுமா?

1901ஆம் ஆண்டில் மனிதனவது இயற்கை நியதிக்கு மாறாக பறப்பதாவது? என்ற கருத்துப்பட காரசாரமாக தலையங்கும் தீட்டியது அமெரிக்க விஞ்ஞான சஞ்சிகைகளில் முன்னேடியாக இன்றும் விளங்கும் “சயன்டிபிக் அமெரிக்கன்” என்ற மாத சஞ்சிகை.

1906ஆம் ஆண்டிலே “டெயிலி மெயில்” என்ற ஆங்கிலத் தினசரி, பறக்கக் கூடிய ஆகாய விமானமொன்றை உற்பத்தி செய்யும் முதல் மனிதனுக்கு 250 பவுணும், அதில் பறந்து காட்டும் முதல் மனிதனுக்கு 1,000 பவுணும் பரிசளிப்பதாக அறிவித்தது.

இப்பத்திரிகையின் முட்டாள் தனத்தை உலகறியச் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், மனிதன் ஒருக்காலும் பறக்க முடியாது என்ற திடமான நம்பிக்கையில்,

இன்னேரு பிரபல தினசரி, இன்று பிரிட்டனில் அதிக வாசகர்களை கொண்டதாக விளங்கும் அத்தினசரி, ஆகாய விமானம் ஒன்றில் பறந்து காட்டக் கூடிய முதலாவது மனிதனுக்கு 10 கோடி - கவனிக்கவும் - பத்துக் கோடி பவன் பரிசளிப்பதாக அறிவித்தது.

இன்று நடந்திருப்பது என்ன? இந்த நம்பிக்கையில்லா பத்திரிகைகளின் முன்னிலையில் மனிதன் பறந்து காட்டியது மட்டுமல்ல, அம்புவிழிலும் போய் இறங்கி விட்டான்.

“அம்புவிழில் மனிதனைக் கொண்டு போய் இறக்குவது நடவாத காரியம். ஜனதிபதி கென்னடிக்குத் தான் மூனைப் பிசெகன்றால், ஆயிரக்கணக்கான இந்த விஞ்ஞானிகளும் இதை நம்புவதாவது” என்று.

கேளி செய்த அதே “பெரிய மனிதன்” விமானக்கம்பெனிதான், நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கும் அப்பலோ திட்டத்துக்குரிய கல்களை உருவாக்கி கொடுத்தது.

எனவே எதுவும் நடைபெறக் கூடிய இந்த விஞ்ஞான யுகத்தில், விண்வெளி ஆய்வில் அடுத்த ஒரு சில பத்து வருடங்களில் நடைபெறவுள்ள திட்டங்களை ஆராய்வோம்.

விண்வெளி ஆய்வுகளை ஒரு காலத்தில் அமெரிக்காவும், ரவ்யாவும் தான் நடாத்தி வந்தன. இன்று ஐப்பான், பிரான்ஸ், சீன, இங்கிலாந்து, இந்தியா போன்ற நாடுகளும் நடாத்தி வருகின்றன.

ஓரிரு வருடங்களில், இந்தியா தனது முதலாவது செய்மதியை விண்ணுக்கனுப்ப வேண்டிய வழிகளை திட்டமிட்டு நடாத்தி வருகின்றது.

குட்டி நாடுகளும் போட்டி போட்டு விண்வெளியில் ஆதிக்கம் செலுத்த முயலும் இவ்வேளையில் —

விண்வெளி ஆய்வில் முன்னிலையில் நிற்கும் ரவ்யாவினதும், அமெரிக்காவினதும் ஆய்வுகள் உலகின் கவத்தை கவர்கின்றன என்றால் மிகையாகாது.

கட்டுரையாளர்

ரஷ்யா தனது விண்வெளி ஆய்வை முன்று கோணங்களில் நடத்துகின்றது என்று நாம் கூற வாம்.

பூமியின் அயலில் செய்மதிகளை நிறுவி, மனித இனத்திற்கு நேரடியாக பயன்தரும் வகையில் -

விவசாயம், வாணிலை, செய்மதி, செய்கி தொடர்பு போன்ற துறைகளில் ரஷ்ய ஆய்வுகள் ஒரு கோணத்தில் நடைபெறுகின்றன.

மறு கோணத்தில், அண்டவெளி யில் "சல்யூட்" போன்ற ஆய்வுகள்களை நிறுவி, விவசாயம், மாணிலை, செய்கித் தொடர்பு பார்ஸ் நேரடி விண்வெளிப் பயன்களைப் பெறுவதோடு மாத்திரமல்லாமல் -

மனிதனின் நீண்ட விண்வெளிப் பயனங்களுக்கு பயன் பெறும் வகையில் பயிற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றது.

1971ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் விண்வெளியில் சூழ்ந்று வர முடலாவது சல்யூட் அனுப்பப்பட்டது.

ஓரள் மாதம் 30ஆம் திகதி, சல்யூட்டில் 24 நாட்கள் வசித்த பால்கா விண்வெளி வீரர் மூவரும் பின்மாக திரும்பியதும் வாசகர்கள் அறிந்ததே.

அதன் பின்னர் ஒரு வருடத்திற்கு மேலாகியும் இதுவரை இரண்டாவது சல்யூட் அனுப்பப்படவில்லை.

கடந்த மாதம் சோலையத் ரஷ்யாவின் விண்வெளி ஆய்வு நிலையம் களுக்கு விஜயம் செய்த விஞ்ஞானி கள் -

நிலையத் தலைவர் ஜெனால் சட்ட வோவை சந்தித்து, சல்யூட் திட்டம் பற்றி விஞ்ஞாயிபோது, "சல்யூட் மாதிரிக் கலங்கள் செய்து பூமியில் பயிற்சி பெறும் முயற்சிகள் இன்னும் ஆரம்பிக்காததால், இவ் வருடம் மற்றுமொரு சல்யூட்டை அனுப்புவது சாத்தியமல்ல" என்று அவர் திட்டவட்டமாக கூறியதாக தெரிவிக்கின்றார்கள்.

அமெரிக்கர்கள் "சந்திரப் பந்த யத்தில்" ஈட்டிய மகத்தான வெற்றி யின் பின்னர் -

முதலில் சந்திரனையடைவது தான் தங்கள் நோக்கம் என்று கூறி வந்த ரஷ்யா -

மனிதரைக் கொண்டு சந்திரனை ஆய்வு பற்றிய திட்டங்களை தூர ஏற்றந்துவிட்டு -

ஆளில்லாக் கலங்கள் கொண்டு சந்திரனை ஆராய்ந்து "மீசையில் மன் ஒட்டாமல்" பார்த்துக் கொண்டனர்.

சந்திரனை அமெரிக்கருக்கு விட்டு விட்டோம். எனினும் அண்டவெளி மன் ஆய்வு கூடாய்கள் அமைப்பில்

அவர்களை வென்றுவிடுவோம் என்று திட்டமிட்டு ரஷ்யர்கள் பெற்ற வெற்றிதான் "சல்யூட்".

எனினும் "இந்த அவசரப் புத்தி யால்" மூன்று வீரர்கள் பலியான தும் - "புத்தி பெற்று" சல்யூட் மாதிரிக் கலங்கள் அமைத்து பயிற்சி பேற என்னியுள்ளனர்.

அடுத்த முறை ரஷ்யா அனுப்பும் ஆய்வுகடம் - சல்யூட்டைவிட உருவத்திலும் தொழிலும் முன் னேற்றம் பெற்றிருக்கும் என நம் பய்ப்படுகின்றது.

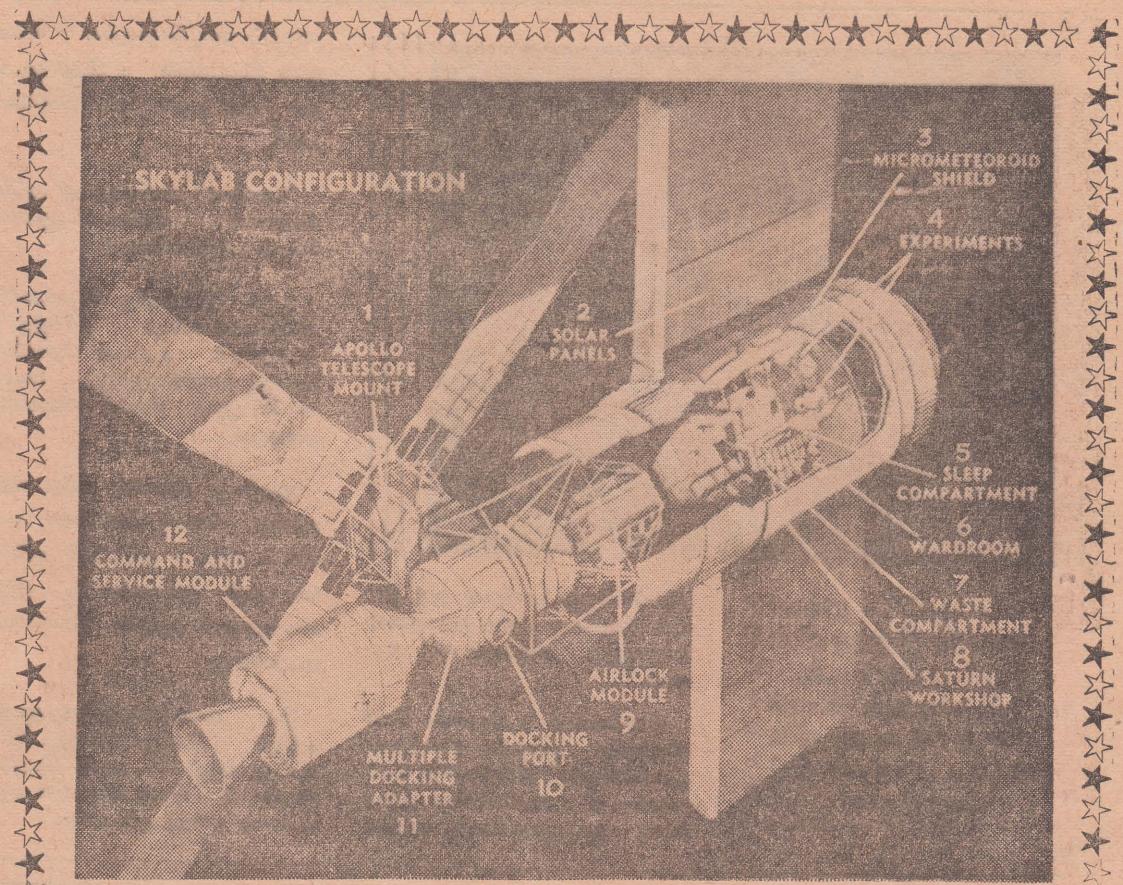
அமெரிக்காவின் சட்டப்பொக்கெட்டைப் போன்று ஒரு பாரிய ரொக்கெட்டை அமைப்பதி லும், சல்யூட் மாதிரி கலங்களில் அமெரிக்கா "ஸ்கைலாப்" திட்டத்தில் நடைபெறுவது போன்று பூமியில் பயிற்சிகளைப் பெறுவதி லும் தான் -

ரஷ்ய விண்வெளி ஆய்வுகட அமைக்கும் முயற்சியின் வெற்றி தங்கியுள்ளது என்று அவதானிகள் கருதுகின்றார்கள்.

எனினும், இன்னும் சில வருடங்களில் விண்வெளி ஆய்வுகடங்களை நிறுவும் முயற்சியில் ரஷ்யா வெற்றி பெறும் என்று நம்ப இடமிருக்கின்றது.

விண்வெளி சகாப்தத்தில் அமெரிக்க - ரஷ்ய சுட்டுறவின் ஆரம்பமாக ரஷ்ய வீரர் செவாஸ்ரியானேவும் அமெரிக்க வீரர் ஸ்விஸ்கார்டும் அமெரிக்க விண்வெளி நிலையத்தில் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

ஸ்கைலாப்: அமெரிக்க விண்வெளி ஆய்வு கூடம்.

ரவ்யா, பிறகோள்களை ஆராய ஆய்வில்லா கலங்களை உபயோகிப்பது - அதன் மூன்றுவது கோண மாகும்.

இத்துறையில் அமெரிக்காவை விட பல, பிரம்மாண்டமான சாதனைகளை ரவ்யா புரிந்துள்ளது. இறுதியான கக்கிரவில், மெதுவாக இறங்கி அதனது தரைத் தன்மைகளை அறிவித்து, வீனஸ் என்ற ரவ்யா கலத்தின் சாதனை இதற்கொரு சான்றாகும்.

இதைத் தவிர, சந்திரனில் ஓடித் திரிந்து ஆய்வு புரிந்த “ஹாலோ கொட்ட” சந்திர ஜீப் - ரவ்யா வின் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தின் சாதனையை அப்பட்டமாக காட்டுகின்றது.

சந்திரனுக்கு ஒராண் கொட்ட அனுப்பியது போன்று, கக்கிர மூக்கு ஒரு “வீனஸ் கொட்ட” செவ்வாய்க்கொரு “மார்ஸ் கொட்ட” போன்றவற்றை அனுப்பி ரவ்யா பிறகோள் ஆய்வில் சாதனை

களை இருப்தாம் நூற்றுண்டில் புரியும் என்று நிச்சயமாக நம்பலாம்.

இவி அமெரிக்கா விண்வெளி ஆய்வில் என்ன வைத்துள்ளது என்று ஆராய்வோம்.

அமெரிக்காவின் விண்வெளி ஆய்வுகள் அமெரிக்க அரசியல் நிலையிலும், நிதி ஒதுக்கீட்டிலும் தான், இப்பொழுது தங்கியுள்ளது என்பது நிதர்சனமாக தெரிகின்றது.

இதற்குக் காரணமாகவே, முன்று அப்பலோ திட்டங்கள் குறைக்கப்பட்டு, அடுத்து நடைபெறவுள்ள அப்பலோ - 17 உடன் - சந்திர ஆய்வை தற்காலிகமாக நிறுத்துகின்றது அமெரிக்கா.

அப்பலோ 17-ல் இதுவரை இல்லாதவாறு ஒரு விஞ்ஞானியும் சந்திரனில் இறங்குவார்.

இதுவரை நடந்த அப்பலோ ஆய்வுகள் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிக பயனை அளித்துள்ளதாக ரவ்யாவும் அமெரிக்காவும் கருதுகின்றன.

எனினும் 1980ல் திரும்பவும் சந்திர ஆய்வுகள் ஆரம்பிக்க உள்ளன.

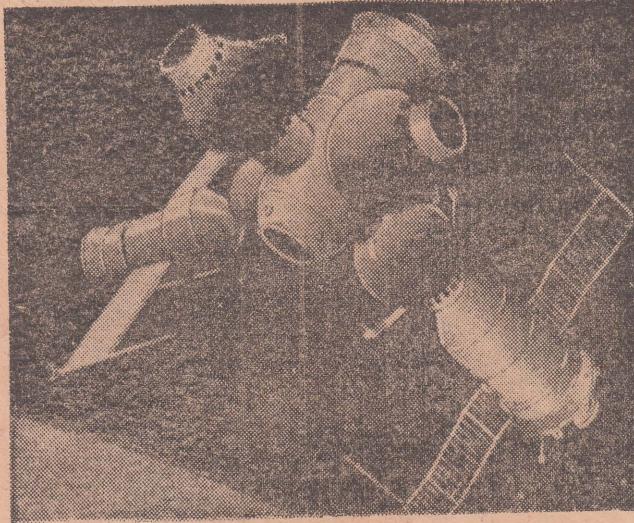
அத்தருணம் - சந்திரனில் நிரந்தர ஆய்வு கூடமுக்களை நிறுவி, வீரர்கள் அங்கு தங்கி நின்ற ஆய்வுகள் நடாத்துவார்.

அப்பலோ 17ன் பின்னர், ஆய்வுகள் கலங்கள் மூலம் சந்திர ஆய்வுவை நடாத்த அமெரிக்கா எண்ணியுள்ளது.

இதற்கிடையில், ரவ்யா சல்யூட்டைப் பார்க்கினும் பிரமாண்டமான விண்வெளி ஆய்வு கூடமான “ஸ்கைலாப்”பை அடுத்த வருடம் விண்வெளிக்கு அனுப்ப ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

இதைத் தவிர, தொழில் நுட்ப செய்மதிகள் மூலம் - மக்களின்த் திறகு நேரடிப் பயன்தரக் கூடிய திட்டங்களையும் அமெரிக்கா திட்டமிட்டுள்ளது.

பிறகிரக ஆராய்வில் - செப்வாய்க் கிரகத்திற்கு மதிதார அனுப்பும் திட்டம் பற்றி பரிசீலிக்

“சல்யூட்” - ரஷ்யர் அமைக்க இருந்த விண் வெளி ஆய்வுகூடம்.
இதன்மூலம் பெரும் சாதனையை நிலை நாட்ட அவர்கள் திட்டமிட்டிருந்தனர்.

கப்படுகின்றது. எனினும் இத் திட்டம் நிறைவேற ஒரு பத்து ஆண்டுகளாவது பிடிக்கும் என நம்பலாம்.

விண்வெளிப் பிரயாண செலவினங்களை குறைக்க, விண்வெளி ஒடங்களையும், விண்வெளித் தெப்பங்களையும் - உபயோகிக்க அமைக்கா முன்வந்துள்ளது. அடுத்த

வருடம் நடைபெறவள்ள ஸ்கூலாப் திட்டத்தில் - இந்த ஒடங்கள் முதன் முதல் உபயோகிக்கப்படும்.

“பயனியர்” விண்கலங்கள் அமைக்காவின் பிரகோள் ஆய்வில் பெரும் பங்கு வகிக்கும்.

தூரிய குடும்பத்து கிரகங்களில் அநேகமானவற்றை “தரிசித்து”, நட்சத்திரக் கூட்டம் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் பயனியர் 10, இந்த வகைக் கலங்களில் ஒன்றாகும்.

ஜனுதிபதி நிக்சனின் ரஷ்ய விஜயத்தின் பின்னர் விண்வெளி ஆய்வில் - ரஷ்ய - அமெரிக்க கூட்டுறவு பற்றி ஆராயப்பட்டு, இருசாராாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இது உலக மக்களுக்கு ஆனந்தத்தை கொடுத்துள்ளது. இக்கூட்டுறவினால் - அரும் பெரும் சாதனைகள் வெகு விரைவில் ஏற்படலாம் என்று நம்பலாம்.

உங்களுக்குத் தேவையான:-

- ★ கூட்டத் தளபாடங்களுக்கும்,
- ★ பைசிக்கிள், உழவு இயந்திரம், மோட்டார் கார் உதிரிப் பாதங்கள், டயர், டியுப் வகைகளுக்கும்,
- ★ பெய்ன்டின் வகைகள், கூரைத் தகடுகள், திறம் ஓடுகள் முதலியவகைகளுக்கும்,
- ★ சிறுவர்களுக்கேற்ற லினாயாட்டுப் பொருட்களுக்கும், மற்றும் அழகு சாதனங்களுக்கும்

இன்றே வினாயம் செய்யுங்கள்
“மக்கள் கண்டகு”

இங்கு குறைந்த விலையில் சிறந்த யொருட்களைத் தெரிவு செய்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

“மக்கள் கண்ட”

பிரதான வீதி - சாய்ந்தமருது - 5,
கல் முனை .

தினூர் வளர் தெங்கு

அ.ச.மு

வேறொரு நாட்டுக் கடற் படை வீரன் ரேபின் கொழும்புக்கு வந்ததும் பறங்கிப் பென் ரீட்டாவைச் சந்தித்துக் காதல் கொண்டதும் விதி யின் விளையாட்டாகத் தான் இருக்க வேண்டும். என்ன இருந்தாலும் கடைசியில் இப்படியா இரண்டு உயிர்களை...? தென்னை சொன்ன கதை இதயத்தைப் பிழிகிறது.

கோ மும்பிலிருந்து காலிவரை பெரும் பகுதியும் கடற்கரை ஒரமாகவே நீண்டு கிடக்கும் காலி வீதியில் வெள்ளவத்தை நகர எல்லைக்குள்ளாக காலி வீதியையும் கடற்கரை ரயில் பாதையையும் இணைக்கும் ஒரு குறுக்கு “லேன்” (சிற்றெழுங்கை) முகப்பில் இருப்புப் பாதை கடற்து அதற்கு அப்பால் நீண்டு கிடக்கும் கடற்கரையில் அலைகள் மோதும் கருங்கல் வரிசைக்குள் சிக்குண்டு நின்றது ஒரு தென்னை மரம்.

அதற்கு இரு பக்கமும் நெடுந் தூரம் கடலோரமாகவே நூறு ஆயிரமாக வரிசைப்பட நிற்கும் இன்னும் எத்தனையோ தென்னைகள். இருந்தாலும், இந்த ஒரு தெங்கு மட்டும் என் கவனத்தைக் கவர்ந்த காரணம், அது மனித நடமாட்டம் அதிகமாயுள்ள ஒரு சந்திக்கு அன்மித்தாற்போல நின்றதுதான்.

நெடுநெடென வளர்ந்து முன் வளைந்து கடலுக்கப்பால் கழுத்தை நீட்டி எட்டிப் பார்ப்பதுபோல்

முடத்தெங்காக காற்றில் அசைந்தாடி நின்றது அத்தென்னை. அதன் கீழ் சமுத்திரம் அலையடித்து நிலமரித்துப் போகாதபடி கடற்கரை நெடுகிலும் நிரையாக அடுக்கி வைத்திருந்த இரு பெரும் பாறைக்கல், இரண்டு பேருக்கு மேலும் அதன் மீதமாற்று தென்னையின் அடி மரத்தில் சாய்ந்தபடியும் பிறர் பார்வையைக் கவராதபடியும் நிம்மதியாக காற்று வாங்க, கலந்துரையாட வாய்ப்பான்தொரு சுகாசனமாய் இனைந்திருந்தன.

இதுபற்றி, அந்த இடத்தை மனத்தே என்னி இலக்கிட்டோ ராய் பலர் மாலை வேளையில் அத்தென்னையை நாடி நடந்தும் வருவார்கள், ஓடியும் வருவார்கள், நடந்தோடியும் வருவார்கள். முன் விடம் பிடிப்பதற்காக அள்விதமாய் அங்கு விரைவோரில் காதல் சிட்டுகளே என்றைக்கும் முன் நிற்பார்கள் என சொல்ல வேண்டிய தில்லை.

“அந்த முடத்தெங்கிற்கு மட்டும் வாயிருந்தால் எத்தனை கவனயான காதல் கதைகளை அதனிடம் கேட்டறியலாம். தன் ஆயுளில் இந்நாள் மட்டில் எத்தனை பேரின் மகிழ்ச்சி, துயரம், கண்ணீர், ஏக்கம் இதயதாபங்களில் அது பங்கு கொண்டிருந்திருக்கும்”. என்று இவ்வாறு அதைப் பார்த்த போதெல்லாம் நான் எண்ணுவதுண்டு.

அதனைப் பார்த்து இவ்விதமாக நான் எண்ணமிட்டு வந்தபோது அத்தென்னையானது தாருண் உப்பு நிரைத் தலையாலே அழுக கலசமாக வடித்துத் தருவதுபோல ஒருநாள் மெய்யாகவே என்னுடனே பேசலாயிற்று.

“என்ன ஒய் கதை அளக்கிறீர்? தென்னை மரமாவது பேசுகிறீர் வது? உதெல்லாம் சுத்தைப் பொடு

கதாசிரியர்

முழுப் புருடா. நம்பவே முடியாது. உன் தலையிலே தென்னை மரம் ஒருவேளை தேங்காயைப் போட்டு உடைத்திருக்கும்” என்கிறோ வாசகரே?

ஐயா வாசக நேயரே! கேட்கிற வன் கேட்டால் தென்னை மர மென்ன, உலகத்திலே உள்ள எல்லா மரங்களும், மட்டைகளும் பேசும்; கதை சொல்லும். நம்முடனே சிரித்துக் கொண்டே கலந்துரையாடும். ஆனால் அவற்றிடம் கதை பிடிக்கும் வாய்ச் சாதுரியம் நம்பிடமும் இருத்தல் வேண்டும்; அப்போதுதான் அது பேசும். ஆடிக்கற்கிற மாட்டை ஆடிக்கற்க வேணும். மாட்டை கற்கிற மாட்டைப் பாடிக் கற்கவேணும். பழமொழி கேள்விப்பட்டதில் லையா?

கவி தாக்கருக்குப் படித்துறையும், மகரிசி வி. வெ. சு. ஜெருக்கு ஞாத்தங்களை அரசு மரமும், புதுமைப்பித்தனுக்கு ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிலும், பழைய நாள் விக்கிரமாதித்த ராசாவின் சிம்மாசனம் ஏற்ப போன போசராசனங்கு முப்பத்தின்டு கெட்டிக்காரப் பதுமைகளும் சிந்தை குளிர் செவி உலப்ப, சிரிப்பும் கண்ணிருமாக சிங்காரக் கதை கட்டிக் கொல்லி யிருக்கையில், இந்தக் கடற்கரை முடத்தெங்கு மட்டும் பேசாதா, பறையறையாதா? கதை சொல்கை கூடாதா? தென்னையின் நீட்டோலை வாசிக்க மாட்டாதவர்கள், குறிப்பறிய மாட்டாதவர்கள் ஒளவைப் பாட்டி கூறிய பிரகாரம் முருக்க மரங்களேதாம் காண்மின் நேயரே!

ஞாத்தோலை பார்த்துக் கலகல என்று நகைக்க, தென்னை மரத்தின் முற்றிப் பழுத் தகாவோலைகள் பருவந்தோறும் ஒவ்வொன்றும் உதிர்கின்றன. ஒவ்வொரு பழுத் தகாவோலையினது வாழ்வும் முடிவுமே தென்னையின் வளர்க்கையிலை. இந்த வரலாறும், வாழ்வின் கதையும் கல்மேல் எழுத்துபோல் அழுத்தமான வரைகளாக அடிமரத்திலிருந்து நுனிமரம் வரை ஒன்றான் மேல் ஒன்றாக அடுக்கடுக்காய் தென்னையில் பதிவாகிப் போயிருக்கின்றன.

புதுமை என்பதே பழமையில் வேர்விடுவது. வளர்க்கி என்பது படிப்படியாக நீண்ட காலத்தை அளாவி நிற்பது, முடிவில் தொடங்கிய இடத்துக்கே திரும்புவது என்ற இயற்கைப் பரிசை மத்துவதைக்கூட்டத்தான் தென்னை மரம் நமக்கு எடுத்துக்காட்டி அறி வறுத்திக் கொண்டு நிற்கிறது. அது பேசமட்டும் ஆரம்பித்தால் தன் மீதுள்ள ஒவ்வொரு வரிவடிவத்துக்கும் ஒவ்வொர் இரண்டு அங்குல வளர்க்கிக்கும் ஒரு கதையாக நீட்டோலை வாசிக்குமே.

குதிரை கொண்டு ஏற்கிட திரியு மோர் இளங்காற்று, சின்னஞ்சிறு குழந்தை தன் மெல்க் கரத்தினை தாயின் முகத்தில் இன்பமாக அறை வதுபோல் தென்னையின் கிற்றை அசைத்துச் சலசலக்கச் செய்தது.

கடற்கரைக்குக் காற்று வாங்க வந்திருந்த எவ்வோ ஒரு பூங் கொடியாளின் பூந்துகிலையும் காற்று அவ்விதமாகச் சுழற்றியிட்டது போது வென்மணலில் காலபதிந்து நின்றவள் “தடா” ரெனக்கீழே உட்கார்ந்து விட்டாள். அது சமயமாக அவ்வளியே நடைபோட்டு வந்த வாலிபர் குழாம் ஒன்றும் ஆங்கு அவளிருந்த பக்கமாய் மெல்ல அமர்ந்தது.

கடலில் கண்ணுக் கெட்டிய தூரத்தே ஒரு கப்பல் புகை கக்கியவாறு துறைமுகத்தில் சில தினங்கள் தங்கி ஓவ்வெடுத்துக் கொண்டு புத்தெழுச்சி பெற்ற விசையடனே போய்க் கொண்டிருந்தது.

“தம்பி, உனக்குக் கல்யாணமாகி விட்டதா?” - என்றிவ்வாறு ஒரு வினாவுடனே தென்னை மரம் என்னிடம் பேசலாயிற்று.

“உனக்கேன் அந்தக் கவலை நெடுமரமே? கதை எழுதுகிறவன், கதைகளிலே காதலையும் கல்யாணத்தையும் கொட்டி அளப்பவன் தன் சொந்த வாழ்க்கையிலும் அதைப்பற்றி எல்லாமா சிந்தித்துக்

கொண்டிருப்பாள்?” நாள் சொன்னேன.

“ஓகோ! நீயும் அப்போ என்னப் போல “ஒற்றை” என்று சொல்லு. இந்தக் காலத்துப் பின்னோக்கு கல்யாணப் பேச்செடுத் தாலே இப்படித் தான் வீட்டு மாச்சாரிகளைப் போலத் துள்ளிக் குதிக்கிறார்கள். ஏனே தெரிய வில்லை. உன் கல்யாணத்தில் எனக்கென்ன அக்கறை அப்பனே! ஆனால் நாள் சொல்லப் போவது காதல் கதையானபடியால் உன் நிலையை அறிய விரும்பினேன்” — தென்னை மரம் சொல்லிற்று. சொல்லிவிட்டு அது என்னைக் கூர்ந்து கவனித்த போது,

“காதல் கதையா சொல்லப் போகிறு? வேஷாக்குத்தான் அது எனக்கு நிரம்பப் பிடிக்குமே” என்றதற்கு,

“எது பிடிக்கும்? காதலா காதல் கதையா?” என்று வெடுக்கென்று கேட்டது.

“கதை - காதல் கதை, பிடிக்கும் என்றான் சொன்னேன் தென்னையாரே! எனக்கு மட்டுமென்ன காதல் கதை என்றால் வயக்கினையினால் சின்னஞ்சிருக்கானும் எனக்கு முத்தோராய் கல்யாணம் செய்து கொண்டு பின்னோக்கள் பெற்ற பெரிய வர்களும் அதற்கு மேல் பேரப் பின்னோகளும் பூட்டப்பின்னோகளும் கண்டு முதிர்ந்து பழுத் தகைவனும் கிழவியும் கூட, நாள் நீ என்று முந்திக் கொண்டு வருவார்கள். அது மென்னையைப் பிடிக்கும் கழுத்தை நெரிக்கும் என்றெல்லாம் என்னிப் பார்க்காமலே காதலை

ஏப்ரல் முட்பாள் தினம்

ஏப்ரல் முட்பாள் தினம் ஸ்கெதாட்லாந்தில் “குயில் தினம்”, பிரான் வரில் “மீன் தினம்”, ஜப் பாளில் “பொம்மை தினம்”, ஸ்பெயினில் “பூப் தினம்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது!

உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் இப்படிப் பல பெயர்களில் வழங்கப்படுகிறது ஏப்ரல் முட்பாள் தினம்.

“கிருபீன்! நீங்கள் எதிரில் இருக்கும் வரை உங்களே நம்புகிறேன். உங்கள் பேச்சை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் மறைந்து அப்பால் விலகிப் போனதும் கடல் குறுக்கிட்டு என் நம்பிக்கையைச் சிதறடித்து விடுகிறதே” என்று விம்மலோடு கூறி முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்வாள் ரீட்டா.

விரும்பி அதன் பின்னே ஒடுவோர் பருவக் கன்றுகளான காளையரும் கண்ணியருமே... ஏன், கதையைத் தொடங்கேன் வளர்தெங்கே.” என்று கூறி தென்னியாரை முடுக் கினேன்.

“காதல் கதை என்றதும் ஆளின் முஞ்சியும் முகாக்கட்டையும் எப்படி ஆகிவிடுகிறது பாரோன்” என்று குற நகை அரும்ப மெல்ல முனு முனுத்துக் கொண்டே முடத்தெங்கு கதையைச் சொல்ல விருந்தது:—

“அதோ பார்த்தாயா, கடலிலே ஒரு கப்பல் துறைமுகத்திலிருந்து கிளம்பிப் போய்க் கொண்டிருக்கி

நது. பல வருடங்களுக்கு முன்பு அன்றெரு நாளும் இப்படித் தான் ஒரு கப்பல், துறைமுகம் விட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தது. இதே நேரம் தான் இருக்கும். நான் சொல்லப் போகும் கதை துயரமாக முடிந்த வேலையும் இதே மாதிரியானதொரு அந்தி நேரம், செக்கர்வானம் மைமல் கருக்கு. கருங்கடல் பறவைகள் நீர் ப்பராப்பி விருந்து நிலம் நோக்கி திரும்பிக் கொண்டிருந்தன. வானம் ஒளி இழந்து கிடந்தது. எங்கும் இருள்கவிர்த்து ஒரு பகவின் கதை சோக தீதமாக முடிவது போலத்

தான் என் கதையும் செக்கர் வானம், இருள், அந்தகாரம் என இந்த சமுத்திரப் பெரும் பரப்பில் எழும் அலை ஒளசாயுடன் கலந்து முடிகிறது. அன்றைக்கு நேரம் அப் பொழுது மாலை ஜந்து மணி கீமார் இருக்கும். பதினெட்டு அல்லது பத்தொன்பது வயச் மட்டிலான ஓர் இளமங்கை தொலைவில் சென்ற கப்பலின் மீதே பார்வை செலுத்தி அதனையே உற்று நோக்கியவளாக வேத பாறைக் கல் மீது அமர்ந்திருந்தாள். மாலை வெயிலில் அவளது சிவந்த மேனி சுவர்ண விக்கிராமாக வீரிந்துகூடி. காட்டு காற்றில் அசைப்புண்டு அவள் நெற்றி

அபூர்வ மன்றன்

வெளிலைச் சேர்ந்த
“பிரான் லி ஸ் கோ
சொர்டி ஹோங்கோ”
(1587 - 1704) 5 திரும்
ணங்கள் செய்துள்ளார்.
நாற்பத்தொன்பது குழந்
தைகளுக்குத் தந்தை.
இவர் ஒரு நாளாவது சுக
வீனமுற்றே, கண்பார்வை
குறைந்தோ இருந்தது
கிடையாதாம்! இருக்கும்
வரை தினந்தோறும்
காலையில் எட்டு மைல்
தாரம் நடப்பாராம்!

இவருடைய தலைமயிர்
நாரூவுது வயதில் கருபை
யாக மாறியதாம்! தாடி
யும், புருவமும் நூற்றிப்
பன்னிரண்டாவது வயதில்
கருமையாகின். 115 ஆவது
வயதில் “சியோஸ்
தீவு”க்கு வெளியிய
கொஞ்சலாக இவர் நிய
மிக்கப்பட்டார்! 116
ஆவது வயதில் இவருக்
குப் புதிய பற்கள் இரண்டு
முனைத்தனவாம்!

வில் வீழ்ந்த கேசை சுருளை அடிக்
கொரு தடவை தன் செங்காந்தள்
விரலினால் மேலே சண்டி ஒதுக்கிக்
கொண்டே கடல்வெளியை நோக்கி
மௌன தியானத்தில் ஆழந்திருந்த
அப் பெண்வின் வாடிய முகத்தில்
பொழுதாக ஆக கவலைக்குறிகள்
பட்டரலாயின. மனத்தில் ஏழந்த
துயர கலவரம் முகத்தில் நிழலிட்டது.
கைக்கடிகாரத்தில் யணி
பார்ப்பாள் ஒரு சமயம், அதன்
பின் திரும்பிக் கடற்கரையின் இரு
பக்கமும் பார்ப்பாள். அப்படியா
கப் பார்த்து எதிர்பார்த்து
ஏமாற்றமே குடி கொண்ட கண்
களுடன் மனத்தே அமைதி இழந்
தாளாய் துடித்தனள், துவண்டனள்...”

“அடடே, நல்ல இலக்கியச்
சொற்களைல்லாம் அள்ளி வீசுற்றேயே
தென்னையாரே! தமிழ்ப் பிணை
களும் உன் காலடி ஏகி மகிழ்ந்து
குலாவியிருப்பார்கள் போதும்”
கதை நடுவே குறுக்கிட்டு சுட்மா
இப்படி ஒரு போடு போட்டேன்.

கதை சொல்வதில் ஆழ்ந்து
லயித்துப் போய்கிறுந்த தென்னையார்
என் குறுக்கிட்டைப் பொருப்படுத்
தியதாகத் தெரியவில்லை.

தனது மென் குறுக்து ஓலைகளில்
தேராணம் கட்டமிட போட்டுக்
கொண்டு சுவாசி அன்றையோலை எழுத்
தறிந்த பயல் என்னிடமே இறு
மாப்புக் காட்டுகிறுனே என்று மன
துக்குள்ளாக ஒரு வேளை ஓர்
இமைப்பொழுது நினைத்திருந்தா
லும், அது ஒன்றையுமே ஒரு கை
நொடிப்பாகக் கூட வெளிக்காட்டாமல், தான் கூற வந்த கதை
யைத் தொடர்ந்தது:-

“கடலிலே போய்க் கொண்
டிருந்த கப்பலுக்கு கரையிலிருந்த
படியே தாவிப் பாய்ந்து விடத்
துணிந்தாள் போல் அம்மங்கை நல்
லாள் கற்பாறை ஆசனம் விட
டிறங்கி விடுவிடென்று நேரே
கடலை நோக்கி நடப்பாள். மறுபடி
அக்கம் பக்கம் பார்த்து விட்டுத்
தன்னில் தோய்ந்த பாதங்களைப்
பின் வைத்து பொங்கி எழும் ஓர்
அலைக்கு அஞ்சினாய் குதித்தோடி

வருவாள். மீண்டும் துணிந்தாளாய்,
அஞ்சினாய். வழி மேல் விழி
வைத்துப் பார்வையை வீசினாய்,
காப்பவிழும் கவிஞர்மூல் காந்திலே
சுழன்றுக்குறிஞர் போல் நிலமும் நீரும்
இனையும் புவிலோக நிலமுக்கதில்,
வாழுவக்கும் சாவக்கும் நடுநிலை
யில் பகலும் இவும் இனைந்து
பிரியும் அந்தி மயக்கில் அவ்
வாரணங்கு முன்னேகி பின்னிட்டு
நெடுங்கடலை நோக்கிக் கந்திலை

யாய் நின்று கண் கலங்கி நெட்
யீரித்து முழு மோசம் போன
ளாய் ஏங்கி மனமுடைந்து துடித்
துடித்துக் கொண்டிருந்தாள்.”

கதைக்கு இவினிடத்தே ஒரு புள்ளி
போட்டு விட்டு தென்னையார் ஆடா
மல் அசையாமல் நின்றார்.

“என், தென்னையாரே!
கதையை இன்றும் தொடங்கிய
பாடிலை. அதற்குள்ளாகப் புள்ளி
போட்டுத் தரித்து விட்டமரே. ஒரு
வேளை அரைப்பாளி, காற்பாளி
அல்லது “ப்ரா” பந்தியாகவிருக்க
குமோ? இல்லையாலே, கதையை
அதன் முடிவிலிருந்து தொடங்கும்
புதிய உத்தி கித்தி எதாம் கையாளப்
போகிறோ?” — உசா வி தீ
துனோத்தேன்.

“அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. அவ்
சரப்படாதே மகனே. யாதொரு
குத்தும் குடைசலும், உத்தியும்
உபாதையுமில்லை. இந்தக் கதை

அதன் முடிவிலேதான் முழுமை
பெறுகிறது, கதையின் மூர்க்கண்ணேயே
அங்குதான் பிறக்கிறது” என்று
கூறிய வளர்தெங்கு மறுபடியும்
காற்றிலே அசைந்தாடி மேலே
கதையைத் தொடரலாயிற்று:

“அவள் யாரை — மனதிற்குகந்த
எந்தக் கட்டிளம் காளையை ஒள்
வொருகனமாக என்னி அவ்வாறு
துடித்துக் கொண்டிருந்தாளோ,
அவள், அவளுடைய இன்னுயிர்க்
காதலன், அவள் காலடியில் நீண்டு
ஷிட்டத் ஏழ்கடல் தொலைவில் அதே
நேரம் கப்பலில் மிதந்து கொண்
டிருந்தான். விளக்குகள் ஏற்றப்
பட்டுத் தீபத் தெப்பமாகக் கப்பல்
அலைகடலில் அசைந்தது. கரை
யிலிருந்து அல்வொளி வடிவத்தின்
மீதே வைத்த கண் அகற்றது
பார்வையை ஏற்றுது அப்பார்வை
யினாடே மனப்புலையைம் இழந்து
சர்வமும் ஒடுங்கி சுற்றிலும் பயங்
ஏரமான இருள் கவிந்து வருவதை
யும் உணராளாய் கல்லோடு கல்லா
ஞள் கோதை அவள்.”

“என்னது உசக்க இருந்து நீர்த்
துமி தெற்கிறது. வாய் நலைந்து
ஏசிக்க பறக்கிறதா? அல்லது.....
ஓகோ, கண்கலங்கிக் கண்ணீர் சிந்
தியதா? கேசே, என்னதான் சோகக்
கதையாயிருந்தாலும் அதற்கு இப்
படியெல்லாமா கண் கலங்குவது?
சொல்லு, சொல்லு. அவ்விருபேரும்
தானே கதாநாயகர்கள் காதல்
ஜோடி? பலே பலே! அப்புறம்
மேலே தொடரும்” — என் கதை
முடிக்கு!

குரும்பைகளை அரித்துச் சுவை
பார்த்த அனிற்பிள்ளை ஒன்றினை
விரட்டி விட்டு தென்னையார் அதன்
மேல் கதையைத் தொடர்ந்தார்:-

“அவள் ஒரு பறங்கிப் பெண்.
கீட்டா என்று பெயர். இங்கே சமீ
பமாகத்தான் ஒரு சின்ன ஒழுங்கை
யிலுள்ள சிறிய வீட்டொன்றில் தாயு
டனே வசித்து வருகிறார். நெசவு
ஆலையில் வேலை. தன் வீடு; தன்
வேலை என்று வேறு அல்லல்
தொலைகளை நாடாமல் பரம
சாதுவாக வாழ்ந்தவள், காதல்
புயவிலே சிக்குங்டாள்.

“காதல் அவள் வீடு தேடி வந்தது, அவளுடைய காதலன் ஒரு
கடற்படைக் காளை, கப்பல்காரன். அவளை
இந்தாட்டுக்குச் சுமந்து
வந்த போர்க் கப்பல் கொழும்புத்
துறைமுகம் சேர்ந்ததும் கப்பல்
விட்டுத் தறை இறங்கிய முதல்

அனியில் அவனும் ஒருவனுக வந்திறங்கினன். அவனது உயிரற்றசடலத்தையும் கூட இப்பசந்துவரித் தீவின் பாலைமணல் கரைகள் வாஞ்சையடுளே ஏந்தி எடுக்கக் காத்திருந்ததை அதுசமயம் சிறிதேனும் முன்னறியானால் ஈண்டுகால் பதித்தனன் அப்போர்க்காலை.

“இப்படி எத்தனை எத்தனை போர்க் கப்பல்கள், போர்க்காலைன், படையெடுப்புகள், பயங்கரயுத்தங்கள் நம் நாட்டைச் சூழ்ந்திருக்கின்றன” — கண்ணிமைய்ப்பது போல மனத்துள்ளே ஒரு பழையசரித்திர கால நினைவு நெளிந்தோட அத்தனைத் துரத்திப் பிடித்து ஆழக்குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு மறுபடியும் கடற்கரை வான்பயிர்கூறும் கதைக்குக் காது கொடுத்தேன்.

“பெருப்பின் — அதுதான் அவன் பெயர். கப்பல் விட்டிறங்கி துறை முக வாயில் கடற்து வெளியே நகர்ப்புற எல்லையில் கால் வைத்ததும் விதி அவனை வரவேற்றது. ஊருக்குப் புதிதாக வரும் கப்பல் பிரயாணிகளுக்கு ஊர் சுற்றிக் காண்பிக்கும் “தொண்டர்” கூட்டம் ஆங்கு மற்றெரு சேளையாக ரெபுனியும் அவன் சகாக்களையும் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டார்கள். “என்கூட வாருங்கோ சேர்! விக் டோரியா பூந்தோட்டம், நூதன சாலை, நகர மண்டபம், மிருகக்கண்காட்சிசாலை, புறக்கோட்டை, காலிமுகக் கடற்கரை, களனி, கண்டி, அநுராதபுரம், பொல ஏற்றுவை வரை போய் வராம். எல்லாம் ஒரே சுற்றில் பார்த்து வந்துவிடலாம்” என்றெல்லாம் அவர்களிடத்தே ஆசை ஏழ நயமாகக் கூறி தலைக்கு இரண்டு பேராகவும் மூன்று பேராகவும் அதற்குமேல் கூட்டமாகவும், தனித்தவியாகவுமே அவர்களைப் பொறுப்பேற்று வாடகை போட்டாரிலும், ரிக்ஷாவிலும் வாடகை பஸ்லிலும் ஏற்றிக் கொண்டு பறப்பார்கள். இது விபரமெல்லாம் ஒதுக்கு எப்படித் தெரியுமென்று நீ என்னை கேட்பதற்கு முன்னமே, ரெபினும் ரீட்டாவும் இங்கே என் தாளடியில் வந்தமர்ந்து பேசியதைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டதுதான் என்று அக்கேள்விக்கு இடம் வைக்காமலே சொல்லி விடுகிறேன். மேலும், நான் கூறும் கதையில் வரும் பெயர்கள் யாவும் கற்பினையே. அவை யாரையும் குறிப்பிடுகின்றன.

பிடா, யாரோ எவ்ரோ! ஒரு ஆணும் பெண்ணும். அவனும் அவரும் என்று வைத்துக் கொள்ள இனி, கதையைக் கேள்.

அன்றைய தினம் நகர்ப்புற வழி காட்டிகள் என் அந்த வகைப்பட்ட ஆட்களிடம் வகையாக மாட்டிக் கொண்ட ரெபின் கடல்பறைவை ஒருபோது தளித்தவன் ஆனான். அதுசமயமாக ஒரு ரிக்ஷாவில் அவனை ஏற்றி நாலு தெருவைச் சுற்றி அழைத்துக் கேள்று குடிபி பதற்கு நிறைய சாராயம் வாங்கிக் கொடுத்து போதை தலைக்கேறிய நிலையில் ரீட்டா வீட்டு வாசலில் கொண்டந்து விட்டார்கள். அந்த மாதிரியொரு அவை நிலையிலுள்ள ரீட்டா - ரெபின் முதல் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. அவர்களிருபேரும் சில தினங்கள் என் நிலைல் ஒதுங்கி கலந்துரையாடினார்கள். பகல் முழு வேளையுமே இங்கு உட்கார்ந்திருந்து கதை அளப்பார்கள்.

தகப்பன்: பக்கத்து வீட்டுப் பையனை எனக்குப் பிடிக் காதபா. நீ அவனேஞ்சு வீளையாடப் போக வேண்டாம்.

மகன்: அப்படியானால் நான் போய் அவனுடன் எப்படியாவது சன்னடை விடித்துக் கொண்டு வருகிறேன், அப்பா.

“இரவு முழுவதும் உன் இனிய குரலே என் காதிற் கேட்டது ரீட்டா. கப்பலின் மேல் தளத்துக் குப் போய் அங்கு நின்று கரையோரம் தெரிந்த தென்னைகளைப் பார்த்துப் பெருமுக்க விடுவேன்” என்பாளன்.

“உங்கள் நாடு உடல்நலத்துக்கு உகந்த குளிர்ந்த மலைச் சுவாத்து யுத்துக்கு பெயர்பெற்றது என்று தெரிந்து வைத்திருந்தேன். மனதுக்கு இதுமளிக்கும் இனிய அன்புச் சுவாத்தியம்கூட இங்குண்டு என்பதைக் கண்டு என் மனம் பூரிக்கிறது ரீட்டா. அன்றைக்கு உன் தாய் என்ன அன்பு சொன்னதாள். எவ்வளவில் பாசுமும் பொழிந்தாள்” என்பதை தாள் என்டாள்.

அதற்கு ரீட்டா, “எனக்கும் கூடத்தான் உண்ணுடனே பழியது முதல் இச் சில தினங்களில் நெஞ்சுத்திலே இன்ப ஊற்றுப் பெருக்கெடுத்துப் பாய்கிறது ரெபின். மனித சமூகத்தை விட்டு ஒதுங்கி வாழும் கடற்படை ஆட்களிம் அவர்தம் இதயத்தில் இவ்வளவு ஆசாபாசமும், இனிய இங்கிதமும் இருக்குமென்று நான் எண்ணிடுதே இல்லை. போர் வீரர்களைப் பார்த்தாலே அவர்களைப் பொல்லாத வர்கள், முரடர்கள் என்றெல்லாம் பயங்கரமாகக் கற்பனை பண்ணிக் கொண்டு இந்நாள் வரை ஒடிசுளித்தோம்” என்று அவனிடம் களிவாள்.

“இப்பொழுதுகூட எனன், நான் மகா பொல்லாத போர் வீரன் தான் ரீட்டா. இதோ இப்பொழுதே உன்னைத் தூக்கி என் தோளில் போட்டுக் கொண்டு இதே கடலில் வீழ்ந்து கப்பலுக்கு நீந்திப் போய்விடப் போகிறேன்” ரெபின் தோள் கொட்டுவான்.

“அது இனிமேல்தானு நடக்கப் போகிறது ரெபின்! எப்பொழுதோ உன்னை என்னேஞ்சு கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விட்டாயே. மகா பொல்லாத கப்பல்காரன் நீ. பின்னே, ஊரெக்கிலும் பெண்களும் பிள்ளைகளும் கப்பல்காரர்களைப் பார்த்தபோதெல்லாம் ஒடி ஒளிப்பதற்கு அவர்களுக்கு என்ன பைத்தியமா பிடித்திருந்தது? தோளிலே கோணிப்பை கூட்டு ஒன்று மாட்டி வைத்திருப்பார்களாமே?” ரீட்டாவின் ஒரு கண்வெட்டு.

“உன் கண்களை விடவா என் போர்க்கோலம் பொல்லாதது ரீட்டா? பட்பட்டென்று வாள் வீச்சாக வீசி என்னைக் கொல்லாமல் கொன்று விடுகிறுயே ரீட்டா! கண் வெட்டோ புயல், மின் வெட்டோ? நான் இங்கே வீழ்ந்து கிடக்கிறேன். நீயோ என்னை வென்று என் போர்க் கப்பலையும் கைப்பற்றி வாகைதூடி நிற்கிறேய்.”

“கோழைகள் களத்தில் குதித் திருக்கவே கூடாது போர் வீரரே!”

“மனங்கலந்து உறவாட, உரையின் மாந்தனை அழுத்தும் தனிமையின் நினைவுக்கூடுமைகளை இப் பூசி யத்தைப் பகிர்ந்து, கொள்வதற்கு மெல்லியலார் தோன் சேர, தோழுமை பூண்க் கிட்டாதபோது வாழ்க்கை எத்தனை தூங்யம் மண்டிய பாழ் வெளியிகிப் போய்விடுகிறது ஸ்ட்டா! இந்நாட்டுக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் வழியில் கப்பல் வேறு நாட்டுத் துறை முகங்களில் தங்கி அங்கெல்லாம் இங்கு சுற்றியத்தோல் ஊருக்குள்ளே சென்று மக்கள் மத்தியில் நான் பழக நேர்ந்தபோது எவ்வாவது ஒரு பெண்ணுடனே அவன்க்குப் பணம் செலுத்தியாவது சிறிது நேரம் அங்பாகப் பேசிவர என்னினேன்.”

“ஆனால் இந்நாட்டில் ஒருத்தி எதிர்பார்த்திருக்காதபடி மிக கலப்பமாக அகப்பட்டு விட்டாள் இல்லையா ஞபின்?”

“ஆமாம், போட்டுக் கிடந்தெடுத்த இந்நாட்டு இரத்தினக்கல் போல.”

“ஆனால் கப்பல்காரருக்கு இதெல்லாம் எதுக்கு என்று கேட்டுத் துறைமுக வாயிலில் வைத்தே அதனாப் பறிமுகஸ் செய்து விட மாட்டார்களா?”

“அப்போ, தரையிலேயே நின்று விடுகிறது.”

“கப்பல்காரனுக்குத் தரையிலே என்ன வேலை என்று கேடபார்களோ?”

“கப்பல் வீரன் இனித் தரையில் தரித்திருந்து ஒடும் விடப் போகிறோன். கப்பலுக்கு வர மாட்டான் என்று சொல் விட்டால் போகக்.”

“மெய்யாகவா ஞபின்? எதிரில் இருக்கும்வரை உங்களை நாம்பி கிறேன். உங்கள் பேச்சை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் மறைந்து அப்பால் விலகிப் போனதும் கடல் கருக்கிட்டு என் நம் பிக்கையைச் சிதறுடித்து விடுகிறதே! என்ன செய்வேன் ஞபின்” விம்முவாள் ஸ்ட்டா அப்போழுது, கலங்காத அக் காளையும் நெஞ்சம் கலங்கி, “அன்பினால் ஒன்றுபட்ட உள்ளங்களை இந்த அற்பு கடலும் மலையும், காலமும் தூரமுமா பிரித்துவிட முடியும் ஸ்ட்டா?” என்று அப்பேதையை ஆற்றித் தேற்றுவான்.

“இவ்விதமாகவெல்லாம் காலமும் நேரமும் போவதே அறியா பல் எவ்வளவோ பேசி மகிழ்வார்கள். அந்தி மயங்க ஒருவரை ஒருவர் பிரிய மனமில்லாமலே பிரிந்து செல்வார்கள். நானே அவர்களின் நெஞ்சங்க் கலந்த குலவதலில் மனம் வியித்து ஒரு தினம் ஓர் இளைர்க்குரும்பையை அவர்தம் கண்முன்னே கற்பாறை மீது போட்டுக் கிறதுடித்து, உங்கள் அந்பு வாழ்வுக்கு ஒரு விக்கினமும் நேரா திருக்கட்டும் என மனமார்ந்த ஆசிகுறினேன்.”

ஆனால் நாம் நினைத்தபடியே எல்லாம் நடந்து விடுகிறதா? எங்கெங்கோ உலகின் வெல்வேறு தேசங்களில் பிறந்து வளர்ந்த ஓர் ஆணையும் பெண்ணையும் இவ்வாறு அழிவுமாகப் பின்னத்து வைத்த இதே கடல் காற்றும் வெண்ணன மூம் அவர்களைக் குறூராகப் பிரித்து வைக்கும் கொடுமைக்கும் உடந்தையாக இருந்து விட்டது. “கப்பல் துறைமுகம் விட்டுப் போகும் நான் வந்தது, ஸ்ட்டா என் காலத்தில் வீழ்ந்து அன்று இடம் கொடுக்கப் போட்டி ஏற்பட்டது!

பகல் முழுக்கப் பழி கிடந்தாள். ஞபின் வருவான் என்று நாள் முழுதும் ஒவ்வொரு கணமாக என்னிக் கடும் தவமியற்றினான். மாலைப்பொழுதாக ஒரு கப்பல் துறைமுகம் விட்டு வெளியேறிப் போய்க் கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்த்து கருங்கல் பாறை மேல் மற்றொரு கல்லாகச் சமைந்தாள் அப்பூங்கொடி..”

“கதிரவன் மேலைக் கடலில் குதித்தனன். பொன்னென்னிர் அடிவானில் அக்கப்பல் ஒரு நிழலுருவாகத் தேயந்து அடிவான்துக்கப்பால் மெல்லப் போய் மறைந்தது.”

“எங்கும் இருள் தழலாயிற்று. கடல் அலைகள் “ஹா” என்று கொந்தனித்து ஏழந்தன.”

ஸ்ட்டாவின் நெஞ்சம் ஒவென்று அலறியது.

விம்மி வெடிக்கும் சிறு குழந்தை போல் தாங்கொணு துயருந்றவாளாய், கண்கள் குளமாக விருட்டடென எழுந்து விடுவிடென நடந்தாள்.

தன் நினைவற்று நடந்தவளை அதுசமயம் வேகமாக வந்த ரயில் ஒன்று மோதிச் சிதறுடித்தது. அப்பொன்னின் கலம் - பொன்னெனிர் மேனி ஆங்கு ஒரு கணத்தே பொடி சாம்பராயிற்று.

இது சமிபவித்த மறுநாள் காலை என் காலத்தில் மோதிய கடல் அலைகள் கப்பல்காரன் ஒருவனின் உயிருற்ற உடலை மணல் கரையில் கொணர்ந்து ஒதுக்கின...”

இவ்வாறு கடற்கரைத் தென்னீயார் உருக்கமாகக் கதையைக் கூறி முடித்தார். எங்கும் விளக்குகள் எரிய ஆரம்பித்திருந்தன. நான் எழுந்து நடந்தேன்.

பெண் மீது பஸ் டிரைவரின் பரிவு!

பாஸ்டன் நகரில் ஒரு பஸ் தரிப்பில், பஸ் நின்றது. கரங்களில் குழந்தையுடன் ஒரு பெண் ஏறினான். மேலே தொங்கிய ரப்பர் பிடியைப் பிடித்துக் கொண்டே அவள் நின்றான். பஸ் நகர் ஆரம்பித்தது. உட்கார்ந்திருந்த ஆண்களில் ஒருவராவது எழுந்து அந்தப் பெண்ணுக்கு இடம் கொடுக்க முன் வரவில்லை. பின்னால் திருப்பி இதைக் கவனித்த முரைவர், திட்டரென்று பஸ் வண்டியைச் சுற்று ஒரமாக நிறுத்தி விட்டுத் தம் இடத்தை விட்டுத்து அந்தப் பெண் விடம் வந்தார். தமிழுடைய அந்த முரைவர் சீட்டை காண்பித்து, “நீங்கள் அங்கே போய் அமருங்கள்; நான் நிற்கிறேன்” என்றார்! அவ்வளவுதான். மறு நிமிடம் அந்தப் பெண்ணுக்கு இடம் கொடுக்கப் போட்டி ஏற்பட்டது!

கொம்பு விளையாட்டு

மு. சுற்குணம் டி.ஏ. (ஆனாஸ்)

வீ ர வழிபாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டதும், பத்தினி வழிபாட்டுடன் நெருங்கிய கொடர்புடையதுமான கொம்பு விளையாட்டு சமயம், கலை என்ற இரு துறைகளிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

அறிவு அறைபோகி இறைமுறை பிழைத்த மதுரைப் பாள்ளியனப் பழிவாங்கி மதுரையை எரித்து தனியாத கோபத்துடன் வந்த கண்ணிகையைக் கோபம் ஆறும்படி செய்வதற்கு இடையர் குல மகளிர் தயிர், பால், நெய் பெய்து திருமுழுக்காற்றியும் அம்மானை ஆடியும் கண்ணிகையைக் கோபம் தனியச் செய்தது போல இடையர் குலச்சிறுவர்களும் அம்மனைச் சாந்தி செய்ய கொம்பு விளையாட்டில் ஈடுபட்டனர் என்று கூறப்படுகின்றது. கண்ணிகை இடையர் சேரியில் வரும் போது கொம்பு முறித்து அம்மனுக்கே வெற்றி என்று கூறி அவள் கோபம் தனிந்து உள்ளும் குளிருமாறு செய்தனர் என்றும் இவ் விளையாட்டு அங்கிருந்தே தொடர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் அறியக் கிடக்கிறது.

கண்ணிகை வழிபாடானது சேரநாட்டில் இருந்து ஈழத்துக்குப் பரவிய போதும் அவ்வழிபாடு ஈழத்தின் கிழக்கு மாகாணத்தில் வேருள்ளியது போல வேறெங்கும் நிலைத்தது என்று கூறமுடியாது. மட்டக்களாப்புத் தமிழர்களிடையே இவ்வழிபாடு வேருள்ளியது போலவே ஈழத்துக் கிங்கள் மக்களிடையே மட்டக்கள் மக்களை மக்களை வேறும் போதன்றி மழை வளம் குன்றி நாட்டில் பஞ்சம், பினி, மிகுந்து மக்கள் கொடிய வெயிலினால் நலிந்து அல்லறப்படும் வேளையிலே மேற்கூறியவை நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

வாழ்க்கையிலும் ஏற்பட்டது என்று கூறவேண்டும்.

கண்ணிகைக்கு வைகாசி மாதத்தில் விழாவெடுக்கும் போது சடங்கு என்ற பெயரில் எடுக்கப்பட்டாலும் அவ்விழாவோடு தொடர்புடைய போர்த்தேங்காய் அடித்தல், கொம்பு முறித்தல், கொம்புத் தட்டு எடுத்தல், தேர் இழுத்தல், தேர்க்கலியாணம், குன்றத்தி பாடுதல் ஆயினவும் மிகவும் பயப்பட்டதாக இருக்கிறது.

மங்கமாரி, கண்ணேய் போன்ற நோய்கள் ஏற்படும் போது அம்மனின் சீற்றத்தினாலே அவை ஏற்படுகின்றன என்ற அயராத நம்பிக்கையினாலும், இவ்விளாதியைத் தனிக்கும் தடைத் தெய்வம் என்று பாராட்டியும் மட்டக்களப்பு மக்கள் மிகவும் பயப்பட்டிடன் இவற்றில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அம்மனுக்குச் சாந்தி செய்ய வேண்டியனர்ப் பொர்த்தேங்காய் அடித்தல் விழாவோடு இக் கொம்பு விளையாட்டைத் தொடர்க்காவர். முதல் நாள் போர்த்தேங்காய் அடித்தலிலும், கொம்பு முறித்தலிலும் அம்மனுக்கே வெற்றி காணபது வழக்கம். முதல் நாள் வெற்றியின் போது அம்மனுக்கு உடுக்கிந்து அல்லது ஊர்க்கருக்காவியம் பாடுவதோடு காவியமும் பாடிமகிழ்வர்.

யுடன் ஆற்றப்படுகின்றன. எனினும் வருடந்தோறும் வைகாசி மாதத்தில் அம்மன் சடங்கு நடைபெறும் போதன்றி மழை வளம் குன்றி நாட்டில் பஞ்சம், பினி, மிகுந்து மக்கள் கொடிய வெயிலினால் நலிந்து அல்லறப்படும் வேளையிலே மேற்கூறியவை நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

நாட்டிலே வெப்ப மிகுந்தியால் அம்மை, வைதுரி, குத்தவி, வெப்பு,

கொம்பு விளையாட்டில் முதலில் முறிக்கப்படும் கொம்பு கொழு கொம்பு அல்லது விளையாட்டுக் கொம்பு என்று கூறப்படும். இவ்விழாவை மஞ்சட்கொம்பு முறித்தல் என்று கூறுவர். இதனைத் தொடர்ந்து கூடாரக் கொம்பு, கொம்புத்தட்டுக் கொம்பு, ஏடக்கொம்பு, தண்ணீர்க் கொம்பு என்ற நான்கு வகைக் கொம்பு முறிக்கப்படும். கொம்பு முறிக்கப்படும் போது ஊர் மக்கள் சேரியாக அல்லது வாரமாகப் பிரிக்கப்படுவர். இம்முறை தாய்வழி முறையன்றித் தந்தை வழிமுறையாகவே பிரிக்கப்படும். கோவலன் கட்சியைச் சேர்ந்தோர் வடசேரி (கவாமிகட்சி) என்றும் கண்ணிகை கட்சியைச் சேர்ந்தோர் தண்சேரி (அம்மன் கட்சி) என்றும் பிரிந்திருப்பார். இக் சேரிவாரம் காதாரண நாட-

களில் பொருளற்றாக இருந்தாலும் கொம்பு முறிக்கும் நாட்களில் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்ததோன்றும் இருக்கும்.

கொம்பு முறித்தல் விளையாட்டு மட்டக்களாப்புத் தமிழ்களிடையே இருப்பது போல சிங்கள மக்கள் டையேயும் உண்டு. போர்த்தேங்காய் அடித்தல் “பொல்கெலிய” என்றும், கொம்புமுறித்தல் “ஆங்கெலிய” என்றும், தோடம்பழ விளையாட்டு “தோடங்கெலிய” என்றும், பூ விளையாட்டு “மல்கெலிய” என்றும் மிகவும் பிரசித்தமாய் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. குருநாகல் பகுதியிலே காணக் கிடைக்கும் ஏட்டுப் பிரதியின் மூலமும், சிங்களத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள பத்தினி இலக்கியங்களாலும் கண்ணகி வழிபாடு மிகவும் பழங்காலந் தொட்டே சிங்கள மக்களிடையே பத்தினி வழிபாடாக இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறது.

இக் கொம்பு விளையாட்டு கோவலன் கண்ணகி ஞாபகமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது என்பதைக் காட்ட

சிங்களவரிடையே வழங்கும் கதை யொன்று உண்டு, உய்யானத்திலே பூ மரமான்றில் ஓய்யாரக் கொம்பில் அன்றார்ந்த மல்லிரான்னைப் பறிப்பதில் கோவலனும், கண்ணகி யும் கவர்த்தி கொண்டு முயன்றனர். இருவர் தடிகளும் கடிதில் கொழுவிக் கொண்டன. இருவரும் கோவலனும் வேறு வேறு பக்கமாய் நின்று அவரவர் தடிகளை இழுத்தனர். பன்முறை முயன்றும் முடியில்லை. தங்கள் தங்கள் பாலாரைக் கூவி யழைத்தனர். ஆண்கள் கோவலன் பக்கமும், பெண்கள் கண்ணகி பக்கமும் நின்று இழுத்தனர். கோவலன் கொம்பு முறிந்தது. பெண்கள் ஆர்ப்பாரித்து ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்தனர். என்று இக்கொம்பு விளையாட்டுக்கு ஆதார ஆரம்பங்களாகக் கூறுவர்.

விளையாட்டுக் கொம்பு முறித்து அம்மைனைக் குளிர்ச்சி செய்ய முனைந்த மட்டக்களாப்பு மக்கள் தொடர்ந்து கொம்புத் தட்டுக் கொம்பு, கூடாரக் கொம்பு ஆகிய வற்றை முறித்து தங்கள் தங்கள் சேரிக்கு வெற்றியைக் கூட்டிக் கொள்வர். கொம்பு என்றும் போது மிருகங்களின் கொம்பு

அன்றி இங்கு மரத்தாலான் கொம்புகளையே நாம் நினைவு கூரவேன் முடிவு. மட்டக்களாப்புப் பகுதியில் கண்ணாக்கு மரத்தாலான் கொம்புகளைப் பாவிப்பர். (வெட்சி அல்லது கருவீரம்) கொம்பினைப் பிள்ளைவத்துக் கட்டி வடம்பூட்டி இழுக்கும் போது முறியும் கொம்புடையோர் தோற்றாகவும் கொம்பை முறித்தோர் வெற்றி பெற்றதாகவும் ஆர்ப்பாரித்துச் சந்தோஷம் காட்டுவர்.

மேற்கூறிய கொம்புகளை விட ஏடக்க கொம்பு முறித்தல் மிகவும் பிரசித்த மானதொன்று. ஏடக்க கொம்பு விளையாட்டு மிகவும் பயக்கியுடன் நடத்தப்படுவதொன்றுக்கும். இது ஏனைய கொம்புகளை விட மிகவும் பருமஞ்சலாகவும் இருக்கும். இதனை இழுத்து முறிக்க ஊர் கூடி வடம் இழுக்க வேண்டியிருக்கும். கொம்பு முறித்தல் முடிந்ததும் முறியாமல் வெற்றியைக் கொடுத்த கொம்பினை அவங்கரித்த கொம்புத் தட்டில் வைத்து ஊர் வலம் வருவார். இந்தக் கொம்புத் தட்டில் வெற்றிக் கொம்புடன் கண்ணகி அம்மன் சிலையும் பட்டாடை சாற்றப்பட்டு

2

அழகு ததும்பும் டிசைன்களில் தங்க வைர நகைகளுக்கு தலை சிறந்த இடம்

தேவி நகை மாளி கை

(அடவு பிடிக்க உத்தரவு பெற்றவர்கள்)

மெயின் வீதி — வாழைச்சேனை

)0(

கலே பவன்னா ஒசைநரமி சீவரனூஹரனு
ஸ்ரீ பூதீனைன்ன

டேவி ரன் மாளையை

கைலை ரீடிய - வாலுவிவீன.

நிலையில் ஊர்வலம் வரும். இவ் வாறு ஊர்வலம் வரும்போது மனைகளும் வீதிகளும் அழகான முறையில் அலங்கரிக்கப்பட்டு மனைகளும் வாசலில் விளக்கேற்றப்பட்டிருக்கும்.

கொம்புத்தட்டு ஊர்வலம் வரும் போது ஊர் மக்கள் மிக்க சந்தோஷத்துடன் ஆடிப்பாடி மகிழ்வர். கோலம்புனோர் வேடன், குறவர், போர் வீரர், முடிமன்னர், முனிவர், ஆண்டி, விகடன் போன்ற தோற்றங்களில் வந்து மக்களை ஆழ்ந்த சந்தோஷத்திலாழ்த்துவர். இனம் வாலிபர்கள் வசந்தஞ்சுட்டத் திலும், நாட்டுக் கூத்திலும் ஈடுபட, பெண்கள் குரவை அயர்தலி லும், கும்மி அடித்தலிலும் ஈடுபடுவர். கொம்புத் தட்டு சந்தோஷத்திலும் நிறுத்தப்பட்டு வசந்தத்திலும், கும்மியும் நடைபெறும். இவை யாவும் அம்மன்புக்கு பாடப் படுவதாகவே அமையும்.

விகடமாகக் கோலம் புனீந்தோர் அருவுருக்கத்தக்கதாகவும், ஆச்சரியம் உண்டுபண்ணும் முறையிலும் தோற்றமளிப்பார்.

“நான் பிச்சைக்காரன் லல் பெரும் வருத்தக்காரன் ஜீயா இச்சையாகச் சாதம் வாங்கியுண்ண இங்கு வந்தேன் ஜீயா” என்று பாடி நடிப்புக் காட்டுவர்.

குறவர், வேடர் முதலிய வேடம் புனீவோர் முருகனுக்கும், வள்ளிக்கும் இடையே நடைபெற்ற காதற் பாட்டுக்கொயைப் பாடுவதுடன் மலைச்சாரல் நிகழ்ச்சிகளையும் குறிஞ்சிநில வர்ணனைகளையும் கொண்ட பால்களைப் பாடி அங்கு நடைபெறும் களவொழுக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுவர்.

“மலைக் குறத்திக்கு மையல் கொண்டு மன்னும் வளையல் விற்பவர் போல் வாற குறவரைக் கண்டவுடன் வடிவேலர் வேங்கை மரமானார்.

கோலப்பணிச் சேலை

கொய்துடுத்து கொா— விளையாட்டுக்குப் போகையிலை

வேலப்பர் வந்து மதிப்பிடத்து மெத்தவும் சிக்கிக் கொண்டார் தோழி.

காப்பணி மந்கையர் மன்மத வேள் கந்தன் குமரன் அருள் வேலன் சீப்புடன் மல்லிகைப் பூமாலை தந்து சேர்வமென்றாடி தோழியரே.”

என்றிவ்வாறு பாடி மகிழ்ச்சி ஊட்டுவர். இப் பாடல்களிற் பெரும்பாலானவை உடுகு, மத்தளதாள இசையுடன் வசந்தன் ஆட்டத்தில் பாடப்படுவை. செவ்வாய் வசந்தன் என்னும் தொகுப்பில் இவை போன்ற அநேக பாடல்கள் காணப்படுகின்றன

மேற்கூறிய நிகழ்ச்சியின் போது தோற்ற கட்சியாரை வென்ற கட்சியார் வம்புக்கு இமுத்து வசைப்பாட்டு பாடி மகிழ்வர். இந் நிகழ்ச்சி எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் விட மிகவும் சந்தோஷம் கொடுக்கும் நிகழ்ச்சியாக அமையும். தென் சேரியார் பாடும் வசைப்பாட்டுக் களாக பண்டிதர் செ. பூபால பிள்ளை அவர்கள் கீழ்க் குறிப்பிடும் பாடல்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

“மஞ்சற் குருவி போலே மடிநிறைந்ததோர் மல்லிகைப்படு சிந்தித் தெருவில் வாற சிறுக்கள்லலடி தென்சேரியான்.

நத்தை மிதந்தாற் போலே நாவற்சருகு பறந்தாற்போலே பாவட்டம் பற்றைக் குள்ளிருந்து பாய்ந்து கரத்தைப் பிடித்தான்டி.

மானே வளக்குயிலே வன்ன விரலுக்கு மோதிரமே நானே தருவனென்று என்னை நட்பிரிஞ்சி நல்லன்னமே.

தற்பகனர் நிதம் அர்ச்சனை செய்யக் கரிமிசை வாறவர் ஆர்தோழி முப்புரம் நீறைஷ் செய்த சிவனருள் முருகவேளாம்தி மானாரே.”

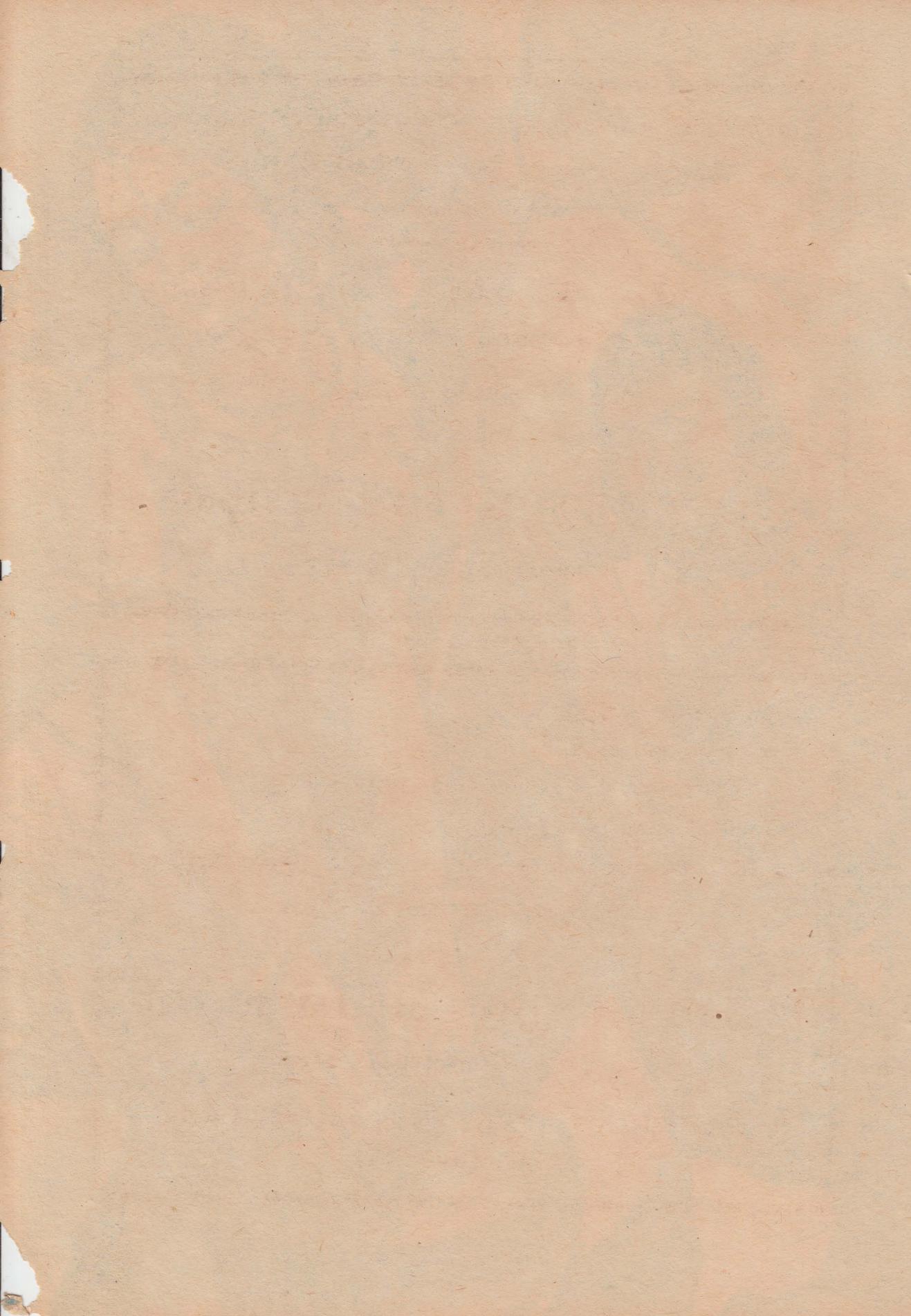
இவ்வாறு கொம்புத் தட்டு ஊர் தோறும் சந்திகளில் நிறுத்தப்பட்டு பல்வேறு களியாட்டங்களில் ஈடுபடும் போது மக்கள் சந்தோ

ஷத்தில் மிதந்து ஆர்ப்பரிப்பர். ஊர் மக்கள் கூடும் சந்தி “கொம்புச் சந்தி” எனப்படும். இச் சந்தி கள் இப்பொழுதும் காரைத்துவு, கருந்தாவனை என்னும் ஊர்களில் உண்டு. மேற்குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி யோடு மழைக்காவியமும் பாடப் பட்டு வந்துள்ளது. மழைவளம் குன்றிக் கொடிய வெப்பமும், வெம்மை நோய்களும் மிகுந்து பயிர் வகையும், விலங்கினங்களும் வருந்துகலைத் தவிர்க்க எழும் இவ் விஹாவின் போது மழைக்காவியம் மழைவேண்டிப் பாடப்படுவதும் இயல்பானதே. இப் பாடல் குறித்து கட்டாடி கண்ணப்பன் பாடியதாக 15 பாடல்கள் வழங்கி வருகின்றது.

தண்ணீர்க் கொம்பு மற்றத் தோடு இக்கொம்பு விளையாட்டு முடிவடைந்து இறுதியாக கண்ணகியைக் குளிர்ந்தருளையு குளத்தியும் வாழியும் பாடப்படும். குளத் திப் பாடல்கள் கேட்போர் மனதைக் குளிர்க்கியையச் செய்வதோடு கண்ணகியைக் குளிர்ந்தருளவேண்டிப் பாடுவதால் இப்பெயர் பெற்றிருக்க வேண்டும். தண்ணீர்க் கொம்பு முறிக்கப்பட்டு அம்முக்கு வெற்றி விஹா கொண்டாடும்போது சேரி வாரமாகப் பிரிந்து நின்ற மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே மனதுடன் ஒன்றுபடுவதாகவே பண்டிதர் செ. பூபால பிள்ளை அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

எனவே இவ்விளையாட்டாயர்தல் கண்ணகிக்கு எடுக்கப்படும் விஹா வெனவே துறையலாம். கண்ணகியின் சீற்றம் தணியும் பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட இவ்விஹா மக்களிடையே போட்டி மனப்பான்மையிற் தோன்றியபோதும் இறுதியில் ஒன்று சேர்ந்து ஆற்றப்படுவதால் ஓற்றுமையுள்ளசியும், வீர உணர்க்கியும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது. நீண்ட நாட்டொட்டு மட்டக்களப்பு மக்களிடையே நிலவி வந்த இவ்விளையாட்டு தற்போது மறைந்து வருவதால் இவ்வகை விளையாட்டினை மீண்டும் பேணிக்காத்து அதன்பண்பைப் பலரும் அறியச் செய்யவேண்டியது எமது கட்டாகும்.

வயதில் ஆரூண்பாயினும் வளர்ச்சியில் வீறுநடை
போடும் மக்கள் தினசரி “தினபதி”க்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்

நவ நாகரீக பவுண், தங்க, வைர நகைகளுக்கு
நம்பிக்கை, நானையம் உத்தரவாதத்துடன்
பெற்றுக் கொள்ளச் சிறந்த தங்க
நகை மாளிகை

ஆனந்தா கார்ப்பரேஷன்

23, காசல் வீதி, கண்டி.

- ★ வானேலிப் பெட்டிகள்
- ★ ரலி பைசிக்கிள்கள்
- ★ ‘பிரதர்’ தையல் மெஷின்கள்
- ★ தண்ணீர் இறைக்கும் யம்புகள்
- ★ எஸ்லோன் குழாய்களும் இணப்புகளும்
வாங்குவதற்கு உகந்த இப்பு

சிலோன் ஐ-வெல்லர்ஸ்
சிலோன் ஐ-வெல்லர்ஸ் கட்டிடம்
டொக்யார்ட் வீதி, திருக்கோணமலை
தொலைபேசி 382

வே தகாலந்தொட்டு, நாகசுரம் இருந்து வந்திருக்கிறது. இதற்குத் தகுந்த சான்றுகள் உண்டு. நாகசுர வாத்தியத்தை மங்களா வாத்தியம் என்பர். இதனைப் பண்டைய வழக்கில் இருந்தும், தற்கால வழக்கில் இருந்தும் நாம் அனைவரும் அறவோம்.

பரத சாஸ்திரக் கலையில் உள்ள பழங்கால ஒரு தமிழாக்க நூலான “மகா பரத தூடாமணி”யில் வேதநூலோர் நாகசுர வாத்தியத்தை மங்களா வாத்தியமென நாமயிட்டுப் போற்றினர் எனக் காணப்படுகிறது.

அன்றியும் ஆலயங்களில் வேதாகமம் விதிமுறையாகக் கிரியைகள் நிகழும் போது இந்த மங்களா வாத்தியமான நாகசுரத்திற்கு இடமளிக்கப்படுவதை இன்றும் நாம் காண்கின்றோம். கோவில் உற்சவகாலங்களில் நடைபெறும் நவசந்தி, துவஜாரோகணம், அவரோகணம் முதலான ஆகமக்கிரியா மந்திரங்களில் மங்களா வாத்தியமென நாகசுரத் தைக்குதிப்பிடுவதிலிருந்து, நாகசுரவாத்தியம் வேதாகமம் முதலாக இறை ஆராதனையில் இருந்து வருவது தெளிவாகப் புலன்கிறது.

வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மங்களா வாத்தியம் நாகசுரம்தானு என்ற சந்தேகம் எழுவதற்கே இடமில்லாமல் செய்து விடுகிறது மகா பரத தூடாமணியில் காணப்படும் ஒரு வெண்பா. அந்த நூலில் துளைக்கருவிகளின் இலட்சனங்களைச் சொல்ல வந்த அந்த நாலாசிரியர் வேதநூலோரே மங்களா வாத்தியம் என்று நாகசுரத் திற்குப் பெயரிட்டுப் போற்றினர் எனக் கூறுகிறோம். அதிலிருந்து நாக

கரம் வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மங்களா வாத்தியம் என்பது தெளிவாகிறது. இன்னொன்று: நாகசுர வாத்தியம் வேதாகம காலத்திலிருந்தே இறை ஆராதனையில் ஈடுபட்டதால் இவ்வாத்தியம் வேதாகமத்தொட்டே இருந்து வந்திருக்கின்றதென்பது உள்ளங்கை

எஸ். ஆர். ஞானசுந்தரம் செயலாளர்: அகில இலங்கை இசையாளர் சங்கம்

நெல்லிக் கனி போல் தெளிவாகத் தெரிகின்றதல்லவா?

மகா பரத தூடாமணியில் காணும் அந்த வெண்பா வருமாறு:-

“முகவீனை நாகசுரமொழிபாம்பு

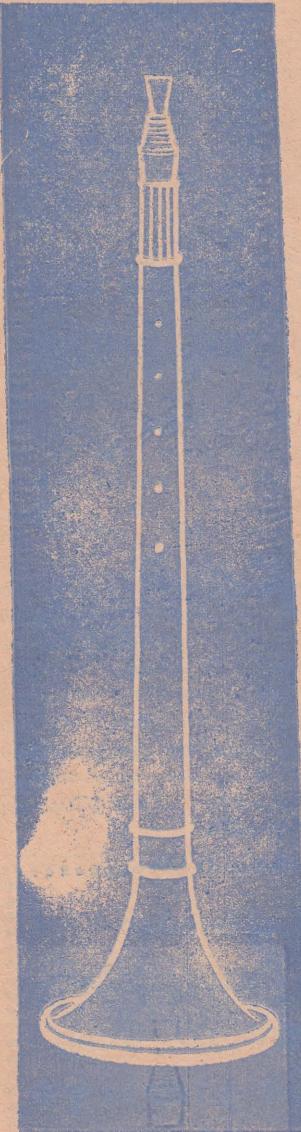
நாகசுரந்

தகுசீங்குழுமன் முதலாய்ச் சாற்றுஞ்- சுகமிகவே தங்குமில் வாத்தியத்திற் காய்திட்டார் நூல் வல்லோர் மங்களா வாத்தியம் எனும் நாமம்”

இதன் பொருளு: முகவீனை, நாகசுரமொழியும் நாகநாதசுர வாத்தியம் சகல வாத்தியங்களுள் நீம் மங்களகரம் (இலட்சமி கரம்) பொருந்தியதாய் முதன்மை பெற்று விளங்கும். அதன் நாதசுரம் மிகுந்து விளங்கும். ஆதலால் ஆராய்ந்துணர்ந்து வேதநூல் வல்லோர் இவ்வாத்தியத்திற்கு மங்களா வாத்தியம் என்னாமன் தூட்டினார்.

இந்த வெண்பா நாகசுரம் சகல வாத்தியங்களுள்நீம் முதன்மை பெற்று விளங்குவதையும், அது நாகசுரம் நிறைந்த வாத்தியமென்பதையும் அறியத்தருகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் நாகசுரத்தின் இலட்சணங்களையும், அதன் பாகங்களையும், பெயர்களையும் கூறப்பட்டு. பெயர்களின் தத்துவங்களையும் விளக்கி, இந்த நாகசுரத்திலிருந்து எழுந்த நாதம்

ஓ ம ஓ ல நாகசுரம் வாசித்துக் கொண்டிருப்பவர் இலங்கையின் பிரபல நாகசுர வித்துவான் களில் ஒருவரான திரு. என். கே. பத்மநாதன்.

பாரி நாகசரம் ஒன்றின் முழுத் தோற்றும்.

வேதத்தில் இருந்து பிறந்திருக்கிற தென்பதையும் தெளிவாகக் கூறுகிறது மகா பரத தூடாமணி.

நாகசர வாத்தியத்தின் உறுப்புக்களின் பெயர்கள் வருமாறு— பேமலைனசு, கீழனைசு, உழைவு, புல்ஜு (சொளி), அச்சு, குச்சில், கெண்டை, சில்ஜு முதலியன். பண்டைய நாகசரத்தின் உறுப்புக்களின் பெயர்களில் எவ்வித மாறு தல்களும் தற்காலத்தில் ஏற்பட வில்லை.

நாகசரத்தைச் சுதை வாத்திய கூலிலும் மேன்மையாக அரசு

ஒக மதித்து, அந்த வாத்தியத்தை “இராஜ வாத்தியம்” எனப் போற்றி புகழ்ந்துள்ளனர். இராஜ வாத்தியமான நாகசரத் தின் நாதம், வேதத்தில் பிறந்த எனப் பரத நூல் கூறும்.

“சீர்ப்பா நாகசரம்
அரசனாகும்
சிறப்பான சுருதி
அதன்
அமைச்சனாகும்”

இது பரத நூலில் காணப்படும் இரு வரிகள். நாகசரம் அரச வனவும், சுருதியாகிய ஒத்து வாத்தியம் அமைச்சன் எனவும் எதிர்க்கப்படுகின்றன.

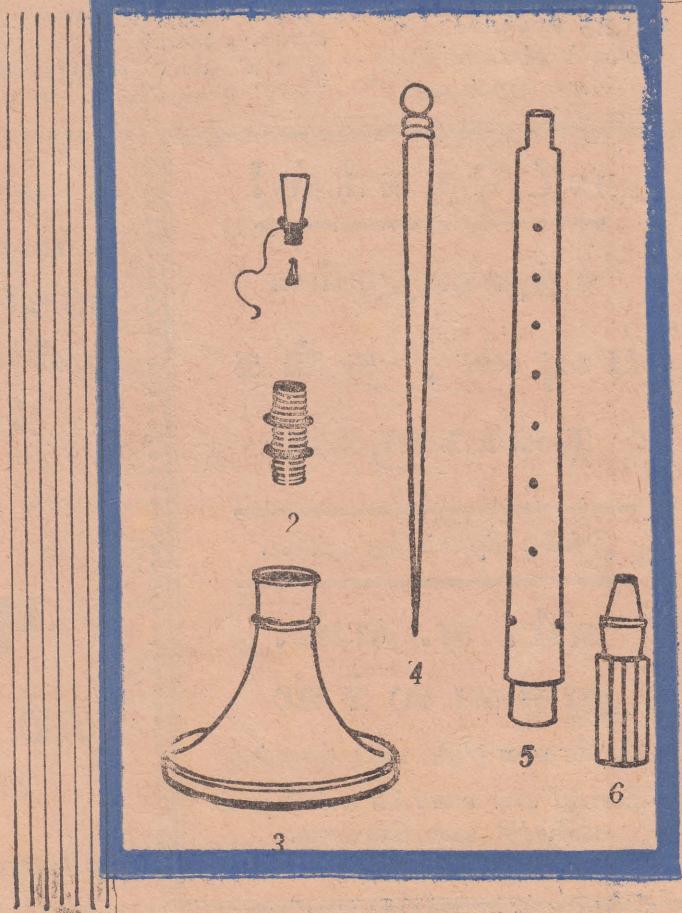
நாகசரம் “நாகராஜா” எனவும் செல்லமாக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து மக்கள் அந்த வாத்தியத்திற்குக் கொடுத்த பெருமதிப்பும், கொரவமும் புலருகின்றன.

இந்த இராஜ வாத்தியமான நாகசரம் பண்டைக் கால ந

தொட்டு இன்று வரை கர்நாடக சங்கீதக் கலையைப் போற்றிக் காத்து வருவது அந்த வாத்தியத்தின் இராச குன்றத்திற்கு ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. உற்சவ காலங்களில் கோவில்களில் கவாபி வீதி வைம் வரும்போது நாகசரத் தின் இருந்து நாதசகம் நிறைந்து “மல்லாரி” என்னும் தெய்வீக கானம் வரும். இது அதன் இராச மிகுக்கு நிறைந்த பாவத் திற்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாகும்.

நாகசர கானம் வசியம் நிறைந்தது. அரசன் செங்கோல் முறை நின்ற ரூப குடிகளை வசிகரித்தல் போல் நாகசர நாதம் மக்களின் மனத்தில் வசியத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்களை மகிழ்விக்கிறது. நாக

1. நறுக்கு
2. கெண்டை
3. கீழ் அணைசு
4. தந்தக் குச்சு
5. உழைவு
6. மேல் அணைசு

சுரத்தின் “ஸ்ரீ ஓம்” என்ற மங்கள ஓங்கார நாதவொலியே இவ்வசியத்திற்கு மூலகாரணமாகும்.

நாகசர நாத தத்துவத்தை உணர்ந்த வேத நாலோர், அதன் மேலணைசை ஆகாயமெனவும், சிழைசை பிரிதுவி எனவும், புல்லை சிதம்பரம் எனவும், அதனில் இருந்த வெளிவரும் நாதத் தத்தைச் சிவமெனவும் கூறியுள்ளனர். இந்த இராஜ வாத்தியத்தின் 10,008 இராகங்களையும் நாதசுகம் நிறைந்து மிளிகும் வகையில் கையாள முடியமெனவும் வேத நாலோர் கூறியுள்ளனர்.

நாக சர்பங்கள் இந்த வாத்தியத்தின் இன்னிசையில் மயங்கி ஆனந்திக்கும் என்பதை:-

“துளையது
கருவியாகத்
தோயு

நாகசரத்தின்
வளையது விரலையாறு
வாய்த்து
லைந்ததேயோத
களைதரு சர்ப்பம்
பாலன் களைகமர்ந்
தமுதமுண்ணும்

வெளைவரே மீதின்
மேவும் வாமனுக்
காசையுண்டாம்”

என்ற செய்யுளிலிருந்து அறியக் கிடக்கிறது. நாக சர்ப்பத்திற்கு ஆனந்தமுட்டும் காரணத்தால் இந்த வாத்தியத்தை நாகசரம் என்பாருமார்.

இக்கால இசையியல் ஆசிரியர், கள் தமது ஆராய்ச்சியிலிருந்து நாகசரம் இருக்க வேதத்தில் இருந்து உண்டானதென்றும் நாகத்தின் உருவ அமைப்பை உடைய காரணத்தால் அது நாகசரம் என வழங்கப்பட்டது. எனவும் கூறுகின்றனர். சில நூற்றுண்டுக்கு முன் எழுந்த “கூளப்பநாயக்கள் காதல்” என்றும் நாலீ ஒம் இவ்வாத்தியம் “நாகசரம்” எனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பழங்கால நாகசர அமைப்பிலும், தற்கால நாகசர அமைப்பிலும், காலத்துக்கேற்ற வகையில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பழங்கால நாகசரங்களின் மேலணைசை, சிழைசை பித்தளையில் காணப்படுகின்றன. ஐந்தரைக்கட்டை சுருதி இந்த வகை நாகசரத்தைத் “திமிர்” நாகசரமென்பர். காலக்

கிரமத்தில் சுருதி அமைப்புக் குறைவாகவும், முழு அமைப்பும் “ஆக்சா” மரத்தினாலும் ஆக்கப்பெற்று, “பார்” நாகசரமெனப் பெயரும் துட்டப்பட்டது. பழைய திமிரி நாகசர அமைப்பை விடப்படுத்தி அமைப்பையே தற்கால நாகசரக் கலைஞர்களும், ரசிகர்களும் விரும்புகிறார்கள். பாரி நாகசரம் குறைந்த சுருதி உள்ளதாகவும், சமகப் பிரயோகங்களை இலகுவாகப் பிரயோகிக்கக் கூடிய தாகவும் இருக்கின்றது.

நாகசரக் கலைஞரின் உயர்ந்த தெய்வீக ஆராதனைப் பண்பினையும், அதன் நாதசுகத்தில் மக்கள் மெய்மறந்து கர்நாடக சங்கிதக் கலையின்பத்தை அனுபவிப்பதையும் கண்ட நாகசரக் கலை வல்லுநர்கள் தமிழகத்தில் நாகசரக் கலை ஊரிகள் பலவற்றை அமைத்து இளம் கலைஞர்களுக்கு இக் கலையைச் சம்பிரதாய முறைப்படி போதுகூட முன்வந்துள்ளமையை என்னிப் பெருமிதங் கொள்ளுகின்றேன். அவர்களை மனமாரப்பாராட்டுகிறேன். இவை போன்ற கலைக் கல்லூரிகள் இலந்தையிலும் உலகின் பல பாகங்களிலும் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்பது என்பேரவா.

மட்டுநகரில்!

உத்தரவாதமுள்ள
பவண், தங்க
நகைகளுக்கு

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

எம். ஏ. எஸ்.

ஐ. வ. வ. ல. ர. ஸ்

21, பிரதான வீதி, மட்டக்களப்பு.

“தினபதி”யின் வளர்ச்சி கண்டு நாம் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

எமது வாழ்த்துக்கள்.

மலிவு விலையில்
பாஷன் பொருந்களை
விதும் விதமாகப் பெறு
நம்பிக்கையும் நாணயமும்
நிறைந்த இடம்.

↓
புஹா ரி
ஸ் டோர் ஸ்

148, ஏகாம்பரம் வீதி,
திருகோணமலை.

தொலைபேசி: 321

கண்ணீரும் கடக சொல்லும்!

தந்தன்

புன் அறைக்கு வாடகைக்கு நான் வந்த புதிதில் எங்கும் மகிழ்ச்சியாகவும், வீடு முழுவதும் கலகலப்பாகவும் இருந்தது. ஆனால் இன்று — ?

அதிகாலை ஐந்து மணிக்கெல்லாம் நான் எழுந்து விடுவது வழக்கம். என்றாலும் எனது அலுவலகம் சமீபத்தில் இருந்ததால், அவ்வளவு விரைவாக காலைக் கடன் களை முடிப்பதில்லை.

காலை ஆறு மணிவரையில் இப்போதெல்லாம் கடும் குரிராயிருக்கும். வெளியில் நல்ல பனி. இதனால் போர் வையை இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு, சாம்பு நாற் காவியில் சரிந்தபடி ஏதாவது புத்தக்கத்தைப் படிப்பேன். அவ்வளது இந்தச் சிறிய மேசையில் வைத்து எனது அலுவலக வேலை எதையாவது செய்து கொண்டிருப்பேன்.

அப்போது அந்தக் குளிரையும் பொருட்படுத்தாது, கமலம் கிணற்றியில் பாத்திரம் துலக்கும் “கடபடு” சுத்தமும், அவள் துலாவை இழுத்து நீர் அள்ளும் “கர் கர்” சுத்தமும் காலை அமைதியைக் கிழித்துக் கொண்டு கேட்கும்.

சிறிது நேரத்தில் ஆவி பறக்கிற கோப்பியைக் கொண்டு வந்து என் முன்னால் நீட்டிக் கொண்டு நிறபாள் சிரித்த முகத்தோடு அவள் நான் சிரித்துக் கொண்டே கோப்பியை வாங்குவேன். அந்தக் குளிருக்கு, மெதுவாக உறிஞ்சி உறிஞ்சிக் குடிக்க மிகவும் இரும்பியமாக இருக்கும் கோப்பி. இது வழக்கமாக நடக்கிற சங்கதி.

இன்று காலையில் ஆறரை மணியாகியும் கோப்பி வராமல் இருந்த போதுதான், அவள் பாத்திரம் துலக்கும் சுத்தம்கூட கேட்கவில்லையே, என்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்பட்டது. அப்போதுதான் அந்த வீட்டுக் காரர் சிவராசாவும், “கமலத்தைக் காணவில்லையே...” என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். அவர் பின்னால் அவர் மனைவி சிவபாக்கியமும் கலவரமடைந்த முகத்துடன் வந்து நின்றார்.

சிவராசா அப்படிக் சொன்னதும் எனக்கும் நெஞ்சில் “சில்” லென்றது, பத்தொன்பது வயது மட்டில் இருக்கலாம். அழகான, எடுப்பான தோற்றமும், என்றால் முகவெட்டும் உள்ளவள் கமலம். இந்த அதிகாலை வேலோயில் காணவில்லையென்றால், யாருக்குத்தான்...?

“எங்கும் நல்லாத் தேடிப் பாத்தின்களா?”

“எங்கும் தேடியாச்சு...”

“கிணத்தை எட்டிப் பாத்தின்களா?”

“பாத்தாச்சு...”

காலையில் கோப்பி தருவதிலிருந்து சர சரவென்று பம்பரமாகச் சுழன்று அலுவலக்களைச் செய்வாள், கமலம்.

வேலை செய்யும் போது கிழிசல் விழுந்து ஒரு ஊத்தைப் பாவாடை, அளவில்லாத ஒரு பெரிய மேற்கட்டை, அவை நெருப்பில் போட்டாலும் வோகா. அவ்வளவு அழக்கு! மற்ற வேலோகளில் போட்டுக் கொள்ள ஒரு சித்தைப் பாவாடை. அதிலும் எத்தனையோ அன்றைகள், காதிலே சிறிய மின்னி. இவ்வளவுதான் கமலத்தின் சொத்துக்கள்.

காலை ஆகாரம் தயாரித்து முடிந்ததும், குழந்தைகள் மூன்றைரையும் காலைக் கடன்கள் முடிக்கச் செய்து பாடசாலைக்கு அனுப்பவதும் அவள் வேலைதான். பின் என் கைக்குழந்தையைக் கூட்கிக் கொண்டு “அங்கு பார் காக்கா, இங்சு சரார் குருவி...” என்று பராக்காட்டி அப்படி தத்தும் அழகு இருக்கிறதே, அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலே நமக்குப் பசிக்காது.

“கண்டுப் பலை ஒலை கணக்கெழுத நல்லோலை, என் கண்ணியே நித்திரை போ...” என்று அவள் கைக்குழந்தைக்குத் தாலாட்டுப் பாடும் இனிய சித்தைக்குக் காது கொடுத்தால், உண்மையாகவே நாமும் கந்தோருக்கு ஸீவு போட்டு விட்டுத் தாங்க வேண்டித் தான் ஏற்படும்.

இத்தனைக்கும் அக்குழந்தைகளின் தாயாரும் வீட்டு எஜமானியுமான சிவபாக்கியத்துக்கு எந்த வேலையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கமலத்தின் கைப்பாதை வேலை அந்த வீட்டில் முற்றுப் பெருது, அப்படி இருந்தும், சிறு பிழை விட்டாலும்

அதைப் பெரிது படுத்தி வசை பாடு வார் எழுமாளி சில சமயங்களில் முழுகிள் மொங்கான்களும் விழும். ஒயவு நேரங்களில் அண்டை அயல் வீட்டுகளுக்கும் தெருக்கோடி யில் உள்ள யாரோ தெரிந்தவர்கள் வீட்டுக்கும் அவள் போவது வழக்கம். அதைத் தவிர, அன்றூடம் தட்டுப்படுகிற வீட்டுப் பாவளைப் பொருள்களையும் இருவல் வாங்கச் செல்வது வழக்கம்.

மாலையில் நான் அலுவலகம் விட்டு வந்தவுடன் சிரித்தமுகத் துடன் தேரீர்க் கோப்பையை நிட்டுவாள். பின்னர் பின்னோக்கள் கலகலப்பாக விளையாடுவாள். கைக் குழந்தை சமதியும், சிறுவன் சந்திரனும் கமலத்தின் மேல் உயிரையே வைத்திருந்தார்கள். மாமரக் கிளையிலே அதோ தொங் குகிற ஊர்ச்சலில் அவர்களை வைத்து மெதுவாக ஆட்டிக் கொண்டே தனக்குத் தெரிந்த உப கதைகளைச் சொல்லி மகிழ்விப் பதில் கெட்டிக்காரி.

சில சமயங்களில் பூருக்கமாக இருந்தால், மாமரத்தின்கீழ் சாய்வு நாற்காலியைத் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு, சரிந்தபடி பத்திரிகை படிப்பது எனது வழக்கம். அவ்வப் போது வேடிக்கையாக அவஞ்டன் பேச்கக் கொடுப்பதும் உண்டு.

“இந்த உப கதையெல்லாம் உங்கு எப்பிடித் தெரியும்?” என்று ஒருநாள் கேட்டுவிட்டேன்.

கமலம் நல்ல கதைக்காரி. நான் அப்படிக் கேட்டதற்கே ஒரு உப கதை சொல்லத் தொடங்கி விட்டாள்.

“நான் சின்னப் பின்னோயக இருக்கக்கின்னா, எங்கட அம்மா நிறையக் கதை சொல்லவு. அப்பா, நான் குழந்தப் புள்ளோயா இருக்கக் கின்ன செத்துப் போயிற்குராம். அதனால் அம்மாதான் எங்களை வளத்தவ.

“இந்த வீட்டுக்கு நான் வரக் குள்ள எனக்கு ஏழு வயசு. அம்மா வும் இஞ்சதான் இருந்தவ. புறகு கந்தளாய்க்கு ஆரிட்ட யோ போயிட்டாவாம். புறகு அம்மாவை நான் காண இல்ல.

“அம்மாவோடதான் தம்பிமார் ரெண்டு பேரும் போனவனுகள். அவனுகளையும் காண இல்ல. இப்ப இந்த வீட்டுக்கார ஐயாவும்

அக்காவும்தான் எனக்கு எல்லாம், செத்துப்போன அம்மா இப்ப இருந்தால் மதிக்கும் சந்திரனுக்கும் நல்ல உப கதையெல்லாம் சொல்லுவாவு.....”

தொடர்பு இல்லாமல் அங்குமிங்குமாக அவள் சொல் விக் கொண்டே போனான். என்றாலும் கேட்பதற்கு மிகவும் வேடுக்கை

கதாசிரியர்

யாகவும், அதே சமயம் அதற்குள்ளே சோகம் நிறைந்த அவள் குடும்ப சரித்திரம் இழையோடியிருப்பதையும் காண முடிந்தது.

நாலு நாட்களுக்கு முன்னர். குழந்தைகள் அப்போதுதான் பாடசாலைக்குப் புறப்பட்ட வேளை. திடீரென வீட்டுக்காரர் சிவராசா வின் எட்டு வயது பென் குழந்தை வாளதி, “கோ” வென் அழுது வடித்துக் கொண்டு வந்தாள்.

சி வ ரா சா பதறியடித்துக் கொண்டு, “ஏன் அழுகிறோய்.” எனக் கேட்டார்.

“நான் அப்பா..... பள்ளி..... பள்ளிக்குப் போகக்குள்ள..... பக்கத்து வீட்டு பொடியன் துரை அடிச்சப் போட்டான்பா...” என்றால் தட்டுத்துமாறி.

சிவராசாவுக்கு கோபம் பொத்துக்கொண்டு வந்தது. “அந்த எளிய நாய் இப்படித்தான் பின்னோக்கு அடிக்கிறது. இப்ப கேக்கிறன் நான். அவன்ற அப்பன் கணபதி யிற்ற...” என்றபடி மற்றத்துக்கு வந்தார்.

“அந்த இடையால் முறிஞ்ச போவான் நன்குச் சின்னபோவப் பேத்துப் போடுறன் பார் இன்டைக்கு.....” என இரைந்தவாறு உள்ளே இருந்து ஓடி வந்தான் சிவபாக்கியம்.

சிவராசா அடுத்த வீட்டு பொது வேலியில் ஒரு உதைவிட்டு “என்டா கணபதி உங்க பொடி யன் துரையை அடக்கு கூடியா? இல்லாட்டி நான் அடிக்கட்டுமாடு ஒரே அடியில் தீர்த்துப் போடுவன் நரங்காலை என்றார்.

“உன்னால் அது முடியுமா...” என்றபடி மறுபக்கத்திலிருந்து ஓடி வந்த கணபதி, இன்னுமொருபடி கூடுதலாக, வேலியில் உதைத்தான். வேலியில் ஒரு பகுதி சரிந்து விட்டது. இப்போது நேர் நேராக நின்று சமர் செய்ய வாய்ப்பாகப் போய்விட்டது.

கணபதியின் மனைவியும் மறுபக்கத்தில் வந்து கணபதிக்குத் துணையாக நின்று கொண்டாள். இருதரப்பிலிருந்தும் சரமாரியான கொம்பல், சண்டை நன்றாக வலுத்துவிட்டது.

“பண்டி குட்டி போட்டது போல வம்புல பெத்து போட்டுது கள். மற்றப் புள்ள குட்டியாக்கு பெரிய இடஞ்சலாக இருக்கு....” என்றால் சிவபாக்கியம்.

“யாருடி வம்புல பெத்துது. உன்னைப் போல பல பேரோட தொடுசலாக இருக்கிறதென்டு நினைச்சியா? அதுதான் ஊரெல் லாம் கதைக்கிறதே! அதுக்குள் நீ எனக்கு வக்களை சொல்ல வந்திருய்ய....” என்றால் கணபதி யின் மனைவி.

“யாருடி சொன்னது உங்கு, நான் பலரோட தொடர்பெண்டு? இதை நான் கேட்கத்தான் வேணும்ய....”

“ஆரும் ஏன் சொல்ல... உங்கட வேலைக்காறுப் போட்டை கமலம் தான் சொன்னவன். இதைப் பொய் யெண்டு சொல்நியா...?”

“கமலம் இஞ்ச வா. இதைக் கேட்கத்தான் வேணும்...” என இரைந்தாள் சிவபாக்கியம்.

கமலம், கலவரமடைந்தவளாக அடுப்பங்கரைப் பக்கமிருந்து வந்தாள்.

எப்பொழுதும் என் முன்னாள் சிரித்த முகத்தோடு கலகலப்பாக வரும் கமலம் அன்று இந்தக் கோத்தில்தான் எனக்குக் கோப்பி கொண்டு வந்தாள்.

“என்ற நடத்தை பற்றி நீ சொன்ன நியா?” அதட்டிக் கேட்டாள் சிவபாக்கியம்.

கமலம் மௌனமாக நின்றாள். சிவபாக்கியம் கேட்டதையே உறுக்கிக் கேட்டார் சிவராசா.

அப்படி சொல்லவில்லை என்னும் பாவளையில் தலையை அசைத்தாள் கமலம்.

“இஞ்சபார், அவள் அப்பிடிச் சொல்ல இல்லையாம். வெறுவாக்கி ஸம் கெட்ட பொய்யைச் சொல்லாதே” என்றாள் சிவபாக்கியம். “உனக்கு இடிவிழும்...” என்றாள் மீண்டும், கணபதியின் மனைவியைப் பார்த்து.

“கமலம் நீ சொல்லவில்லையா? உன்மையைச் சொல்லு. மறைக்காத...” என்றாள் கணபதியின் மனைவி கமலத்திடம்.

கமலம் பேந்தப் பேந்தப் பிழித்தாள்.

சம்மா இருந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தானும் என்ற கதையாக முடியப் போகிறது, என எனக்கும் பட்டது.

“பேசாமல் இந்த மட்டோட விட்டுப் போட்டுப் போங்க...” என்று சிவராசாவிடமும், சிவபாக்கியத்திடமும் பல தடவை சொல்லி எனக்கு அலுத்துப்

போய் விட்டது; அவர்கள் விடுவதாக இல்லை.

“நீ சொன்னதா?” என உறுக்கிக் கொண்டே போனார் சிவராசா.

“உன்மையைச் சொல்லு கமலம்; நீ அன்டைக்கு, வெற்றில் பாக்கு வாங்க வந்த நேரம், குசிலிக்குள்ள வச்சிச் சொன்ன நீதானே...” என்றாள் கணபதியின் மனைவி.

“ஓம்...” என்னும் பாவளையில் தலையசைத்தாள் கமலம்.

“அந்தாபார். உண்ட வண்ட வாளம் தண்டவாளத்துக்கு வந்த

உலகில் பெரியவை

பிரிட்டனில் உள்ள
“ஐஸ் ஆப் வெட்” குகு
(Isle of wight)
அப்பாறிக்கும் “சென்.
காதரின்ஸ் ஸைட்” எனும்
வெளிச்சீடுதான் உல
கி லே யே மிகப் பிர
காசமங்களாம்! இது
5½ லட்சம் மிலியன்
மொத்தத்திற் பிரகாச
முடையது.

★

உலகிலே ஆகப்
பெரிய அளவிலான
தபால் முத்திரை
1913இல் சினாவில் வெளியிடப்பட்டது.
அதன் அளவு நீளம்: 9½
அங்குலம். அகலம்: 2½
அங்குலம்!

திற்று...” என்றால் தனபதியின்
மனைவி.

இத்தோடு சண்டை ஒழிந்தது
பற்றி எனக்கு மகிழ்ச்சிதான்,

ஆனால்...

கமலத்தை உள்ளே இழுத்துக்
கொண்டு போனால் சிவபாக்கியம்.
“அடி எனிய நாயே இவ்வளவு
காலம் உள்ளை வைச்சிருந்ததுக்கு
இப்படிச் செய்து போட்டியே
கள்ளி...” என கமலத்தின் முதுகில்
மொங்கு மொங்கென்று மொத்தி
ஞன். குட்டினால் தலையில்.

எனக்கோ பார்க்கச் சுகிக்க
முடியவில்லை.

போதாக்குறைக்கு சிவராசா,
கமலத்தின் கன்னங்களில் “பளார்,
பளார்” என அறைந்தார். அடி
பொறுக்க முடியாமல் தடுமூறி
நிலத்தில் விழுந்தான் கமலம்.
அல்லதுதுடித்தான். விழுந்தவளைத்
தூக்கிப்பிடித்து மீண்டும் மீண்டும்
அடித்தார் சிவராசா. கமலத்தின்
காதடியில் இரத்தம் வேறு கசியத்
தொடங்கியது. அட கடவுளை
இப்படியும் ஒரு பெண்பின்
ளைக்கு.....?

“மிஸ்டர் சிவராசா... போதும்
விடுங்கள்... இவ்வளவோடு

விடுங்க...” என்றேன். என்மனம்
பொறுக்கவில்லை.

“இல்லை. இவ்வாறுக்கு வாய்க்
கொழுப்பு மிஞ்சிப் போச்சது.
ஒரு பாடம் படிப்பிக்கவேணும்...”
என்றபடி தொடர்ந்து கைவரிசை
யைக் காட்டினார் சிவராசா.

என்னால் பொறுக்க முடிய
வில்லை. நெஞ்சை வலித்தது. “மிஸ்டர் கொஞ்சம் பொறுங்க. நான் சொல்லத்தைக் கேள்வுக்க... சில பிள்ளைகள் இப்பிடித்தான் பார் வைக்குக் குமரிகளாக இருக்குங்கள்... ஆனால் குணமெல்லாம் குழந்தைப்பிள்ளைகள் மாதிரித்தான். சொல்ல கடை எது? சொல்லாத கடை எது? என்று தெரியாமல் உள்ளிக் கொட்டுங்கள். அதைப் பெரிசபுடுத்தாமல் விட்டுங்க. பாவம்” என்றேன்.

அந்த மனித மிருகம் கவனித்த தாகத் தெரியவில்லை. ஒருபடியாக முடிந்தது. கை அலுக்குப்போய் அந்த மனிதன் விட்டிருக்கிறான். அந்த மூலையில் துவண்டபடி அழுவதற்கும் திராணியற்றுக் கிடந்தாள் கமலம். போதாக்குறைக்கு சிவபாக்கியம் மீண்டும் கொள்ளிக் கட்டை ஓன்றைத் தூக்கிக் கமலத் தின் முதுகிலே நாலு கொடுத் தான்.

நான் கண்களை மூடுக் கொண்டேன். என அறைக்குள் புகுந்து எதுவும் புரியாமல்...! கமலம் அடியின் உக்கிரத்தில் செத்துப் போய் விடுவாரோ என்றங்கூட என்னினேன். அப்படி நினைத்த போது என்னை அறியாமலே நெர்சம் என்னவோ செய்தது. நான் பார்க்கிறபோது இப்படி. நான் பார்க்காதபோது எப்படியோ?

அன்று அலுவலகத்தில் வேலையே ஒடிவில்லை. ஏதோ கடமைக்காக நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டு, அப்படியும் இப்படியும் எதையோ எழுதிக் கிடிப்பது போலப் பாசாங்கு செய்தேன்.

மாலையில் நான் அறைக்குத் திரும்பியபோது கமலம் மிகுந்த சோர்வோடு கைக் குழந்தை சுமதியை மடியில் தூக்கி வைத்தாக் கொண்டு, மாமரத்தின் அடியில் சாய்ந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

ஆனால், அது உண்மையில் கமலத்தானு என்று உள்கிக்க சிறிது

நேரம் பிடித்தது. அவ்வளவு தூரம் அவள் அழிய கதுப்புக் கன்னங்கள் வீங்கிப்போய் இருந்தன. புருவங்கள் வீங்கியிருந்த தால், அந்தக் குழுகுறுக்கும் வண்டு விழிகளை இசோக மறைத்து அவலட்சனப் படுத்தியிருந்தன.

“சே சே” என்ன கோரமிது! கிழிந்த அழுக்கடைந்த சட்டை. அழிய கார்குழல் வேறு வாரப் படாமல் பறந்து போய்க் கிடந்தது. ஒரு அழிய சித்திரத்தின் மீது தாறுமாருக வர்ணத்தைப் பூசி அவங்கோலப் படுத்தியது போலிருந்தது.

நான் அறைக்குள் சென்றதை அவள் கவனித்திருக்கவேண்டும். சிறிது நேரத்தில் என அறைக்குள் தேநீர்க் கோப்பையுடன் வந்தாள். வழிமையான சிரித்த முகத்தைக் காணுத்து எனக்கு என்னவோ போலிருந்தது. அவள் சிரிக் குழந்தை ரூள். ஆனால் அவளால் முடிய வில்லை. அவள் துயரமிகுதியால் என் கண்களைச் சந்திக்க முடியாத வளர்க் கலையைக் குனிந்து கொண்டாள். கண்களிலிருந்து பொல பொலவென்று நீர் வழிந்தது. தூகாக இருந்த அந்தத் தேநீர்க் கோப்பைக்குள்ளும் கண்ணிர விழுந்து விட்டது.

அதைக் கண்டு திடுக்கிட்டவாராக மற்றப் புறங்கையால் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள். “கோவிக்காதங்க...” வேறு தேத் தண்ணி கொண்டுவாரன்...” என போவதற்குத் திரும்பினால்.

“வேண - இது போதும்...” சடக்கென அவள் கையிலிருந்த தேநீர்க் கோப்பையை வாங்கிக் கொண்டேன். அவளது உப்புப்பீரி விழுந்த தேநீரை நான் மெதுவாகக் குடித்ததைக் கண்டதும் அவளுக்கு விமல் பிற்டத்து. குழந்தை போலச் சற்று நேரம் முகத்தைப் பொத்திக்கொண்டு அழுதாள். அப்படியே குனிந்து என் பாதங்களைப் பற்றிக்கொண்டு விம்மினாள். நான் தீக்கத்துப் போனேன். கைகள் நடுங்கிக் கோப்பை விழுந்து விட மோவெனப் பயந்து கோப்பையை மேசை மீது வைத்தேன். பின்னர் அவள் எழுந்து கதவின் திடைச்சீலை விலை கண்களைக் குடைத்தபடி போய் விட்டாள்.

இவு படுக்கைக்குப் போகிற நேரம் சிவபாக்கியம் கமலத்தைப்

பலமாகத் திட்டிக் கொண்டே அவனுக்கு மொங்குவது கேட்டது. “அடி சனியனே... சோறு இல் ஸாட்டி அடிப்பாளையில் கிடக்கிற நீய்த்தை வழிச்சிக் காப்பிடுகிற துதானே! நீ செய்கிற அழகுக் குள்ள உள்க்கு நல்ல சோறு வேணுமா? வழிச்சித் தின்னு; இல் ஸாட்டா, பேசாமல் பட்டினி திட நாயே...”

ஆண்டவா, காப்பாடு கூடச் சரியாகக் கொடுக்கிறார்களில்லையா? எனக்கு வயிற்றை என்னவோ செய் தது. இனிமேலும் சும்மா இருந்தால் மனிதனுக் கிருக்க முடியாது. ஒன்றில் அப்படிச் செய்ய வேண் டும். அல்லது மரக்கட்டையாக வேண்டும்.

அன்று இரவு முழுவதும் தாக்கமே இல்லை. இந்த மிருகத்தனத் துக்கு முடிவே இல்லையா? அந்த அபலைக்கு முடிவே இல்லையா? நானும் ஒரு ஜடம் இந்த வீட்டில் வாடகைக்கு “இருந்தாலென்ன மனிதன் தானே. எனக்கும் இதயம் உண்டு. ஒருவழி தெரியாமல் கிடக்கிறேன். அப்படித்தான் செய்ய வேண்டும். அதுதான் சரி. இல்லா விட்டால் இங்கு இருந்துதான் என்ன பிரயோசனம் ஏற்படப் போகிறது!

அதிகாலையில், கமலம் பாத்திரம் துலக்கும் சுத்தத்திற்குப் பதிலாக அவள் அலறும் சுத்தம்தான் என்னை எழுப்பியது. இவ்வளவு சிரமத்துக்கும், வேதனைக்கும் மத்தியில் கமலம் அதிகாலையில் எழுந்திருக்கவில்லை போலும். அதற்காக எழுமானியம்மா கொடுத்த “கொடை”யைத்தாங்க முடியாமல் தான் அவள் அலறியிருக்கிறார்.

தொடர்ந்து பாத்திரங்கள் துலக்கப்படும் ஒலி, பின்னர் சிறிது நேரத்தில் கோப்பியுடன் என் முன்னின்றுள். முகம் நேற்று மாலையை விட இன்னும் வீங்கியிருந்தது. என்னைக் கண்டதும் அதே விழ்மல் - அழுகை. கண்ணங்கள் வழியே உப்பு நீர் வழிந்தோடியது.

நான் கோபிக் கோப்பையை வாங்கிக் கொண்டேன். அவள் கூடான கண்ணீர் என் கரங்களில் விழுந்தது. சிறிது நேரத்தில் அவள் போயிவிட்டாள். இதை இன்னும் எத்தனை நாளைக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமோ!

சே சே நானும் இருக்கிறேன், ஒரு தனிவு இல்லாத கட்டை. “பாதகம் செய்வறைக் கண்டால் பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா, மோதியித்து விடுபாப்பா அவர், முகத்தில் உமிழ்ந்து விடு பாப்பா” என்று சின்ன வயதில் பள்ளியில் படித்த பாட்டு ஞாபகத்துக்கு வந்து தொலைத்தது. அதெல்லாம் பள்ளிப் படிப்போடு சரி. அதை இப்போது வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது...?

நாலு நாட்களாக அவள் டட்டிலே அடிப்பட்டு நரக வேதனைப் படுகிறார். நான் உள்ளத்திலே அடி பட்டு வேதனைப்படுகிறேன்.

★

பழைய சம்பவங்களை அசை போடுக் கொண்டிருந்த என்ன, “என் மிஸ்டர் யோசிக்கிறினங்க?, இப்போ என்ன செய்யலாம்...?” என்றார் சிவராசா. நான் சுயநினைவு பெற்றேன்.

எனக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. அப்படியே அந்த மனிதரை அடித்து நொறுக்கி விட வேண்டும் போலிருந்தது. இருந்தாலும் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு “பொலிஸாக்குப் போய் அறிவியுங்கள் என்றேன்”.

“பொலிஸாக்கா?” என நடுங்கும் குரல்ல் கேட்டார் அவர். பொலீஸாக்கு அறிவித்தால் அவரும் அவர் செல்ல மனைவியும், கமலத்தை அடித்துக் கூக்கையாக்கிய இரகசியம் வெளி வந்து விட்டால்... என்ற பயம் போலிருக்கிறது. அவர் படும் அவஸ்தையைப் பார்க்க எனக்கு உள்ளூர் ஒரே மகிழ்ச்சி. அவர் என்ன சொல்லப் போகிறோ என அவர் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

“முதலில் ஒரு தடவை தேடிப் பார்த்து விட்டு பொலீஸில் சொல்லாமென்று யோசிக்கிறேன்...” என்றார் சிவராசா.

“சரி... உங்கள் விருப்பம்...”

கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் என்னை நேருக்கு நேர் பார்க்க வேட்கமாகவும், அக்சமாகவும் இருந்ததென்பதை அவர்கள் முகங்கள் அப்பட்டமாக எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருந்தன. கேவலம். மனிதப் பண்பு தெரியாத முன்னாள்கள் என என் நேர்க்க அவர்களை வாழ்த்தியது.

பாய்ச்சல் வீரர்

மேற்கு ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த வீல் ப்ரேத் ஸ்கால்பி என்பவர் உயரப் பாய்தல் போட்டியில் ஆறு அடி டட்டு அங்குலம் பாய்ந்து வெற்றி பெற்ற பெருமையில், தன் மனைவி யிடம் இதைக் காற வீட்டை நோக்கி விரைந்து வந்து, வீட்டு வாசல் கேட்டப்பட்டது தான் மேபோது இடரிலிருந்துக் கானுக்காலை முறித்துக் கொண்டார். கேட்டின் உயரமோ 2 அடி. 6 அங்குலம்!

“மிஸ்டர் என்னேரு இன்றைக் கூக் கொஞ்சம் வருவர்களா? அவளைத் தேடிப் பார்க்கலாம்” என்றார் சிவராசா.

“சே சே... எனக்கு இதயைக் கந்தோரில் அவசரமான வேலை கிடக்குது... முக்கியமான கடிதங்கள் அனுப்ப வேணும்...” என்றேன், வேண்டுமென்று ஆத்திரத்தில்தான் அப்படிச் சொன்னேன். உண்மையில் அவளைத் தேடிப் பார்க்க வேண்டும் என நெர்சம் துடித்தது.

சிவராசாவும், சிவபாக்கியும் போய் விட்டார்கள்.. நான் எதுவும் தோன்றுமல்ல, வழக்கமாகச் சாய்ந்து கிடக்கும் சாய்வு நாற்காலியில் உட்கார்ந்தேன்.

சிவராசா அவளைத் தேடிப் புறப்பட்ட விட்டார். நேரம் போனதே தெரியவில்லை. எட்டுமணி அடித்த பின்னர்தான் திடுக்கட்டு எழுந்து “பர பர”வென அலுவலகத்துக்குப் புறப்பட்டேன். மனம் ஏறே சரியாக இல்லை. அப்படியே போகிற வழியில் “சுகவீஸ்” என அலுவலகத்துக்கு ஒரு தந்தியை அடித்து விட்டேன்.

அவள் எங்கே போயிருப்பாள். அதுதான் சிந்தனையாக இருந்தது. வீதி வீதியாகக் கால்கள் அலுக்கும் மட்டும் நாலா பக்கமும் சூழன்று அவளைத் தேடினேன். அவள் கிடைத்து விட மாட்டாளா என நெர்சம் ஏங்கியது.

சாய்காலம் அலுத்துக் கொதீதுப் போய் அறைக்கு வந்தேன். அந்த அறைக்கு வரவே மனமில்

லாமல் இருந்தது. எவ்வளவு கல கலப்பாகவும் இனிமையாகவும் இருந்த இடம் இப்போது வெறிச் சோடிச் சூன்யமாக...

நான் வரும்போதே சிவபாக்கி யும் கலவரம் தோய்ந்த முகத் தோடு மன்பத்தில் உட்கார்ந் திப்பது தெரிந்தது. “என்ன கண் மங்களா?” என்றால்...

நான் மெளனமாக, “இல்லை” என்னும் பாவணையில் தலையை அசைத்தேன்.

“காலையில் தேடிப் போனவரை இன்னமும் காணயில்லை. இவன் சின்னப் பையன் வேறு அடம் பிடிக்கிறோன்.... நான் அவரையாச் சும் தேடிப் பாத்திட்டு வர்ற வரைக்கும் இந்தப் பிள்ளைகளைக் கொஞ்சம் பாத்துக்கூங்கு...” என்றால், சிவபாக்கியம். என் பதிலுக் குக் கூட்டுக் காத்திருக்காமல் நடக்கத் தொடங்கிவிட்டாள்.

கவர்க் கடிகாரம் மாலை ஜந்து மணியை நினைவுட்டியது. அறைக் குள்ளே போய் கட்டிலில் உட் கார்ந்து கொண்டேன். அவள் நினைவு நிழலாடியது. அந்த எழில்

தோற்றம் - அன்போடு சிரித்தபடி. தேநீர் கொடுக்கும் இனிய கூட்டசி. குறு குறுக்கும் வண்டுக் கண் களால் வெகுளித்தனமாகப் பார்க்கும் அந்த மருண்ட பார்வை.

அதே சமயம் அன்று தேநீர்க் கோப்பையிலே அவள் கண்ணீர் விழுந்தபோது என் காலை கூட்டுக் கொண்டு அவள் விசித்தது, எல் ஸாவற்றையும் மனத் திரையில் போட்டுப் பார்த்தேன்.

எனக்கு இருப்புக் கொள்ளவே யில்லை. திடீரென எழுந்து என் உடைகளையெல்லாம் பெட்டியில் அடுக்கினேன். எனது பொருள்கள் படுக்கை எல்லாம் சுருட்டுக் கூட்டி வேன். எல்லாம் சரி. இனிச் சொல் விக் கொண்டு புறப்பட வேண்டியதுதான். குனிந்து பெட்டியின் பூட்டைச் சரி செய்து கொண்டிருந்த சமயம் என் பின்னால் யாரோ வந்து நிற்கும் அரவம் கேட்டது. சிவராகாவாக இருக்கலாம். ஆத்தி ரத்தில் நான் உடனே திரும்ப வில்லை. சற்றுத் தாமதமாகவே திரும்பினேன்.

அங்கே - என் கண் களை நம்பமுடியவில்லை. ஆமாம், கமலம்

தான் நின்றிருந்தாள். ஒரு கணம் அவள் விழிகளை என் கண்கள் சுடித்தன. அவள் கண்கள் நீரைக் கக்கின... “செத்துத் தொலைக்கலாம் என்றுதான் போனநான்.. ஆனால்... உங்களை நினைச்சதுப் பெற்ற சாக முடியவில்லை. உங்களுக்காகத்தான் திரும்பி வந்திட்டன்...” என் கால்களைக் கட்டிக் கொண்டு விம்பினான். என் கண்களிலே இருந்து நீர் தாரையாக வழிந்து அவள் தலையிலே பட்டுத் தெரித்தது. என்னால் பேச முடியவில்லை. தொண்டை அடைத்துக் கொண்டது. மெதுவாக அவள் தோள்களைப் பற்றித் தூக்கி வேண்.

ஒருவாறு தொண்டையைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு கொண்டன் “கமலம் இத்தை நாளைக்கு உண்ணப் புரிஞ்சிக்க முடியாத மரக்கட்டையில்லை நான். நான் உண்ண எப்பவோ புரிஞ்சி கொண்டேன். ஆனால், ஏற்கனவே திருமணம் முடிச்சவனமுமா நான். நீ இங்கு இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும், இந்த வீட்டில் இனி நிம்மதியாக இருக்க முடியாது எனக்கு..... என்றேன்.”

போன்: 270.

Phone: 270

துரையப்பாப் பந்தர்

கோபாலசாமி

தங்க, வெர நகை வியாபாரம்,
82/5, கஸ்தாரியார்வீதி,
யாழ் ப்பாணம்.

அழகிய
தங்கம்பவுன்
நகைகளுக்கும்
வெரங்களுக்கும்
சிறந்த ஸ்தாபனம்.

இடர் நகைகள்
குறித்த காலத்தில்
உத்தரவாதத்துடன்
செய்து
கொடுக்கப்படும்.

Duraiappah Pathar Gopalasamy

JEWELLER & GEM MERCHANT,

82/5, Kasturiar Road, Jaffna.

ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலையாரின் சிறந்த வெளியீடுகள்

10-

சமுத்து துமிழ்க் கலிதைக் களஞ்சியம் 8-00.
சாகித்திய மண்டல வெளியீடு.

ஆ. சதாசிவம்.
கணிதப் பயிற்சிகள்
பெ. 7-ம், 8-ம் வகுப்புக்களுக்குரியது.
3-ம் பருவம்.

இந்து சமய பாட வினா விடை
க. பொ. த. ப. (சாதாரண தரம்) 1971-73 1-75.
நா. கண்பதிப்பின்லை.

தமிழ் இலக்கிய வினா விடை க. பொ. த.
1969 - 1972. 1-75.
வித்துவான் பொன். கந்தசாமி.

Language Practice in English, 1-4 by
S. Mahalingam B.A. (Lond), Dip. Ed. (Ceylon).

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை

234, கே. கே. எஸ். ரேட்,
யாழ் ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 569.

நாலக்குடியில் நாட்டுப்போன்றே நாடகம்

எஸ்.எம். குமாரவுத்தீர்ண்

“கன்னன்
செய்தக்காதி
புகழ்த்துப்பேன்-
காலீக்
கும்பிடாரை
நொண்டிக்
காலினாலுதைப்பேன்”

1970 ஜூலை 20ஆம் திங்கி, மூன்று வார்த்தை தடவையாக வண்டில் அடியெடுத்து வைத்தேன் நான்.

முன்னிரு தடவைகளிலும் வெளி நாட்டுச் செலாவனிப் பிரச்சினை என்னிப் பீடிக்கவில்லை. ஆனால், இந்தத் தடவையிலோ குசேலர் பாத்திரமேந்தியே (புத்திர பாக்கியம் தவிர்த்துத்தான்) செல்ல நேர்ந்தது. ஏதோ ஒருவகையாகச் சில நண்பர்களின் உதவியோடு பத்து நாட்களை அந்தப் பிரமாண்டமான நகரில் கழித்து இலங்கை மீண்டேன்.

நவநாகரிகம் வழங்கும் அத்தனை கேள்கீகைகளும் நிரம்பிய உல்லாச புரி வண்டன். கை நிறையப் பவண்களிருந்தாலும், கண நேரத்தில் கரைந்து விடும் அங்கே. ஆனால் கையில் “அது” இல்லாவிடினும் இலவசமாக மன்றிறவு தரக்கூடிய சாதனங்களும் அங்கு நிரம்ப உண்டு.

நான் இங்கு குறிப்பிடுவது வண்டில் உள்ள நாலக்களினாயும், அரும் பொருட்சாலீகளினாயும், கலைக்கூடங்களினாயும்தான். இந்த அறிவுக் களஞ்சியங்களுள் பெரும் பாலானவற்றை இலவசமாகத் தரி சிக்கலாம், பயன்படுத்தலாம்.

ஆனால் பண வசதி படைத்த உல்

லாசப் பயணிகளுக்கு இங்கெல் லாம் செல்வதற்கு நேரம் ஏது? எனக்கோ எவ்விதச் செலவழியின்றி இந்த அறிவுகளங்களில் நேரத்தைப் போக்க என் குசேலர் நிலை ஏது வாய் இருந்தது. முடிவில் முந்திய பயணங்களின்போதும் இந்நிலை

திய அலுவலக நாலகத்தில் நான் கண்ட ஒரு சிறு நால்தான் இக் கட்டுரைக்குப் பொருளாய் அமைகிறது. “செய்தக்காதி நொண்டி நாடகம்” எனும் விவரிய நாலைப் பற்றிக் கூறுமுன் இந்நாலகத்தைப் பற்றிய சுருக்கமானதோர், அறி முகத்தைத் தருவது அவசியமென்று நினைக்கின்றேன்.

ஏற்பட்டிருந்தால் எவ்வளவோ பயன் கிட்டியிருக்குமே என்ற கவலையும் துவிரித்தது.

இந்திய அலுவலக
நாலகம்

நான் வண்டில் தங்கியிருந்த காலத்தின் பெரும் பகுதி இந்திய அலுவலக நாலகம்(Indian Office Library) பிரிட்டிஷ் மியூசியம் (British Museum) ஆகியவற்றில்தான் கழிந்தது. இந்த

இந்திய அலுவலக நாலகம் 1801ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த கிழக்கிந்திய கம்பனியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக் கம்பனியார் இந் நாலகத்தை நிறுவியதன் நோக்கம் இந்தியாவில் கடமையாற்றிய தமது அதிகாரிகளினாலும், வேறு பலினாலும் சேகரிக்கப்பட்ட சீழ்தேய நால்களுக்கும் கையெழுத்துப் பிரதிகளுக்கும் பாதுகாப்பளிப்பதோகும். ஆனால் காலப்போக்கில் இக்கம்பனி நிர்வாகிகள் இந்நாலகத்தை விரிவாக்கி மிகவும் பயனுள்ளதோரு நிறுவனமாக்கினர்.

இந்நாலகத்தில் சுமார் 26,000 நால்களும், 4,000 பருவ வெளியீடுகளும் உள்ளன. இவை தவிர சுமார் 2,000 கையெழுத்துப் பிரதிகளும், மற்றும் பல்லாயிரக்கணக்கான சித்திரங்களும் உள்ளன.

இந்நாலகத் திரட்டுக்களுள் சுமார் 15,000 தமிழ் நால்களும், 34 கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உள்ளன. கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் 11 ஏட்டுச் சுவடிகளாகும். இக்கையெழுத்துப் பிரதிகளுள்

உலகில் மிக உல்லி மனிதர்

மெ. கு. ஸி. கோ வைச் சேர்ந்தவரான இசியா, ஸராடி என்பவர்தான் மிகவும் ஒல்லியான மனிதர் என்ற சாதனையை ஏற்படுத்தியவர்! இவர் 1849ஆம் ஆண்டு தனது இருபத்தாறுவது, வயதில் காலமானார். இவரின் உயரம் 26½ அங்கு லம். பதினேழாவது வயதில் இவருடைய நிறை எவ்வளவு தெரியுமா? ஜந்து மூத்துக்கும் குறைவாம்.

இன்று, 1724ஆம் ஆண்டாளில் கொண்ஸ்டாந்டியஸ் பெஸ்கிப் பாதியார் தமது கைப்பட ஏழு திய “தேம்பாவனி” எனும் நூலாகும். இத்துன் பல அறபுத் தமிழ் நூல்களும் இங்கு சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. கீழ்த்தேய நூற்பட்டியல்களிலிருந்து சமார் 60 அரிய அறபுத் தமிழ் நூல்களின் விபரங்களை நான் திரட்டிக் கொள்ள முடிந்தது.

நான் இந்நாலுக்கத்தில் கண்ட நூற்பட்டியல்களிலே இலங்கை முழுவில் எழுத்தாளர்களின் அரிதான் பல நூல்களின் பெயர்களையும் அவதாளிக்க முடிந்தது. இவற்றுள் சில காலி எம். எல். எம். புலவரின் காரணச்சிந்து (1905), எம். கே. ஏ. அப்துல் மஜீது அவர்களின் அறுபது கோடிச்சிந்து (1905), எச். எம். காசிம் அவர்களின் உபதேச நீதி, யு. பி. பி. மதாருப் புலவரின் முஹம்மது ஹனிபாமாலை (1908), எல்.எம். அப்துல் ஸலாம் அவர்களின் மெஞ்சான வினாவிடை (1909), டி. ஆர். எம். எம். அப்துல் காதர் அவர்களின் மெஞ்சான சுந்திரன் நாடகம் (1914) என்பனவாகும்.

நொண்டி நாடகம்
சமார் 200 ஆண்களுக்கு முன்னர் இயற்றப்பட்ட செய்தக்காதி நொண்டி நாடகம் எனும் இந்நாளின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. இந்நால் சிந்தாதிரிப் பேட்டை நாராயணசாமி முதலியார் அவர்களது பிரபாகர அச்சுக்கூட்டத்தில் 1873ஆம் ஆண்டு முசம்

பர் மாதத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாலே புதுவையைச் சேர்ந்த அல்லது கீர்ம் சாய்பு அவர்களும், பாசிப்பட்டனம் முஹம்மது இப்ரூஹிம் சாய்பு அவர்களும் பரிசோதித்துள்ளார்கள்.

தமிழகத்துக் கண்ணர்கள் சிலரின் நூல்களை வெளியிடுவதற்கு நம் நாட்டவர் உதவியாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே நம் நாட்டுப் புலவர்களின் நூல்களும் தமிழ் நாட்டவரின் முறையியால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. செய்தக்காதி நொண்டி நாடகமும், யாழ்ப்பானத்தைக்கூட்சேர்ந்த அலாவதின் சாய்பு அவர்களுடைய முயற்சியினால் அச்சேறியுள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய இலக்கிய வெளியிட்டு ஒத்துழைப்பின் அளவினையும், தன்மையினையும் விரிவாக ஆராய்தல் பயன்தரும் ஒரு முயற்சியாகும்.

இலங்கையில் அச்சக வசதிகள் குறைவாயிருந்த காலத்தில் இந்நாட்டு நூல்கள் பல தமிழகத்தே அச்சேறியதை நாமறிவோம். ஆறு முக நாவலர் அவர்கள் சென்னையிலிருந்து செய்த நூல் வெளியிட்டுப் பணி இல்லையில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். யாழ்ப்பானம் சாமுனைப்பெயர்களின் குமார் சேகுத்தம்பிப் புலவர் அவர்கள் இயற்றிய கீரு நாடகமென்று வழங்கும் “காரணமாலை” என்ற நூல் தஞ்சாவூர் சேகப்பதுல்காதியு சாபிபவர்களின் முயற்சியால் சென்னையில் 1878இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளதும் கவுனிக்கத்தக்கது.

நொண்டி நாடகம் என்பது பதி னேழாம், பதினெட்டாம் நூற்றுண்டுகளில் தமிழகம் பாளையக் காரர்களின் அதிகாரத்திற்குப்பட்டிருந்தபோது அவர்களை அண்டிப் பிழைக்க வந்த கவிஞர்களால் இயற்றப்பட்ட ஒருவகை நகைச்சவை, இசை நாடகப் பிரபந்தமாகும்.

இது பண்டைய வரிக்கூத்தின் வழித்தோன்றிய இலக்கிய ஆக்கம் எனவாம். பாமர மக்களும் கேட்டுச் சுவைக்கக்கூடிய வகையில் இயற்றப்படும் இந்நாடகம் பெரும் பாலும் நொண்டிச் சிந்து என்ற பாவினத்தில் இடையிடையே வென்பா, விருத்தம் முதலிய செய்யுட்களைக் கொண்டதாயிருக்கும்.

நாடோடிப் பாடலையொத்த இப்பிரபந்தத்தில் இடையிடையே புலவர்க்கு ஆதரவு தந்த பாளையக் காரர் புகும் பாடப்படும்.

நொண்டி நாடகத்தின் நோக்கம் பாவமன்னிப்பு என்பதே யாகும். சுயசரிதைப் பாங்கில் அமைந்த இந்நாடகத்தை ஆடுகிற வள் ஒரு காலை நொண்டி கட்டிக் கொண்டு ஆடுவான். எனவே, இந்நாடகத்துக்கு ஒற்றைக்கால் நாடதம் என்றும் பெயருண்டு.

இலங்கையில்

நொண்டி நாடகம்

நொண்டி நாடகம் இலங்கையிலும் இயற்றப்பட்டுள்ளது. நாட்டுக் கூத்துக்களின் மறுமலர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உழைத்து வரும் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர், மாணவிகளைக் கொண்டு அரங்கேற்றிய நாட்டுக்கூத்துக்களுள் நொண்டி நாடகமும் இடம்பெற்றுள்ளது.

தமிழகத்தே தனியொருவர் மேடையேறி ஒற்றைக்காலுடன் நடித்துக் காட்டிய நொண்டி நாடகம், இங்கு சில மாற்றங்களுக்குட்பட்டுள்ளது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாத்திரங்கள் இதில் மேடையேறுவது குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாகும்.

செய்தக்காதி நொண்டி நாடகத்தில் பழமுதிர்சோலைக் கள்ளன செஞ்சிக்கோட்டை முற்றுகையின் போது குதிரை திருப்பதியும், பிடி பட்டபோது செய்தக்காதி எனும் செய்கு அப்துல்காதிர் வள்ளால் மீட்கப்பட்டதும், முடிவில் மக்கமா நகரில் இறையருள் பெற்றதும் கூறப்படுகிறது.

தமிழகத்தே தோன்றிய நொண்டி நாடகங்கள் பலவாகும். பாளையக் காரர்கள் செழித்திருந்த பாண்டிய நாடகம், திருச்செந்தூர் நொண்டி நாடகம், தோற்றியுள்ளன. இவற்றுள் சீதக்காதி நொண்டி நாடகம், திருச்செந்தூர் நொண்டி நாடகம், சாத்தூர் நொண்டி நாடகம் என்பன சம காலத்தவை என்று கூறப்படுகின்றது. இவற்றின் ஆசிரியர்கள் பதினேழாம் நூற்றுண்டின் பிறபகுதியிலும், 18ஆம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்தவர்களாவர்.

சீதக்காதி வள்ளால்

இந்த நொண்டி நாடகத்தை இயற்றுவதற்கு ஆதரவு நல்கிய

செய்தக்காதி எனும் செய்கு அப்துல் காதிர் அவர்களே நூலாசிரி யின் பரவலான புகழுக்கு உரியவராகின்றார். செத்துக் கொடை கொடுத்த சீதக்காதியென புகழ் படைத்த காயல் நகர் வள்ளலும் இவரே. இல்லாமிய இலக்கியச் செல்வமாகிய சீருப்புராணத்தை இயற்றிய உமறுப் புலவர் பெருமானை புரந்தவரும் இவரே.

சீதக்காதி வள்ளல் பிறந்த ஊர்காயற் பட்டினமாகும். தென் காயல் எனப்படும் கீழ்க்கரை என் பாருமாள் அவரது காலம் 17ஆம் நூற்றுண்டாகும். “அதற்கு ஆதாரமாய் இருப்பவை அவர் தில்லியிலிருந்து பார் புரந்த பேரரசர் ஒளரங்களில் ஆலம்கிரின் ஆணையின் பேரில், வங்காளத்தில் சில காலம் ஆளுநராய் பணி புரிந்தார். என்பது.

அத்துடன் அவருக்கு கிழக்கிந்திய கம்பனியார் 1687இல் எழுதிய கடிதங்கள், மகான் சதகத்துல் வாலும் அவர்கள் ஹிஜிரி 1115இல் காலமானதும் அவர்கள் மிது பரங்கிப் பேட்டையில் வாழ்ந்த மஹ்மதுத்தீ அவர்கள் எழுதிய சரமகவியில் சீதக்காதி பற்றிக் குறிப்பிடுவதும் ஆதாரங்களாகும்.

சீதக்காதி அக்காலத்தில் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியாருடன் வளமான வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். அக்கம்பனியார் அவரை அபிமானத்தோடு “பெரிய தம்பி மரைக்கார்” என்று அழைத்து வந்தார்கள். சீதக்காதியின் கப்பல்கள் இலங்கைக்கும் பொருள்களை ஏற்றி வந்தன என்று கூறப்படுகிறது. சிறந்த மார்க்க அறிஞரும், இறைநேசருமான சதகத்துல்லாஹ் (ரஹ்) அவர்களுடன் சீதக்காதி நெருங்கிய நட்புக் கொண்டிருந்தார். இந்த நட்புறவே சீருப்புராணத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாயிருந்தது.

இனி இந்த நொண்டி நாடகத்திலிருந்து ஒருசில பாடல்களை மட்டும் இங்கே கவனிப்போம்.

இந்நாலை இயற்ற ஆரம்பிக்கும் கவிஞர் முதன்மையாகப் பாடும் காப்புச் செய்யுள் பின்வருமாறு:-

கார்கொண்ட கரதலத்

தான் வகுதைச்

செய்தக்

காதிமனு நீதிமன்னன்

புகழ் கொண்டாடச்

சீர் கொண்ட முழு

மதுரச் செழுஞ்

சொற் பாவால்

சிறகு நொண்டி

நாடகத்தைத்

தெரிந்து பாட

நேர்கொண்ட கரிய

கொண்டல் கவித்த

கோவின்

நிழல் கொண்ட

முத்தொளிவை

நீதி வாழ்வை

பேர்கொண்ட

தோழுமை கொண்

டவனே காப்பள்

எம்பிரான்

எவ்வுயிர்க்கும்

தம்பிரானே.

மாமன்: மா பி ளோ, நீர் பணத்தின் அருமை தெரியாமல் ஓவராகச் செலவழிக்கிறீர்.

மருமகன்: நீங்கள் கூறுவது தவறு மாமா. பணத்தின் அருமை தெரியாமலா தங்கள் மகளைப் பலர் வேண்டாம் என்றிருக்க நான் முன் வந்து கட்டிக் கொண்டேன்.

முதற் பாடலிலே இல்லாமிய மரபின்றி தமிழ் இலக்கிய மரபு தமிழ் இலட்சமியும், சரஸ்வதியும் போற்றப்படுவது இங்கு கவனிக்கத் தக்கதாகும். பாடல் பின்வருமாறு.

தன்மும் பொறையுங்
கொண்ட சர்குணை

நிதிபோல் வந்த

மன்மதன் வச்சரநாடன்

வகுதைவாழ்

செய்தக் காதி

பொன்மகனித்த

மாடப்பூமகள்

புகழ் கொண்டாட

நன்மைசேர் கொலுவி

ஞெண்டி நயத்

தோடுந் தோன்றி

ஞனே.

இந்நிலம் புகழ்ப்ரதாபன் விஜை

இரகுநாத பெரிய

தம்பி மகிப்பன்

கன்னுவ தாரனையான்

புகழ்பாடி - நொண்டி

களரிக்குளாடக்

கங்கணங் கட்டினே.

நொண்டி நாடகத்தை ஆட அரங்கிலே தோற்றிய நொண்டி புகழ்மிகு விஜய இரகுநாத பெரிய தம்பியை முன்னிருத்தி தனது ஆட்டத்தைப் பாடலுடன் தொடங்கு கிருன். இந்தப் பாடலிலே சீதக்காதியின் தருமூம், பொறையும் பேசப்படுகின்றன. குனக குன்றைப் போற்றத்தக்க சீதக்காதி தோற்றத்திலும் அழகும், கம்பிரமும் பொருந்தியவராய் காட்சியளிக்கின்றார்.

நொன்றியின் சிறப்புக் கூறிய மேற்கண்ட பாடலை அடுத்து நொன்றியினது வரலாறு கூறப்படு சிறது. மேடையில் தோற்றிய நொன்றி, செய்தக்காதியின் வார் எல் தன்மையை விதந்துரைக்கின் ரூன். தமிழ்ப் பலவோரை சிதக் காதி போற்றிப் புந்தவாறு நாட நிந்த தொன்றுகும். “செத்தும் கொடுத்தோன்”, “இனங் கொடுக்கும் கொடையான்”, “ஓயாமல் ஈபவன்”, என்றெல்லாம் பாராட ப்பட்டவர் செய்தக்காதி.

தமிழ்ப் பாவஸரை மதபேத மின்றி ஆதரித்து வந்தவர் சிதக் காதி. அமைச்சர் பதவியிலமர்ந்து நல்லரசு கண்டவர் அவர். அத்துடன் தம்மினத்தாராகிய மூல்விம் களைச் சிறப்புறப் பேணி, அவர்தம் இலக்கிய, கலாசாரப் பெருமையை நாட்டியவரும் அவரே. இவையனைத்திற்கும் இறைவன் தனக் களித்த வரை போன்ற செல் வத்தை இறைவன் பளித்தபடி மனுக்குல மேன்மைக்கே உதவும் அவராது உதார குணம் காரணமா யிருந்தது. இதனேயே, நொன்றி களரியில் பின்வருமாறு வெளியிட கின்றன:

உரைப்பருந் தமிழ்
பாவான ருரையையுங்
காத்து நீண்ட
திருப்பெரும் புவனங்
காத்துத் தினவர்
குலமுங் காத்த
வரைப்பெரு புயத்தன்
காயல் மன்னவன்
செய்தக் காதி
வரைப்பெருஞ் செல்வம்
பாடித் துதித்திடு
நொன்றி நானே!]
காயல் மகராஜன் வாழி

இது தி யா க செய்தக்காதி நொன்றி நாடகத்தின் முடி விரையை இங்கெடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இம் முடிவையில் நூலாசிரியர் காயலின் மகராஜன் செய்தக்காதி என்று புகழ்வதிலி ருந்தும் இந்நாலில் ஷேலும் பல விண்கவிலும் சாயல் நகரையே இவள்ளோடு இனைத்துப் பேச வதிலிருந்தும் இந்நகரே செய்தக் காதியின் பிறப்பிடமாயிருக்கக் கூடுமென்று கருத இடமுண்டு.

எனினும், ஷேக்கரையையும் இதே பாடலில் ஆசிரியர் வாழ்த்தி யுள்ளதை நாம் கவனித்தல் வேண்டும். இவற்றிலிருந்து செய்தக்காதி வள்ளலுக்கு இவ்விரு நகரங்களோ மூட நெருங்கிய தொடர்பிருந்தது மட்டும் உறுதியாகின்றது.

இவ்விறுதிப் பாடலில் நூலாசிரியர் தம்மைத் தாய்போல் உபஶாதித் தாயுநியனுர்பிள்ளை அவர் களைப் போற்றியுள்ளார். இப் பெருமகனார் பற்றிய விளக்கம் எமக்குக் கிட்டவில்லை. மற்றும் நபி கள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கிடத்தினரையும், அவர் வழித்தோன்றல்களையும், புறக்காளென்றும் திருக்குரு ஆணையும் ஆசிரியர் வாழ்த்துகின்றார். செய்தக்காதியை கொரவித்த சேதுபதி யும், அவர்தம் அருந்தோழரும் ஆத்மஞானியமான சதகத்துல்லா (ரஹ்ம) அவர்களும் அடுத்துப் புகழ்ப்படுகின்றார்கள்.

றப்பில் ஆவிலே (உலகனித்திற்கும் இறைவனே) என்ற இறைஞ் சலுடன் பின்வருமாறு இந்நால் முற்றுப் பெறுகிறது.

காயலின் மகராஜன்
செய்தக்காதியை
திசை நோக்கிக்
கையெடுத்தேன்

தாயென வுபசரித்த மார்மு நயினர்ப்பிள்ளை தன்னையு நினைந்தே தாழ்ச்சி செய்தேன் அறபுக்கரையு மக்கமு மாநபியவரும் (?) வாழி வாழி

குறைவிக் கிளையும் வாழி செய்தத்துக் கூட்டமும் வாழி

புறுக்கான் வாழி செருவி லரிய துரைச் சேதுபதி வாழி

கீழ்க்கரை வாழி சிங்கக் கேசச் சதகத்துல்லா வாழி

தீனவர் குலம் வாழி செய்தக்காதி செல்வமுங் கல்வியும்

தினந்தினம் வாழி ஆனமதி மூன்று மழை பெய்தே

அனைவோரும் வாழி செய்தக்காதி செல்வமுங் கல்வியும்

தினந்தினம் வாழி ஆனமதி மூன்று மழை பெய்தே

அனைவோரும் வாழி செய்தக்காதி செல்வமுங் கல்வியும்

இந்நாலே முற்றுகப் படிப்பதற்கான வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டவில்லை. இதன் பிரதி ஒன்றைத் தந்துதவக்கூடிய ஒருவரை இன்று வரை தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்திய அலுவலக நாலகம் தமிழில் ஆய்வாளருக்கு அரிய தொரு அறவுக் களஞ்சியமாகும். இல்லாமிய இலக்கிய வரலாற்றை விரிவாக எழுத முற்படுவோருக்கும் இந்நாலகம் இன்றியமையாததாக இருக்கும் என்பது உறுதி. இந்நாலகத்துள் மீண்டும் நான் நுழையும் நாள் எந்நாளோ?

கவலையிலும் நீண்ட ஆயுள்!

பிரெஞ்சு ராணுவத்தின் பெட்டின்னட ஜெனரலன் நிக்கோல் 1675ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 30ஆந் தேதி அல்டன்ன்றிம் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டான். இதனால் துயரமுற்ற அவன்டைய மனைவி மார்க்ரெட் தேரேஸா இருபத்தொன்பது ஆண்டுகள் உயிருடன் இருந்தாள். எப்படியென்றால், தன் கணவனின் “பாடம்” செய்த இதயத்தை அழியை ஒரு கண்ணடிப் பெட்டியில் வைத்துப் பாதுகாத்து வந்தாள். அதைப் பார்த்துக் கொண்டு அவள் பழைய நினைவுகளில் மூந்தி விடுவாளாம்! இரண்டு மெழுகுவர்த்திகள் அந்தக் கண்ணடிப் பெட்டியின் அருகே எப்போதும் ஏற்றது கொண்டிருக்கும். 1704ஆம் ஆண்டு அவள் இறந்து விட்டாள்! அவள் வாழ்ந்த இடம் இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

நென்மோடு வட மோடு

நாடகங்கள்

வினாவான் பண்டுதார்

வி.சீ.கந்ததயா ச.ஒ.ஏ.

நாடகம் என்பது கதை கழுவி வருங் கூத்தாகும் என்று சிலப்பதிகார உரை கூறும். இத் தகைய கூத்துகள் பல கிழக் கிளங்கைத் தமிழகமாகிய மட்டக் களப்பிலே பழங்காலந் தொட்டுப் பெருவரவிற்கு ஆடப் பெற்று வருகின்றன. மட்டக்களப்பில் ஆடப் பெறும் கூத்துகளை நோக்கும் போது அவை வடமோடி, தென் மோடி என்ற இரு பெரும் பிரிவாய் வழங்குவதை நாம் காணலாம். இவற்றைச் சார்ந்து விலாசம் என்றும் ஒருவகைக் கூத்தும் சிறு பான்மையாக இங்குண்டு.

பெருவழக்காக நடக்கும் தென் மோடி, வட மோடி இரண்டிற்கும் இடையிற் பெரிதும் வேறுபாடு களை நாம் காணலாம். ஆயினும் தென் மோடி, வட மோடி என்ற பெயர்களுக்கான காரணங்கள் இன்னமும் நன்கு ஆராய்ந்து தெளிவு பெற வேண்டிய நிலையே உள்ளன.

பழந் தமிழரிடையே வழங்கி வந்த நாடகங்கள் பற்றி நாம் இன்று ஒரளவு அறிதற்குத் துணையாயிருப்பன இனங்கோவடிகள் தந்த சிலப்பித்தாரம் என்றும் காப்பியச் செலவத்தின் ஓர் உறுப் பாகிய “அரங்கேற்று காதை”யும், அதற்கு எழுதி வைக்கப் பெற்ற பான்மையான அரும் பதவரையும், அவ்வரைக்கு வளக்கம் போன்று பின்னர் அடியார்க்கு நல்லார் வகுத்த பேருரையீடியாகும்.

கூத்து இரு வகைக்கூத்து என்றார் இனங்கோவடிகள். அவற்றை ஆராயப் புகுந்த உரைகாரர் அவ்விரு வகைக் கூத்துகளும் காலம், இடம் முதலான துழந்தீகட்டுகேற்ப வெவ்வேறு பெயர் கொண்டு வழங்கின்மையை நன்கு காட்டியுள்ளனர்,

அடியார்க்கு நல்லாரின் கூற்றுப்படி, அவ்விரு வகைக் கூத்துக்களும் முறையே வகைக் கூத்து, புக்கிக் கூத்து என்றும்; வேத்தியல், பொதுவியல் என்றும்; வரிக்கூத்து, வரிச்சாந்திக் கூத்து என்றும்; சாந்திக் கூத்து, விநோதக் கூத்து என்றும்; ஆரியக் கூத்து, தமிழ்க் கூத்து என்றும்; இயல்புக் கூத்து, முதலியலை கொண்டும் நாம் இந்த முடிசிற்கு வரி கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆரியக் கூத்து வட நாட்டுச் சாய இயும், பண்பாடும் படி ந் தது. தமிழ்க் கூத்து தென்னாட்டிற்கே சொந்தமான பாங்கில் அமைந்தது. ஆரிய மொழியினை வட மொழி என்றும், தமிழ் மொழி யினைத் தென் மொழி என்றும் கூறும் வழக்காறு இவ்விடத்தில் நோக்கத்தக்கதாகும்.

கூத்துக்களின் கதைப் போக்கை நோக்குமிடத்து, வட மோடி நாட கங்கள் பெரும்பாலும் போரும் வெற்றியும் பொருளாய் எழுந்து நடைபெற தென்மோடி நாடகங்கள் காதல் பொருளாய் எழுந்து அக்காதல் நிறைவேறுவதில் முடிவு பெறுவனவாய் நடக்கக் காண போம்.

மட்டக்களப்பில் ஆடப் பெறும் வட மோடி நாடகங்களில் சிறந்தன வாய் உள்ள இராம நாடகம், வீர குமார நாடகம், தரும புத்திர நாடகம், பப்ரவாக நாடகம், 18ஆம் போர், கன்ன போர், ஞருக்கேத்திரன் போர், தூர சம்மாரம், சூசலவ நாடகம், பாண்டவர் வனவாசம் என்பவற்றிற் போர்க்கள் முடியும், தென் மோடியிற் சிறந்தனவாய் உள்ள அனுவருத்திர நாடகம், அலங்கார ரூப நாடகம், பவளவல்லி நாடகம், வாளையிமன் நாடகம், நரேந்திர ரூப நாடகம் என்பவற்றிலே காதல் வெற்றி பெறும் முடியும் வருவதலை நாம் கருதிப் பார்த்தல் வேண்டும்.

இவ்வகையிலே பழந் தமிழரது நாடக இலக்கணங்களையும் மேடைத்தார் நாடக அமைப்பு முறைகளையும் ஒரு மித்து நோக்கு மித்து தென் மோடி, வட மோடி

ஆசிய கூத்துக்கள் இரண்டும் முறையே அகத் திணையையும், புறத் திணையையும் சார்ந்து நடப்பதை நாம் அறிதல் கூடும். மேல்பல உலகில் சிறந்த நாடகாசிரியரான செக் தீப்பியார் (Shakespeare) யாத் தளித்த நாடகங்களை துன்பியல் ("ரிஜெடி") — (Tragedy என்றும், இன்பியல் ("கொமெடி" Comedy) என்றும் வகைப் படுத்தியுள்ளனர்.

"ரிஜெடி" போர் சம்பந்தமான அல்லது மனத் துன்பமான முடிவைப் பெறும் நாடகம். "கொமெடி" காதலின்பத்தினை முடிவாக உடையது. மட்டக்களப்புக் கூத்துகளை அவற்றே ஒப்பு நோக்கும்போது வட மோடி "ரிஜெடி"யைச் சார்ந்ததாகவும், தென் மோடி "கொமெடி"யைச் சார்ந்ததாகவும் நடப்பெறக் காணலாம்.

காதல் என்னும் அன்பு வாழ்விற்றினாத தமிழிடைத் தமது போர் வெறியினையும், வீர வெற்றிகளையும் புலப்படுத்திப் பெருமிதப்பட்டனர் ஆரியர். அவர்தம் போர்க் கருத்துக் களையும், அவற்றே தொடர்புண்ட வாழ்வின் ஏனைய இலக்கு

களையும், அவற்றே இயைந்த நடிப்புடன் சேர்த்து ஏற்றுக் கொண்டபோது அது வடமோடி ஆயிற்று எனலாம்.

தமிழ்நாடு தென்னாடுதானேயாத லால், காதல் கலந்த தமிழ் மோடிக் கூத்துகள் தென்மோடி என வழங்கப் பெறலாயின். "மோடி" என்ற சொல் பகுப்பு, வகை, விதம் என்ற கருத்துக்களில் மட்டக்களப்புத் தமிழராது பேச்சு வழக்கில் இன்றும் நிலவுகின்றது. வடமோடி போர் சம்பந்தமானதெனிலும், அமங்க லத்தில் எதையும் முடிவுறுத்திக் காட்ட விரும்பாத தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிப் போலும், போர்க் கள் நிகழ்ச்சிக்குப் பின் முடிதூட்டு விழா முதலான மங்கல முடியினச் சேர்த்தே வடமோடியும் நிறைவேறுமாறு, அவ்வகை நாடகங்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ள சிறப்புக்குத்த தக்கது.

பழந் தமிழரது அகத் திணைக் கூத்துகளும் புறத் திணைக் கூத்துகளும் முறையே வேத்தியல் என்றும், பொதுவியல் என்றும் விப்பாந்த அடிகளாரால் மதங்களுள்ள மனியுள் விளக்கிக் காட்டப் பெற

றுங்கள். அதனையும் பார்க்கும் பொது அகம், புறம்; வேத்தியல், பொதுவியல்; "கொமெடி", "ரிஜெடி"; தென்மோடி, வடமோடி என்ற பகுப்புக்களெல்லாம் முறையே ஒன்றுபட்டு நிற்கும் இயல்பின் நாம் கண்டு மகிழலாம்.

தென் மோடி, வட மோடி இரண்டுக்கும் இடையில் அவற்றுக்குரிய ஆட்டம், பாட்டு, உடை வகை முதலையில்லை மிகுதியும் கருதிப் பார்க்க வேண்டிய வேறுபாடுகள் உண்டென்று கூறினேன். தென் மோடி, வட மோடியினைப் பார்க்கிறும் அதிக நுணுக்குமும், கடினமுமான ஆட்டங்களைக் கொண்டது. தென் மோடிக் கூத்தர், தம் வரவுக்குரிய ஆட்டங்களை முடித்துக் கொண்டு பாட்டுப் படிக்க வேண்டிய நிலைக்கு வரும்போது, பெரும்பாலும் களைப்படைந்து விடுவர்.

வட மோடி ஆட்டம் அவ்வாறு உடம்பை அதிகம் முறிக்காதது. அதற்குபோலும் வட மோடியார் தம் வரவுக்குரிய ஆட்டங்களை முடித்துக் கொண்டு பாட்டுப் படிக்க வேண்டிய நிலைக்கு வரும்போது, தாமே ("தருமர் வந்தாரே" என்று

அழகும் பொலிவும் நிறைந்த படங்களுக்கு ஏற்ற இடம்

ஸ்ரூடியோ

வின்ஸ்

திருகோணமலை

Photofinish with
Style & Smile

at

STUDIO VINNS
TRINCOMALEE

அன்றை வாழ்க்கையின் முன்னேற்றுகின்ற முறையில் உலக காலைகளை வேற்றுகின்ற வளர்க்கும் ஜூக்கிய நாடைக் கையிலை உரையாட - உறவாட உங்களுக்குப் பேச முடியுமா?

நானின் முடியில் தவழும் குழந்தை ஓராண்டிற்குள் ஒரு முமாறியைப் போக கற்கிறேன்றாலும், பலவாண்டு அனுவாஸ் பிற்று உங்களால் ஏன் முடியாது?

தீவி விளக்கிலை பழங்கு கேட்க வாட்டுக்கு அங்கில மொழியை உங்களுக்குப் பேச முடியாது?

அல்லது கிழமை நாட்களில் மாலை 6 - 9 மணிக்கிடையில் கீழ்க்காணும் முகவரியில் நேரில் சந்திக்கவும்.
"ENGLISH MASTER"
90, Devanampiyatissa Mawatha,
COLOMBO-10.

தருமராக அரை நட்கரே) படிக்க, தென் மோடியில் அதனைச் சபையோர் என்றழக்கப்படும் பக்கப் பாட்டுக்காரர் படிக்கிறார்கள். வரவுப் பாடல்கள் அரங்கிற தோன்றி நடிப்போறப் பற்றிய புச்சிகிப் பாடல்களாயிருப்பதனால், தமிழ்மைத் தாமே புனிதந்து கூறும் பண்பு தமிழருக்கு இல்லையென பதைக் காட்டுத்தாகவே இவ்வாரை படிப்பு ஒழுங்கு தமிழ் மோடியான தென் மோடிக்கு ஏற் படுத்தப்பெற்றதென்றும் கொள்ளலாம்.

வட மோடியார் விருத்தங்களை அதிகம் நீட்டி இசைப்பதில்லை. தென் மோடியார்க்கு நீண்ட இசை தொடுத்து விருத்தங்களைப் பாட வேண்டியது நியதி. வட மோடிக் கூத்தர் ஒரு பாட்டைப் படித்தால் பக்கப் பாட்டுக்காரரும் அதைத் திருப்பிப் படித்தல் வழக்கம். தென் மோடியிலோ என்றால் நடிகர் படிக்கும் பாட்டின் கடைசிப் பாகத்தை மட்டும் பக்கப் பாட்டுக்காரர் படித்து விட்டு அப்பாட்டு முழுவதற்குமுரிய திருவௌயை தொடர்ந்து படிப்பது மாருத வழக்கம். “தரு”

என்பது இசைப் பாடல்க்கட்டு அமைக்கப்படும் சரவாளிகை போன்று, கூத்துப் பாட உரையைப் படிக்கும் முறையை அமைத்துக் காட்டும் ஒருவித சொற்கொப்பு ஆகும்.

நடிகர், தம் அப்பக்ளையுடப் பாட்டுக்களையும் முடித்துக் கொண்டு களரியை விட்டுப் போகும்போது ஒரு துரிதமான ஆட்டத்தை ஆட வேண்டிய நியதி வட மோடியார்க்கு உண்டு. இந்த ஆட்டத்துக்குக் “காலமேற்றுதல்” என்று பெயர். காலமேற்றுதல், தென்மோடிக் கூத்துக்கல்லை. எவ்விலும் அரசுகுமாரி, நடன மாதர் என்பார்க்கு மட்டும் காலமேற்றுதலை நிகர்த்த “தெய்தானு” என்ற ஓர் ஆட்டம் தென் மோடியில் ஒரோவாழி உண்டு. “முத்திரைப் பல்லவம்” என்றும் விசேஷ ஆட்டம் வட மோடிக்கு மட்டும் உரியது. வட மோடியில் உரும் சேஞ்சிப்பதி, தலையாரி முதலான வீரவாண்கள் அரங்கேற்றத் தின்போது குதிரை மீதமர்ந்து ஆவேர். இவ்வழக்கம் தென் மோடியில் பெரும்பாலும் இல்லை.

வட மோடியில் “தித்தித்தா” என்ற தாளமும், தென் மோடியில் “தெய்யத்தாக சந்தத்தியி”. என்ற தாளமும் மிகவும் இன்றியமையாத எவாய், மிகுதியும் பயின்று வருவன். மாலையிலும் சேல்லும் நூல் போல இவை அந்தந்த நாடுகள் சிறூடு வருத்து அடிக்கடி வரும் எளங்களாகும்.

வட மோடிக்கால் “தித்தித்தா” சின்போது பாதம் முழுவதும் நிலத்திற் படும்படி உரஞ்சி இழுத்து ஆவேதும்; தென் மோடிக் குரிய “தெய்யத்தாக சந்தத்தியி” ஆட்டத்தில், பாதத்தின் முற்பகுதி, சூதிப்பாகம் இரண்டும் மட்டும் நிலத்திற்படும்படி — உள்ளங்கால் நிலத்திற் படாதவாறு — குத்தி விசித்தாடுதலும் மரடு.

இத்தறைகளை மேலும் இங்கு வரிப்பிற் பெருகும். வேண்டுவோர் தென் மோடி, வட மோடி நாடகங்களின் இவ்வாரை வேறுபாடுகள், தனிச் சிறப்புகள், தனித் தனியான தாளக் கட்டுகள் முதலானவற்றின் தெளிவான விளக்கங்களை எமது மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்ற

எழுத்து சோதிட வரலாற்றில் என்றும் நிலைத்துவிட்டவர். காலத்தை வென்று விட்ட சோதிடக் கலை வல்லவர். அரசியல் மாற்றம் முதல் அம்புப் பயணம் வரை அச்சொட்டாய்க் கணித்து அழியாப் புகழ் கொண்டவர். அந்தச் சோதிடப் பேராசான் கூறுகின்றார்:-

“சோற்றுப் பிகழப்போடு சோதிடத்தைச் சேர்க்காதீர் சோதியமான சோதிடப் பெரும்கலையை ஆதி அற்றுவில்லா அறிவுக் கலையாக அந்தென் பொருளாக நிற்று மதித்து ஏற்றம் பல காண்போம்!”

சோதிடக் கலாநிதி க. வேலுப்பிள்ளை.

முன்னால் தேசாதிபதி முதல் முதலை அங்கத்தவர்கள், நாடாளுள்ள உறுப்பினர்கள், மாநகர சபை முதல்வர்கள், நகராண்மைக் கழகங்கள், பட்டின சபைகள், கிராம சபைகள் ஆகியோரின் விதப்புறையைப் பெற்ற ஒரே ஸ்தாபனம்.

உம்புக் குதிரையைப் பெற்ற நிலைத்துவம் ஜயப்பாடுமில்லாமல் பிரச்சினைகளுக்குத் திரவு காண இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

மங்களேஸ்வரி சோதிட நிலையம்,

89, கிறின் வீதி, திருகோணமலை.

பலிக்காது ஆருடம்!

“இன்றும் நாறு ஆண் கேள்வ மக்கள் பைபிளை மறந்து விருவார்கள், பைபிள், மியுசியங்களில் வைக்கப்பட்டு இருக்கும் அழுவைப் பொருளாக ஆகிவிடும்” என்று சொன்னான் அறிஞர் வால்டர்.

நாறு ஆண் கூட கழித்து, என்ன நடந்தது தெரியுமா?

வால்டர் வசித்த வீட்டிலேயே “ஜெ ஸீ வா பைபிள் சொஸ்ட்டு இயங்கத் தொடங்கி யது!

நாலிலும், அதுவருத்திர நாட்டம், இராம நாடகம் ஆகிய எமது நாடகப் பாதிப்பு நால்களிலும் விரிவாகக் காணலாகும்.

மட்டக்களப்புக் கிராமப்புறங்களில் இன்றும் ஆப்பில்று வரும் தென் மோடி, வட மோடி நாடகங்கள் இந்நாட்டுப் பொது மக்களுடைய இலக்கியம், இசை, நடனம் (இயல், இசை, நாடகம்) ஆகிய முத்தமிழ் அறிவினையும் தூண்டி, உள்ளச்சியும் இன்பமும் ஊட்டி அவர்களது பழும் பண்பை வளர்க்கும் கருவிகளாக இருந்து வருகின்றன. இதனால் இவை மக்கட்சமுதாயத்திலே மிக முக்கிய பங்கு கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் உணரலாம்.

இன்பம் காலுவதும் இங்கு இயல் பாகி விட்டன.

நாட்டுக் கூத்து அரங்கேற்றம் ஒருவரில் நடந்து விட்டால் அதனைத் தொடர்ந்து பல திருமணங்கள் நடைபெறுவது மட்டக்களப்புக் கிராமங்களிலே ஒரு நன்னிகழ்ச்சி யாகும். திறம்பதக் கூத்தாடும் களையாக்கு அப்புக்கு மேலதீக மாள ஒரு திருமனத் தகுதியாகப் பொதுமக்களிடைக் கணி க் கப் பெற்ற சிறப்பினை இதனால் நாம் அறிய முடிகின்றது.

மட்டக்களப்பு மக்கள் தமது ஓய்வு காலங்களை விணுக்காது கூத் தாடிக் களித்து வந்தவர்கள், நாட்டுக் கூத்து ஆடும் காலம் ஒருங்கு மசிழ்வும், கலையின்பழும் பொங்கி வழியும் காலமாகக் கருதப்பெற்றது. அதனால் கூத்தாடுல் மட்டக்களப்பு மக்களின் ஓர் இன்பக் கலையாக நிலைபெறலாயிற்று. இன்னாரும் நடுத்தர வயதினரும் கூத்தாடுவதில் அதிகம் சுப்பாவுதும், இளமையிற் கூத்தாடி மசிழ்ந் தோர் முதுமையிற் கூத்துப்பழக்கி

இத்தகைய தழிநிலைச் சிறப்புக் களையும், தமிழ் மக்களின் கலை, இலக்கியம், பண்டு, கலாசாரம் முதலான பலவற்றையும் நன்கு ஏடுத்துக் காட்டும் பழும் பெருங் கலைக்களஞ்சியங்களாக மினிர்கின்ற தென் மோடி, வட மோடி நாடகங்கள் கால மயக்கில் மந்தி மறைந்து விடாது. பாதுகாத்தல் கற்ஞேர்க்கும் மற்ஞேர்க்கும் இன்றுள்ள பெருங்கட்டாகம்.

- ★ உங்களின் வானேலிப் பெட்டிகள் உரிய முறையில் இயங்கவில்லையா?
- ★ உங்களின் பழைய பெற்றி செட் வானேலிப் பெட்டிகளை மின்சார செட்டாக மாற்ற வேண்டுமா?
- ★ வானேலிப் பெட்டிகளை டிரான்ஸிஸ்ட்ராக மாற்றியமைக்க வேண்டுமா?

அப்படியானால்:- இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

“நியோன்” ரேடியோ ஸ்தாபனத்துக்கு!

பட்டரி, முரான்ஸிஸ்டரி, மின்சார செட் ஆகிய வானேலிப் பெட்டிகளைத் திருத்துவதில் இந்தியாவில் விசேட பயிற்சி பெற்ற நிபுணர்களே எம்மிடத்தில் கடமையாற்றுகிறார்கள்.

தேப் ரேக்காட், ரேக்காட் பிளேயர், மின்சார ஸ்திரிக்கைப் பெட்டி, மின்சார விசிறி ஆகியவைகளையும் சிறந்த முறையில், குறைத் தெலவில் திருத்தம் செய்ய எட்டும் நாடுங்கள்.

உங்களுக்கு வேண்டிய வானேலி உதிரிப் பாகங்கள், மின்சார உபகரணங்கள், வானேலிப் பெட்டிகள் ஆகியவற்றையும் குறைத் தெலவில் பெற்றுக் கொள்ள இன்றே எம்மை நாடுங்கள். பழைய மின்சாரப் பெட்டிகளும் வாங்கப்படும்.

“நியோன் ரேடியோ ஸ்தாபனம்”
“NEON RADIO” SERMICE

பிரதான வீதி - கல்முனை.

MAIN STREET, KALMUNAI.

இய்வுக்காட்சி இவத்துப்புத்துப் புதூரைந்து

ஹாஸிள் எம்.கே. செய்யிடு அஹம்கு

இன்றைய எழுத்தாளர்கள் மத்தி யில் நவீன இலக்கியத்தை உருவாக்குவதில் தற்பொழுது பெருவிருப்பம் காணப்படுகிறது. இது ஒரு நல்ல அறிஞர். இலக்கியம் என்ற பெயரால் பல குப்பைகள் நாலுருக்களில் இக்காலத்தில் வெளிவருகின்றன. ஒழுகக் கடிப்படையில் வாழ்க்கையோடியைந்த இஸ்லாமிய இலக்கியமே இப்பொழுது அவசியம் தேவை என்பதை மக்கள் உள்ளர்களிற் காலம் இது. அறிவுத்துறையில் நவீன இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை உருவாக்குவதில் மூலிகிம் எழுத்தாளர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

**இஸ்லாமியக்
கலைகள்**

திருக்குர்ஜுனிலேயும் எம் பெருமான் (ஸ்வ.) அவர்கள் போதனைகளிலும் மற்றும் எமது அறிஞர்கள், ஞானிகள் முதலானாலும் வகுதீதுத் தந்த வழிகளிலும், வாணிபவியல், புவியியல், பொறியியல், வைத்தியம், சமூக சிர்திருத்தம், வர்த்தகம், விவசாயம், கைத்தொழில், அரசியல், கணிதம், பொருளாதாரம், இரசாயனம், சட்டம், வரலாறு, கட்டடக் கலை, இன்னேற்றன் கலை பற்றி விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை எல்லாம் திரட்டி வசன நடையிலும், கவிதை நடையிலும் நவீன இலக்கியங்களை உருவாக்கினால் மக்கள் பெரிதும் பயன்பெறுவர்.

**ஆசாரமும்
அனைசாரமும்**

மூலிகிம்கள் மத்தியில் ஆசாரம் சன்ற பெயரால் பல அனுசாரங்கள் நடைபெறுவதைப் பாவலாகக் காண்கிறோம். இவற்றிற்கு முற்றுப்புள்ளி போட வேண்டும்: பெண்களைக் காலத்தில் தோக்கி வெளியிட வேண்டும்:

ஶாக் சந்தைப்பொருள்களாக மத்தித்தமக்கள் மத்தியிலே தோன்றிய இஸ்லாம், "ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழுகிய சமூகத்தின் மூலம் திட்டம் அமைத்து அரிசையை வழங்கியது. ஆனால் இன்றே

பெண்களைக் கடைப்பொருள்களாகக் கொள்ளக்கூடிய சமூகத் திமைகள் மலிந்து காணப்படுகின்றன.

பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்றத் தாழ்வைக் குறைக்கச் சட்டமிட்டது இஸ்லாம். இன்று மூலிகிம்கள் மத்தியிலுள்ள பிச்சைக்காரர்களுக்குக் கணக்கில்லை.

அறிவுத் துறையில் ஆண்களும், பெண்களும் கண்டிப்பாக அறிவைத் தேட வேண்டுமென்று கூறியது இஸ்லாம். ஆனால் இன்று கலவி அறிவில்லாதவர்களில் மூலிகிம்களின் எண்ணிக்கை பெருகிவிட்டது.

இவற்றை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டி மக்களைத் தட்டி எழுப்ப வும், நேரவழிக்கு அவர்களைத் திசை திருப்பவும், தீமைகளைத் திரித்து, நிற்க இளங்களுக்கு மொழியை

உணர்ச்சியுட்டி அவர்களை எழுக்கி கொள்ளச் செய்யவும், ஒழுக்கம் ஒங்க வகை செய்ய வும், நல்ல தலை கருத்துக்களை அமைத்து நவீன இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை மூல்வும் எழுத்தாளர்கள் படைக்க வேண்டும்.

நாவல்கள், நாடகங்கள், சிறுகதைகள், பாக்கள், சீர்த்தனைகள் இப்படியாகப் பற்பல கைகளில் இலக்கியப் படைப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். தமிழ் கூறும் மூலிகிம் நல்லுவருக்கு மூல்வும் எழுத்தாளர்கள் செய்யும் பெரும் பணி இதுதான்.

**அறப் - தமிழ்
இணைப்பு**

நீணவுக்கு எட்டாத காலம் முதல் அறுபுகும், தமிழுக்கும் ஒரு இணைப்பு இருந்து வருகிறது. கலைத் துறை, வர்த்தகத் துறை மற்றும் பல துறைகள் மூலம் இவர்கள் மத்தியில் காலத்துக்குக் காலம் இவ்விணைப்பு உரம் பெற்றுள்ளதாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. உலக மொழிகள் 2796. இவற்றுள் அறபும் தமிழும் மிக முத்த மொழிகள் என்பது மொழி ஆய்வு எல்லுநர்களில் பெரும்பாலோர் முடிவு.

இஸ்லாம் தோன்றுவதற்கு முன்பே அறவிகள் தமிழ் நாட்டிற்கும், சிங்களத் தீவுக்கும் வந்து போய்க்கொண்டிருந்தார்கள் என்று வரலாற்று ஏடுகளில் காணக்கிடக் கிறது. இஸ்லாத்துக்குப் பின் இவ்வறவு பலம் பெற்றுள்ளது. அறபி கள் கூட்டம் கூட்டமாகக் கடும் பத்துடன் வந்து இப்பழுதீகளில் குடிப்பியாகத் தங்கினார். இக்காலத் திற்ரூண் அறபைத் தமிழுடன் இணைத்து ஒரு முது மொழியை

பொய்யர்

சங்கம்

“ஆ மெரி கா வில் “பொய் பேசுவர்கள் சங்கம்” ஒன்றிருக்கிறது. இதில் உறுப்பினர்களாக சேர விரும்புவர்கள் பத்து சென்ட் பணத் துடன் ஒரு பொய்யும் எழுதி அனுப்ப வேண்டுமாம்!

ஒருவர் எழுதியனுப்பிய பொய் இதுதான்:

“காட்டில் என் ஏதில் இரு கரடிகள் வந்தன. துப்பாக்கியில் ஒரு ரலை தான் இருந்தது. என்ன செய்வது? என் கத்தி யைத் துப்பாக்கிக்கு நேரே பிடித்துக் கொண்டு அதைக் குறிபார்த்துக் கூட்டேன். கத்தியில் பட்டதும் ரலை இரண்டாகப் பின்து பாய்ந்தது. ஒரு பாதி இன்னொரு கரடியையும், மற்ற பாதி இன்னொரு கரடியையும் கொண்று விட்டது.

“ருவாக்கினர், இதற்குப் பெயர் தான் அறபுத் தமிழ்.

அதாவது அறபு வாதத்தைகள் பரவலாக கலந்த தமிழ் மொழி. சமஸ்கிருதம் கலந்த தமிழ் மொழி எப்படியோ, அப்படியோ தான் அறபு கலந்த தமிழ் மொழி ஆம். க, கு, கு, ட, ப, ம் முதலிய தமிழ் அட்சரங்களுக்குள் ஒன்றியக் குறிக்கங் கூடிய அறபு அட்சரங்கள் இல்லாம்பிரமிக்கின்மீவிருந்தன. இக் குறையை நிவாரத்தி செய்ய இருக்கும் அறபு அட்சரங்களுக்கு சில மேதகீக குறியீடுகளைப் பகுத்தி புது அட்சரங்களாக்கி அறபுத் தமிழ் மொழி பூர்த்தி செய்யப்பட்டது.

இப்படியாக அலமக்கப்பட்ட அறபுத் தமிழிலே நமது முன்னேர் கள் பல இல்லாமிய இலக்கியங்களைப் படைத்துவார்களை.

திருமறையின் விரிவரையாம் “தப்பீர்”, இல்லாமிய சட்ட விதி களான “பிக்ஷா” இப்படியான பல அறிய கலைச்செலவங்கள் வெளி வந்துள்ளன. கி.பி. 1882இல் இலங்கையில் “கஷ்புல்ருன் அன்கல்பில்

“ஆன்” என்ற ஒரு அறபுத் தமிழ் வார ஏடு கூட வெளி வந்திருக்கிறது. நமது கலீச் செல்வங்களை நாம் பாதுகாக்கத் தவறியதால் பல செல்லுக்கிரையாதி விட்டன. இருப்பவற்றையாவது நாம் பாதுகாத்து புது மெருகுடல் வெளியிட வேண்டும்.

அறபு இலக்கிய

புதுமை

அறபு மொழியிலே நல்ல கருத்துகளைக் கொண்ட ரூபாகள் பல உண்டு ஆங்கிலேயர்களும், மற்றும் வேற்று நாட்டார்கள் பலரும் அறபு மொழி நற்று அறபு இலக்கியங்களைக் கொண்ட தங்கள் தங்கள் மொழி களில் பெயர்த்துவார்கள். அறபு இலக்கியப் பண்ணில் தமிழ் மூலவில் அறிஞர்கள் பலர் ஈடுபட்டுவார்கள். “புதாஹ்ஷாம்”; “குத்பு நாயகம்”, “நாகையந்தாதி”, “சத்தருக்காரம்” முதலிய எண்ணற்ற இல்லாமிய இலக்கியங்களைப் படைத்தவரும், தமிழ் எழுத்துகளின் ஒலிகளுக்குச் சட்டம் அமைத்தவரும், தம்பனுக்கு மின்சிய புகழ் பெற்றவரும், “புல்வர் நாயகம்” என்ற பெயர் பெற்றவருமான காயல் பட்டணம் ஷெய்கு அப்தாஸ் காதிறு நயினர் லெப்பை ஆலிம் புவர் யாத்துத் தந்த “சொர்க்கந்தி” ஒரு அருமையான குழந்தை இலக்கியம் ஆகும்.

ஏரடி அறபிக் கவிதைகளை ஐந்தடி (தக்மீல்)களாக்கி நல்லீன அறபு இலக்கியம் படைத்தார் கலீக்கடல் காயல்பட்டணம் ஸகக்கத்துல்லா அப்பா அவர்கள். “வத்திரியா” “பாளத்ஸ-ஆத்”, “புந்தா”, “துக்குல் மசுத்”, “தப்ரீஜா-ல் குறப்” ஆகிய ஏரடிக் காவியங்களை பொருள் நயம் குண்றுது ஜிந்தடி (தக்மீல்)களாக்கி அறபு இலக்கிய உலகில் ஒரு புதுமையை நிலைநாட்டி னர் ஒரு “அஜயி”யான ஸதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்கள். அறபு உலகிலே ஸதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்களுக்கும், மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அவர்களுக்கும் பெரும் புகழ் உண்டு. அறபு இலக்கிய உலகில் இமாம் கல்லாவி (றஹ்) அவர்களுக்கு ஓப்பானவரும் மிக்கானவரும் இல்லை என்றே கூறலாம். இமாம் அவர்கள் 55 வருட காலம் வாழ்ந்துள்ளார்கள்.

அவர்கள் தாம் “வாழ்ந்த ஒவாரு நாளைக்கும் 52 பக்கங்கள் வீதம் இலக்கியப் படைத்துவார்கள்”என்று ஏ. ஜே. வெள்ளிக் என்ற பிரெஞ்சு ஆசிரியர் ஏழூத்திரூர். மேள்வாடு ஜலாலுத்தின் ருமி அவாதனின் “மஸ்னவி ஷீப்”, ஒரு அற்புதமான இலக்கியப் படைப்பு. பேராசிரியர் நிக்கல்லஸ் என்பவர் 18 வருட காலமாக அரும்பாடு பட்டு மொழி பெயர்த்தி 8 “வால்யும்”களில் தந்துவாரர். இருங்கு கீடந்த உலகுக்கு அரபு இலக்கியம் ஒன்றி அளித்தது. இல்லாமியக் கலீ, இல்லாமிய தக்கவும் ஆகியவை பற்றி வெளிவந்துள்ள நால்களைத் தமிழாக்கி இல்லாமிய இலக்கியங்களை வெளியிட வேண்டும்.

கனை ஆறுபி மொழியுடன் இணைத்து சிறப்பிக்கலாமல்லவா?

குழந்தை இலக்கியம்

இனி குழந்தை இலக்கியம் எப்படி அமையவேண்டும் என்பதைப் பார்ப்போம். இன்றைய குழந்தைகள் நாளைய ஆட்சியாளர்கள். இவர்களைச் சான்றேர்களாக்குவது நமது கடன். ஒழுக்கத்தையும், வீரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட குழந்தை இலக்கியங்களை நாம் படைக்க வேண்டும்.

“புதாஹ்ஷாம்”; “குத்பு நாயகம்”, “நாகையந்தாதி”, “சத்தருக்காரம்” முதலிய எண்ணற்ற இல்லாமிய இலக்கியங்களைப் படைத்தவரும், தமிழ் எழுத்துகளின் ஒலிகளுக்குச் சட்டம் அமைத்தவரும், தம்பனுக்கு மின்சிய புகழ் பெற்றவரும், “புல்வர் நாயகம்” என்ற பெயர் பெற்றவருமான காயல் பட்டணம் ஷெய்கு அப்தாஸ் காதிறு நயினர் லெப்பை ஆலிம் புவர் யாத்துத் தந்த “சொர்க்கந்தி” ஒரு அருமையான குழந்தை இலக்கியம் ஆகும்.

“பாதகத்தின் செயல்கடமை எடுக்க வேண்டாம்.

பசித்தாரு மருகிருக்க உண்ணவேண்டாம்.

தோதகத்தின்

மடவாரை

நம்பவேண்டாம்.

தோசிகளுடன் சூடி நடக்கவேண்டாம்.

காதகத்தின் கொலை

மனதில்

நினைக்கவேண்டாம்.

களவு செய்யந்

கிருடனுட

வினங்கவேண்டாம்.

மாதவத்தின் மயிலனைய

கத்ஜா பாங்கர்,

மனிமுத்தின்

மஹ்முதை

வாழ்த்தாய்

நெஞ்சே.”

சொர்க்க நீதியிலுள்ள பாடல்களில் ஒன்று இது, குழந்தைகளின் பின்கூட்டுரைகளில் இப்படியான அற உரைகள் பதிய வேண்டும்.

“பாதகம் செய்வரைக்
கண்டால் — நீ
பயங்கொள்ள
லாகாது பாப்பா!]
மோதி மிதித்துவிடு
பாப்பா! — அவர்
முகத்தில்
உமிழுந்துவிடு
பாப்பா!”

இது கவி பாரதியார் குழந்தைகளுக்குக் கூறும் வீர உரை. குழந்தைவளின் உள்ளங்களிலே பாதகர் களை எதிர்க்க வீரக்களை மூட்டுகிறார் பாரதியார். அவ்வக் காலங்களில் நடந்தும் பாதகங்கள், வம்புக் கள், தீமைகள், அக்கிரமங்கள் ஆகியவற்றை ஏடுத்துக் காட்டி அவற்றின் மீது குழந்தைகளுக்கு வெறுப்பு ஏற்படும்படியாக இலக்கியங்களைப் படைப்பதன் மூலம் குழந்தைகளைச் சான்றேர்களாக்கலாம்.

பண்டைய, இல்லாமிய
இலக்கியங்கள்
பண்டைய இல்லாமிய இலக்கியங்களைப் படைத்து பாதுகாப்பது என்பது ஒரு கேள்வி. நாறு வருங்களுக்கு முன் இப்படி ஒரு கேள்வி எழுப்பக்கப்பட்டதுள்ளு. சென்னைப் பல்கலைக்கழக இல்லாமியப் பிரிவின் தலைவராக இருந்த காயல்பட்டணம் கண்ணகமது முன் தாம் முலம்மது புலவரின் முயற்சியால் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட இல்லாமிய தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் கூட செய்து பதுப்பிக்கப்பட்டன. அப்படியான ஒரு முயற்சி இப்பொழுதும் தேவைப்படுகிறது.

புராணம், மாஸீ, அந்தாதி, ஆறி நுப்படை, திருப்புகழ், பின்னோத் தமிழ், குறவுஞ்சி, அம்மானை, கும்மி, தாவாட்டு, சதகம், பதிகம், கவுங்கம், தூது, ஆனந்தக்களிப்பு, “நாமா”, “மல்லாலா” “முனுஜரத்” இப்படியான தலைப்புகளில் பல இல்லாமிய இலக்கிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

“மூல்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்” என்ற என்னுடைய நூலில் இவைபற்றிய விபரங்களைக் கொடுத்துள்ளன. இவற்றிற் பல கேட்பார்கவனிப்பாரற்று, மக்களால் பாதுகாக்கப்படாமல் கிடக்கின்றன. இவை அனைத்தும் நம்முடைய கலைச் செல்லங்கள். இவற்றை எல்லாம் தேடிக் கண்டு பிடித்து,

சேர்த்து, திரட்டி, புதுப்பித்து, மறுபதிப்பாக்கி புதுப் பொலிவடன் வெளியிடவேண்டும். இவை மக்களுக்கு மலிவான விலையிலும் திடைக்க வேண்டும். இது கூட்டுமுயற்சியாலேயே நிறைவேறும்.

மூல்லிம்களுக்கேள ஒரு புத்தக “மிரஸ்ட்” (Muslim Book Trust) உருவாகவேண்டும். இல்லாமியக் கல்லூரிகள், கழகங்கள் இதற்காக முயற்சி செய்ய வேண்டும். வசதிப்படைத்த ஒவ்வொரு மூல்லிமின் திருமணத்தின் போதும், இதர முக்கிய சடங்குகளின் போதும் நூல்கள் வெளியாகவேண்டும். வசதி படைத்த ஒரு மூல்லிம் காலமாகி விட்டால் அவரின் நிலைவாக ஒரு நூலை வெளியிட்டு அதை அவருக்கே சமர்ப்பணம் செய்யலாம்.

எல்லா நூலங்களிலும், பள்ளிகளிலும், வாசிக்காலைகளிலும் பண்டைய இல்லாமிய இலக்கிய நூல்களை வைத்துப் பாதுகாப்பதுடன் இல்லாமிய அறிவையும் பரவச் செய்ய வேண்டும். இப்படியான கலைப்பணி இப்பொழுது மிக மிக அவசியம்.

இல்லாமிய இலக்கியம் படைப்பதெப்படி?

இலக்கியம் படைப்பவர்கள் இல்லாமிய மார்க்க ஒழுக்கங்கள், இல்லாமியக் கலை, மூல்லிம்கள் வாழும் இடம், தலம் ஆகியவற்றைக் கண்ணேட்டமாகக் கொண்டு தங்கள் படைப்புகளை உருவாக்க வேண்டும். மூல்லிம்களுக்கு எல்லா வகையிலும் ஒரு தனித்துவம் உண்டு. இந்தத் தனித்துவதை என்றும் பாதுகாக்கச் செய்தாலே மூல்லிம் இலக்கியம் இருக்க வேண்டும். இலக்கையைப் பொறுத்த வரை மூல்லிம்கள் இழுக்கிவிட்டுக்கொள்கிற அவிலி ஒளி அளித்த மூல்லிம்கள் இன்று அறியாமை என்ற காரியாளில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றனர். உலகொலம் வாழ்வாக்கு வாழ வழி காட்டிய மூல்லிம்கள் இன்று வறுமைப் பினிக்கு ஆளாகி வாடுகின்றனர். சேர்ந்து இருக்கக்கூடிய துழல்களிலும் மூல்லிம்கள் வாழ்வின்றனர். இவற்றின் காரணமாக மூல்லிம்களின் நடை, நடை, பாவனைகளில் இடத்துக்கிடம் வேறுபாடுகளைக் காணலாம். சிற்சில அசாரங்களில் வேறுபாடுகள் இருப்பினும் மத்துறையில் மூல்லிம்கள் தனித்துவதைப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். இல்லாமிய இலக்கியம் படைக்கும் இளம்

அதிசய

மருந்து

24 மணி நேர்த்தில் மூளை மலேரியாலை குண மாக்கும் அதிசய மருந்து தொன்றை பிரிட்டிஷ் வைத்திய நிபுணர்கள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். “டெக்ஸாமெட் ஸோல்” என்று அந்த மருந்து வழங்கப்படுகிறது.

நாற்பது வயது நிரம் பிய ஒருவர் இந்த மருந்து தினால் அதிசயமாகக் குண மாக்கப்பட்டார் என பிரிட்டிஷ் வைத்திய சஞ்சிகை கூறுகின்றது.

இந்த மருந்து ஏற்ற நாலு மணி நேர்த்தில் அவரால் பேச முடிந்தது. பன்னிரெண்டு மனித்தியாலங்களுக்குப் பின்னர் அவரால் காப்பிட முடிந்தது. இருபத்தி நாலு மணி நேர்த்திற்கு பின் என் ரோய்க் கிருமிகள் முறை குழிந்து அவர் முரண காமடந்தார்.

எழுத்தாளர்கள் இவற்றை எல்லாம் தங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு தங்கள் இலக்கியப் படைப்புகளை உருவாக்க வேண்டும்.

மூல்லிம்கள்

அன்றும் - இன்றும்

இழுக்கத்தின் அடிப்படையில் படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் தான் இறவாப் சுகம் வாய்ந்தவையாகும். வழிரு வளர்ப்பதில் காட்டும் சிறத்தையை நாம் கலை வளர்ப்பதில் காட்டுவதில்லை. உலகுக்கு அவிலி ஒளி அளித்த மூல்லிம்கள் இன்று அறியாமை என்ற காரியாளில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றனர். உலகொலம் வாழ்வாக்கு வாழ வழி காட்டிய மூல்லிம்கள் இன்று வறுமைப் பினிக்கு ஆளாகி வாடுகின்றனர். சேர்ந்து வாழ்ந்து, பகிர்ந்து உண்ட மூல்லிம்கள் இன்று பிரிந்து வாழ்ந்துக்கொண்டு பகு பகு மூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர். வேதமோதிய அனிறுர்கள் எனப்படுவார்கள் மக்களான் மதிக் கத்தகவர்களாகக் காணப்பட வில்லை. இவற்றை எல்லாம் போக்கு எழுத்தாளர்களால்தான் முடியும்.

நாய்

ஊலை ஆட்டத் தெரியாவிட்டால்
நாய்க்கு நல்வாழ்வு இல்லை. நன்றி
யுள்ள மிருகம் என்று பெயரெடுக்க
வழியும் இல்லை.

இங்கே நாய் முட்டை சாப்பிடு
வதாகத்தானே நினைக்கிறீர்கள்?
உண்மை அதுவல்ல.

இந்த நாய் தன் வேலையை வாக
வமாகச் செய்கிறது. திருமதி
முரித்து பால்லஹும்ஸ் என்பவருக்குக்

சொந்தமான ஒரு கோழிப்பண்ணை
யில், தினந்தோறும் கோழி
முட்டைகளை தன் வாயால் மிருது
வாகக் கொலி எடுத்துக் கேகரிப்
பதே இதன் வேலை.

முன்று வயது நிரம்பிய “லெப்
ரடர்” எனும் இந்த நாய் பண்ணை
யில் வேலைக்குச் சேர்ந்து ஒரு வரு
டம் ஆசிரிது. இதுவரையிலும்
ஒரு முட்டையைக் கூட இது
உடைக்கவில்லை.

கீழே பட்சணங்களைப் பார்த்து
கொண்டு இருக்கிறது இன்னெஞ்சு
நாய்.

பூணை

பூணைக்கு வெல்வேறு வள்ளனம்
களைப் பற்றி அறிவே கிடையாது.
அதன் கண்களுக்கு எல்லா நிறங்
கரும் வெள்ளையும் கறுப்புமாகத்
தான் தெரியும்.

பூணைக்குத் தண்ணீரைக் கண்டால்
ஆகாது.

பூணைக்கு இருட்டில் கண் தெரி
யுமா? மங்கலான வெளிச்சத்தில்
தான் மற்ற மிருகங்களைவிடப்
பூணைக்கு நன்றாகச் கண் தெரியும்.
ஆனால் முழு இருட்டில் அதற்குக்
கண் தெரியாது.

பூணைக்கு யோசிக்கும் திறமை
உண்டு என்கிறார்கள் மிருக சாஸ்
திர நிபுணர்கள். நாம், பூணை இரண்
ஊக்குமே இந்தத் திறமை உண்டாம்.

பூணைக்குத் தந்திரங்களைக் கற்
றுக் கொடுக்க முடியுமா? அதற்குப்
பிடிக்காத எதையும் நாம் சொல்லிக்
கொடுப்பது பெரும் பாலும் சாத்தியமில்லை. ஆனால்,
அது தளக்குத்தானே பல தந்திரங்களைக் கற்றுக் கொள்ளும்.

ஷேக்ஸ்பீயர், வேர்ட்ஸ்வார்த்,
கிட்டன். போன்ற கவிஞர்களும்,
ஆபிரஹமாம் விங்கன், தியோடர்
கூஸ்வெல்ட் போன்ற அமெரிக்க
சுனாதிபதிகளும் பூணையிடம் அன்பு
கொண்டிருந்தார்கள். “சாதுவான
பிராணி பூணை” என்கிறார் ஆர்ப்பில்
மதாகவி ஷேக்ஸ்பீயர்.

போன்: 286

அழகிய தங்கப் பவுண்
நகைகளுக்கும், வைரங்களுக்கும்
சிறந்த ஸ்தாபனம்

கே. டி. எம். ஜவல்லர்ஸ்
நகை வைர வியாபாரம்

67, கன்னுதிட்டி

யாழ்ப்பாணம்.

றைமி கார்மண்டஸ் இன்டஸ்றீஸ் மட்டுநகரில் இணையற்ற ஸ்தாபனம்

தமது சொந்த கைத்தொழிலால், அழகுக்கு அழகு செய்யும் அலங்கார ஆயத்த ஆடைகள், புதுப்புது மோஸ்தர்களிலும், நிற இணைப்புக்களிலும்:

- ★ சிறுவர், சிறுமியர் உடைகள்
- ★ லேஸ் பிளவுஸ்கள்
- ★ சிக் (மினி) உடைகள்
- ★ நெட்டி & ரெசிங் கவுண்கள்
- ★ பாட்டி புரக்குகள்
- ★ பஞ்சாப் உடைகள்

- ★ சயன்டிபிக் கட்டிங் சாறி பிளவுஸ்கள்
- ★ பாடசாலை சிருடைகள்
- ★ திருமண உடைகள்
- ★ ஆண்களுக்கான அன்றூட் ஆடைகள்

முதலியலைகளுடன், ஆடர்கள் திறம்பட தயார் செய்து, உரிய நேரத்தில் ஒப்படைக்கப்படும்.

விழுயம் செய்யுங்கள்:

றைமி கார்மண்டஸ் இன்டஸ்றீஸ்

இல. 4, 2ம் குறுக்கு பஜார் வீதி, மட்டுநகர்

அரசனை நம்பிப் புருசனைக் கைவிடலாமா?" என்று ஒரு பழ மொழி உண்டு. இந்தப் பழமொழி கைத் தலைகிழாக்கிப் புருசனை நம்பி அரசனைக் கைவிடலாமா என்று ஒரு புதுமொழியும் நிலவிவருகின் ரது. எது எப்படியுமிருந்தபோதும் இந்தப் பழமொழியும் புதுமொழி யும் எம்கு ஓர் உண்மையை உணர்த்துகின்றன. அதை வது, பெண்ணெருத்தியைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமை அவளைக் கட்டிய வளின் கடமை மட்டுமல்ல, ஆனால் வளின் (மன்னளின்) கடமையின்கூட என்பதே அந்த உண்மை.

உழைக்க வேண்டியது குழுமங்களின் சட்டமையினினும், உழைப்பற்

பராமரிப்பு என்ற விடையும் பற்றியித் திட்டவட்டமான சில சட்டங்கள் இருக்கின்றன. கட்டிய மனைவியைக் கண்டு வளை காப்பாற்ற வேண்டும் என்று சட்டம் உள்ளது; அதைப் போல, மனைவியும், பொருள் படைத்தவாக இரு ப்பிள், தங்கு மாணவிட்ட கணவனை, அவன் அந்ததித்த நிலையில், காப் பாற்ற வேண்டும் என்று சட்டம் உள்ளது.

மனைவியை மட்டுமல்ல, மக்களையும் பராமரிக்க வேண்டியது கணவனின் கடமை. இதனால், மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமையோ பொறுப்போ தாய்க்கு இல்லை என்று அர்த்தமாகிவிடாது; தாய்க்

திருத்த வேண்டிய பராமரிப்புச் சட்டம்

செ.திறீக்கந்தராசா அறிஞரியல் இளவுல, வழக்குறைஞா

நவர்கள் உயிர் வாழும் வள்ளும் காப்பாற்றுதல் மன்னளின் கடன். மன்னளின் கடன் மட்டுமல்ல; மற்ற வர்களின் கடனுக்கூட; அதாவது உள்ளவன் இல்லாதவனைப் பேணிக் காப்பாற்ற வேண்டும்; பராமரிக்க வேண்டும். "குதித்தில் கோலோச்கதல்" என்றும், "அற்றார்க்கொன்றிருதான் செல்வம் மிகநலம் பெற்றான் தமியன் முத்தற்று" என்றும் வள்ளுவன் விள்ளியது இந்தத் தெளிய பள்ளப்பாரிய பராமரிப்பைத்தான்.

இங்கிலாந்து, அமெரிக் காபோன்ற வளம் பொருந்திய நாடு களில், தொழில்வளாதிருக்கும் ஆட்களுக்கு வாரத்துக்கு இவ்வளவு என்று ஒரு தொகையை அரசாங்கம் அளித்து வருவது நம்மிற் பல ருக்குத் தெரியும்; அதாவது, உழைப்பற்றவர்களை அரசாங்கம் பராமரிக்கின்றது. "நாடாவளத்து நாடுகளே இன்வாறு செய்ய முடியும்.

நான் மேலே கூறியவெல்லாம் பொதுவான செய்திகள். ஆனால்

மும் அந்தக் கடமையும் பொறுப்பும் உண்டு.

இப்படியெல்லாம் இருந்தபோதும் பராமரிப்பு என்றால் மனைவியைக் கணவன் பராமரித்தல் என்றுதான் பொதுமக்கள் நீணக சிறுகள்; அப்படியே வைத்துக் கொள்வோம். பொதுமக்கள் நீணகின்ற இந்தப் பராமரிப்புச் சட்டம் என்ன சொல்கிறது?

கணவன் கைவிடான் என்ற கூறி அல்லது தந்தை கைவிட்டான் என்று கூறிக் கணவனிடமிருந்து அல்லது தந்தையிடமிருந்து மனைவி அல்லது தனயன் பராமரிப்புத் தொகை கோருவதற்கான சட்டம் எதுவும் பண்டைய இலங்கையில் இருந்ததாத் தெரியவில்லை. இத்தகைய பராமரிப்பைக் கோருவதற்கான சட்டம் தெரியவில்லை. சேய்க்கும் விரைவான பரிகாரம் தேடிக் கொடுப்பதற்காகத் தனிப்படுத்திய சட்டம் தொகை பராமரிப்புக் கட்டாச் சட்டம்.

பராமரிடக்கச் சட்டம் இலங்கையின் பொதுக் கட்டமாகையால், எல்லோ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்திராத இந்த விடைத்துக்கு அந்தச்

சட்டமே இலங்கைச் சட்டமாகவும் அமையும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். உரோமார் - இடத்துக்க் கட்டத்தின்படி, தன் ஸ்ரீநிவாஸ் தன்னை நினைக்கிறார்கள்; அப்படியே வைத்துக் கொள்வோம். பொதுமக்கள் நீணகின்ற இந்தப் பராமரிப்புச் சட்டம் உரிமை அந்தக் கணவனைக்கேட்கும் உரிமை அந்தக் காய்க்கு உண்டு. அதே போலத் தன்னைப் பராமரிக்கும்படி கணவனைக்கேட்கும் உரிமையும் மனைவிக்கு உண்டு.

ஆனால் 1841ஆம் ஆண்டு வரைக் கும் இந்த உரோமரிடக்கச் சட்டம் தனியோரு சட்டமாக இலங்கையில் இயற்றப்படவில்லை. உரோமரிடக்கச் சட்டத்தில், அடிப்படைக் குடியியலுறவுமையாய் அமைந்திருந்த ஒன்றை, தலைக்க விடப்படும் தாய்க்கும் சேய்க்கும் விரைவான பரிகாரம் தேடிக் கொடுப்பதற்காகத் தனிப்படுத்திய சட்டம் தொகை எமது பராமரிப்புக் கட்டாச் சட்டம்.

போதிய வசதி கொண்ட ஒருவரை அவரது மனைவியை, அல்லது தமிழ்மைத் தாமே பராமரிக்க முடியாத அவரது பிள்ளைகளை (அப்பிள்ளை

மந்திரவாதி: இதோ பாருங் கள். இந்த வெற்றுக் கூடைக்குளிருந்து ஒரு கண்டீஸிய வரவு ஸ்மக்கிறேன்.

[முடியிருந்த கூடையைத் திறக்கிறார் மந்திரவாதி. உள்ளேயிருந்து ஒரு பூசை குதித்தோடு கிறது.]

மந்திரவாதி தன் உதவியாள விடம் இரகசியமாக: எங்கேயா என?

உதவியாள்: பூசையின் வயிற் ருக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டது, எழுமான்.

மந்திரவாதி பொதுஜனங்களைப் பார்த்து: மஹா ஜனங்களே, பார்த்தர்களா இரட்டை வித்தை காட்டி விட்டேன். கூடைக்குள் இருந்து எல்லையை எடுத்துப் பூசையின் வயிற் ரு சுட்டேன்.

கள் முறைப்படி பிறநீத பிள்ளைகளாலூருஞ் சரி, கள் எனத் தி ஸ் பிறநீத பிள்ளைகளாலூருஞ் சரி) காப்பாற்ற வேண்டியது அவரது கடமையாகும்.

அவர் அவ்வாறு தம் மனையை அல்லது மக்களைப் பராமரிக்கத் தவற்றில், அல்லது பராமரிக்க மறுத்தால், அத்தகைய தவறுகை பற்றி அல்லது மறுப்புப் பற்றி நீத வாலுக்கு எடுத்துக் கூறி அவர்கள் நிறுத்தப்பட்டால், நூறு ரூபாவகிக் கேற்படாததான் ஒரு தொகையை மாதாமாதம் அவரது மனைவிக்குப் பராமரிப்புப் படியாகக் கொடுக்கும்

படி அந்த ஆளுக்கு நீதவான் கட்டினாயிடலாம்.

தமது மனைவியைத் தாம் பேணுவதற்குத் தயாராக இருப்பதாக ஒருவர் நீதவானிடம் கூறினால், அவ்வாறு அக் கணவனுடன் வாழ்வதற்குத் தயாரா என்று அந்த மனைவியை நீதவான் வினாவுடல் வேண்டும். ஒன்று சேர்ந்து வாழ மனைவி மறுத்தால் அதற்கான காரணத்தை மனைவி கூறிதல் வேண்டும்.

தனது கணவன் வேறு பெள்கலாடன் வாழ்கிறார் என்று (முகவிம் பெண்களுக்கு இது பொருந்தாது: 33 என். எல். ஆர். 277) அல்லது தன்னைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார் என்று மனைவி கூறினால் அக் கூற்றின் உண்மையை ஆராய்ந்து பார்த்து உண்மையென்று கண்டால், பராமரிப்புப் படியைக் கட்டும்படி அந்தக் கணவனை நீதவான் பணிக்கலாம்.

ஆனால், கணவன் ஒன்று சேர்ந்து வாழ விருப்பம் தெரிவிக்கும் போது, நியாயமான காரணமின் றித் தன்னுடைய கணவனுடன் கூடி வாழ மறுக்கும் மனைவி, பராமரிப்புக் கொடுக்கும்படியான கட்டினாயைப் பெற முடியாது.

அதேபோல வேறேர் ஆடவறை டன் வாழ்ந்து வரும் மனைவியும், அவ்வளவை சொந்தக் கணவனிடமிருந்து பராமரிப்புப் பெற முடியாது. கணவன் - மனைவி ஆகிய இருவரும் பராஸ்பர உடன்படிக்கையின்படி பிரிந்து வாழ்கின்றவிடத்தும், கணவனிடமிருந்து பராமரிப்புக் கோரும் உரிமை மனைவிக்குக் கிடையாது என்பதை நாம் மற்று விடலாகாது.

மனைவிக்குப் பராமரிப்புத் தொகை கட்டும்படி நீதவான் கட்டினாயிட்டித்த பிறகு, பெண் மேற்கூரத்தில் தன் கணவன்ல்லாத மேற்கூருடன் வாழ்கின்றன என்பது நிறுப்பிக்கப்பட்டால் ஏலவே ஆக்கப்பட்ட அந்தப் பராமரிப்புக் கட்டினாயை நீதவான் நீக்கிவிடுதல் வேண்டும் என்று சட்டம் கூறுகின்றது.

பராமரிப்புப் பற்றிய சட்டத்தில் ஒரு வித்தை நாம் ஊன்றிக் கல்வித்தல் வேண்டும். போதிய வசதி யுள்ள ஆண் ஒருவன் தனது மனைவியை அல்லது பிள்ளையைப் பரா

மனைக்கத் தவறினால் அல்லது மறுத்தால் மனைவிக்கு அவ்வளது மனைவிக்கும் பராமரிப்புத் தொகை கட்டும்படி பணிக்கும் நியாயாதிக்கும் நீதவான் நீதிமன்றத்துக்கு உண்டு என்று கூறி வேண்டும்.

இங்கே “போதிய வசதி” என்ற சொல்லாட்சியை நாம் ஊன்றிக் கல்விக்க வேண்டும். அந்த ஆளுள்வன் “போதிய வசதி” இல்லாதவ ணுயின் பராமரிப்புக் கட்டும்படி அவ்வைப் பணிக்க முடியாது. அப் படியானால் “போதிய வசதி” என்ற சொல்லமைப்பின் பொருள்தான் என்ன? இதற்கான வரைவிலக் கண்த்தைப் பராமரிப்புக் கட்டத்தில் காண முடியவில்லை. உயர் நீதிமன்றங்கள் வழங்கியுள்ள தீர்ப்புக்களிலேதான் இதற்கான வரைவிலக்கண்த்தைக் காண முடிகிறது.

உழைக்கக் கூடியவர், ஊதியம் பெறக் கூடியவர், “போதிய வசதி” யுடையவராகக் கருதப்படுதல் வேண்டும் என்று வழக்கு முற்றிரப்புக்கள் வரைவிலக்கணம் கூறுகின்றன.

தனது கணவன் என்று கூறி ஆண் ஒருவனிடம் பராமரிப்புக் கேட்டு வழக்குத் தொடுக்கும் பெண் அந்த ஆண் தனது கணவன் தான் என்பதை ஆயத்துக்கிட மின்றி நிருபித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு நிறுப்பிக்கத் தவறினால் அந்த ஆடவறையிடமிருந்து பராமரிப்புப் பெற முடியாது. என்பதையும் வாசகர் நினைவில் நிறுத்துதல் வேண்டும்.

பணம் படைத்த மனைவி ஒருத்தி, அவளது கணவனில் கைவிடப்பட்ட விடத்து, கணவனிடமிருந்து பராமரிப்புப் பெறும் உரிது அதித்தடையை என்ற கேள்வி எழுமாம். மனைவியின் பொருள் வசதி ஒரு பொருட்டல்ல. அவள் பராமரிப்புக் கோரினால், கணவன் பராமரிப்புத் தொகையை நீதவானிடமிருங்கக் கொடுத்துத் தானாக வேண்டும். 44ஆம் புதுச் சட்ட அறிக்கைகளின் 241ஆம் பக்கத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு வழக்கு நான் மேலே கூறிய கூற்றுக்குச் சான்றுக் குறைந்துள்ளது.

மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் பெண் ஒருத்தி எவ்விடமிருந்து பராமரிப்புக் கோருகின்றுள்ளா

அவர் தன்னை முறைப்படி மனந்த கணவன் என்பதை நிருபித்தா. வொழியப் பராமரிப்புப் பெற முடியாது என்று கண்டோம். ஆனால் பிள்ளை ஒன்று அது முறைமனப் பிள்ளையானாலும் சரி, கள்ளத்தில் பிறந்த பிள்ளையானாலும் சரி, அதனது தந்தையிடமிருந்து பராமரிப்புக் கோரும் உரிமையுடையது.

ஆனால், பராமரிப்புக் கோரு வைத்தப் பொறுத்த வரையில் முறை மனப் பிள்ளைக்கும் கள்ளத்தில் பிறந்த பிள்ளைக்குமிடலேயே ஒரு வேறுபாடு உண்டு. முறை பிறந்தப் பிறந்த பிள்ளைக்குப் பராமரிப்புக் கோர வேண்டுமாயின், அது பிறந்து பன்றிரண்டு மாதங்கள் கூவிவதற்கு முன்னர் விண்ணப் பிதல் வேண்டும்; அல்லது அப்பிள்ளையின் தந்தை என்று கூறுப் படுவார் அது பிறந்து பன்றிரண்டு மாத காலத்துஞ் எப்போதாயிலும் அந்தப் பிள்ளையைப் பராமரித்தாரே என்று, அல்லது அதன் பராமரிப்புக்காகப் பணம் கொடுத்தார் என்று நிருபித்தல் வேண்டும்.

முறைமனப் பிள்ளையைப் பொறுத்த வரையில் இந்த நிபந்தனைகள் கிடையா, இந்தப் பிள்ளை பதினாறு வயதைத் தான்டு முன்னர் எந்த நேரத்திலும் பராமரிப்புக் கோரி நீதவானுக்கு விண்ணப்பிக்க வாம். ஆனால் தன்னைத்தானே காப்பாற்ற முடியாத நிலையில் இருந்தால்தான் பிள்ளைகள் தந்தையிடமிருந்து பராமரிப்புக் கோர முடியும்.

பதினாறு வயதுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளை ஒன்று அதன் தந்தையிடமிருந்து தொடர்ந்தும் பராமரிப்புக் கோர முடியுமா, முடியாதா என்ற ஜியம் எழுதல் இல்ல. தந்தையிடமிருந்து பராமரிப்புப் பெற்றுக் கொன்றிருக்கும் ஒரு பிள்ளை பதினாறு வயதைத் தான்டிய பின்னரும் பராமரிப்புத் தொகையைப் பெற விரும்பினால், நீதவானுக்கு விண்ணப்பித்தல் வேண்டும். அப்பிள்ளை அதன் பதினெட்டாம் வயது நிறையும் வரை பராமரிப்புத் தொகையைத் தொடர்ந்து பெறு, தல் வேண்டும் என்று நீதவான் கட்டளை இடலாம்.

இந்தக் கால நீடிப்புக்கான விண்ணப்பம், அந்தப் பிள்ளையின் பதினாறு வயது முடிவடைய முன்னர் அனுப்பப்பட்ட வேண்டும் என்பதை நாம் மறந்து விடலாகாது. மறந்தால், 16 வயது முடிவடைந்த

பிள்ளை பராமரிப்புக் கோர முடியாது என்று 54ஆம் புதுச்சட்ட அறிக்கையின் 373ஆம் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு வழக்குத் தீர்ப்புக் கூறு கிணறுது. ஆனால் இந்தத் தீர்ப்புச் சரியானதா என்பதைச் சிந்தனையாளர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

பராமரிப்புப் படியைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பிள்ளையின் 16 வயது நிறை வடையு முன்னர், கால நீட்டம் கேட்டு விண்ணப் பிக்காவிட்டால் அந்தப் பிள்ளை அதன் 18 வயது வரையும் பராமரிப்புத் தொகையைப் பெற முடியாது என்று கூறுவது அந்தப் பிள்ளையின் அடிப்படையுரிமையை மறுப்பதற்கொப்பாகும் என்று அறி ஞர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

அவ்வாறு, செய்யின், பராமரிப்புக் கட்டளைச் சட்டம் இயற்றப் பட்டதன் நோக்கமே தவிடு பொடியாகிவிடும். அந்தப் பிள்ளைக்கு ஏல் வேயுள்ள ஒரு குடியியல் உரிமையை வலுவக்கிடுவதற்காக அந்தக் கட்டளைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது என்பதை நாம் உரை வேண்டும்.

அப்படி இருக்க, 16 வயதையு முன்னர் காலநீட்டம் கோரி விண்ணப்பிக்கத் தவறினார் என்ற காரணத்தினால் அந்தப் பிள்ளையின் உரிமையை மறுப்பது பாவம் உரோமரிடச்சுச் சட்டத்தின்படி இந்த வயதெல்லை 16; ஆனால் இலங்கைச் சட்டமாதிய பராமரிப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தில் இது 18, 16 வயது, 18 வயதாக உயர்த்தப் பட்டதன் நோக்கமே இந்த அடிப்படை உரிமையை மதிக்கும் பொருட்டுத்தான் என்பதை மனங்கோள் எல் வேண்டும்.

ஒரு பிள்ளை. அதனது 16ஆம் வயது முடியும் வரையும் பராமரிப்புக் கோராதிருந்துவிட்டு 17வது வயது பராமரிப்புக் கோரி நீதவானிடம் விண்ணப்பிக்கின்றதென்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; அப்பிள்ளைக்குப் பராமரிப்புத் தொகை வழங்கப்படுமா, வழங்கப்படாதா?

வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்று தங்கநாயகம் எதிர் செல்லியா என்ற வழக்கில் (42. என். எல். ஆர். 379) நீதியரசர் குட்ச/அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். பதினாறுக்கு மேற்பட்ட ஆனால் பதினெட்டாக்கு மேற்படாத பிள்ளை பராமரிப்புக் கோர முடியுமேல், பதினாறு வயது பராமரிப்புப் பெற்றுக் கூறும் உள்ள,

தமிழரான் சுவாமிகள்: என சிவியன் கோமன் மிக ஏம் கஷ்டப்பட்டுக்கிணான் கடன்காரர்கள் அவ ணைத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். யாராவது அவனுக்கு ஒரு நூறு ரூபாய் கடன் கொடுத்து உதவக் கூடாதா?

கூட்டத்தில் ஒருவர்: சோமன் பாவந்தான். நான் கொடுக்கிறேன் மாறு ரூபாய், யாருக்கு அவன் கடன் கொடுக்க வேண்டும்?

தமிழரான் சுவாமிகள்: அடி யேனுக்குத்தான். ஆனா பாலமறுத்த இந்தக் கட்டடக்குத்தான்.

கொண்டிருந்த பிள்ளை, காலங்கெடு முடிவடைய முன்னர் காலநீட்டம் கோரவில்லை என்பது காரணமாக, பராமரிப்புப் பெற்முடியாதென்று கூறுவது விவேகமாகத் தோன்ற வில்லை. 54ஆம் புதுச்சட்ட அறிக்கைத் தீர்ப்பு, அதற்கு முன்னைய தீர்ப்புகளான 22ஆம், 42ஆம் புதுச்சட்ட அறிக்கைத் தீர்ப்புகளைப் பின்பற்றுத்து ஏன் என்று சட்ட அஞ்சர் அங்க வாய்க்கிருங்கள்.

பராமரிப்புக் கோரி வழக்கெடுக்கும் மனைவி அல்லது பிள்ளை அந்த வழக்கை நீதவானிடம் எடுத்து கரைக்க வேண்டும் என்று கூறி ஓம். பராமரிப்பு வழக்கு என்பது உரிமையியல் சார்ந்த ஒரு வழக்கு, (48. என். எல். ஆர். 261) நீதவானே குற்றவியல் நியாயாகிக்கும் கொண்டவர். இவ்வாறு இருத்தலால் பராமரிப்பு வழக்கு ஒரு கர்ந்தியியல் வழக்கு என்று நினைப்போரும் உள்ள,

பலூன் மனிதர்

அழகான ஆஸ்திரேவிய மங்கயர்கள் தங்களைச் சுற்றி வட்டமிடும் இளைஞர்களிடமிருந்து தப்பிக் கொள்ள ஒரு வழி கண்டு பிடித்திருக்கி ரூர் கள். பிளாஸ்டிக்கில் உருவாக்கப்பட்ட “பலூன் மனிதரை” இந்தப் பெண்கள் காரில் ஏற்றிக் கொண்டு ஊரைச் சுற்றி வருகிறார்கள்.

மற்றவர்களின் கண்களில் இலகுவாசுப் படக் கூடிய வகையில் வீடுகளிலும் வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் ஆண் துணை இருப்பதாக எண்ணி இந்தப் பெண்களிடம் இளைஞர்கள் எவரும் போவதில்லை.

முழுக்க முழுக்கக் குற்றவியல் நியாயத்திக்கம் கொண்ட நீதவானுக்கு, பராமரிப்பு வழக்கை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்கும் உரிமையியல் நியாயத்திக்கம் இந்த ஒன்றுதான்; வேறு கிடையாது. இந்த நீதவான் நீதிமன்றத்தில் பராமரிப்புக்கோரினால்வாறு விண்ணப்பிப்பது என்பதை அறிவது நல்லது.

விண்ணப்பம் எழுத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதோடு விண்ணப்பதாரரின் கையாப்பத்தையும் அது கொண்டிருத்தல் வேண்டும். விண்ணப்பத்தில் 25சத முத்திரை ஒட்டப்படுதல் வேண்டும்; எனிராளிக்கு அல்லது சாட்சிக்கு அனுப்பப்படும் ஒவ்வொர் அழைப்பாணையிலும் (Summons) 15 சத முத்திரை இருத்தல் வேண்டும். எழுதப் படிக்கத் தெரியாத ஒரு பெண் பராமரிப்புக் கோரவிரும்பினால் நீதவானிடம் நோடியாகச் சென்று தனது விண்ணப்பத்தைக் கூறினால் அவர் அவற்றை எழுத்து மூலமாக்கி விண்ணப்பதாரியின் கையொப்பத்தையும் 25 சத முத்திரையையும் அவளிடமிருந்து பெற்று அந்த விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக் கொள்வார்.

கணவனிடம் பராமரிப்புக் கோரும் மனைவி, மிக மிக வறியவள் என்றும் பராமரிப்பு விண்ணப்பத் தீந்கான 25 சதந்தானும் அவளிடம் இல்லை என்றும் வைத்துக்

கொள்வோம். அப்படியாயின் அவள் என்ன செய்வது? அஞ்ச வேண்டியதில்லை. தன்னுடைய தஞ்சமற்ற நிலையை நீதவானிடம் எடுத்துக் கூறினால் நீதவான் அந்த 25 சதமில்லாமலே விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்.

வழக்கு எப்படி ஆரம்பிக்கும்? முதலில் விண்ணப்பகாரர் அழைத்து அவரை விசாரிப்பார். விண்ணப்பகாரர் கூறும் கூற்றுக்களைப் பதிந்து அவர் கூறும் கூற்றில் உண்மை இருக்கிறது என்று அவர் திருப்பிப்பட்டால் அழைப்பாணை விடுத்து எதிராளியையும் சாட்சிகளையும் குறிப்பிட்ட ஒரு தேதியில் அந்த நீதிமன்றத்தில் சமுகமரிக்குமாறு பணிப்பார். அதன் பின் நிதிப்பலையலாம் உங்களுக்குத் தெரிந்த கதையாதலால் அவை இங்கே வேண்டா.

வழக்கு விசாரணையின் பின்னர், மனைவிக்கு அல்லது பிள்ளைக்குப் பராமரிப்புத் தொகை கட்டுமெப்படி பணிக்கப்பட்ட ஒருவர் அக் கட்டளைக் கிணங்கியொழுகத் தவறி னால் அவர் தண்டிக்கப்படுவார். மனைவிக்குப் போமதியான அந்தத் தொகையானது நீதிமன்றத்தால் அவர் மீது விதிக்கப்பட்ட குற்றப் பணம் ஒன்று என்றால் போன்று அறிவிடப்படலாம் என்று சட்ட ஏற்பாடு உள்ளது.

அது மட்டுமல்ல; அவர் அவ்வாறு தவறுகின்ற ஒவ்வொரு முறைக்கும் ஒருமாத காலத்துக்கு மேற்படாத காலத்துக்கு மறியந்தண்டனமும் விதிக்கப்படலாம். இத்தண்டனை போதாதென்பது பலரது அபிப்பிராயம்.

பராமரிப்புப் பற்றிய தலைச் சட்டம் ஒன்று, 1841ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட தெளினும் இன்று நம் மத்தியில் நடைமுறையிலிருக்கும் சட்டமானது 1889ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டதென்று தொகைத் திலேயே குறிப்பிட்டேன், அதாவது 83 ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன. ஆனால் சட்டம் மாறுமலே உள்ளது. மாற்றம் வேண்டும் என்று பல்வேறு காலத்திலே பல்வேறு அறிஞர்கள் சட்டிக்காட்டியும் மாற்றம் ஏற்பட்டில்லை. இந்திலே வருந்தத் தக்கது.

வழக்கைச் செலவு விடப்பட போல ஏறிவிட்டது. மக்களின் சம்பளமும் உயர்ந்து விட்டது. ஆனால் பெண்ணாருத்து நூறு ரூபாவுக்கு மேற்பட்ட ஒரு தொகையைப் பராமரிப்பாகப் பெற்றுப்பிராயது என்று

சட்டம் உள்ளது. நூறு ரூபா அடியோடு போதாது என்பது நீதவானுக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் அவர் என் செய்வார்? அவரும் சட்டத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவர் தானே! ஆகவே சட்டத்திலே மாற்றந் தேவை. பொருத்தமானது என்று நீதவான் கருதும் தொகையைப் பராமரிப்புத் தொகையாக அவர் விதிக்கலாம் என்று சட்டத்தைத் திருத்துவது பயன் தரும்.

இன்றுள்ள சட்டப்படி, பின்னே ஒன்று, அதன் பதினெட்டால் வயது வரையுமே பராமரிப்புத் தொகை பெற முடியும். இதுவும் காலத்துக்கு ஒவ்வாத ஏற்பாடாகவே உள்ளது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மலிந்துள்ள இந்நாளில் நன்கு படித்துப் பட்டம் பெற்றுலொழிய தொழில் பெற்றுப்பிராயது. ஒருவன் நன்கு படிக்க வேண்டுமானால், குறைந்தது ஒரு பல்கலைக் கழகப் பட்டமாதல் பெற வேண்டுமானால். அவனுடைய 22ஆவது வயதிலே தான் அது முற்றுப்பெறும். ஆகவே பின்னே ஒன்று இருப்பதின்டு வயதையும் வரை தந்தையானவர் அவரைப் பராமரித்தல் வேண்டும் என்று சட்டத்தைத் திருத்துக்கு விரும்பத் தக்கது.

இருபத்தெந்து சதத்தால் அரசாங்கம் செல்வந்தனிலிவிடப்போவதில்லை. ஆகவே, பராமரிப்புக்கான விண்ணப்பத்துக்கும் அழைப்பாணைகளுக்கும் முத்தினை வேண்டும் என்ற தேவைப்பாட்டை நீக்கிவிடுவது நல்லது போலத் தோன்றுகின்றது.

மேலே குறிப்பிட்ட திருத்தங்களை எடுத்து சட்டம் ஏற்காவிட்டால் சட்டம் ஒரு கழுதை என்பது பெற்றுகிப்பட்டுவிடும். அந்த நிலை வேண்டாம். சட்டத்தைத் திருத்து வோம். அதே வேளையில் சமுதாயத்தையும் கிழக்கவோம்.

கண்ணியர் திருமன, திருமன நீதிக்கச் சட்டத்தால் ஆளப்படுவோர் அந்தச் சட்டத்தின் தீழ் பராமரிப்புத் தொகை பெறக்கூடிய ஏற்பாடு உள்ளு. மக்களிம் கிருமனம், திருமன நீக்கச் சட்டத்திலும் இப்படியான ஏற்பாடுகள் உள். ஆனால் அவர்களுக்கும் பராமரிப்புக் கட்டளைச் சட்டம் ஏற்படுத்ததாகும். ஆகவேகால் இப்பொதுச் சட்டம் முக்கியத்துக்கைம் பெற்று வகுகின்றகை. மக்கியமான சிச் சட்டத்திலே அவிமக்கி “ான திருத்தங்கள் உடனடியாகத் தேவை.

கல்முனையில்

அழகுக்கு அழகு செய்யும் அழகிய நகைகள்,
பார்ப்பவர் கண்களைப் பளிச்சிட வைக்கும்
வேலைப்பாடுகள்

இநோ உங்களை அழைக்கின்றது!

பரிதா

நகை மாளி நகை

27, பிரதான வீதி, கல்முனை.

கண்ணைக் கவரும் வண்ண வண்ண டிசைன்களில்,
குறித்த காலத்தில் ஓடருக்கு நகைகள்
உத்தரவாதத்துடன் செய்து தரப்படும்.

உத்தரவாதமுள்ள

★ பவுண்

★ தங்க நகைகளுக்கு
நம்பிக்கையும் நேர்மையும்

உள்ள ஸ்தாபனம்

ஆயிஷா நகை
மாளிகை

AISHA JEWEL HOUSE

ஆயிஷா

சுவர்ணாஹரந மாலையை

83, ஏகாம்பரம் வீதி,
திருகோணமலை.

நேர்மையே

எங்கள் இலட்சியம்

சிறந்த ஐவுளி

திறுசு வகைகளுக்கு
உகந்த இப்பும்

முசமட்ஸ் ட்ரேபரி

ஸ்டோர்ஸ்

77, ஏகாம்பரம் வீதி,
திருகோணமலை.

தொலைபேசி: 459-

கூறப்படுவதாக விடும் கணக்கை எத்தனை கணக்கை என்று என்று எவ்வாறாவது கேட்டால் அவருக்கு “மேல் தட்டிழல்” கொஞ்சம் சரியில்லை என்று நான் நீங்கள் நினைப்பீர்கள்.

இரு மரத்தில் எத்தனை இலைகள் உள்ளன என்று சரியாக கணக்கிட்டு கூறமுடியுமா? என்று எவ்வாறாவது கேட்டால் அவருக்கு “மேல் தட்டிழல்” கொஞ்சம் சரியில்லை என்று நான் நீங்கள் நினைப்பீர்கள்.

வினாக்கள் முதலில் “இயந்திர கணிகளான” கம்பியூட்டர்கள் ஒரு வேளை இக் கணக்கிற்கு விடையளிக்கலாம்.

ஆனால் மனிதனால் முடியுமா? முடியும் என்கிறது நமது இந்திய கணித காஸ்திரமான “லீலாவதி”.

கி. பி. 1114இல் வாழ்ந்த வாளவியல் நினைக்கும். கணித காஸ்திர வல்லுநருமான பாஸ்கராச்சாரி யார் என்ற அறிஞர் இயற்றிய லீலா வதி என்ற கணித காஸ்திரத்தை நூற்க்கமாக கற்றவர்களால், ஒரு மரத்திலுள்ள இலைகள் எத்தனை என்று சரியாக கணக்கிட்டுக் கூற முடியுமாம்.

அன்றைய பாரத நாட்டின் வாழ்க்கை முறையில் வெதங்கள் பெரும் பங்கு வகித்தன. வேதங்களின் முக்கிய அங்கமாக வாளவியல் விளங்கியது. வாளவியலின் முக்கிய அங்கமாக கணிதவியல் இருந்தது.

இந்திய கணிதவியல், என்கணிதம் (Arithmetic) இயற்கணிதம் (Algebra) தீர்க்காணகணிதம் (Trigonometry) என்ற முப்பிரிவு தலைக் கொண்டிருந்தது.

வாளவியலுக்கு கிரேக்கரிடமும், வடிவ கணிதத்திற்கு (Geometry) எகிப்தியருக்கும் நாம் கடன்பட்டிருக்கின்றோம்.

எனினும் வடிவ கணித தீர்ப்புகளை (Proofs) நம்மவர்கள் கூத்திரங்களில் கணிதத்துறைகள். ஆனால் தீர்ப்புகளை அடைந்த வழி கள் பற்றி யாதும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

அந்தாளில் - இந்தாளைப் போல் அக்ஷியந்திரங்கள் இல்லை. ஏடுகளில் எழுதிவைப்பட்டற்கு தீர்ப்புகள் இல்லை வாக இருந்தன.

மேலும் காதால் கேட்டு-மனனம் செய்யும் “கர்ண பரம்பரை” முறையில் தூத்திரங்களையும் தேற்றங்களையும் மாத்திரமே நினைவில் வைப்பது இலகுவாக இருந்தன. தூத்திரங்களும் தேற்றங்களும் தெரிந்து ருந்தால் முறைகள் தானுக விளங்கும்தான்!

இத்தகைய காரணங்களால், வடிவ கணிதத்தில் ஓரளவு நமது முன்னேர் பின்னடைந்திருந்தனர்.

எனினும் வேதவியலில் வடிவ கணிதமுறை பெரிதும் தேவைப்பட்டது. இதற்கு ரஜிஜைகணிதம் என்று

தத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வெண் கூட்டங்கள் - பைதகரஸ் என்கள் என இப்பொழுது அழைக்கப்படுகின்றது.

இதனால் பைதகரஸ் இந்தியாவிற்கு வந்தே “பைதகரஸ் தேற்றம்” பற்றிய உண்மைகளை அறிந்து குக்கலாம் என்று நம்பப்படுகின்றது.

இந்திய கணித வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெறுவர்கள் லகதர், ஆரியப்பட்டர், தூரியப்பட்டர், பிரம சூப்தர், ஸ்ரீதரர், மகாலீரர், நாராயண பண்டிதர், பாஸ்கராச்சாரி யர் என்பவர்களாவர்.

கணிதங்கள் வேதங்களுக்குத் தேவையாக இருந்தன. ஆரியப்பட்டரின் “வேதாங்க சோதிதம்” என்ற நாலில் மூற்றுப்பு விதி (Rule of Three)

இந்தியாவில் தொன்

ஒரு கணிதத்தை வைத்திருந்தனர். ரஜிஜை என்றால் கயிறு என்று பொருள்.

கயிற்றைக் கொண்டு, அளவுகளின் முக்கிய அங்கமாக வாளவியல் விளங்கியது. வாளவியலின் முக்கிய அங்கமாக கணிதவியல் இருந்தது.

உதாரணமாக மகாவேதி எனப்படும் பெரும் வேள்வி மேடையானது 97 சதுர அங்குல பரப்புள்ள இரு சமபக்க சரிவகம். இது 36 அங்குல உயரமானதாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

தற்பொழுது வடிவகணித முறையில் முக்கிய அடிப்படையாக கருதப்படுவது “பைதகரஸ் தேற்றமாகும்” (Pythagoras Theorem)

இத்தேற்றம் அப்படியே இந்திய கணித காஸ்திரத்தில் இல்லாவிட வேண்டும், இத் தேற்றத்தின் அடிப்படை எண் கூட்டங்களை நம்மவர் அறிந்திருந்தனர். (5,4,3), (13,12,5) போன்ற எண் கூட்டங்களின் விதித்திரப் போக்குகள் பற்றி ரஜிஜைகளின் விவரங்களை விடவில்லை.

ஆவர்த்த முறை (Periodicity) சமன்பாடு (Equations) என்பவை பற்றி கூறப்பட்டுள்ளன.

அக்காலத்தில், கணித முறையைக் கொண்டுபருவ முடிவு காலங்கள், போர்ணமி, அமாவாசை, வருடப்பிற்புகள் போன்றவைகள் கணிக்கப்பட்டன.

இதனால் அன்றைய கணித வல்லுநர்கள் வாளவியல் நிபுணர்களாக வும் வினங்கியிடில் ஆச்சரியம் எதுவுமில்லை.

காஸ்திர விஷயங்கள் அதிகரிக்க அவற்றை சித்தாந்தங்களாக நமது முன்னேர் வழிப்படுத்தினர். பிரம, தூரிய, சோம, ரோமக, பௌலஸ் திய போன்ற கூறங்களுடைய தொந்தவுகள் முன்னையோரின் வேதங்களின் முக்கிய பரிவுகளாக விளங்கின.

கணித சாஸ்திரம்

பொலஸ்திய, ரோமக சித்தாந்த நங்கள் சிரோக, ரோம கலாசாரங்களிலிருந்து பெற்றவையாக கருதப்படுகின்றன. இவற்றிற்கு முறையே கிரியா, ரஸீ என்ற வேறு பேயர்களும் உண்டு.

இந்திய கணித சித்தாந்தங்களில் பாஸ்கராச்சாரியார் நமக்களித்த சித்தாந்தங்கள் இரண்டு. அவை “சித்தாந்த சிரோண்மணி”, “கரண சாஸ்திரம்” என்பவையாகும்.

சித்தாந்த சிரோண்மணி நான்கு பகுதிகள் கொண்டது. அவை முறையே (1) பட்டகணிதம் எனப்படும் லீலாவதி (2) பீஜகணிதம் (3) சிரக கணிதம் (4) கோல கணிதம் எனப்படும்.

“லீலாவதி” என்கணிதம், வடிவகணிதம் ஆகிய இரு துறைகளிலும் சம்பந்தப்பட்டது.

லீலாவதி என்று தனது கணித நாலுக்கு பாஸ்கராச்சாரியார் பேயர் கொடுத்த கதை கலையாகது.

பாஸ்கராக்கு லீலாவதி என்று சிரே ஒரு மகன் இருந்தார். அவ

தாரு ஜோதிட்தின்படி, லீலாவதி குத்த திருமணம் புரிய வாய்ப்பிலில், ஜோதிட வல்லுனரும், கணித நிபுணருமான பாஸ்கரர் எவ்வளவோ ஆய்வு நடாத்தி-லீலாவதிக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நாளை திருமணத்திற்கு தேர்ந்தெடுத்தார்.

இதனால் கரியாக மூகர்த்த நேரம் தவறி ஸிட்டது. லீலாவதி குத்த திருமணம் நடஷ்கவில்லை.

எனவே லீலாவதியைத் திருப்பிடப்படுத்தவும், அவன் பெயர் நிலைபெற வும் பாஸ்கரர் தனது பட்டி கணிதத்திற்கு லீலாவதி என்று பெயரிட்டார்.

சித்தாந்த சிரோண்மணியில் இந்திய வாளவியல் பற்றி சிறந்த விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

உலகின் தோற்றும், உயிர்களின் தோற்றும், மற்றைய சிரகங்களின்

கற்றுரூ?

அந்த நல்ல நேரத்தை சரியாக காட்ட நீர்க் கடிகாரம் ஒன்றை அமைத்தார். ஆனால் விதி யாரை விட்டது?

சிறு பெண்ணை லீலாவதிக்கு இந்த நீர்க்கடிகாரம் புதுமையாக இருந்தது. அடிக்கடி ஓடிச் சென்று அதை எட்டிப் பார்த்த வண்ணமிருந்தாள். ஒருதரம் அப்படி எட்டிப் பார்க்கும் பொழுது அவனது மாலையிலிருந்து ஒரு முத்து கழுன்று அக் கடிகாரத்தினுள் விழுந்து விட்டது.

அசைவுகள், வானவியலில் உபயோகிக்கப்படும் கருவிகள் என்பனவு பற்றியும், திரிகோண கணித “சென்” விதிகள் பற்றியும் சித்தாந்த சிரோண்மணியில் பாஸ்கரர், தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

வியப்புறும் கந்டனை, நுட்பமான படைப்பு, கருக்கமான விளக்கம் என்பவையிலும் இந்திய கணித சாஸ்திரம் தளித்துவும் பெற்று விளங்குகின்றது.

— எஸ் ஏ. ஆர். விங்கன்

மனின்-வாழ்வில் ‘4’ என்

ஜெர்மன் சக்கரவர்த்தியான சார்ஸ் (IV) (1316 - 1378) என்பவர், அவரின் பெயர்த்துவின் நான்கு (IV) என்ற இலக்கத்தின் அடிப்படையிலே வாழ்ந்துள்ளார்.

இவர் தினமும் உன்பது நாலு உணவுகள். வாசம் செய்ததோ நாலு மாளிகைகளில் ஒவ்வொரு மாளிகையிலும் நாலு அறைகள். ஒவ்வொரு அறைகளிலும் நாலு கதவுகள், நாலு மேசக்கள், நாலு விளக்குகள்.

இவின் கிரீத்தில் நாலு மோடுகள், உடையில் நாலு கலர்கள், பேசுவதோ நாலு மொழிகள், நாலு முறை திருமணம் செய்தார்.

இவர் செல்லுவதோ நாலு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட வண்டியில். அருந்துவது நாலு விதமான வைன்கள்!

சாம்ராஜ்யத்தை நாலாக இவர் பிரித்திருந்தார்; ராணுவத்தையும் நாலு சேளைகளாக்கினார். கவர்னர்கள் நால்வர்; ஜெனரல்கள் நால்வர்; காப்டன்களும் நால்வர்.

இவர் இறக்கும் போது படுக்கையின் பக்கத்தில் இருந்த டாக்டர்களும் நால்வர். இவர் 1378ஆம் ஆண்டு நவம்பர் இருபத்தொன்பதாம் திகதி காலமானார்!

மரணிக்கும் போது கூட நேரம் எவ்வளவு தெரியுமா? நாலு மணி, நாலு நிமிடம்! இவர் கண்சியாகக் கூறிய வார்த்தையோ “குட்டை” Good Bye அதையும் நாலு முறை கூறினாராம்!

அன்பர்கள், ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும் எமது
இதயங்களிந்த நல் வாழ்த்துக்கள்!

பொதுமக்களின் நலன் கருதி திறக்கப்படுவது!
யாழ்ப்பாணக் கமக்காரர்களுக்கு ஒரு
நற்செய்தி!

உங்களுக்குத் தேவையான “குரங்கு மார்க்” மன் வெட்டிகளுக்கும்
கட்டடங்களுக்குத் தேவையான சகல விதமான இரும்புச்
சாமான்கள், பூட்டுப் பினைச்சல்கள் முதலியனவற்றிற்கு

ஒருமுறை விழுயம் செய்யுங்கள்!

நீர்வேலி காமாட்சி அம்பாள் ஐக்கிய கைத்தொழிற் சங்கத்தின்
உற்பத்திப் பொருள்கள் அனைத்தும் மேற்படி ஸ்தாபனத்தாரின்
விலைக்கே எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை
மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

‘ஸ்டெல் சன் ஸ்’

(“குரங்கு மார்க்” மன்வெட்டிகளுக்கு இலங்கையின் ஏகவிநியோகஸ்தர்கள்)

287 - 289, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: “ஸ்டெல் சன் ஸ்”

தொலைபேசி: 7035.

